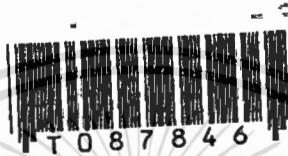


สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แนวทางการออกแบบชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อการท่องเที่ยว

DESIGN GUIDELINE PRAWATEBURIROM CANAL COMMUNITIES FOR TOURISMS



ฉพ.
ย 396ผ
2551

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**87846**.....
วัน,เดือน,ปี.....19...ส.ค.....2552

b. 12075103
i.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2551

KMITL-2008-ED-M-213-163

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**DESIGN GUIDELINE PRAWATEBURIRROM CANAL
COMMUNITIES FOR TOURISMS**



**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KMITL-2008-ED-M-213-163



COPYRIGHT 2008

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการออกแบบชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อการท่องเที่ยว
นักศึกษา	นางสาวบุษเรศ สุขย์ดวง
รหัสประจำตัว	49063413
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
พ.ศ.	2551
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ สมพล คำรงเสถียร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาลักษณะทางกายภาพของคลองประเวศบุรีรมย์และเสนอแนวความคิดและการพัฒนาคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งประกอบด้วยความคิดเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำ ศักยภาพของลำคลอง แหล่งท่องเที่ยวในละแวกใกล้เคียง โครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อนำผลจากการวิเคราะห์ศักยภาพและนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำของเขตลาดกระบังต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่มคือ ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวทั่วไป ที่อาศัยและมาเที่ยวในบริเวณวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบัง และตลาดหัวตะเข้ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสังเกต อุปกรณ์ที่ใช้ กล้องถ่ายรูป กล้องวิดีโอ แผนที่ ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย และแผ่นพับของสำนักงานเขตลาดกระบัง เพื่อเป็นข้อมูลในการสรุปผลงานการวิจัยและข้อเสนอแนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพของคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว

จากการเก็บข้อมูลวิจัยพบว่า การพัฒนาคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยววัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังและตลาดหัวตะเข้ มีความต้องการให้มีการปรับปรุงและพัฒนา โดยให้วัดเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวและทำกิจกรรม กิจกรรมที่เหมาะสมกับการพัฒนา ได้แก่ การสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวัดต่างๆ เที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน อนุรักษ์ชาติ และวิถีชีวิตของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ห้องน้ำ ห้องส้วม ลานจอดรถ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ ศูนย์อาหาร และอื่นๆ โดยใช้เวลาแค่ 2-3 ชั่วโมงในกรณีเดินทางมาท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

สภาพปัจจุบันของคลองประเวศบุรีรมย์มีการใช้คลองเป็นเส้นทางสัญจรของชาวบ้านในพื้นที่ สภาพของลำคลองยังคงสภาพดี ซึ่งคลองประเวศบุรีรมย์เองยังสามารถเชื่อมโยงไปยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารของงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ท่องเที่ยวอื่นได้ เช่น ตลาด100 ปีคลองสวน วัดหลวงพ่อโสธร หรือชุมชนคลองพระโขนง ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดในการพัฒนาดังนี้

- การพัฒนาทางด้านกายภาพบางส่วนของวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบัง และตลาดหัวตะเข้ให้มีความน่าสนใจในเชิงการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่นท่าเทียบเรือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ศูนย์อาหาร เป็นต้น

- การพัฒนาในด้านอาชีพของชาวบ้านในชุมชน ให้เกิดอาชีพและการบริการใหม่ๆ เพื่อส่งเสริมรายได้และกิจกรรมการท่องเที่ยวแก่พื้นที่เขตลาดกระบัง เช่น การผลิตอาหาร เครื่องใช้ จากวัสดุและวัตถุดิบในชุมชน การเที่ยวชม ชิมผลไม้ในสวน ส่งเสริมสมุนไพรและภูมิปัญญาชาวบ้าน

- ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้แก้ไขและพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ หรือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำโครงการหรือออกแบบให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยในอนาคต



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Design Guideline Prawateburirom Canal Communities for Tourisms
Student	Miss.Yuparet Sukdoug
Student ID.	49063413
Degree	Master of Industrial Education
Program	Architecture
Year	2008
Thesis Advisor	Associate Professor Sompol Dumrongstian
Thesis Co-advisor	Associate Professor Dr.Lertlak Kinhom

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the physical of Prawatburirom Canal and present the guideline and development canal to be development of the waterscape. This research would be included the opinion of development of the waterscape potential of canal which were the sightseeing places in the nearest areas the other surface structure of Prawatburirom Canal's community for bringing the outcome of analysis about potential to be the guideline of developing the development of the waterscape of Ladkrabang area in the future. The example group of this research will be divided into 2 groups which are the people who live in Ladkrabang and travelers who come to visit Lanboon Temple, Sangkaracha Temple, Ladkraban Temple and Huatakahe Market. This research will do by questionnaire & observation. For other equipments will have camera, video camera, map information from research's document and document from Ladkrabang district's bureau. All of them will be used to be the information to conclude this research and to present the thought of design the physical environment of Prawatburirom Canal to be the sightseeing place.

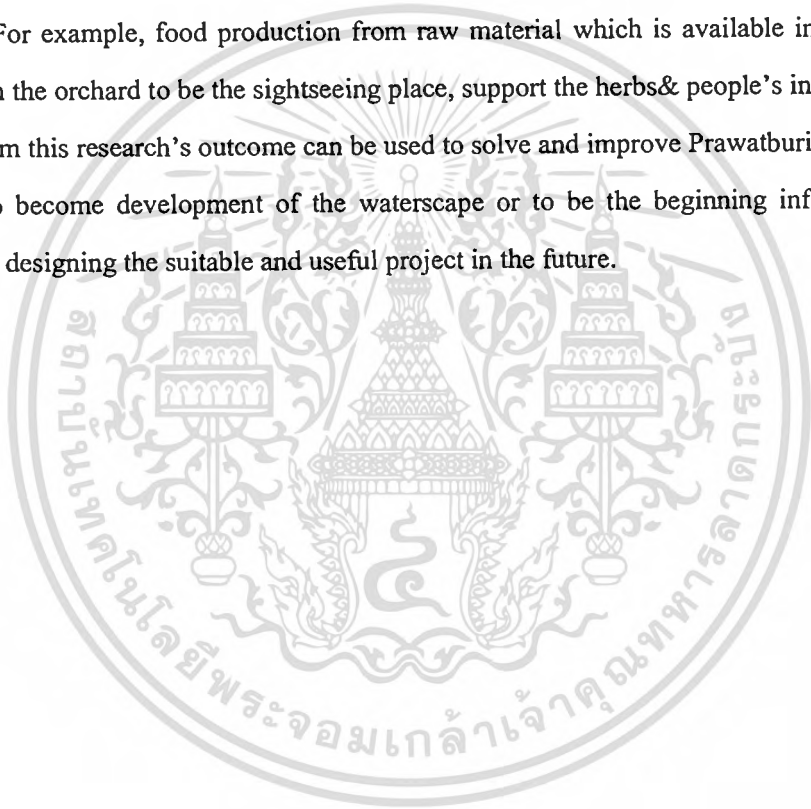
From keeping research's information, It found that many people and travelers, who visited lanboon Temple, Sangkaracha Temple, Ladkrabang Temple and Huatakahe Market would like Prawatburirom Canal to have the improvement and development to be development of the waterscape by using temple to be the center of traveling and doing the qotivisties. For the suitable activities of development are sacrifice the sacred objects in temple visiting the cultural art and ancient remains, seeing the way of life of people who live at Prawatburiróm Canal area. For necessary accommodation for this development are to toilet, service center for traveler, selling product center, food center, parking lot and others which will take only 2-3 hours for transportation and traveling.

Nowadays, Prawatburirom Canal is used to be the route for people who live in this area and it still be in good condition, Prawatburirom joined well to the other visiting place, shah as 100 year of Klongsuan Market in addition, Luangporsothorn Temple or Prakhanong community. We have the development's ideas as following .

- Some physical things of Lanboon temple, Ladkrabang temple and Huatakahe market have to be improved to be more interesting for sightseeing, such as harbor service center for traveler, selling traditional product center, food center etc.

- The occupation of people who live in this community should be improved to have the new careers and services to support the revenue and activities of sightseeing in Ladkrabang district area. For example, food production from raw material which is available in community transformation the orchard to be the sightseeing place, support the herbs& people's intelligence.

- From this research's outcome can be used to solve and improve Prawatburirom canal's community to become development of the waterscape or to be the beginning information for performing or designing the suitable and useful project in the future.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.สมพล ดำรงเสถียร และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษาและแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาด อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการ สอววิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการช่วยตรวจทานและปรับปรุงเครื่องมือที่ช่วยในการวิจัยและเพิ่มเติมให้แบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่ช่วยเหลือเรื่องทุนทรัพย์ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ขอคุณ นางสาวนวิรัตน์ แสงสว่าง เพื่อนร่วมชั้นที่คอยช่วยเหลือทุกๆเรื่อง ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเกียรติแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ยุพเรศ สุขย์ดวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของคลองประเวศบุรีรมย์.....	6
2.2 นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา.....	19
2.3 ทฤษฎีและหลักการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว.....	30
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ.....	51
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	53
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ.....	70
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	93
5.2 อภิปรายผล.....	98
5.3 เสนอแนวความคิดในการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	109
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	139
บรรณานุกรม.....	141
ภาคผนวก.....	143
ภาคผนวก ก.....	144
ภาคผนวก ข.....	148
ประวัติผู้เขียน.....	161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงผลการติดตามตรวจสอบค่า BOD ในคลองประเวศบุรีรมย์ (มก./ล.).....	9
2.2 แสดงสถิติจำนวนประชากรและบ้านในแขวงและเขตลาดกระบัง ณ เดือน ธันวาคม 2550.....	12
2.3 แสดงลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวปี 2550.....	25
4.1 แสดงการจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนทั่วไป บริเวณชุมชน ริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551.....	53
4.2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่และกิจกรรมของประชาชนทั่วไป บริเวณชุมชนริมคลอง ประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551.....	56
4.3 แสดงการจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวทั่วไป บริเวณชุมชน ริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551.....	62
4.4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่และกิจกรรมของนักท่องเที่ยวทั่วไป บริเวณชุมชนริมคลอง ประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551.....	64
4.5 แสดงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวริมคลองประเวศบุรีรมย์ ในเขตลาดกระบัง.....	75
4.6 แสดงกิจกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณชุมชนวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังและตลาดหัวตะเข้ ก่อนการออกแบบ.....	85
5.1 แสดงโปรแกรมท่องเที่ยวที่ 1.....	105
5.2 แสดงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 2.....	106

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน กรุงเทพมหานคร.....	7
2.2 แสดงภาพการใช้ที่ดินในเขตลาดกระบัง.....	8
2.3 แสดงเส้นทางแนวเสียงเครื่องบิน.....	11
2.4 แสดงประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ ณ วัดสุทธาโภชน์.....	13
2.5 แสดงพิธีการแห่ธงสังฆตะขาบของชาวมอญ เขตลาดกระบัง.....	13
2.6 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชนของชาวบ้านในเขตลาดกระบัง.....	14
2.7 แสดงศาลาประกอบพิธีกรรมวัดลานบุญ.....	15
2.8 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวภายในวัดลานบุญ.....	15
2.9 แสดงพระพุทธรูปสัมฤทธิ์หลวงพ่อเพชร.....	16
2.10 แสดงพระพุทธรูปหลวงพ่อบัว วัดลาดกระบัง.....	17
2.11 แสดงพระโพธิสัตว์เป๊าะ โคว์ ตลาดหัวตะเข้.....	18
2.12 แสดงเส้นทางการคมนาคมขนส่งในเขตลาดกระบัง.....	19
2.13 แสดงแนวคิดทางด้านการวางผังชุมชนเมืองแบบอุทยานนคร.....	20
2.14 แสดงโครงการวางผังพัฒนาศูนย์ชุมชนย่านบางนา – ศรีนครินทร์.....	21
4.1 แสดงที่ตั้งและเส้นทางการสัญจรพื้นที่ศึกษาริมคลองประเวศบุรีรมย์.....	70
4.2 แสดงอาณาเขตโดยรอบของวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง.....	71
4.3 แสดงอาณาเขตโดยรอบของวัดสังฆราชา เขตลาดกระบัง.....	72
4.4 แสดงอาณาเขตโดยรอบของวัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง.....	73
4.5 แสดงอาณาเขตโดยรอบของตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง.....	74
4.6 แสดงเส้นทางคมนาคมสายหลักจากวัดลานบุญถึงตลาดหัวตะเข้.....	76
4.7 แสดงบริเวณจำหน่ายชายสินค้า และอาหารบริเวณวัดลานบุญ.....	78
4.8 แสดงลานจอดรถภายในวัดลานบุญ.....	79
4.9 แสดงศาลาพักผ่อนของวัดลานบุญ.....	79
4.10 แสดงบริเวณจำหน่ายอาหารปลาและบริเวณนั่งพักผ่อน วัดลานบุญ.....	80
4.11 แสดงทำน้ำภายในวัดสังฆราชา.....	80
4.12 แสดงศาลาเอนกประสงค์และบริเวณภายในวัดสังฆราชา.....	81
4.13 แสดงบริเวณลานจอดของวัดสังฆราชา.....	81
4.14 แสดงศาลาเอนกประสงค์ภายในวัดลาดกระบัง.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.15 แสดงบริเวณลานจอดรถและทางขึ้นลงของวัดลาดกระบัง.....	82
4.16 แสดงลานเอนกประสงค์สำหรับจอดรถ.....	83
4.17 แสดงทางเดินบริเวณศาลาพักผ่อนของวัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง.....	83
4.18 แสดงเส้นทางการสัญจรภายในตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง.....	84
4.19 แสดงทัศนียภาพของชุมชนตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง.....	84
4.20 แสดงทัศนียภาพคลองประเวศบุรีรมย์หลังตลาดหัวตะเข้.....	85
4.21 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบของแผงลอยและป้ายทางเข้าลานบุญ.....	86
4.22 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบบริเวณร้านขายของ วัดลานบุญ.....	86
4.23 แสดงปัญหาความไม่ปลอดภัยบริเวณทำน้ำของวัดลานบุญ.....	87
4.24 แสดงปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอในบริเวณวัดลานบุญ.....	87
4.25 แสดงปัญหาความทรุดโทรมของถนนและป้ายหน้าวัดสังฆราชา.....	87
4.26 แสดงปัญหาบริเวณที่ว่างและภูมิทัศน์ภายในวัดสังฆราชา.....	88
4.27 แสดงปัญหาความไม่ปลอดภัยของศาลาริมน้ำในวัดสังฆราชา.....	88
4.28 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบของลานจอดรถในบริเวณ.....	88
4.29 แสดงปัญหาศาลาพักผ่อนทรุดโทรมของวัดลาดกระบัง.....	89
4.30 แสดงปัญหาสะพานข้ามคลองของวัด.....	89
4.31 แสดงปัญหาป้ายบริเวณทางเข้าวัดลาดกระบัง.....	90
4.32 แสดงปัญหาของการจัดภูมิทัศน์ภายในวัดลาดกระบัง.....	90
4.33 แสดงปัญหาบริเวณศาลาทำน้ำของวัดลาดกระบัง.....	90
4.34 แสดงปัญหาความทรุดโทรมของตลาดสดหัวตะเข้.....	91
4.35 แสดงปัญหาการจราจรและความเป็นระเบียบของตลาดหัวตะเข้.....	91
4.36 แสดงปัญหาของภูมิทัศน์บริเวณตลาดหัวตะเข้.....	91
5.1 แสดงตัวอย่างเรือหางยาวขนาดเล็ก.....	100
5.2 แสดงตัวอย่างเรือหางยาวขนาดกลาง.....	100
5.3 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	101
5.4 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดสังฆราชา.....	101
5.5 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดลาดกระบัง.....	102
5.6 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดลานบุญ.....	102

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.7 แสดงทัศนียคลองบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	102
5.8 แสดงทัศนียภาพตลอดแนวคลองประเวศบุรีรมย์.....	103
5.9 แสดงทัศนียภาพคลองประเวศบุรีรมย์ช่วงวัดสังฆราชา-ตลาดหัวตะเข้.....	104
5.10 แสดงแผนการเดินทางท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1.....	107
5.11 แสดงแผนการเดินทางท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 2.....	108
5.12 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนที่ศึกษา.....	109
5.13 แสดงศักยภาพตลอดแนวคลองประเวศบุรีรมย์.....	110
5.14 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดลานบุญ.....	111
5.15 แสดงการใช้พื้นที่วัดลานบุญ.....	112
5.16 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณวัดลานบุญ.....	113
5.17 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณวัดลานบุญ.....	114
5.18 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดลานบุญ.....	115
5.19 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดลานบุญ.....	116
5.20 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดสังฆราชา.....	117
5.21 แสดงผังการใช้พื้นที่วัดสังฆราชา.....	118
5.22 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณวัดสังฆราชา.....	119
5.23 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณวัดสังฆราชา.....	120
5.24 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดสังฆรา.....	121
5.25 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดสังฆราชา.....	122
5.26 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดลาดกระบัง.....	123
5.27 แสดงผังการใช้พื้นที่วัดลาดกระบัง.....	124
5.28 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณวัดลาดกระบัง.....	125
5.29 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณวัดลาดกระบัง.....	126
5.30 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดลาดกระบัง.....	127
5.31 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดลาดกระบัง.....	128
5.32 แสดงภาพถ่ายทางอากาศตลาดหัวตะเข้.....	129
5.33 แสดงการใช้พื้นที่ตลาดหัวตะเข้.....	130
5.34 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.35 แสดงเส้นทางรถจักรยานบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	132
5.36 แสดงมุมมองภายในบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	133
5.37 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณตลาดหัวตะเข้.....	134
5.38 แสดงแบบห้องน้ำ.....	135
5.39 แสดงแบบป้อมยาม.....	136
5.40 แสดงอาคารการแสดง.....	137
5.41 แสดงแบบอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	138



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชนสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทสตรีในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและนำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจน โดย

- ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจบนหลักของความโปร่งใส ใช้ฐานทรัพยากรในพื้นที่ อาทิ การสร้างโรงงานไบโอดีเซล เกษตรอินทรีย์ หัตถกรรม บริการสุขภาพและสปา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและลองสเตย์ เป็นต้นและเชื่อมโยงการค้าการลงทุนระหว่างเศรษฐกิจชุมชนกับวิสาหกิจขนาดกลางและหรือวิสาหกิจขนาดใหญ่สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงธุรกิจตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต โดยทบทวนกฎ ระเบียบ และกฎหมายให้เอื้อต่อการร่วมทุน และการให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดี

- สนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มีโอกาสทางการตลาดสูง เช่น อาหารสุขภาพ หัตถกรรม บริการสุขภาพ บริการการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยรักษาคุณค่าเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างเข้มแข็งเมื่อนำภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่นไปต่อยอดขยายผลในเชิงพาณิชย์ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10.2551-2555:71-73)

จากแนวทางการดำเนินการตามกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการส่งเสริมโดยมุ่งเน้นให้มีการชูภาพลักษณ์ “การท่องเที่ยวแบบอดีต” (Nostalgia Tourism) นำเสนอความสงบสบายตามรูปแบบการใช้ชีวิตของชาวไทยภาคกลางในอดีต โดยสร้างกระแสให้เกิดการรับรู้และสนับสนุนปีการท่องเที่ยวไทย โดยยังคงนำเสนอแคมเปญ “Amazing Thailand” และสินค้าหลัก 7 หมวดในตลาดต่างประเทศ ซึ่งได้แก่

- The World's Friendliness Culture นำเสนอความเป็นตัวตนของคนไทย วิถีชีวิตที่เป็นรากเหง้า ที่มีความเรียบง่าย สงบ เป็นเสน่ห์ของไทย โดยนำเสนอสินค้าที่สะท้อนแนวคิดของสังคมไทย อาทิ วิถีชีวิตของชุมชน การทำอาหารไทย มวยไทย ประเพณีไทย ฯลฯ

- Land of Heritage and History นำเสนอกลุ่มสินค้าด้านวัฒนธรรมไทย ที่สร้างความภูมิใจในความเป็นชาติ และพร้อมที่จะอวดสู่สายตาชาวโลก กลุ่มสินค้าเหล่านี้ อาทิ สถานที่ซึ่งเป็นมรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ฯลฯ

- The Beauty of Natural Wonders นำเสนอกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Green Tourism การท่องเที่ยวแบบประหยัดพลังงาน สร้างความตระหนักและเกิดความเข้าใจคุณค่าของการเป็นผู้ห่วงใยสิ่งแวดล้อม อาทิ การเดินชมเส้นทางศึกษาธรรมชาติและระบบนิเวศ ส่องสัตว์ ดูนก การล่องแก่ง ฯลฯ

- Health & Wellness : The Beauty of Wellness and Wellbeing นำเสนอสินค้าและบริการ ที่ให้ความสำคัญต่อการบำรุงและบำบัดสุขภาพกายและใจ อาทิ สปา สมาธิ การแพทย์ที่ทันสมัย ฯลฯ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สรุปรูปแผนการตลาดการท่องเที่ยว ปี2552. 2550 : 1-2)

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นคลองขุดที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขุดต่อจากคลองพระโขนงไปเชื่อมกับคลองด่าน ออกสู่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เรียกคลองที่ขุดต่อออกไปว่า "คลองประเวศบุรีรมย์" และให้ขุดคลองแยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ อีก 4 คลอง คือ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม และคลองสี่ เริ่มขุดตั้งแต่ พ.ศ. 2421 แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2,423 มีความยาวทั้งสิ้น 1,150 เส้น (46 กิโลเมตร) ในการขุดคลองประเวศบุรีรมย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศใช้พระราชบัญญัติ "ประกาศขุดคลอง" ใน พ.ศ. 2420 ทรงพระราชทานเงินทุนจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจำนวน 80,000 บาท ส่วนทุนสร้างที่เหลือเป็นเงิน 32,752 บาท ทรงให้ราษฎรช่วยเหลือค่าขุดคลอง โดยจะได้รับผลประโยชน์จากการจับจองที่ดินสองฝั่งคลองเป็นค่าตอบแทน (สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2550 : 1)

เขตลาดกระบังมีการเติบโตทั้งทางด้านอสังหาริมทรัพย์ ด้านการขนส่ง การประกอบธุรกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจากการเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิ ทำให้เกิดการขยายตัวด้านการลงทุนมากขึ้น มีการเพิ่มของแหล่งงานและประชากรอย่างรวดเร็ว จากพื้นที่การเกษตรกำลังจะเป็นพื้นที่ย่านธุรกิจใหม่ ผลจากการเติบโตนี้มีทั้งผลดีและผลเสียตามมา กล่าวคือ ผลดีที่จะเกิดขึ้นคือการสร้างงาน สร้างรายได้และการเกิดอาชีพใหม่กับประชาชนในเขตลาดกระบัง ส่วนผลเสีย คือ ความเสื่อมโทรมทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งน้ำเสีย ขยะมูลฝอย มลพิษจากควันและเสียง อันเป็นผลมาจากการเพิ่มของประชากรและการขยายตัวของเมือง

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวมา การศึกษาครั้งนี้จึงเกิดขึ้นด้วยความมุ่งหวังที่จะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาเป็นแนวทางการพัฒนาคลอง วัดและชุมชนในเขตลาดกระบังให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งคลองเป็นส่วนหนึ่งที่เชื่อมโยงระหว่างวัดกับชุมชน ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความสำคัญอันมากที่ต้องอนุรักษ์และรักษาไว้ให้คงสภาพเดิมมากที่สุด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบครั้งนี้จึงมีส่วนในการรักษาและพัฒนาให้คลองประเวศบุรีรมย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของกรุงเทพมหานคร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์
2. ศึกษาลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยว
3. เสนอแนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ใช้หลักการที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น โดยทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ ลักษณะการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว โดยใช้แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์เมืองดังนี้ ย่าน ที่ว่างโล่ง เส้นทางสัญจร ที่หมายตา และสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

1. กรอบแนวความคิดศึกษาลักษณะทั่วไปของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ ใช้แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546 : 8-1)

- 1) ลักษณะที่ตั้งและเขตการปกครอง ของเขตลาดกระบัง
- 2) สภาพภูมิประเทศ ของที่ตั้งชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์
- 3) การคมนาคม ทางน้ำและทางบก
- 4) โครงสร้างพื้นฐาน

2. กรอบแนวความคิดในการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยว ใช้แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546 : 6-2, 8-4)

- 1) รูปแบบการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) รูปแบบการท่องเที่ยว
- 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ

1.4 ขอบเขตวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขอบข่ายการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่ชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์

ขอบเขตในการวิจัยในการพัฒนาคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร มีขอบเขตที่ตั้งตั้งแต่บริเวณ ตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบังถึงบริเวณ วัดลานบุญ ซึ่งเป็นบริเวณสิ้นสุดเขตลาดกระบัง

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชาชนที่อาศัยบริเวณพื้นที่ศึกษาจำนวน 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนตลอดหัวตะเข้ ชุมชนวัดสังฆราชา ชุมชนวัดลาดกระบัง ชุมชนวัดลานบุญ จำนวนชุมชนละ 37-38 คน รวม 150 คน
- 2) นักท่องเที่ยว โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครและนักท่องเที่ยวทั่วไป ในกรุงเทพมหานครและผู้ที่มาใช้บริการสนามบินสุวรรณภูมิ จำนวนชุมชนละ 37-38 คน รวม 150 คน

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

- 1) ลักษณะทั่วไปของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์
- 2) ลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยว

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

คลองประเวศบุรีรมย์ หมายถึง คลองขุดที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขุดต่อจากคลองพระโขนงไปเชื่อมกับคลองด่าน ออกสู่มแม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เรียกคลองที่ขุดต่อออกไปว่า "คลองประเวศบุรีรมย์" และให้ขุดคลองแยกจากคลองประเวศบุรีรมย์ อีก 4 คลอง คือ คลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม และคลองสี่

สภาพทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะที่เป็นอยู่ภายนอก ซึ่งมีความหมายในเชิงปริมาณทางกายภาพ เป็นหมวดหมู่ดังนี้ ความยาว พลังงาน พื้นที่ มุม ปริมาตร มวล แรงและหน่วยวัด

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง แผนการที่ได้กำหนด ตระเตรียมไว้ โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งในที่นี้หมายถึง รัฐบาลผู้บริหารประเทศ

ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถและการคิดค้นจากคนสมัยก่อนและความเชื่อ หรือสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเฉพาะท้องถิ่นๆ

เทศกาลการท่องเที่ยว หมายถึง ฤดูกาล หรือช่วงวัน เวลา ที่เหมาะแก่การท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิทัศน์ หมายถึง ภาพรวมของพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ที่มนุษย์ รับรู้ทางสายตาในระยะห่าง อาจเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่ประกอบด้วยรูปทรงของแผ่นดิน น้ำ ดิน ไม้ สัตว์และสรรพสิ่งมนุษย์สร้าง ในสภาพอากาศหนึ่งและช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่าภูมิทัศน์ธรรมชาติ หรือภาพรวมของเมืองหรือส่วนของเมือง

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางมาชมชนวนริมคลองประเวศบุรีรมย์ โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การทำงาน การศึกษา และไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นๆ

นักทัศนจร หมายถึง ผู้เยี่ยมชมเขตลาดกระบังที่ไม่พักค้างคืน

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล

3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร

ประการที่ 2 การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม

ประการที่ 3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมชมอนุสาวรีย์ เพื่อความเบิกบาน บันเทิง เริงรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนทัศนคติที่กว้างขวางในแง่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวเปรียบเสมือน “สินค้า” และเป็นสินค้าที่สามารถดึงดูด “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาซื้อของที่ดึงดูดใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไป จากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอสาระสำคัญ และเนื้อหา ดังนี้

- 2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของคลองประเวศบุรีรมย์
- 2.2 นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา
- 2.3 ทฤษฎีและหลักการพัฒนากุมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของคลองประเวศบุรีรมย์

2.1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์

1) สภาพที่ตั้งและอาณาเขตการปกครอง

เขตลาดกระบังเป็นเขตการปกครอง ของกรุงเทพมหานคร ที่มีพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 รองจากเขตหนองจอก อยู่ในกลุ่มเขตศรีนครินทร์ ซึ่งถือเป็นเขตศูนย์ชุมชนชานเมือง แหล่งงานและการบริการ รองรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เดิมเขตลาดกระบังเป็นพื้นที่การปกครองของจังหวัดมีนบุรีซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในมณฑลกรุงเทพ มีชื่อเรียกว่า อำเภอแสนแสบ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอลาดกระบัง และในปี พ.ศ. 2474 จังหวัดมีนบุรีได้ถูกยุบมาขึ้นกับจังหวัดพระนคร อำเภอลาดกระบังจึงได้มาเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดพระนครด้วย ครั้นในปี พ.ศ. 2481 กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศยุบอำเภอนี้ลงเป็น กิ่งอำเภอลาดกระบัง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2500 จึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น อำเภอลาดกระบัง อีกครั้ง โดยได้โอนตำบลแสนแสบ ไปขึ้นกับอำเภอมินบุรี และได้แบ่งพื้นที่บางส่วนของตำบลทับยาว มาจัดตั้งเป็นตำบลชุมทองในปี พ.ศ. 2504 ต่อมา มีประกาศคณะปฏิวัติรวมจังหวัดพระนครกับจังหวัดธนบุรีเข้าด้วยกันเป็นนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และมีฐานะเป็นกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2515 อำเภอลาดกระบังจึงได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่นั้น

เขตลาดกระบังแบ่งหน่วยการปกครองย่อยออกเป็น 6 แขวง ได้แก่ลาดกระบัง คลองสองต้นนุ่น คลองสามประเวศ ลำปลาทิว ทับยาว ชุมทอง

เขตลาดกระบังตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง เรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้

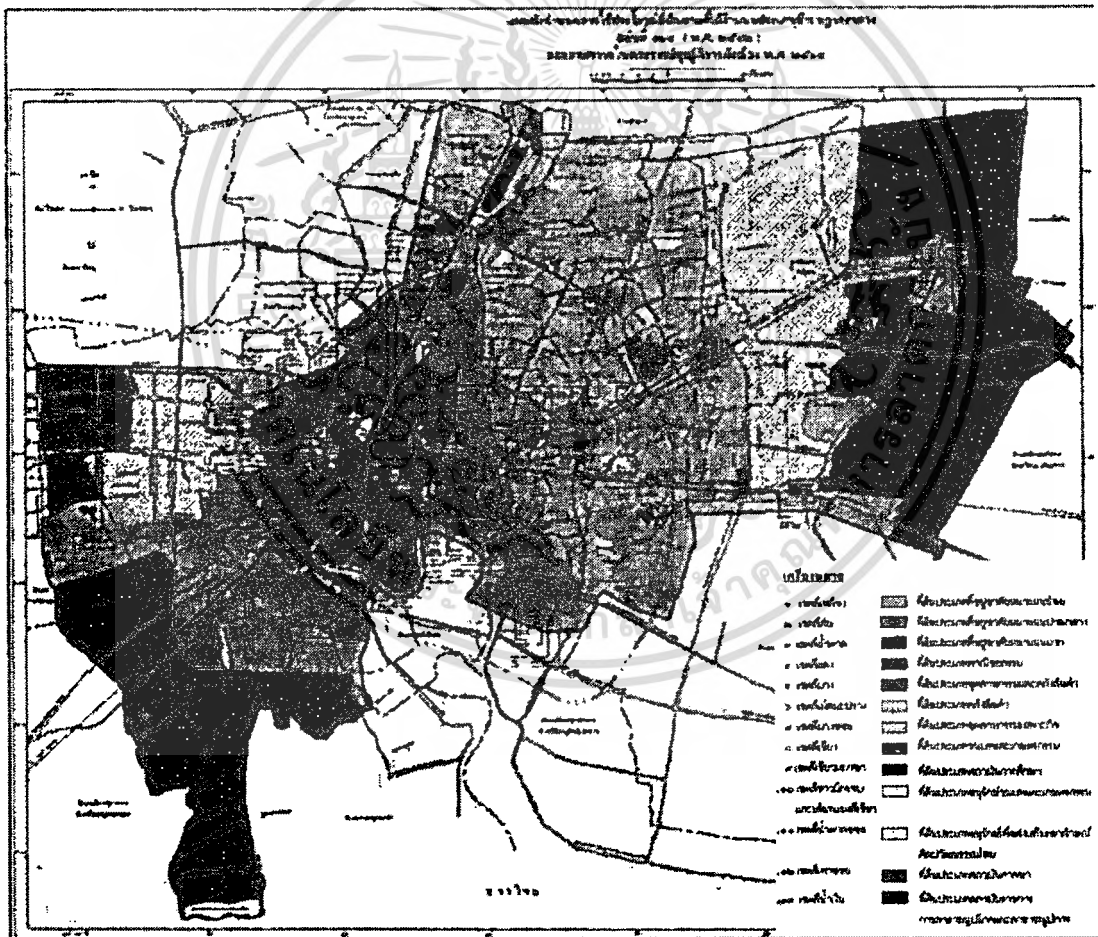
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตมีนบุรีและเขตหนองจอก มีคลองลำนายโส คลองสองต้น นุ่น ลำรางคอวัง ลำรางคอวัง คลองตาเสือ แนวคันนาผ่านถนนคู่มือเกล้า ลำรางตาทรัพย์ คลอง บึงใหญ่ คลองกอไผ่ คลองมะขาม คลองพะอง คลองกระทู้ถ่มถ่ม และคลองลำตาอิน เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองหลวงแพ่งและคลองประเวศบุรีรมย์เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบางบ่อ กิ่งอำเภอบางเสาธง อำเภอบางพลี (จังหวัด สมุทรปราการ) มีแนวแบ่งเขตการปกครองระหว่างกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตประเวศและเขตสะพานสูง มีคลองตาพุ่ม คลองแม่จัน คลองบึงขวาง และคลองลาดบัวขาว เป็นเส้นแบ่งเขต (สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2549:1-2)



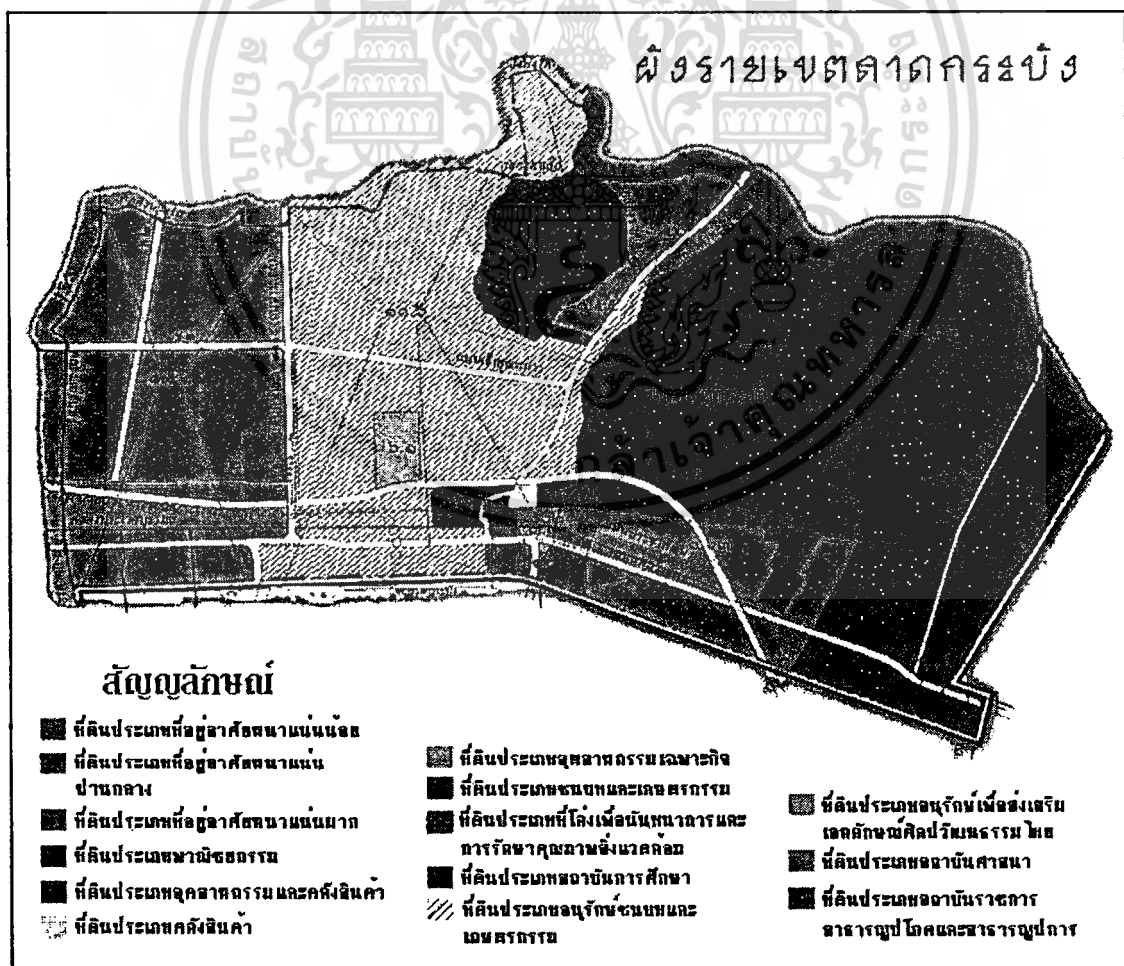
ภาพที่ 2.1 แสดงผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) สภาพทางภูมิประเทศ

1. ลักษณะภูมิประเทศของกรุงเทพมหานคร เป็นที่ราบลุ่ม มีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 1.50-2 เมตร โดยมีความลาดเอียงของระดับพื้นดินจากทิศเหนือจะค่อยๆ ลาดเอียงสู่อ่าวไทยทางทิศใต้ และเฉพาะลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างจะอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลไม่เกิน 1.50 เมตร ตั้งอยู่บนพื้นที่ซึ่งในทางภูมิศาสตร์เรียกว่าบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ ซึ่งเกิดจากตะกอนน้ำพา (Alluvium) โดยเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย (The Lower General Plain of Thailand) เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวและพืชประเภทต่างๆ (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร. 2542 : 6)

เขตลาดกระบังเป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม เป็นพื้นที่รอบนอกของเมืองด้านตะวันออกและตะวันตกเพื่อควบคุมการเติบโตของเมืองให้อยู่ภายในบริเวณที่ศักยภาพ โดยพิจารณาจากสภาพทางด้านกายภาพของพื้นที่ซึ่งมีผลต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม สภาพพื้นที่ซึ่งมีน้ำทะเลท่วมถึง และพื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป



ภาพที่ 2.2 แสดงภาพการใช้ที่ดินในเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) สภาพและคุณภาพน้ำ คลองประเวศบุรีรมย์ขุดขึ้นในปี พ.ศ. 2421 เป็นคลองที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับการพัฒนาของเขตลาดกระบัง คลองนี้ไม่เพียงแต่เป็นส่วนหนึ่งของสาธารณูปโภคในอดีตเท่านั้น แต่เป็นคลองที่มีความสำคัญที่จะพัฒนาให้เป็น “เมืองวัฒนธรรม” ในการศึกษาศูนย์ชุมชนย่อยชานเมืองลาดกระบัง ผลวิเคราะห์คุณภาพน้ำในคลองในปัจจุบัน ดังแสดงในตารางท้ายนี้ ซึ่งจากผลวิเคราะห์ พบว่ามีค่าออกซิเจนในน้ำ (BOD) ซึ่งเป็นค่าชี้วัดมลภาวะ มีค่าอยู่ระหว่าง 3.5 – 14 มก./ล. ที่จุดตรวจวัดบริเวณหน้าวัดลานบุญ ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพน้ำในคลองที่บริเวณศูนย์กลางกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 20 – 30 มก./ล. ในปี พ.ศ. 2545 แสดงให้เห็นว่า คุณภาพน้ำในคลองประเวศบุรีรมย์มีคุณภาพน้ำที่ดีกว่า อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำเพื่อป้องกันคุณภาพน้ำที่อาจแยกลงในอนาคต สำหรับการปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลอง การศึกษาครั้งนี้ได้เสนอให้มีการก่อสร้างเพื่อการจัดการน้ำเสียในพื้นที่ศึกษา ตลอดจนการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้คลองสะอาด (สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2546 : 2-3)

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการติดตามตรวจสอบค่า BOD ในคลองประเวศบุรีรมย์ (มก./ล.)

จุดตรวจวัด	2545					2546					มาตรฐานคุณภาพน้ำ		
	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ก.ย.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ก.ย.	ไทย	ญี่ปุ่น
วัดลานบุญ	3.5	4.5	4.8	4.8	4.8	-	11	14	-	-	-	4	10
ถนนเขตลาดกระบัง	-	6.3	3.9	8.7	4.2	4.5	2.7	5.7	5.2	2.8	2.8		

ที่มา : สำนักงานเขตลาดกระบัง แนวทางการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของ JICA .2546

หมายเหตุ: ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำของประเทศไทยที่แสดงในตารางข้างต้น หมายถึง “คุณภาพน้ำสะอาดปานกลาง (คุณภาพน้ำระดับ 4)” ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้หลังจากผ่านการบำบัดด้วยขั้นตอนพิเศษ

4) ภูมิอากาศ กรุงเทพมหานครนั้นมีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น โดยอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม 2 ชนิด ได้แก่ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งก่อให้เกิดฤดูกาลที่แตกต่างกัน 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน

ฤดูฝน ระหว่างเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - เดือนมกราคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิทั้ง 3 ฤดูจะแตกต่างกัน แต่ค่าเฉลี่ยจากการวัด ณ สถานีตรวจอากาศ กรุงเทพมหานคร ปี 2550 จะอยู่ที่ 29.2 องศาเซลเซียส โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 38 องศาเซลเซียส และต่ำสุดเท่ากับ 19.2 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ ความชื้นสัมพัทธ์ของกรุงเทพมหานครจะมีค่าสูงเกือบตลอดปี เนื่องจากกรุงเทพมหานครตั้งอยู่ใกล้อ่าวไทย ซึ่งมีไอน้ำพัดเข้าถึงสม่ำเสมอ ซึ่งจากการวัด ณ ปี พ.ศ. 2545 เช่นกัน ความชื้นสัมพัทธ์ของกรุงเทพมหานครจะมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 73

ทัศนวิสัยของกรุงเทพมหานครเมื่อเวลา 07.00 น. จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.6-8.0 กิโลเมตรปริมาณฝน ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝน ณ สถานีตรวจอากาศกรุงเทพมหานคร ณ ปี พ.ศ. 2550 คือ 1,878.3 มิลลิเมตร และมีค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่ฝนตกปีละ 146 วัน (กรุงเทพมหานคร. 2550 : 7-8)

5) สภาพและผลกระทบจากเสียง

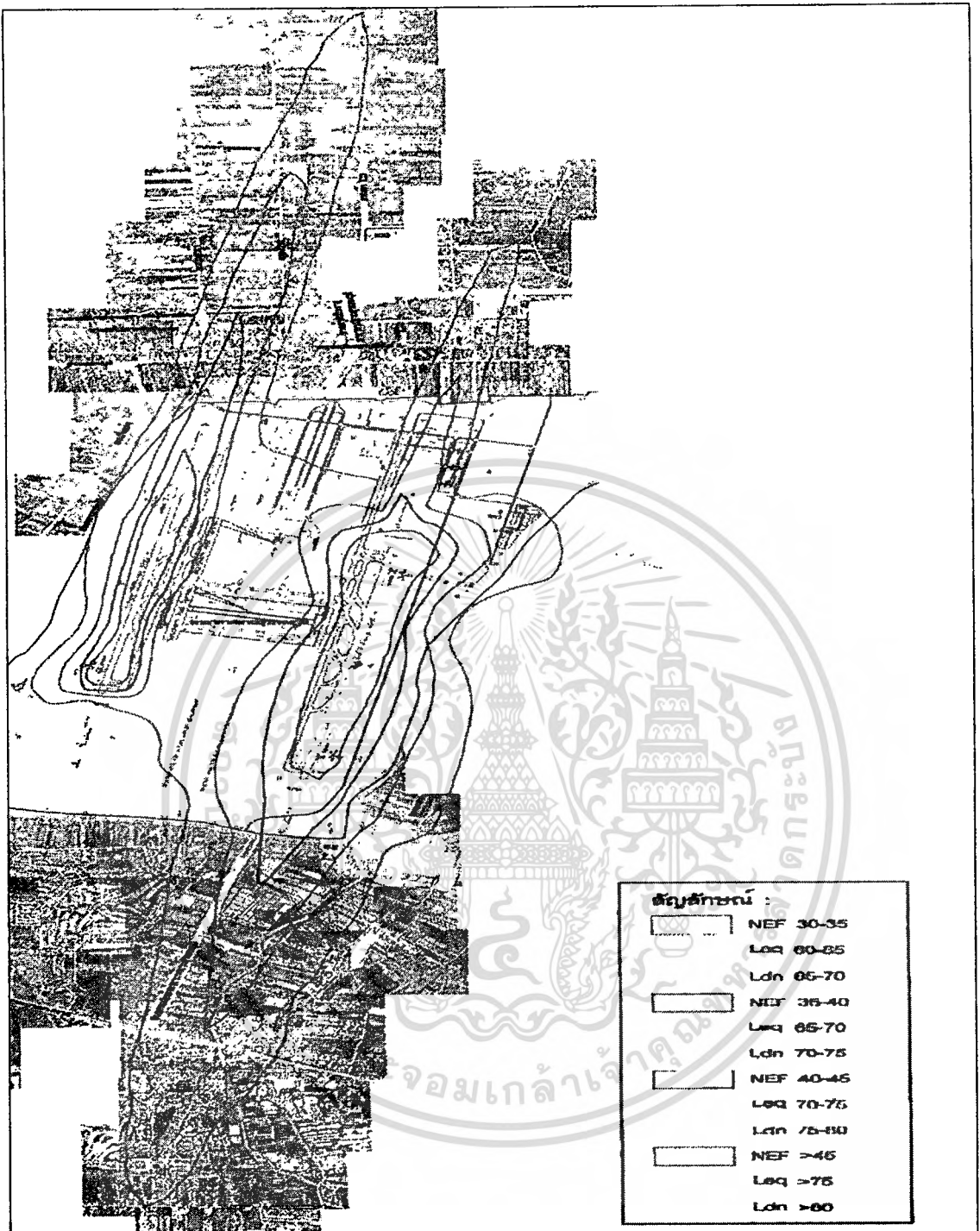
เสียงจากท่าอากาศยานหรือสนามบิน โดยทั่วไปจะมาจากกิจกรรมการบินในช่วงที่เครื่องบินทะยานขึ้นและช่วงที่เครื่องบินร่อนลงสู่พื้นดิน ซึ่งผลกระทบจากเสียงนี้จะเกิดขึ้นบริเวณรอบๆ ทางวิ่งของท่าอากาศยาน และบริเวณที่อยู่ภายใต้ตำแหน่งการบินของเครื่องบินในระดับต่ำ การคาดการณ์ระดับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากกิจกรรมการบินของท่าอากาศยาน จะใช้การคาดการณ์ในหน่วย NEF (Noise Exposure Forecast) โดยเส้นระดับเสียง NEF จะเป็นค่าเฉลี่ยทั้งปี ซึ่งแปรผันไปตามการใช้ทางวิ่ง จำนวนเครื่องบิน ประเภทของเครื่องบิน และลักษณะการบิน สำหรับบริเวณโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ทสภ.) ได้มีการประเมินค่าระดับเสียงในหน่วย NEF และมีการแบ่งเกณฑ์ตามความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ที่ดินตามระดับค่า NEF ต่างๆ ดังนี้

- ที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า 45 เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยทั้งหมดอยู่ในพื้นที่ทสภ.

- พื้นที่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF 40-45 เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบสูงอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในระยะยาว กิจกรรมและอาคารที่ไม่เหมาะสมกับผลกระทบดังกล่าว ได้แก่ สถานศึกษา โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัย

- พื้นที่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF 35-40 เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงรบกวนปานกลาง จึงไม่เหมาะสมที่จะมีสิ่งก่อสร้างที่มีกิจกรรมที่อ่อนไหวต่อผลกระทบด้านเสียง เช่น สถานศึกษา ศาสนสถาน โรงพยาบาล และสถานที่ราชการ

- พื้นที่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF 30-35 เป็นพื้นที่ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากเสียงน้อย (บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน). 2549:1-2)



ภาพที่ 2.3 แสดงเส้นทางแนวเสี่ยงเครื่องบิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 โครงสร้างพื้นฐาน

ได้เก็บสถิติจำนวนประชากรและบ้านที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น รายแขวงและเขตการปกครอง ซึ่งประชากรในเขตลาดกระบัง มีดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงสถิติจำนวนประชากรและบ้านในกรุงเทพมหานคร ณ เดือน ธันวาคม 2550

เขตปกครอง	พื้นที่ [กม.²]	ความ หนาแน่น [คน/กม.²]	ประชากร			จำนวนบ้าน
			ชาย	หญิง	รวม	
กรุงเทพมหานคร	1,568.737	3,631	2,721,273	2,974,683	5,695,956	2,150,706
เขตลาดกระบัง	123.859	1,150	69,755	75,045	144,800	60,414
แขวงลาดกระบัง	10.823	2,738	14,230	15,344	29,574	10,883
แขวงคลองสองต้นนุ่น	14.297	3,881	27,059	29,176	56,235	26,269
แขวงคลองสามประเวศ	17.458	813	6,931	7,620	14,551	6,930
แขวงลำปลาทิว	33.752	519	8,759	9,279	18,038	7,352
แขวงทับยาว	25.834	733	9,444	10,108	19,552	7,148
แขวงชุมทอง	21.695	308	3,332	3,518	6,850	1,832

ที่มา : กองปกครองและทะเบียน สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

1) ประเพณี วัฒนธรรมของเขตลาดกระบัง

ได้ระบุไว้ถึงประเพณีที่ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาช้านานและกำลังจะสูญหายไปของเขตลาดกระบัง มีดังนี้

1. ประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ ช่วงเดือนตุลาคม วัดสุทธาโภชน์ และชาวชุมชนเลียบบคลองมอญ เขตลาดกระบัง มีงานงานประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ และแข่งขันเรือพายประจำปี ประมาณวันที่ 28 ค.ค. ของทุกปี ตั้งแต่เวลา 07.30 - 15.30 น. ณ คลองลำปลาทิว หน้าวัดสุทธาโภชน์ แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง สำหรับประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ ถือเป็นวัฒนธรรมประเพณีของชาวมอญ หรือชาวมอญที่สืบต่อกันมาช้านาน กลุ่มชนไทยเชื้อสายมอญในชุมชนเลียบบคลองมอญ เขตลาดกระบัง และคำว่าพระร้อย หมายถึงการนิมนต์พระสงฆ์ จำนวน 100 รูป มารับบิณฑบาตทางเรือ เป็นการแสดงวิถีชีวิตสืบเนื่องกับการอาศัยอยู่ริมคลองของชุมชน จึงขอเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมงานประเพณี และเที่ยวชมการแข่งขันเรือพายประเภทต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.4 แสดงประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ ณ วัดสุทธาโกชน์

2. งานประเพณีสงกรานต์แห่งสังฆะขาบของชาวมัญญ์ ชุมชนเลียบคลองมอญ เขตลาดกระบังลาดกระบัง ประเพณีสงกรานต์และการละเล่นของชาวมัญญ์ที่โดดเด่นและมีเอกลักษณ์ ณ ชุมชนเลียบคลองมอญ ถนนเลียบคลองมอญ เขตลาดกระบัง จะจัดขึ้นหลังวันสงกรานต์ 1 อาทิตย์ คือในวันที่ 19-20 เม.ย. ของทุกปี ในงานมีการละเล่นสะบ้ามอญ ขบวนแห่งสังฆะขาบ พิธีสงฆ์พระแบบชาวมัญญ์ การรคน้ำขอพรจากผู้ใหญ่ การประกวดเทพี พิธีบวชเณร รวมถึงวัฒนธรรมการแต่งกายและอาหารแบบชาวมัญญ์(สำนักงานเขตลาดกระบัง ฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม. 2551 : 1-2)



ภาพที่ 2.5 แสดงพิธีการแห่งสังฆะขาบของชาวมัญญ์ เขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ราชได้และอาชีพของคนในชุมชน เขตลาดกระบัง

จากข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชนของชาวบ้านในเขตลาดกระบัง มี 4 ประเภท

1. ประเภทอาหาร ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทักยาว ได้ผลิตไข่เค็มสมุนไพร

ไข่เยี่ยวม้าชาเขียว ขนมทองม้วนสมุนไพร กลุ่มแม่บ้านวัดราชโกษา ได้ผลิตข้าวตังหน้าธัญพืช ถั่วทอดชาเขียว กลัวยฉาบหน้าธัญพืช ปั่นขลัดบ กลุ่มอนุรักษ์ขนมไทย ได้ผลิตหมี่กรอบสมุนไพร กลุ่มเบเกอรี่ดังลำดวน มีสาหร่ายปรุงรส กลุ่มแม่บ้านดวงพิทักษ์โชน 9 ผลิตน้ำพริกนานาชาติและ กลุ่มเกษตรกรทำนาแขวงชุมทอง มีการผลิตข้าวซ้อมมือปลอดสารพิษ

2. ประเภทเครื่องคั้น สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หลวงแพ่ง ผลิตชาชงสมุนไพร ลูกประคบพืชมะนาว แชมพู และกลุ่มแม่บ้านแสงตะวัน ผลิตเครื่องสำอางสมุนไพร น้ำมัน น้ำปรุง

3. ประเภทเสื้อผ้า ได้แก่ กลุ่มทำรองเท้าร่มเกล้า รองเท้าสาน และกลุ่มปักมุก โชน 11

4. ประเภทของใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ได้แก่ กลุ่มของตกแต่งจากธรรมชาติ ทดแทนไม้ (คุ้มเกล้า) เฟอร์นิเจอร์ งานไม้ โคมไฟ กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์หมู่บ้านสินเกล้า ดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กลุ่มศิลปะ ประดิษฐ์พูนสินธานี แผ่นที่แก้ว และกลุ่มปั้นลำพุทรา อ่างบัวปูนปั้น (สำนักงานเขตลาดกระบัง ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม. 2551 : 1-2)

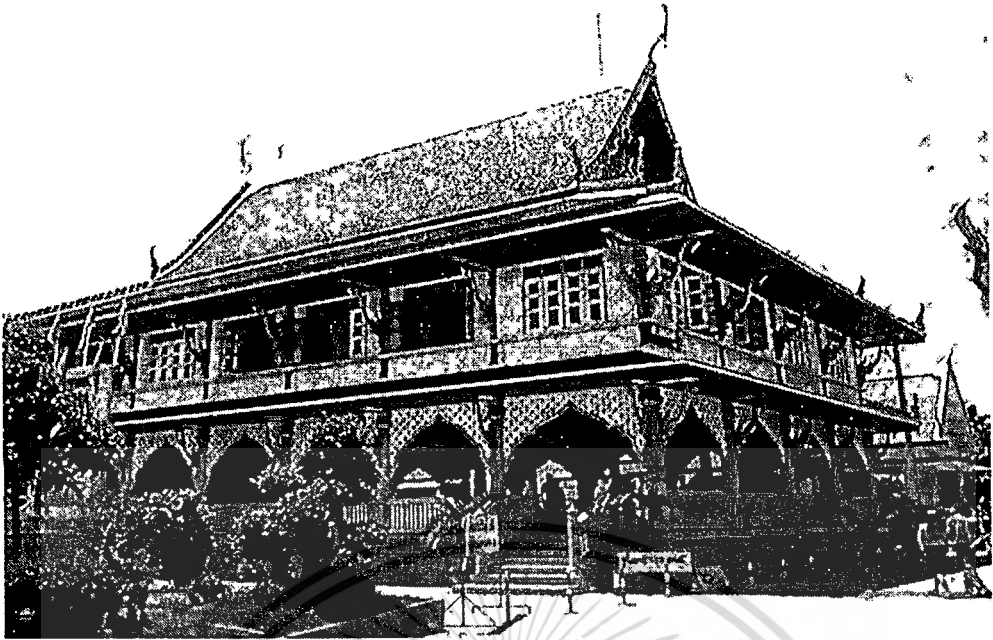


ภาพที่ 2.6 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชนของชาวบ้านในเขตลาดกระบัง

2.1.3 สถานที่ท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

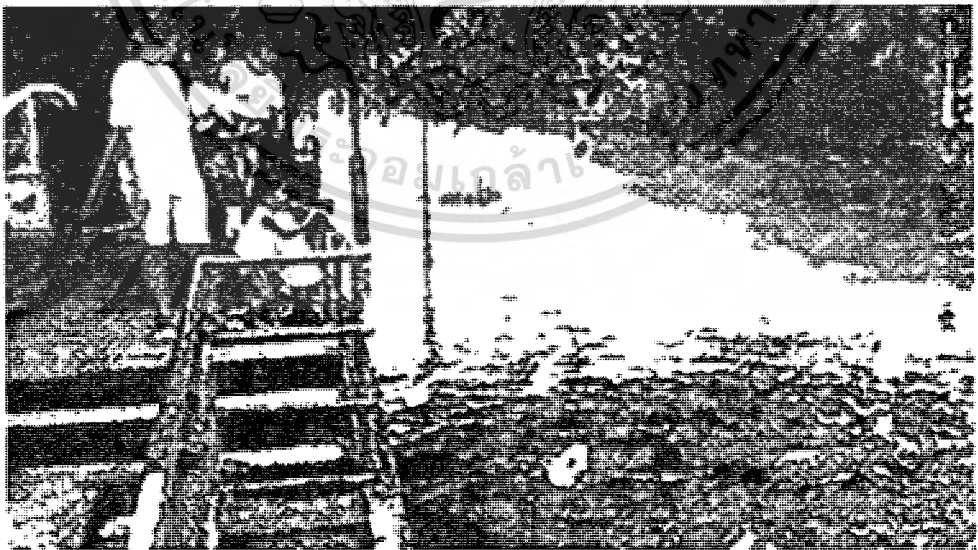
1. วัดลานบุญ เสนาสนะ วัดลานบุญได้รับศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปได้ร่วมกันพัฒนาบูรณะปฏิสังขรณ์ให้กับวัดตลอดมาจนปัจจุบันมีอาคารของวัดเป็นชนิดदारมันคง เพียงพอแก่การปฏิบัติศาสนกิจ เช่น โบสถ์ ศาลาการเปรียญ ศาลาพักร้อนริมคลองหน้าวัดกุฎี หอระฆัง ฌาปนสถาน ศาลาประกอบพิธีกรรมที่จำเป็น มีมณฑปสำหรับหลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.7 แสดงศาลาประกอบพิธีกรรมวัดลานบุญ

2. ปลาสาวย คลองหน้าวัดลานบุญเป็นบริเวณที่มีปลาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก โดยมีได้จากการเพาะเลี้ยง ถือเป็นแหล่งปลารรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดในพื้นที่เขตลาดกระบัง บริเวณที่มีปลามาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก โดยมีได้เกิดจากการเพาะเลี้ยง เช่น ปลาช่อน ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาเทโพ และปลาสาวย นอกจากนี้แต่ละวัดยังมีข้าวกันบาตร มาโปรยเป็นอาหารปลา บางวัดจัดทำขนมปังจำหน่ายเพื่อให้ประชาชนมีโอกาทำบุญ



ภาพที่ 2.8 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวภายในวัดลานบุญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ปางขัดสมาธิเพชร องค์สูงประมาณ 31 นิ้วครึ่ง หน้าตักกว้าง 27 นิ้วครึ่ง เกศขมวดเป็นเปลวปลายแหลม หน้าตักกว้าง 27 นิ้วครึ่งองค์สูงประมาณ 31 นิ้วครึ่ง สร้างเมื่อใดไม่มีประวัติ เป็นที่เลื่อมใสในความศักดิ์สิทธิ์ของประชาชนทั้งที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกล ต่างมากราบไหว้ขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคลกันทุกวันไม่เคยขาด ถ้าเป็นวันหยุดราชการจะมีประชาชนมานมัสการมากเป็นพิเศษบางคนต้องการขอพรและขอสิ่งที่ดีนปรารถนาต่างประสบความสำเร็จน่าพอใจ ทางวัดเปิดให้นมัสการทุก



ภาพที่ 2.9 แสดงพระพุทธรูปสัมฤทธิ์หลวงพ่อเพชร

4. วัดลาดกระบัง หลวงพ่อขาวเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ทรงปางมารวิชัย ก่อด้วยอิฐ ปอกปูนทาสีขาวทั้งองค์จึงเรียกว่า "หลวงพ่อขาว" ประดิษฐานอยู่ในวิหารใหญ่หลังพระอุโบสถ วัดลาดกระบัง พระครูเมตตาวินัย (หลวงพ่อสาย) เจ้าอาวาสวัดลาดกระบังองค์แรกได้ชักชวนชาวลาดกระบัง ประกอบพิธีฤกษ์ก่อสร้างหลวงพ่อขาว เมื่อวันพฤหัสบดี ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีวอก พ.ศ. 2441 ต่อมาพระครูศิลาภิรัต (หลวงพ่อทอง) เจ้าอาวาสวัดลาดกระบังองค์ที่ 2 ได้จารึกแผ่นโลหะปิดไว้เบื้องหน้าหลวงพ่อขาวและถือกันว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่งของชาวลาดกระบัง



ภาพที่ 2.10 แสดงพระพุทธรูปหลวงพ่อบุญ วัดลาดกระบัง

5. วัดสังฆราชา สมัยก่อนเรียกว่าวัดบ้านใหม่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๕๖ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาชิรญาณวโรรสสมเด็จพระสังฆราชเจ้า ซึ่งเป็นพระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ได้เสด็จมาประพรมค้ำคืน ที่วัดสังฆราชาวาส ประทับอยู่ ๒ วัน ๑ คืน พระองค์ทรงเห็นว่าชื่อบ้านใหม่นี้ไม่เพราะไม่เหมาะสมกับวัด พระองค์จึงทรงพระราชทานนามชื่อ วัดใหม่ว่า "วัดสังฆราชาวาส" ชาวบ้านจึงเรียกชื่อ วัดสังฆราชาวาสตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในสมัยพระครูสังฆราชมุณี (หลวงพ่อบุญ) เป็นเจ้าอาวาส วัดสังฆราชาวาสเมื่อสมัยก่อนมีหงษ์ทำด้วยไม้แกะเป็นลวดลาย ประดับด้วยกระจกสวยงามตัวใหญ่ ยืนอยู่บนเสาสูงประมาณ ๖ เมตร ตั้งอยู่ริมคลองแม่น้ำเจ้าพระยาด้านหน้าวัดสังฆราชาวาส พวกเรือล่อง หรือแพขลุ่ยล่องตามแม่น้ำเจ้าพระยาพอผ่านมาถึงวัดนี้จะเห็นหงษ์ยืนอยู่บนเสาสูงเด่นสวยงาม จึงเรียกวัดนี้ว่าวัดหงษ์งาม วัดนี้มีชื่อเรียกกัน 3 ชื่อ ได้แก่ วัดบ้านใหม่ ๒วัดหงษ์งาม ๑วัดสังฆราชาวาส ต่อมาคลังถูกน้ำกัดเซาะ พระครูสังฆราชมุณี(บุญ) เกรงว่าเสาที่ตั้งหงษ์จะพังลงมาจึงย้ายหงษ์ไปไว้ที่หลังโบสถ์ที่สร้างขึ้นใหม่และได้ถูกขโมยลักไปในปี ๒๕๐๕

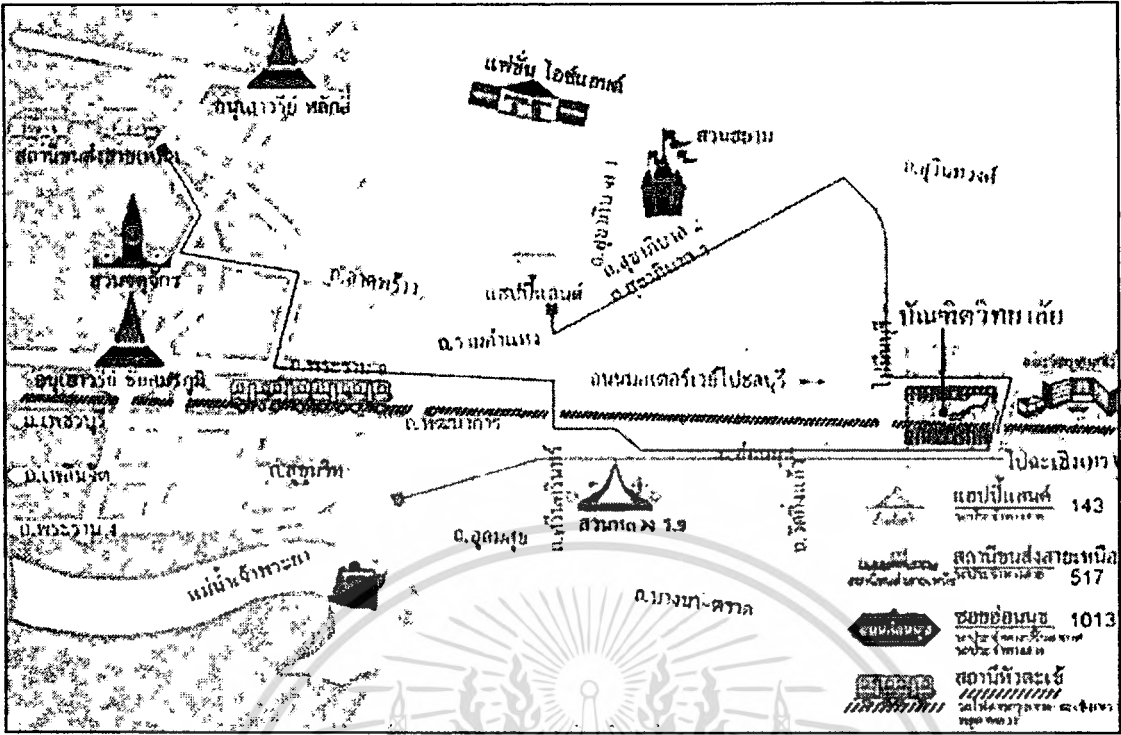
6. หัวตะเข้ องค์เชียน หรือ พระโพธิสัตว์แป๊ะไคว้ เดิมชื่อ เอี้ยะฮง แซ่เล่า ถือกำเนิดในปี พ.ศ. 2422 ณ ตำบลกั้งเท้า จังหวัดแต้จิ๋ว มณฑลทวนกวางตุ้ง ประเทศจีน เมื่ออายุได้ 20 ปี ได้เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยมาพำนักอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบัง และปฏิบัติศรัทธาในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา อยู่ในโรงเจ ตลาดหัวตะเข้ จนได้ฉานสมาบัติ ว่ากันว่าท่านสำเร็จในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 3 จึงถือเอาวันดังกล่าวทุกปี เป็นวันเวียนเทียนสมโภชองค์ท่านมาจนถึงทุกวันนี้



ภาพที่ 2.11 แสดงพระโพธิสัตว์เป็ะไคว้ ตลาดหัวตะเข้

2.1.4 เส้นทางคมนาคม การเดินทาง สามารถเดินทางได้ 3 รูปแบบคือ

1. โดยรถโดยสารประจำทาง สาย 517 (ปอ.18) ต้นทางจากสวนจตุจักร ผ่านถนนรัชดาภิเษก ถนนพระราม 9 ถนนพัฒนาการ ถนนอ่อนนุช ปลายทางพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง สาย 143 ต้นทางจากแฮปปี้แลนด์คลองจั่น ผ่านถนนสุขาภิบาล 3 ถนนร่มเกล้า ถนนเจ้าคุณทหาร ถนน-ฉลองกรุง ปลายทางพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง สาย 1013 ต้นทางจากพระโขนง ผ่านถนนอ่อนนุช ปลายทางหัวตะเข้ สาย 151 ต้นทางจากถนนลาดพร้าว ผ่านแฮปปี้แลนด์ สาขาภิบาล3 มีนบุรี ปลายทางหัวตะเข้
2. รถตู้บริการ อนุสาวรีย์ชัย - พระจอมเกล้า ทำรถอยู่ที่อนุสาวรีย์ฯ และหน้าคณะวิทย์ฯ สจล., เดอะมอลล์บางกะปิ-เทคโนฯลาดกระบัง ทำรถอยู่ที่เดอะมอลล์ และหน้าคณะวิทย์ฯ สจล.,บางกะปิ-หัวตะเข้ ทำรถอยู่ที่เดอะมอลล์บางกะปิ และหัวตะเข้,มีนบุรี-หัวตะเข้ ทำรถอยู่ในตลาดมีนบุรี และหัวตะเข้
3. โดยรถไฟ เดินทางโดยรถไฟสายตะวันออกเริ่มต้นจากสถานีกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) - สถานีมักกะสัน - สถานีคลองตัน สถานีหัวหมาก-สถานีทับช้าง-สถานีลาดกระบัง ลงที่สถานีพระจอมเกล้า



ภาพที่ 2.12 แสดงเส้นทางคมนาคมขนส่งในเขตลาดกระบัง

2.2 นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา

2.2.1 สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวกกรุงเทพมหานคร

การวางผังพัฒนาเมือง กรุงเทพมหานครกำหนดการวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแนวทางในการพัฒนาทางกายภาพเพื่อรองรับความเจริญเติบโตและสนับสนุนการขยายตัวของ เมืองในอนาคตให้มีการเติบโตอย่างเป็นระเบียบ เป็นเมืองที่น่าอยู่ สอดคล้องกับผังเมืองรวมของ กรุงเทพมหานคร

โครงการพัฒนาพื้นที่อุทยานชานเมืองตะวันออก พื้นที่โครงการ คือ พื้นที่ ชานเมืองตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมพื้นที่เขตคลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง พื้นที่บางส่วนของเขตมีนบุรี ดินนายาว สะพานสูง ประเวศ มีขนาดพื้นที่โครงการประมาณ 533 ตารางกิโลเมตร หรือ 334,375 ไร่

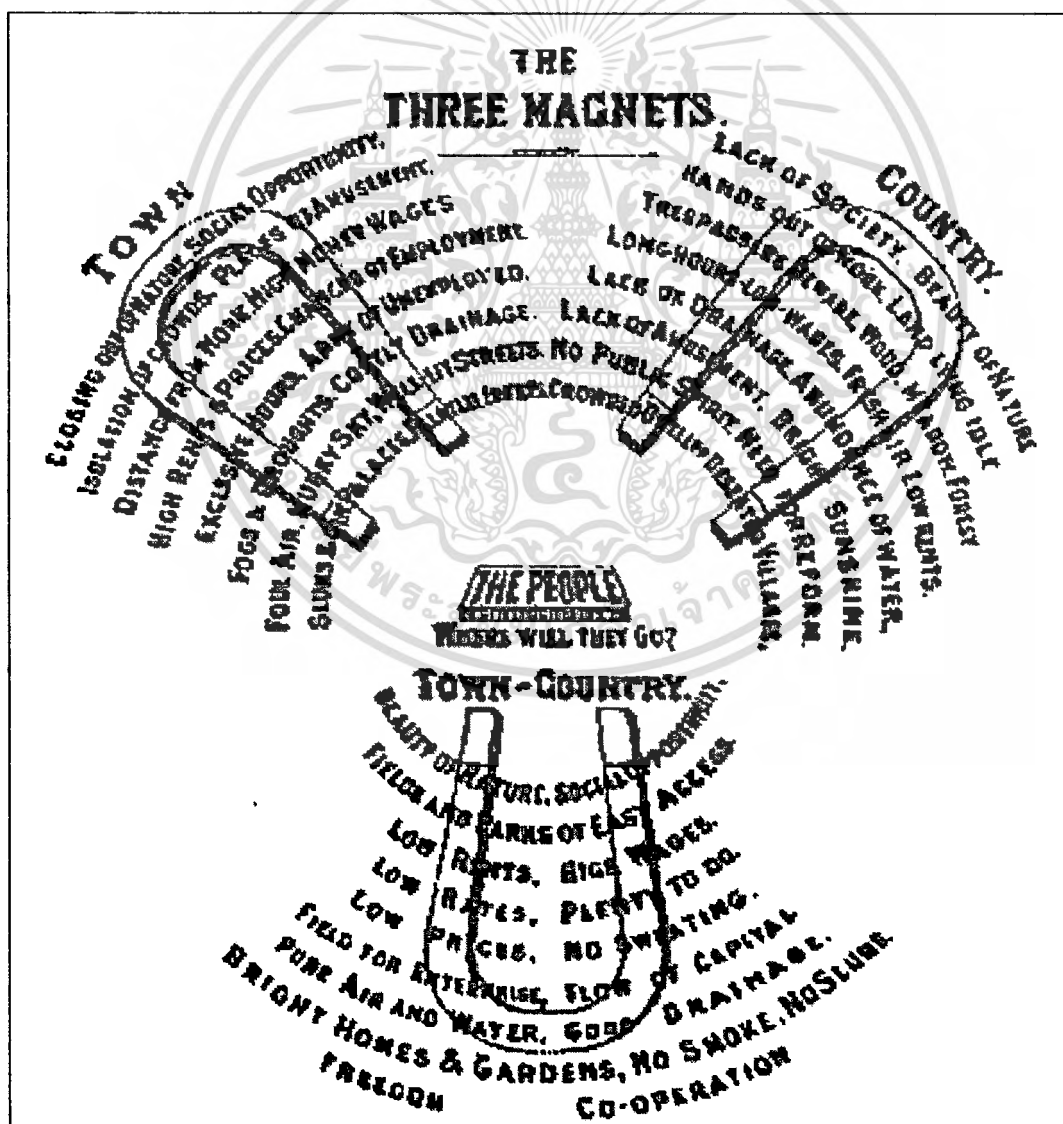
1) การวางแผนพัฒนาจะใช้แนวคิดอุทยานนคร (Garden City) วางแผนพัฒนา ชุมชน 5 ประเภท คือ ชุมชนเมืองดั้งเดิม ชุมชนริมน้ำและพื้นที่น้ำท่วมถึง ชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ เกษตรกรรม ชุมชนริมถนนสายหลัก และชุมชนที่อยู่ใหม่รอบชุมชนเมืองเดิม โดยกำหนดพื้นที่ พัฒนาตามบทบาทของชุมชนฯ ทั้ง 5 แห่งประกอบด้วย

1. ศูนย์ชุมชนลาดกระบัง กำหนดให้เป็นศูนย์วิจัยพัฒนาและออกแบบศูนย์ธุรกิจ

และบริการเกี่ยวเนื่องกับการบิน พื้นที่ประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร

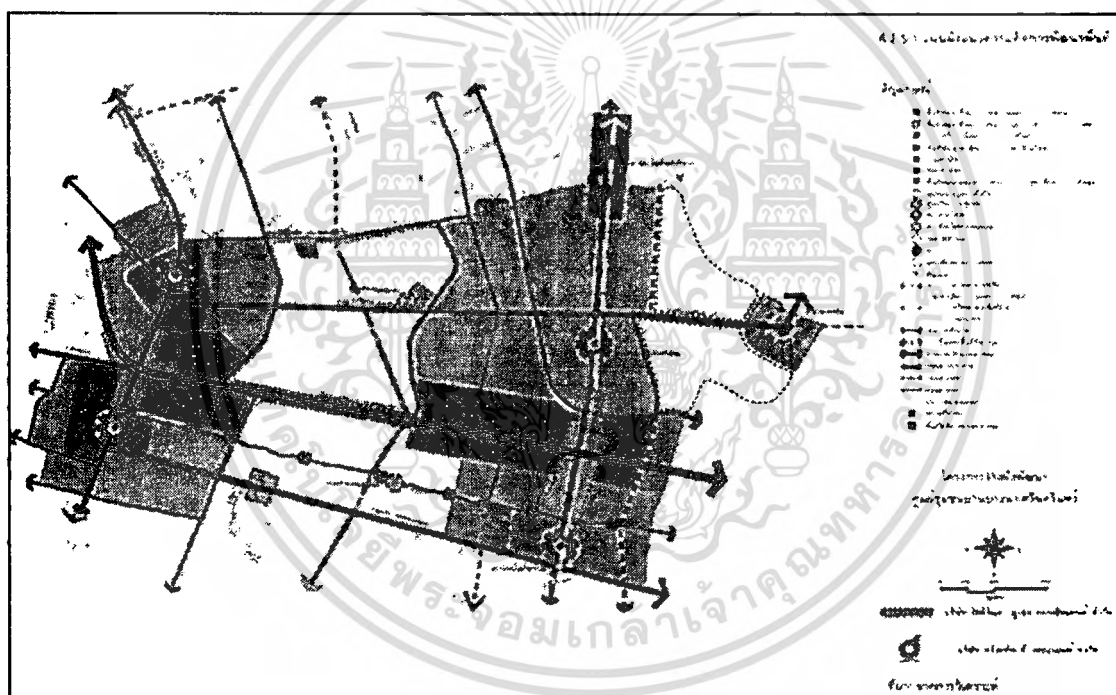
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศูนย์ชุมชนลาดกระบังเดิม (ตลาดหัวตะเข้) กำหนดให้เป็นเมืองวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยริมน้ำ พื้นที่ประมาณ 11.45 ตารางกิโลเมตร
 3. ศูนย์ชุมชนประเวศ กำหนดให้เป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่ประมาณ 52.49 ตารางกิโลเมตร
 4. ศูนย์ชุมชนมีนบุรี กำหนดให้เป็นศูนย์กลางการค้าและบริการ พื้นที่ประมาณ 53 ตารางกิโลเมตร
 5. ศูนย์ชุมชนหนองจอก กำหนดให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การเกษตรและศูนย์กลางการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรบุคคล พื้นที่ประมาณ 25 ตารางกิโลเมตร
- ศูนย์ชุมชนทั้ง 5 แห่ง ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ธุรกิจแห่งใหม่ชานเมืองตะวันออก โดยมีแผนพัฒนาระยะยาว 10 ปี (สำนักงานผังเมือง กรุงเทพมหานคร. 2549 : 1-2)



ภาพที่ 2.13 แสดงแนวคิดทางการวางผังชุมชนเมืองแบบอุทยานนคร
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) โครงการวางผังพัฒนาศูนย์ชุมชนย่านบางนา – ศรีนครินทร์ เป็นการวางผังเพื่อพัฒนาศูนย์ชุมชนย่านบางนา - ศรีนครินทร์ เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคตให้มีการเติบโตอย่างเป็นระเบียบ เพื่อวางผังพัฒนาศูนย์ชุมชนย่านบางนา - ศรีนครินทร์ และรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคตให้มีการเจริญเติบโตอย่างเป็นระเบียบ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นเมืองน่าอยู่มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับผังเมืองรวมให้มีการใช้ที่ดินที่มีประสิทธิภาพ และมีโครงข่ายคมนาคมที่สมบูรณ์ อันจะช่วยบรรเทาปัญหาการจราจรและกำหนดตัวอย่างรูปแบบในการวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชุมชนย่านบางนา ศรีนครินทร์ ตลอดจนเพื่อชี้นำการพัฒนาให้เป็นย่านพาณิชย์กรรม ศูนย์ชุมชนชานเมืองในพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพฯ และให้บริการแก่ชุมชนและพื้นที่โดยรอบ (สำนักงานผังเมืองกรุงเทพมหานคร. 2549 : 3)



ภาพที่ 2.14 แสดง โครงการวางผังพัฒนาศูนย์ชุมชนย่านบางนา – ศรีนครินทร์

2.2.2 เส้นทางการท่องเที่ยว (ตามแผนนโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ได้กำหนดกรอบนโยบายของคณะกรรมการ ททท. พ.ศ. 2550 – 2554 เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเน้นการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งในพื้นที่ใหม่และในตลาดเฉพาะกลุ่ม ภายใต้การสร้างความเข้มแข็งของตราสินค้า (Brand) ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย โดยเน้นการประสานงานระหว่างเครือข่ายภาครัฐกับภาคเอกชน กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวม อันจะนำไปสู่การสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกรักษาสีงแวดล้อม รวมทั้งให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย

4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระจายตัวสู่แหล่งท่องเที่ยวรองมากขึ้น เพื่อสร้างสมดุลระหว่างพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดและข้ามภูมิภาค

5. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการทำการตลาดร่วมกัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในภูมิภาคและภายนอกภูมิภาค อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และช่วยเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันของภูมิภาคนี้ในตลาดท่องเที่ยวโลก

6. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการและเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้ หลักธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร ในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด

7. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (e-Tourism) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทย และเสริมสร้างศักยภาพในการส่งเสริมการตลาดผ่านสื่อสารสนเทศ

8. ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยประสานความร่วมมือและแก้ไขปัญหาก็่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550 : 1-2)

2.2.3 สรุปแผนการตลาดการท่องเที่ยว ปี 2551

กรอบแนวคิดของแผนการตลาดการท่องเที่ยว แผนการตลาดการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี 2551 ดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) กรอบนโยบายรัฐบาล ซึ่งต้องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือมุ่งเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เน้นการนำเสนอเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ

2) กรอบนโยบายของคณะกรรมการ ททท. ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทของการท่องเที่ยวเพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนทั่วทุกภูมิภาค เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างยั่งยืนภายใต้ความเข้มแข็งของ Brandประเทศไทย และจะต้องสร้างสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม ภายใต้จิตสำนึกของการรักษาสิ่งแวดล้อม และความภูมิใจในชาติ

3) กรอบยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะ 5 ปี ของ ททท. คือมุ่งเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เน้นการนำเสนอเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ เพื่อให้การท่องเที่ยวสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550 : 16-17)

2.2.4 ตลาดท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

จำนวนนักท่องเที่ยว จากผลการสำรวจประจำปีของ ททท. มีนักท่องเที่ยวเข้าสู่ภาคกลาง 29.1 ล้านคน และมากรุงเทพมหานครในปี 2546 จำนวน 24.5 ล้านคน (73% เป็นผู้ค้างคืนและ 27% เป็นนักท่องเที่ยว) ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ 8.9 ล้านคน นักท่องเที่ยวไทย 15.6 ล้านคน มีนักท่องเที่ยวทัศนจร ต่างชาติ 0.57 ล้านคน ไทย 5.89 ล้านคน

1) นักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวไทยมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงสุด 23.8% ตะวันออก 21% ภาคใต้ 19% ภาคกลาง 16.99% และเหนือ 18% มีผู้เคยมาพักเกินกว่า 1 ครั้ง 76% อายุนักท่องเที่ยวไทยเฉลี่ย 24-35 ปี เป็นโสด 35%และมีครอบครัวแล้ว 55% เหตุผลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ พักผ่อน 55.8% ธุรกิจ 13.29% ทัศนศึกษา 3.77% ราชการ 3.18% ประชุมสัมมนา 2.0%

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 35 สถานภาพการแต่งงาน คือ ร้อยละ 55 แต่งงานแล้ว ร้อยละ 43 เป็นโสด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่ต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่ทำงานและพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีอาชีพเป็นพนักงาน ลูกจ้าง และรับจ้างในหน่วยงานต่างๆ มากที่คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 19 มีรายได้ระหว่าง 5,000-9,999 บาทต่อเดือน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25

ช่วงวันหยุดติดต่อกัน 2-3 วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 65 นิยมไปเที่ยวต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานคร เช่น สมุทรสงคราม นนทบุรี ฉะเชิงเทรา จังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายทะเล เช่น ระยอง ชลบุรี เพชรบุรี เป็นต้น ในช่วงเวลา 1 ปี นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยว 9-12 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยวมากกว่า 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20 โดยเฉลี่ยมีการท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อเดือนแต่ละครั้งใช้เวลา 1-2 วัน สำหรับอุปสรรคที่สำคัญของการท่องเที่ยว คือ การมีวันหยุดไม่ตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 32 นักท่องเที่ยวที่ไม่มีอุปสรรคในการเที่ยวคิดเป็น ร้อยละ 17

จุดประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวของไทย คือ การมาเที่ยว มาพักผ่อนตามสถานที่ต่างๆคิดเป็นร้อยละ 56 โดยกลับมาเที่ยวซ้ำที่เดิมมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไปมีมากถึงร้อยละ 73 เหตุผลของการกลับมาเที่ยวที่เดิม คือ การมาพักผ่อนมาท่องเที่ยว แต่นักท่องเที่ยวไม่นิยมการค้างคืน การท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวมีถึงร้อยละ 59 มีคนร่วมเดินทางมากกว่า 5 คน มีความสัมพันธ์กับแบบครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาคือ เป็นเพื่อนร้อยละ 29.6 และเป็นญาติ ร้อยละ 17 ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับข้อมูลในส่วนสถานภาพของนักท่องเที่ยว ที่ส่วนใหญ่แต่งงานและอยู่ด้วยกัน อาจกล่าวได้ว่าคนไทยนิยมเที่ยวกับครอบครัว ญาติและเพื่อนฝูง มากกว่าที่จะเที่ยวคนเดียว

ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 97 ไม่นิยมใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวชอบที่จะมาส่วนตัวมากกว่า สำหรับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณ 300-500 บาท ต่อคนต่อครั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จ่ายค่าอาหาร ค่าเชื้อเพลิง ค่าของที่ระลึก รายการละประมาณ 50-100 บาท จ่ายค่ายานพาหนะ ค่าความบันเทิง และอื่นๆรายการละประมาณ 0-50 บาท

นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43 นอกจากนี้ ยังได้รับข้อมูลจากเพื่อนบ้านหรือเพื่อนร่วมงานมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40 สำหรับประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่คนไทยนิยมไปนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ เช่น วัด วัง พิพิธภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครที่นิยมไป 3 อันดับแรก คือ วัดพระแก้ว ตลาดนัดจตุจักร และพระบรมมหาราชวัง ตามลำดับ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ 7 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร นครปฐมและสมุทรสงคราม นักท่องเที่ยวนิยมไป 3 อันดับแรก คือ วัดโสธรวราราม เกาะเกร็ด และคอกหยอยตลอด

โดยสรุป นักท่องเที่ยวไทยให้ความสำคัญด้านอนุรักษ์การพัฒนาและเสาะหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆอยู่เสมอ และเมื่อพิจารณาถึงความสนใจในระดับชาติก็จะพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญแก่ กรุงเทพมหานครเป็นอันดับแรก จังหวัดสมุทรปราการ นครปฐม เป็นอันดับรองลงมา ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสนใจในลำดับท้ายๆ

2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

กลุ่มเป้าหมาย ตลาดต่างประเทศ เน้นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป และเอเชีย ตะวันออก ซึ่งเป็นตลาดหลัก (Key Markets) ในการสร้างรายได้ให้ประเทศไทย และมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด รวมทั้งรุกตลาดใหม่ (Emerging Markets) คือ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย รัสเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มประเทศยุโรปตะวันออก และตะวันออกกลาง ซึ่งแม้ว่าตลาดเหล่านี้จะมีฐานตลาดขนาดเล็ก แต่มีแนวโน้มการเติบโตสูงมาก

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาสู่กรุงเทพมหานคร แยกได้เป็นนักท่องเที่ยวยุโรป 30% เอเชีย 54% อเมริกา 7% โอเชียเนีย 4% ตะวันออกกลาง 30% และแอฟริกา 0.5% นอกจากนี้ยังเป็นประเทศอื่นๆ นักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มจะเพิ่มมากที่สุดคือ ประเทศจีนและนักท่องเที่ยวที่มาพักเกินกว่า 1 ครั้ง 21% มากกว่า 5 ครั้ง 2.9% อายุเฉลี่ยนักท่องเที่ยวต่างชาติ 24-35 ปี เป็น 33% มากกว่าครึ่งยังไม่มีครอบครัว

รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 4,188 บาทต่อหัวต่อวัน ชาวไทย 2,749 บาทต่อหัวต่อวัน มีอัตราการเติบโตปีละ 0.25% และ 1.7% ตามลำดับ รายได้รวมคิดเป็นจำนวนรวม 204,989 ล้านบาทต่อปีละ เพิ่ม 4.91%/ปี แยกเป็นรายได้จากต่างประเทศ 103,080 ล้านบาท เพิ่ม 101,909 ล้านบาท เพิ่ม 8.75% เป็นที่น่าสังเกตว่ารายได้จากนักท่องเที่ยวไทยสูงเกือบจะครึ่งหนึ่งของรายได้ชาวต่างชาติ มีอัตราสูงก็เนื่องด้วยกรมมีนโยบายและโครงการการกระตุ้นให้ไทยเที่ยวไทย

จากรายงานของTDMI พบว่านักท่องเที่ยวทั้งประเทศที่ใช้จ่ายสูงสุดได้แก่ แอฟริกา 6,023.3 บาทต่อวัน อันดับสองคือ เอเชียใต้ เอเชียตะวันออก อเมริกาต่ำสุด คือยุโรป 3,174 บาท/วัน มีนักท่องเที่ยวเยอรมันมาท่องเที่ยวมากกว่า 1 ครั้ง ถึง 56% มีแนวโน้มจะใช้จ่ายลดลง และนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่จะมีรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน ขณะที่คนไทย 50% รายได้ไม่เกิน 15,000 บาท/เดือน

ลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้นแยกได้เป็น ซื่อสินค้าของที่ระลึก ที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม บันเทิง บริการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และอื่นๆ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2546 : 65)

ตารางที่ 2.3 แสดงลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวปี 2550

ประเภทค่าใช้จ่าย	ทั่วประเทศ	กรุงเทพมหานคร
ซื่อสินค้าที่ระลึก	34.7%	39.7%
ที่พัก	24.2%	17.9%
อาหาร เครื่องดื่ม	15.2%	14.18%
บันเทิง	10.5%	10.33%
บริการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	7.4%	3.75%
อื่นๆ	8.0%	3.75%
รวม	100%	100%

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.2550 เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับเรือโดยสารและการเดินเรือในแม่น้ำลำคลอง

ผู้วิจัยเน้นในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายข้อบังคับของผู้ประกอบกิจการเดินเรือ ความปลอดภัยของผู้โดยสารและความเป็นระเบียบในการสัญจรทางน้ำ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

เรือ หมายความว่า ยานพาหนะทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุกกล้าเลี้ยงโดยสาร ลาก ชุง ดัน ยก ขุดหรือลอก รวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้น้ำได้ทำนองเดียวกัน

เรือโดยสาร หมายความว่า เรือที่บรรทุกคนโดยสารเกินสิบคน

คันกรอสส์ หมายความว่า ขนาดของเรือที่คำนวณได้ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับ

การตรวจเรือมาตรา 163

เจ้าท่า หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย

เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมายให้ทำการออกใบอนุญาต

เจ้าพนักงานตรวจเรือ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจเรือตามพระราชบัญญัตินี้ภาค 1 ข้อบังคับทั่วไป หมวดที่ 1 ทางเดินเรือ เขตท่าเรือและเขตจอดเรือ มาตรา 12 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(1) กำหนดแนวแม่น้ำลำคลองหรือทะเลอาณาเขตแห่งใดเป็นเขตท่าเรือและเขตจอดเรือ

(2) กำหนดทางเดินเรือทั่วไปและในเขตท่าเรือนอกจากทางเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพฯ

หมวดที่ 3 ว่าด้วยท่าเลท่าจอดเรือ

มาตรา 44 ตามลำแม่น้ำเล็กและในคลองต่างๆนั้นอนุญาตให้จอดเรือต่างๆได้ทั้งสองฟากแต่อย่าให้เป็นที่กีดขวางแก่ทางเรือขึ้นล่องที่กลางลำน้ำ และห้ามมิให้จอดซ้อนลำ หรือจอดขวางหรือตรงกลางแม่น้ำลำคลองเป็นอันขาด

มาตรา 46 ทั่วไป ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้ และให้แก้ไขท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเทียบเรือ และแพในแม่น้ำลำคลอง บึงอ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ซึ่งมีสภาพไม่ปลอดภัยในการใช้หรืออาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนหรือแก่การเดินเรือ โดยแจ้งให้เจ้าของหรือครอบครองการเป็นหนังสือ ในกรณีที่ไม้ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเทียบเรือชอร์ดแพคนั้น และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับคำสั่งนั้นแล้ว

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าท่าตามความในวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรี

เป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรีสั่งให้อุทธรณ์ และเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ภายในเวลาที่เจ้าท่ากำหนด ชาร์คภายในสิบห้าวันได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เจ้าท่ามีอำนาจจัดการแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่ง โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วให้เจ้าท่าเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ ในกรณีที่เจ้าท่าจัดการแก้ไขเอง จะรอกการเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ไว้จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะชำระค่าใช้จ่ายให้เจ้าท่าก็ได้

“เจ้าของหรือผู้ครอบครองคนใดใช้เอง หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ท่ารับส่งโดยสาร ท่ารับส่ง ท่าเทียบเรือ หรือแพ ซึ่งเจ้าท่ามีคำสั่งห้ามใช้ และยังไม่ได้เพิกถอนคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่สามพันบาทถึงสามหมื่นบาทและปรับเป็นรายวัน วันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

หมวดที่ 4 ว่าด้วยการเดินเรือในลำแม่น้ำ

มาตรา 68 ในแม่น้ำลำคลองต่างๆนอกเขตท่า บรรดาเรือที่เดินตามน้ำให้เดินกลางแม่น้ำหรือลำคลอง เรือที่เดินทวนน้ำให้เดินแอบฝั่ง ถ้าไม่สามารถจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ว่ามีน้ำ ให้เดินกลางร่องน้ำ และให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการเดินเรือแห่งท้องถิ่น ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการเดินเรือในลำแม่น้ำหรือคลองนั้นๆ นั้น

หมวดที่ 5 ว่าด้วยแพไม้ แพคนอยู่ ฯลฯ

มาตรา 74 ในคลอง ห้ามไม่ให้ล่องแพไม้ที่มีซุงผูกเทียบกันเกินกว่าสี่ต้นและที่ผูกติดต่อกัน ยาวเกินกว่าสองช่วงซุง ส่วนแพไม้ไผ่นั้น ไม่ให้ยาวเกินกว่าสิบห้าเมตร และกว้างเกินกว่าที่พอจะให้แพนั้นเดินในคลองได้โดยไม่มีกีดขวางแก่การเดินเรือ

“แต่ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้พิจารณาเห็นว่าในคลองใดหรือคลองตอนใด ซึ่งใช้เรือกลไฟหรือเรือยนต์ลากจูงแพเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อน โดยไม่เป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำ ก็อาจผ่อนผันให้ผูกติดต่อกันได้ไม่เกินสามสิบเมตร”

เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดได้ผ่อนผันให้ตามวรรคก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าเป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำ จะถอนเสียก็ได้

มาตรา 79 ภายใต้เขตท่ากรุงเทพ ห้ามมิให้แพคนอยู่ แพใดมีขนาดกว้างหรือยาวเกินกว่าสิบห้าเมตร นับรวมทั้งขานและแพเล็กที่เป็นส่วนติดต่อกับแพนั้นด้วย

มาตรา 80 ตามลำคลองห้ามมิให้แพคนอยู่แพใดมีขนาดกว้างเกินกว่าสิบสองเมตรและห้ามมิให้แพใดที่ผูกจอดกับฝั่งยื่นล้ำออกมาจนอาจเป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือ

มาตรา 81 ห้ามมิให้จูงแพคนอยู่ขึ้นล่องในตอนใดหลักเขตเหนือของท่ากรุงเทพฯ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น

หมวด 6 ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 107 เรือที่จะเข้าเทียบหรือจอดยังท่า นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือต้องควบคุมเรือให้ใช้ความเร็วต่ำและความระมัดระวัง เรือที่เดินอยู่ในแม่น้ำลำคลองต้องใช้ความเร็วไม่เกินอัตราที่เจ้าท่ากำหนด และห้ามมิให้แล่นตัดหน้าเรือกลที่กำลังเดินขึ้นล่องอยู่ในระยะสองร้อยเมตร ผู้ใดฝ่าฝืนหรือมิไปปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท และให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งยึดใบอนุญาตใช้เรือ ประกาศนียบัตรควบคุมเรือ มีกำหนดไม่เกิน 6 เดือน

เจ้าของเรือหรือผู้ถือประกาศนียบัตรควบคุมเรือที่ถูกยึดใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในหนึ่งเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้แจงของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งนั้นมีผลบังคับได้

มาตรา 127 เมื่อมีทรัพย์สินของอย่างใดของคน โดยสารหรือของคนอื่นลี้มไว้ในเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใด และนายเรือลำนั้นไม่สามารถที่จะคืนให้แก่เจ้าของได้ ท่านว่าเอาไปส่งไว้ยังโรงพักกองตระเวนที่ตั้งอยู่ใกล้ และทำคำชี้แจงเหตุที่เกี่ยวข้องยื่นไว้ด้วย

ภาค 2 ข้อบังคับสำหรับออกใบอนุญาต

การใช้และการควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กต่างๆ

หมวด 1 ว่าด้วยข้อบังคับทั่วไป

มาตรา 137 เรื่องราวขอรับใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นต่อเจ้าท่าเรือเจ้าพนักงาน ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนและต้องเขียนด้วยกระดาษพิมพ์ของราชการ เวลายื่นเรื่องราวผู้ขอใบอนุญาตต้องนำเงินไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนเงินค่าธรรมเนียม สำหรับออกใบอนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย

มาตรา 138 เมื่อเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตวินิจฉัยโดยเหตุอันสมควรเห็นว่าเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดมีความพิทักษ์รักษา และความสะอาดเรียบร้อยไม่พอเพียงสำหรับการใช้กันอยู่หรือที่คิดจะใช้นั้นก็ดี หรือว่าได้รับอนุญาตหรือคนประจำเรือลำใดได้ พฤติกรรมไม่เรียบร้อยอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าถ้าเป็นเรือที่ยังไม่มีใบอนุญาตพนักงานผู้นั้นมีอำนาจที่จะไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ถ้าเป็นเรือที่มีใบอนุญาตแล้ว เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเรียกคืน และรับใบอนุญาตนั้นได้

มาตรา 142 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบใบอนุญาตใช้เรือ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตใช้เรือและการออกใบอนุญาตใช้เรือ

มาตรา 145 ใบอนุญาตนั้นจะสับเปลี่ยนใช้กันไม่ได้ แต่ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุเรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของกันไปแล้ว ก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วย เพื่อเจ้าท่าจะได้แก้ไขใบอนุญาตเปลี่ยนชื่อในบัญชีทะเบียนไว้เป็นสำคัญ โดยเรียกค่าธรรมเนียมเป็นเงินยี่สิบบาท

มาตรา 149 การออกใบสำเนาใบอนุญาต ให้เรียกค่าธรรมเนียมกึ่งอัตราค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 3 ว่าด้วยเรือกลไฟ

มาตรา 169 เนื้อที่ในเรือสำหรับให้คนโดยสารคนหนึ่งๆจะต้องมีขนาดเท่าไรนั้น จะได้กำหนดไว้โดยชัดในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือและเรือดำใตจะยอมให้บรรทุกโดยสารได้ที่คนนั้น จะได้กำหนดไว้ในอนุญาตสำหรับเรือ

มาตรา 175 ผู้ใดใช้เรือผิดจากเงื่อนไข หรือข้อกำหนดในใบอนุญาตใช้เรือต้องระวางโทษปรับตัดต่อหนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

หมวด 5 ว่าด้วยเรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กต่างๆ

มาตรา 185 ในใบอนุญาตสำหรับเรือเล็กต่างๆ ที่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารที่อนุญาตให้เรือบรรทุกได้ ถ้าเป็นเรือที่ใช้บรรทุกสินค้าและรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ฉะนั้นในใบอนุญาตต้องชี้แจงขนาดกว้าง ยาว ลึกและกำลังของเรือ ที่บรรทุกของหนักได้เพียงใดและจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้นด้วย

มาตรา 168 เรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กต่างๆ ทุกลำที่ใช้สำหรับให้เช่าหรือรับจ้างและได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือแล้วนั้น ต้องมีเลขกำกับของใบอนุญาตเป็นเลขไทยที่เขียนด้วยสีอันได้ชัดไว้ที่หัวเรือทั้งสองแคม ห้ามไม่ให้มีเลขอย่างอื่นเขียนไว้ในที่นั้นเป็ฯอันขาด และต้องสลักเลขลำดับนั้นลงไว้ในที่แลเห็นได้ง่ายในเรือนั้นๆ ด้วย ถ้าเป็นเรือสำหรับจ้างบรรทุกคนโดยสารต้องเขียนจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้ ด้วยสีลงไว้ในที่แลเห็นได้ง่ายในลำเรือเป็นอักษรไทย และฝรั่ง และที่เขียนไว้เช่นนี้ ห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังไว้อันขาด

หมวด 7 ว่าด้วยการจ้างและการเลิกจ้างคนสำหรับเรือต่างๆ และการสอบไล่ความรู้เพื่อรับประกาศนียบัตรสำหรับทำตามหน้าที่ได้

มาตรา 278 เมื่อจะออกประกาศนียบัตรเช่นว่าแล้วให้แก่ผู้ใดสำหรับทำการเป็นนายเรือ คันทวน สรรว ใต้กั้ง นายท้าย คนถือท้าย หรือคันทวน คนใช้เครื่องทำนว่าผู้ันั้นต้องสอบความรู้ได้แล้ว และเมื่อขึ้นใบสมัครสอบนั้นต้องมีพยานหลักฐานมาแสดงให้เป็นที่พอใจถึงเรื่องไม่เป็นคนประพฤติเสพล ดิดสุรายาเมา หรือดิดขยาเสพติดให้โทษ ความชำนาญการงานที่ได้ทำมาและความประพฤติทั่วไปนั้นด้วย แต่ผู้ันั้นเป็นนายเรือ คันทวน สรรว ใต้กั้งและนายท้ายจะต้องแสดงว่ามีสายตาคิดด้วย

หมวดที่ 8 ว่าด้วยการใช้อำนาจทำโทษสำหรับความผิด

มาตรา 291 ผู้นำร่อง นานเรือ คันทวน สรรว ใต้กั้ง นายท้าย คนถือท้าย คันทวนหรือคนใช้เครื่องที่ได้รับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาต ผู้ใดก่อห่อนความสามารถหรือประพฤติไม่สมควรแก่หน้าที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับเกี่ยวแก่กรเดินเรือ หรือหน้าที่ของตน ให้เจ้าท่ามีหน้าที่จะสั่งงด มิให้ใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตมีกำหนดไม่เกินสองปี แต่ไม่เป็นการลบล้างโทษอย่างอื่น ซึ่งผู้ันั้นจะพึงได้รับพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช 2477

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 17 เรือกลไฟและเรือยนต์ที่รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้าหรือจูงเรือลำใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ได้กำหนดขึ้นตามมาตรา 5 เข้าท่าหรือพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งการเดินเรือของเรือนั้นๆ เสียชั่วคราวหรือยึดใบอนุญาตสำหรับเรือนั้นไว้มีกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

มาตรา 4 เรือ หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง ลากจูง ดัน ขก ขุด หรือลอก รวมทั้งอย่างอื่นที่สามารถใช้ในน้ำได้ทำนองเดียวกัน (กรุงเทพมหานคร. 2549 : 45-47)

2.3 ทฤษฎีและหลักการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

2.3.1 รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวในสมัยโลกไร้พรมแดน นอกจากคำนึงถึงความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ยังคำนึงถึงการรักษาสีงแวดล้อม โดยใช้หลักการของแผนแม่บทของโลก (Agenda 21) เป็นกรอบการจัดการ จึงเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable tourism development) โดยคำนึงถึงหลักการ 4 ประการคือ

1. การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในขอบเขตความสามารถรองรับของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน (เอกลักษณ์และอัตลักษณ์)
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีต่อการท่องเที่ยว
4. การประสานความต้องการและกำหนดแผนงาน ทางเศรษฐกิจ การดำรงอยู่ของสังคม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

แนวคิดต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม ปรับสภาพการจัดการ เพื่อเข้าสู่ยุคใหม่ของกระแสโลกที่เปลี่ยนไป (Paradigm Shift) ที่เปลี่ยนจากสังคมบริโภคนิยมเข้าสู่ยุคสมัยสังคมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ดังนั้น ขอบเขตของการพัฒนา จึงครอบคลุมทุกองค์ประกอบทุกส่วนของการท่องเที่ยวหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งหมดต้องมุ่งสู่ความยั่งยืน (All tourism should be Sustainable Tourism : Dowling, 1995) กล่าวโดยสรุปรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวจะต้องสามารถดำรงอยู่ได้ มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเยือนอย่างสม่ำเสมอ ทรัพยากรการท่องเที่ยวยังคงรักษาความดึงดูดใจไว้ได้ ไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจบริการที่มีผลกำไร แม้ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้บริการอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ตาม ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นจะต้องไม่เกิดขึ้น หรือหากมีต้องเป็นผลกระทบน้อยที่สุด มีแค่การจัดการอย่างยั่งยืนเท่านั้น จึงจะสามารถคงความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไว้ได้

2.3.2 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural based tourism)

มีการจัดการดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

3) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงาม ภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ การรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

4) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อ การรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

5) การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจันทรคติที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยจักรวาล มีความรู้ ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ การรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural based tourism)

มีการจัดการดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า ของสภาพแวดล้อม โดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2) การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and traditional tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้นได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือการเคารพ พิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

3) การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural tourism / Village tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้านมีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.3.4 รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special interest tourism)

มีการจัดการดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรม เพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน หนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health beauty and spa)

2) การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-meditation tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิต มีการฝึกทำสมาธิ เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ ฯลฯ เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

4) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sportstourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดาน ได้คลื่นตึ๊ดใบ สกีน้ำ ฯลฯ ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับความประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

5) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวแต่ละคณะเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

6) การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ฟาร์มสเตย์ (Homestay & Farmstay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือน เพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับความเพลิดเพลินในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

7) การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในปีนปลาย หลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือการท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3-4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติได้กำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย คือ ที่มีวันพักตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป ระยะเวลาเน้นกลุ่มผู้เกษียณอายุทำงาน

- เป็นชาวต่างประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป
- ประสงค์พักอยู่ในประเทศอย่างน้อย 1 ปี โดยสามารถต่อวีซ่าได้

- มีรายได้อย่างน้อยเดือนละ 65,000 บาทขึ้นไป
- มีเงินฝากในธนาคารไม่น้อยกว่า 800,000 บาท

8) การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล หมายถึงการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้าชิ้น ๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้น ได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจัดนำเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักแรมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจดยการพักแรมตั้งแต่ 2-7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสานหรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

9) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม เป็นการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่จัดประชุม มีรายการจัดนำเที่ยวก่อนการประชุม และการจดยการนำเที่ยวหลังการประชุม โดยการจดยการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรงหรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2-4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

10) การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจดยการนำเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2-7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม เป็นต้น

2.3.5 กิจกรรมการท่องเที่ยว ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเป็นพิเศษในการท่องเที่ยว ก็มักทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ชอบ ตามความถนัด ตามความชำนาญที่ได้รับการศึกษา เช่น การท่องเที่ยวเดินป่าชมและศึกษาพรรณไม้ สมุนไพร การดูนกดูแมลง การพายแคนูและคายัก การปีนเขา การขี่จักรยานท่องเที่ยว การขี่ม้า การฝึกช้าง การเล่นเรือใบ การเล่นบอลลูน การต่องแก่งล่องเรือยาง การเล่นเจ็ตสกีและสกีน้ำ การดำน้ำ การเล่นกอล์ฟ การวาดภาพและถ่ายภาพ การเรียนทำอาหาร เรียนศิลปะการแสดง สาขาต่าง ๆ การนวดแผนไทย การเรียนและฝึกสมาธิ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550:1-8)

2.3.6 แนวความคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว อาคาร และสิ่งก่อสร้าง

1) อาคารบริการนักท่องเที่ยว

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางนักท่องเที่ยว ได้แก่ อาคารที่ให้ข้อมูลต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว ต้องอยู่ในทำเลที่ตั้งที่มองเห็นได้ง่าย และอยู่ในบริเวณที่นักท่องเที่ยวผ่านเป็นจำนวนมาก โดยมากมักจะเป็นกลุ่มอาคาร โดยมีประโยชน์ใช้งานต่างๆ กันไป

- ที่ทำการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานทางการบริการ ร่องเที่ยวเป็นเสมือนสำนักงานที่นักท่องเที่ยวจะติดต่อสอบถาม ขอแผนที่ ในส่วนนี้อาจแยกเป็นที่ ทำการเจ้าหน้าที่ กับส่วนเก็บของซึ่งเป็นที่เก็บเอกสาร อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับศูนย์บริการขนาดใหญ่ ที่สมบูรณ์จะมีส่วนประกอบเพิ่มเติมเช่น

- อาจจะมีที่แลกเปลี่ยนเงินสกุลต่างๆ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยว

ต่างชาติอยู่มาก

- ทำการสำรวจท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในรูปของสำนักงานเช่นกัน

- ร้านอาหารร้านขายของที่ระลึก

- ห้องน้ำห้องส้วม

- บริเวณที่นั่งพักคอย ที่นัดพบ

- อื่นเช่น ห้องนิทรรศการ ห้องจัดแสดงผลงาน

2) ศาลาที่พัก

เป็นอาคารโล่งที่มีจุดประสงค์สำหรับ นักท่องเที่ยวที่นั่งพักคอย หรือเป็นที่นั่งพักร่วม หลบแสงแดด หลบฝน หรือเป็นจุดที่มีทิวทัศน์พิเศษ ซึ่งจัดทำศาลาสำหรับให้ผู้นั่งเล่นพักผ่อน เป็นศาลาท่าเรือ ทำน้ำ ศาลาคอยรถท่องเที่ยว ศาลาจุดตรวจทางเข้าออก เป็นอาคารขนาดเล็ก มีคน นั่งได้เป็นกลุ่มเล็ก 3-5คน ซึ่งมีขนาดโดยประมาณ 3.00x3.00 เมตร หรือเป็นอาคารขนาดใหญ่ขึ้น สามารถจุคนได้มากกว่า 10 คนก็ได้ อาจมีที่นั่งถาวรประกอบอยู่กับศาลาหรือจะมีเพียงหลังคาคลุมกันแดดฝนก็ได้ ในบางโอกาสที่เหมาะสม ศาลาที่พักนี้อาจจัดทำเป็นเพียงซุ้มไม้เลื้อยเพื่อช่วยกันแดดเท่านั้น

3) ห้องน้ำ

ห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มักจัดเป็นเพียงห้องส้วมและส่วนที่ล้างมือ เท่านั้น แต่ไม่มีส่วนที่อาบน้ำ

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. ที่ตั้งซึ่งไม่โดดเด่นจนเกินไปนัก รวมทั้งรูปแบบของอาคารที่ไม่เด่นสะดุดตา หรืออาจช่วยบดบังซ่อนเร้นอาคารด้วยรั้วโปร่ง แนวไม้พุ่ม แนวไม้เลื้อยหรือปลูกกลุ่มต้นไม้ช่วยบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ควรให้มีการระบายอากาศที่ดี โปร่งโล่งได้รับแสงแดดธรรมชาติ เพื่อช่วยไม่ให้เกิดเป็นบริเวณอับชื้น ควรคำนึงถึงตำแหน่งประกอบกับทิศทางลมด้วย โดยอยู่ได้ลมจากบริเวณที่นั่งพักก่อน หรือปลูกกลุ่มต้นไม้ช่วยบัง

ค. ทางเข้าออกของห้องน้ำหญิงและชายควรแยกจากกัน ทางเข้าออกที่ดีไม่ควรเปิด โลงเข้าไปจนถึง ควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้

ง. วัสดุอุปกรณ์ มีความทนทานกับการใช้งานในที่สาธารณะ ทำความสะอาดง่าย ดูแลรักษาง่าย เช่น พื้นผนังปูกระเบื้อง

จ. ขนาดและระยะที่พอเหมาะ จะทำให้ประหยัดขนาดห้อง อาคารที่ใหญ่เกินไปก็ไม่ช่วยเพิ่มประโยชน์ใช้สอยแต่อย่างใด

ฉ. อาจจัดทำห้องเก็บของ สำหรับเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ไม้กวาด ถังน้ำ น้ำยาล้างห้องน้ำ แปรงขัด เป็นต้น

ช. ห้องน้ำสาธารณะ มักจะมีเจ้าหน้าที่เก็บเงิน และดูแลความสะอาด ซึ่งควรจัดให้มีบริเวณที่นั่งหน้าทางเข้าให้เป็นที่เป็นที่ทาง มีโต๊ะ หรือเคาน์เตอร์พร้อมที่นั่ง

4) ร้านขายของ ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม

ร้านขายของนี้ อาจเป็นอาคารถาวรหรือเป็นซุ้มที่มีขนาดเล็กลงมา โครงสร้างเบา และไม่เป็นอาคารถาวรหรืออาจจะเป็นรถเข็นก็ได้ โดยมากแล้วจะเป็นการขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นักท่องเที่ยวอาจจำเป็นต้องใช้ เช่น फिल्मถ่ายรูป โปสการ์ด หนังสือพิมพ์ แผนที่นำเที่ยวหรือของที่ระลึกต่าง ๆ เช่น เสื้อ หมวก ที่เขี่ยบุหรี่ เป็นต้น ส่วนร้านขายอาหารเครื่องดื่มก็เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจมีทั้งร้านขายอาหาร ที่จัดให้มีที่นั่งให้ผู้มารับประทานหรือเป็นร้านขายอาหารว่างและขนมที่มีเพียงเก้าอี้และเคาน์เตอร์หรือให้ซื้อไปรับประทานที่อื่น

- สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

การจำแนกประเภท

ม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในงานสาธารณะมีความแตกต่าง และจำแนกออกได้ตามลักษณะการใช้งานดังนี้

ก. ที่นั่งเพียงชั่วคราว ได้แก่ การนั่งเป็นระยะเวลาสั้นๆ ประมาณไม่เกิน 15 นาที เช่น การนั่งรอรถประจำทาง การรอเวลานัด หรือนั่งพักระหว่างการเดินเพียงชั่วคราว ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ที่นั่งประเภทนี้มักใช้ในบริเวณทางเท้า ในย่านการค้า บริเวณทางเข้า ออก ของสถานที่สำคัญบางแห่งที่มีคนเข้า ออกมาก มีการรอเวลานัด บริเวณที่รอรถประจำทาง รอรถทัศนจร หรือบริเวณที่มีที่ขายเครื่องดื่ม ในบริเวณที่มีคนสัญจรมาก ต้องการให้มีการผลัดเปลี่ยนในการนั่งสูง

การออกแบบอาจจัดวางในลักษณะม้านั่งเดี่ยว ม้านั่งยาวหรือที่นั่งที่เกิดการใช้สอยอื่นๆ เช่น กระบะต้นไม้ หรือกำแพงกันดินที่ทำขอบให้นั่งได้ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ที่นั่งเพื่อความผ่อนคลาย ได้แก่ การนั่งพักผ่อนหรือคลายความเครียดเช่น ที่นั่งในสวนสาธารณะ ที่นั่งในบริเวณทางเท้าที่มีคนไม่พลุกพล่านนัก ซึ่งอาจเป็นย่านธุรกิจ ย่านพักอาศัย หรือมณยานการค้าที่มีการจัดบริเวณการนั่งพักผ่อน แยกต่างหากจากทางสัญจร

ลักษณะของที่นั่งประเภทนี้ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายในการนั่ง ควรมีพนักพิง มีที่นั้งและพนักลาดเอียงได้ สักส่วนตามสรีระ อาจเป็นม้านั่งเดี่ยว หรือม้านั่งยาวก็ได้ แต่แบบเดี่ยวๆ ไม่ค่อยมีพนักในที่สาธารณะ อาจเป็นเนื่องจากการนั่งแบบผ่อนคลายในที่สาธารณะต้องการความเป็นส่วนตัวในลักษณะของความไม่โดดเด่นจากคนอื่น ๆ

บางครั้งที่นั่งแบบผ่อนคลาย อาจเป็นที่นั่งที่ติดอยู่กับโครงสร้างอื่น ๆ ก็ได้ เช่น กำแพงกันดินด้านหลังป้ายขนาดใหญ่ รู้สึกเป็นส่วนตัวแยกออกจากบริเวณที่มีกิจกรรมที่เคลื่อนที่ อันจะนำไปสู่ความผ่อนคลาย

5) ป้าย

หน้าที่หลักของป้าย คือ การสื่อสารข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นเรื่องราว เป็นป้ายชี้ทาง ป้ายบอกกฎเกณฑ์หรืออื่นๆที่คนที่ใช้บริเวณหรือสัญจร ไปมาควรรู้

ป้ายสามารถจำแนกออกเป็นหลายประเภท ได้แก่ ป้ายบอกสถานที่ ป้ายบอกทิศทาง ป้ายบอกกฎข้อบังคับ ป้ายข้อมูล ซึ่งปัจจุบันป้ายเหล่านี้มักอยู่ในการวางแผนและรับผิดชอบดูแลเรื่องการติดตั้งอยู่หลายหน่วยงาน และการติดตั้งมักเป็นในลักษณะต่างคนต่างทำ ทำให้ป้ายต่างๆ มักมีความหลากหลายและกระจัดกระจายไปทั่ว เพื่อความเป็นระเบียบและความชัดเจนในการสื่อสาร ป้ายเหล่านี้ควรมีการจัดวางอย่างเป็นระบบ ป้ายที่อยู่ในบริเวณใกล้ๆ กัน อาจรวมใช้โครงการเดียวกันก็ได้ จะเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ หรืออาจใช้โครงสร้างอื่นๆ ในการติดป้ายข้อมูลเหล่านี้ก็ได้ เช่นเสาไฟฟ้า เป็นต้น

เกณฑ์ในการออกแบบป้าย

ในการออกแบบป้ายต่างๆ ในที่สาธารณะมีเกณฑ์ต่างๆ ที่จะต้องพิจารณาหลายประการ ได้แก่

ก. ความชัดเจน ได้แก่ การที่ป้ายนี้มีลักษณะที่เห็นได้ง่าย อ่านออกได้ง่าย ตามระยะเวลาการมองที่ต้องการความชัดเจนจะขึ้นกับ ขนาด สี ความสูง และฉากหลังของป้าย รวมทั้งตัวอักษรด้วย

ในเรื่องขนาดของป้าย สำหรับป้ายบางชนิดจะมีขนาดและสีมาตรฐานอยู่ เช่น ป้ายจราจร ส่วนป้ายให้ข้อมูลลักษณะอื่น มักกำหนดขนาดเอาตามใจชอบได้มีผู้ทำการทดลองเรื่องการเปรียบเทียบขนาดของป้ายสีขาวกับระยะทางที่จะมองเห็นอย่างเด่นชัดได้ข้อมูลดังนี้

ระยะทาง 14 เมตร ขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 23 เมตร ขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 32 เมตร ขนาด 2.7 ตารางเมตร

ระยะทาง 45 เมตร ขนาด 4.7 ตารางเมตร

ข้อมูลนี้อาจนำมาใช้ในการกำหนดขนาดในการวางป้าย โดยใช้ระยะทางที่ต้องการให้มองเห็นเป็นตัวกำหนด

- ในด้านสีของป้ายพบว่า ป้ายสีเหลืองเป็นสีที่เห็นชัดที่สุด จึงมักถูกใช้สีสำหรับทำป้ายบอกกฎข้อบังคับต่างๆ สีที่มีความชัดเจนและดึงดูดความสนใจน้อยที่สุด คือสีเทา นอกจากนี้ความตัดกันระหว่างรูปลักษณะหรืออักษรกับสีพื้นของป้ายก็มีความสำคัญด้วย

- ความสูงของป้าย ป้ายควรอยู่ในระดับสายตาหรือเหนือระดับสายตาของมนุษย์ ป้ายที่อยู่ในระดับที่คนเดินผ่านโดยทั่วไป มักมีความสูง 1.07 เมตร- 1.20 เมตร จากพื้นถึงระดับขอบล่างของป้าย แต่หากบริเวณนั้นเป็นที่โล่ง ป้ายอาจจะมียกระดับต่ำกว่าสายตาได้ ในบางกรณีการใช้ป้ายระดับเดียวๆ ควรแน่ใจว่าได้ทิ้งบริเวณโล่งหน้าป้ายห่างจากบริเวณทาสัญจรพอที่ผู้ที่เดินผ่านไปมาสังเกตเห็นป้ายได้โดยไม่ผ่านเลยไป

ข. ตำแหน่งของป้าย การติดตั้งป้ายควรคำนึงถึงตำแหน่งว่าข่าวสารนั้นๆ ต้องการสื่อสารให้ผู้ใด ในขณะที่ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งใด หรือจากป้ายควรจะมองเห็นภาพอะไรบ้าง ในกรณีที่เป็นป้ายแสดงข้อมูล และตำแหน่งของป้ายควรจัดระยะและระเบียบ ไม่ให้เกิดขวางทางสัญจร เป็นอุปสรรคต่อผู้ที่ผ่านมา

ค. ความสวยงาม ตัวป้ายควรมีลักษณะเรียบเห็นตัวอักษร หรือรูปสัญลักษณ์เด่นชัด แต่โครงสร้างของป้าย ควรทำรายละเอียดให้แสดงถึงลักษณะวัฒนธรรมของสถานที่ก็ได้ เถลไถลอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้แล้วยังมีเกณฑ์อื่นๆ โดยทั่วไปอีก เช่น ความแข็งแรง ความคงทนต่อสภาพอากาศ และไม่ควรมีความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

6) ชุม โฆษณา

ชุมประชาสัมพันธ์ หรือชุมคิดประกาศโฆษณาต่างๆ หมายถึงสิ่งก่อสร้าง ที่จัดทำขึ้นเพื่อการสื่อสารให้ข้อมูลต่างๆ ทั้งสำหรับผู้สัญจร โดยทางรถยนต์และผู้สัญจรด้วยทางเท้า ถ้าเป็นชุมที่ต้องการให้มองเห็นจากรถยนต์จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ และมีความสูงมากขึ้นให้มองเห็นได้ชัดเจนจากระยะไกล และในระหว่างที่มีการเคลื่อนที่มีประโยชน์ในการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวและสำหรับประชาชนในท้องถิ่นเองด้วย ส่วนข้อมูลที่ทำให้มักได้แก่การแสดงดนตรี นิทรรศการประกวดซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มีความหมุนเวียนกันไป หรือในบางเวลาอาจเป็นการประชาสัมพันธ์หรือการรณรงค์ต่างๆ การหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งอาจเป็นโฆษณาสินค้าก็ได้ เป็นต้น

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. ชุม โฆษณา สำหรับการสื่อสารชั่วคราวบางชนิดหรือในบางบริเวณ อาจมีการให้แสงสว่างติดประกอบอยู่ด้วยก็ได้ โดยเป็นการใช้ไฟส่องจากภายนอกหรือแสงไฟจากไฟภายในป้ายประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นแผ่นพลาสติก

ข. ชุ่ม โฆษณามักจะยึดติดอยู่กับที่ เคลื่อนย้ายไม่ได้ และอาจจะเป็นสิ่งก่อสร้าง ลอยตัวอยู่จุดเดียว ประกอบกันหลายจุดเป็นกลุ่ม 2-3 ชุ่มหรือประกอบอยู่กับส่วนของอาคารก็ได้

ค. ตำแหน่งของชุ่มนี้ควรอยู่ในจุดบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปผ่านมา จำนวนมาก เช่น บริเวณทางเข้าด้านหน้าอาคาร ที่มีความสำคัญเป็นที่รวมผู้คน บริเวณจุดทางร่วมทางแยก เป็นต้น

7) ถังขยะและถังรองรับขยะมูลฝอย

ถังขยะและถังรองรับขยะมูลฝอยเป็นสิ่งหนึ่งในส่วนประกอบภูมิทัศน์เมืองที่ จำเป็นจะต้องมี เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเหลือใช้จากการใช้งานของคนในเมือง ยิ่งบริเวณที่มีคนเข้าไปใช้มากยิ่งจำเป็นต้องมี โดยต้องมีการคำนึงถึงรูปแบบและลักษณะให้ เหมาะสมในแต่ละบริเวณนั้นด้วย

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. ควรจะมีรูปแบบที่กลมกลืนกัน เป็นส่วนหนึ่งของทางเดินหรือบริเวณ และ เป็นส่วนประดับทางเดินทำให้ดูสวยงาม ไม่โชกโชนเกิดความไม่น่าดู ถึงแม้ถังขยะเป็นสิ่งที่จะต้องเห็น ได้ชัดเจนแต่ก็มิได้หมายความว่าให้โดดเด่นจนเกินไป ถ้าสามารถที่จะรวบรวมถังขยะเข้าได้กับ สิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่นๆ ก็ได้ ก็จะทำให้เกิดการใช้งานหลากหลายชนิดได้ เช่น เสาไฟฟ้าที่มีขยะ ติดตั้งอยู่ด้านล่าง หรือที่มีน้ำดื่มที่มีถังรองรับขยะมูลฝอยอยู่ด้วย เป็นต้น

ข. ตำแหน่งและจำนวนถังขยะ จะมีความสัมพันธ์ที่เป็นสัดส่วนกัน เช่น ในบริเวณ ทางเดินจะมีน้อยกว่าในบริเวณปิกนิก และการจัดวางต้องไม่เกะกะกีดขวางการจราจร และเข้าถึง ได้ง่ายด้วย

ค. ถังขยะมีหลายลักษณะ หลายรูปแบบ แล้วแต่การเลือกนำมาใช้ แต่สิ่งที่จะต้อง คำนึงถึงก็คือ ความสะดวกในการใช้ ความแข็งแรงทนทาน ความสะดวกในการดูแลรักษาและ การเก็บขยะ รวมไปถึงความสะอาดเรียบร้อยและสวยงามด้วย

ง. ที่ตั้งของถังขยะ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีคนใช้งานมาก เช่น บริเวณที่จัดมีที่นั่ง เป็นกลุ่มหรือบริเวณที่มีการขึ้นรถเข้าแถวกัน หรือบริเวณแนวทางเดินหลักที่มีคนผ่านไปผ่านมา จำนวนมาก

จ. ขนาดของถังขยะ ในบริเวณทั่วไปแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีถึงขนาดใหญ่มากนัก สิ่งที่จะช่วยกำหนดขนาด ได้แก่ ความถี่ของช่วงเวลาที่มีการเก็บขยะนำไปทิ้ง เช่น ทุกหนึ่งวัน ทุกสองวัน ทุกสัปดาห์ การจัดให้มีถังขนาดเล็กกระจายกันอยู่หลายๆ อันจะดีกว่าการจัดให้มีถังขยะ ขนาดใหญ่และมีจำนวนน้อย

ฉ. ความสูงที่พอเหมาะสำหรับการทิ้งขยะ อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 เมตร

ช. ถังขยะควรมีฝาปิด ถ้าเป็นไปได้ถังขยะที่มีฝาปิดอยู่ จะช่วยไม่ให้ลมพัดขยะ ปลิวกระจัดกระจาย กันมิให้สุนัขมาคุ้ย และน้ำฝนไม่ตกลงไปข้างเฉอะแฉะอยู่ข้างใน

ซ. วัสดุไม้ได้หลายชนิด โดยคำนึงถึงความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศกลางแจ้ง ความทนทานต่อรอยขีดข่วน ความทนทานต่อการใช้งานในที่สาธารณะ เช่น ไม้ อลูมิเนียม เหล็ก ไฟเบอร์กลาส คอนกรีต โดยคำนึงถึงรูปแบบ สี สัน และวัสดุที่กลมกลืนกัน กับส่วนประกอบอื่น ของบริเวณนั้นๆ อันหมายถึงม้านั่ง รั้ว วัสดุปูพื้น เป็นต้น

8) กระบะต้นไม้ กระถางต้นไม้

กระบะต้นไม้ คือ ภาชนะสำหรับใส่ดินเพื่อปลูกต้นไม้ อาจจะเป็นกระบะถาวร ที่ก่อสร้างลงกับที่ เช่น ก่ออิฐ ก่อหินหล่อคอนกรีต หรือเป็นกระบะชั่วคราว ซึ่งหมายถึงว่า ขยายตำแหน่งไปได้ทำด้วยไม้หรือไฟเบอร์กลาสหรือคอนกรีต หรือเป็นกระบะชั่วคราว ซึ่งหมายถึงว่า ขยายตำแหน่งได้ ทำด้วยไม้หรือไฟเบอร์กลาสหรือคอนกรีต กระบะต้นไม้จะมีประโยชน์ใช้สอย สามารถใช้เป็นตัวแม่กันทางรถยนต์และทางคนเดินได้ดี และต้นไม้ยังช่วยเพิ่มความสวยงาม เป็นการตกแต่งเมืองได้อีกด้วย

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. กระบะต้นไม้จะต้องจัดทำระบายน้ำเอาไว้ สำหรับการระบายน้ำภายหลัง การรดน้ำหรือภายหลังฝนตก โดยใส่กรวดหรืออิฐหักไว้โดยรอบระบายน้ำนั้นมิให้ดินลงไปอุดตัน แต่ถ้าเป็นกระบะถาวรที่สร้างลงกับพื้นดินก็อาจจะบายลงสู่พื้นดินด้านล่างเลยก็ได้

ข. ตำแหน่งกระบะต้นไม้ควรตั้งอยู่ลอยตัว โดยให้บริเวณโดยรอบสามารถวาด ทำความสะอาดได้ง่ายมิให้เป็นซอกที่สะสมขยะหรือผง

ค. ความสูงของกระบะต้นไม้ โดยทั่วไปจะไม่เกิน 0.80 เมตร แต่ทั้งนี้ความสูง จะขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอบด้วย เช่น กระบะต้นไม้ที่จัดทำเป็นม้านั่งจะต้องพิจารณาอย่าง อื่นๆ ประกอบ

ง. ความลึกของชั้นดินในกระบะ สำหรับการปลูกต้นไม้มีความแตกต่างกันไปตาม ประเภทต้นไม้ที่จะใช้ ถ้าเป็นไม้กิ่งก้านความมีความลึกของชั้นดิน ไม่น้อยกว่า 0.60 เมตร ถ้าเป็น ไม้พุ่มและไม้คลุมดิน ควรมีความลึกของชั้นดินไม่น้อยกว่า 0.30 เมตร เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็น เกณฑ์ต่ำ ซึ่งถ้าสามารถออกแบบให้มีความลึกของดินมากขึ้น ต้นไม้ก็จะงอกงามได้ดีขึ้น

9) ที่ดื่มน้ำ

ที่ดื่มน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอีกชนิดหนึ่งที่ต้องจัดเตรียมไว้ให้ผู้สัญจรไปมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองที่มีอากาศร้อน แต่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องความสะอาดของน้ำประปาที่ผลิตได้ ควรได้รับการตรวจสอบในเรื่องคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ ตำแหน่งของที่ดื่มน้ำ มักจะต้องมี ในบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมา เช่น ทางเท้า สวนสาธารณะ ทางเข้า-ออก อาคารใกล้ที่พักรถรถ ประจำทาง

เกณฑ์ในการออกแบบ

เกณฑ์ที่สำคัญของที่ค้ำน้ำสาธารณะ คือ เรื่องของขนาด ความแข็งแรงและความง่ายต่อการรักษาความสะอาดของตัวน้ำค้ำเองและบริเวณ โคจรอบ

- ขนาดควรมีความสูงพอเหมาะกับขนาดของผู้ใหญ่ และเด็กมีที่จับยึดแข็งแรง
- ภายในภาชนะที่เป็นที่รองรับน้ำควรมีลักษณะที่ลื่น ลาดเอียงมากเพื่อให้ระบายน้ำได้เร็ว ป้องกันการเกิดตะไคร่ และหากเป็นไปได้ที่ค้ำน้ำไม่ควรอยู่ใต้ร่มไม้ ในลักษณะที่ใบไม้จะร่วงลงไปอุดระบายน้ำ เป็นเหตุให้เกิดความสกปรกไม่น่าดูและเกิดตะไคร่
- บริเวณรอบที่ค้ำน้ำ ควรมีการคาดผิวและมีการระบายน้ำลงท่อระบายน้ำได้ดี เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมักมีน้ำไหลลงเกิดความเฉอะแฉะ หากได้คาดผิวและมีการระบายน้ำจะแห้งเร็วและรักษาความสะอาดได้ง่าย
- ควรมีถังขยะอยู่ใกล้บริเวณที่ค้ำน้ำ เพื่อป้องกันการที่จะมีผู้ใช้ที่รองรับน้ำเป็นที่ทิ้งขยะด้วย

10) รั้ว กำแพง และเสากั้นการจราจร

ก. รั้วสำหรับคนเดิน รั้วหรือราว หมายถึงที่กั้นแนวระหว่างถนนกับทางเดิน หรือกั้นมิให้คนเดินเข้าไปในบริเวณที่ไม่ต้องการ เช่น ห้ามคนข้ามถนนบริเวณใกล้สี่แยก ใกล้สะพาน ทางโค้ง ทางขึ้นลงเนินหรือใช้บนเกาะกลางถนน เพื่อกั้นมิให้คนข้ามถนนบริเวณนั้น

ข. รั้วสำหรับรถยนต์ ใช้สำหรับเป็นแนวเพื่อความปลอดภัย สำหรับการขับขี่ยานยนต์ในบริเวณที่อาจเกิดอันตราย เช่น บริเวณทางโค้ง บริเวณที่มีความลาดชัน หรือบริเวณกลางถนนที่ไม่มีเกาะกลางหรือใช้เพื่อแสดงขอบเขตการจราจรรถยนต์ มิให้ออกนอกบริเวณที่ต้องการ

ค. เสากั้นการจราจร (bollard) หมายถึง เสาที่แสดงขอบเขตของการสัญจร เช่น แยกการสัญจรทางรถยนต์ ได้แก่ ถนน ที่จอดรถ ออกจากบริเวณทางเท้า เป็นเสาดังห่างกันเป็นระยะแทนการใช้รั้วกั้น เพื่อให้คนเดินผ่านได้ และเพื่อให้มีความรู้สึกที่ต่อเนื่องไม่ตัดขาดพื้นที่กันออกไปเหมือนการใช้รั้วหรือกำแพง หรืออาจเป็นการแบ่งแยกพื้นที่ เพื่อไม่ให้จักรยาน จักรยานยนต์ เข้าไปรบกวนกับทางเดินเท้าก็ได้ ในบางครั้งแทนการใช้เสาแสดงอาณาเขต อาจเป็นการใช้กระเบื้องดินเผา กระดาษดินเผา หรือปลูกไม้ยืนต้นลงเป็นระยะๆ ก็ได้ เช่นกัน

- วัสดุ เช่น ไม้ เหล็กทาสี หรือคอนกรีตที่จัดทำผิวต่างๆ ให้ยึดติดกับพื้นที่อย่างหนาแน่น โดยเฉพาะถ้าใช้เพื่อกั้นเขตแนวรถยนต์ ควรมีความมั่นคงแข็งแรง และให้เล็ดหนักแน่น ถ้าจะอยู่ในตำแหน่งที่คนเดินผ่านอยู่เสมอควรเป็นวัสดุที่ผิวเรียบ ไม่ขรุขระหรือหยาบเกินไป ไม่มีมุมแหลมคมที่เป็นอันตรายได้

- ขนาด ความสูง ถ้าจะให้กันแสงแดดสำหรับผู้ขับขี่ยานควรมีความสูง ไม่น้อยกว่า 0.80 เมตร จึงจะสามารถมองเห็นได้ชัดเจน จากภายในรถยนต์ นอกจากนั้นบางครั้งยังมีการใช้เสาแสดงอาณาเขตนี้ประกอบกัน ไฟให้สว่างหรือป้ายบอกสัญญาณจราจร หรือใช้เป็นที่นั่งได้ด้วย ดังนั้นความสูงจึงขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอบ

- ระยะห่าง ต้องการมิให้รถยนต์แล่นผ่านไปได้ ควรตั้งวางห่างกันอย่างน้อย 1.30 เมตร ถ้าต้องการมิให้จักรยาน จักรยานยนต์ ผ่านเข้าไปได้ ควรตั้งวางห่างกันอย่างน้อย 0.60 เมตรหรือในบางครั้งอาจออกแบบห่วงหรือตะขอเตรียมสำหรับการใช้โซ่ หรือเชือกคล้อง อีกทีหนึ่ง เพื่อช่วยกันบริเวณในโอกาสที่ต้องการเป็นครั้งครา

- การใช้งาน เสาแสดงอาณาเขตที่ใช้ชั่วคราวอาจทำได้ 2 รูปแบบ คือ แบบเคลื่อนย้ายได้ โดยทำด้วยพลาสติกคล้ายที่แสดงแนวของตำรวจจราจร แต่แบบเคลื่อนย้ายได้นี้ มีข้อเสียคือ อาจทำให้เกิดความสับสน เกิดความเข้าใจผิดและเสาทายไปได้ เสาอีกแบบหนึ่งคือ แบบที่ถอดออกได้ โดยจัดทำส่วนที่ยึดไว้กับพื้นตรงตำแหน่งที่ต้องการตั้งเสานำมาติดตั้งโดยการขีดยึดหรือสกรู

11) ไฟฟ้าแสงสว่าง

ไฟฟ้าภายนอก (Exterior Lighting) นอกจากจะทำหน้าที่ให้แสงสว่างในเวลากลางคืน ความปลอดภัยในการสัญจรและสวัสดิภาพของผู้สัญจรแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นสิ่งประกอบสถานที่เช่น ถนน ทางเดิน ที่จอดรถ เพื่อช่วยในการแสดงสัดส่วนของพื้นที่ รูปแบบของลักษณะของลักษณะพื้นที่ดังกล่าว และส่งเสริมให้เกิดความสวยงามขึ้นอีกด้วย

เกณฑ์ในการออกแบบและเลือกใช้ไฟฟ้า

ก. การเลือกชนิดต่างๆของไฟฟ้า เช่นระดับความสูง-ต่ำ ของไฟฟ้า รูปร่างและลักษณะต่างๆ ของไฟฟ้าที่มีอยู่หลายชนิดหลายรูปแบบ ในการเลือกต้องคำนึงถึงการใช้งาน ความกลมกลืนกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ (Site Furniture) ชนิดอื่นๆ ความทนทาน การดูแลรักษา อายุการใช้งานและราคา

ข. องค์ประกอบของไฟฟ้า ประกอบด้วย

- หลอดไฟฟ้า การเลือกใช้ชนิดใดต้องให้เหมาะสมกับหน้าที่และความต้องการ
- เสาไฟฟ้า สามารถทำด้วยวัสดุหลายชนิด เช่น เสาเหล็ก ไม้ คอนกรีต และ

อลูมิเนียม เป็นต้น และมีหลายรูปแบบ เช่น รูปกลม รูปเหลี่ยม หกเหลี่ยม เป็นต้น จะเลือกใช้วัสดุใดและรูปแบบใดต้องให้เหมาะสมกับความสูงของเสา สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป รูปร่างและวัสดุของเสาไฟ ในพื้นที่เดียวกันควรจะเหมือนกัน ยกเว้นแต่ว่าจะใช้ในระยะเวลาการสัญจรที่ต่างชนิดกัน เป็นต้น

ก. ควรจะเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนไปกับพื้นที่

ไม่ใช่ส่วนที่เป็นจุดเด่น การเดินสายถ้าเป็นไปได้ควรจะเดินสายใต้ดิน เพื่อลดความไม่สวยงามของสายไฟฟ้าและลดอันตรายจากไฟฟ้าด้วย

ง. เสาไฟฟ้าอาจออกแบบให้ใช้ประโยชน์ร่วมกับอย่างอื่นได้

ในกรณีที่จะสามารถออกแบบให้เสาไฟฟ้าสามารถจะใช้ประโยชน์อย่างอื่น ๆ ได้ และเกิดความกลมกลืนในรูปแบบกับ Site Furniture ชนิดอื่นๆ ก็ควรจะทำ

จ. ออกแบบเพื่อให้ประหยัด และดูแลง่าย

ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ความสูง และรายละเอียดของเสาไฟและดวงไฟ ควรจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงและซ่อมบำรุง ควรใช้หลอดไฟที่มีอายุการใช้งานนานๆ และแสงควรเป็นสีที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือรบกวนสายตาซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ และทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีการป้องกันไฟดูดหรือไฟช็อตในเวลาที่ไม่คนคด้วย

12) ทางเดินมีหลังคา Covered Walkway)

ทางเดินในช่วงเวลาที่มีการใช้งานมากและใช้งานอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา มีระยะทางเดินไกลมีความเหมาะสมที่จะจัดทำหลังคาคลุม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้หลบแดดหลบฝนได้ นอกจากนี้ยังอาจช่วยชี้นำทิศทางการเดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น นำนักท่องเที่ยวจากลานที่จอดรถ ไปยังบริเวณทางเข้า หรือทางเดินในย่านการค้าหรือเป็นทางเดินมีหลังคา หรือประกอบอยู่กับประตูทางเข้า หรือทางเดินที่เป็นเส้นทางนักทัศนอาร เป็นต้น

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. รูปแบบ สี สันและวัสดุ ควรให้กลมกลืนกับส่วนประกอบอื่นของบริเวณ และให้เข้ากับเอกลักษณ์ของบริเวณนั้นๆ เช่น การใช้หลังคาจั่วกระเบื้องดินเผา และเสาไม้สำหรับหลังคาในบรรยากาศไทย หรือใช้หลังคาไฟเบอร์กลาส และเสาเหล็กในบรรยากาศย่านการค้าสมัยใหม่ เป็นต้น

ข. ความสูงของหลังคาในจุดต่ำสุด ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า 2.30 เมตร ทั้งนี้เพราะถ้าหลังคาสูงมากเกินไปจะไม่ช่วยบังแดดฝน แต่ถ้าเตี้ยเกินไปจะเกิดความรู้สึกอึดอัด

ค. ความกว้างของทางเดินมีหลังคา ก็เช่นเดียวกับทางเท้า โดยทั่วไป ว่ามีผู้ใช้มากน้อยเพียงใด หรือถ้ามีการใช้งานของทางเท้ากับทางจักรยานยนต์ร่วมกัน ก็ควรแบ่งแยกด้วยการตีเส้นหรือมีขอบคัน เป็นต้น

ง. ความทางเดินอาจติดป้ายโฆษณา ตามทางเดินมีหลังคานี้ ในบางโอกาสอาจมีการติดป้ายโฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์ หรือนิทรรศการการแสดงไปสองข้างทางด้วยก็ได้ โดยติดตั้งไปตามตำแหน่งเสา หรือจัดทำผนังด้านหลังสำหรับติดป้าย ซึ่งจะได้ดีเพราะเป็นจุดที่มีนักท่องเที่ยวผ่านไปมามากอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13) ชุมทางเข้า

ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเสมือนเป็นที่หมายตาให้ผู้ที่สัญจรไปมา ทางรถยนต์และทางเท้าหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง สามารถกำหนดตำแหน่งการเข้าออกได้ง่ายขึ้น ชัดเจนขึ้น โดยมากมักจะเป็นการเน้นในทางความสูง เพื่อให้มองเห็นได้จากระยะไกล ชุมทางเข้านี้ มิได้หมายความว่าถึงเฉพาะ ชุมประตูทางเข้าอาคาร กลุ่มอาคารเท่านั้น แต่หมายความว่ารวมถึงชุม สำหรับทางเข้าย่านหรือที่รวมกิจกรรมต่างๆด้วย เช่น สยามแสควร์ เว็มนาครเกษม พัทยาใต้ ตลาด ต่างๆ เป็นต้น

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. ส่วนประกอบของชุมทางเข้า ชุมทางเข้านี้อาจมีเพียงชุมที่เป็น โครงสร้างและ โดยมากมักจะประกอบอยู่กับป้ายชื่อด้วย เพื่อให้สื่อสารได้ชัดเจนมากขึ้น หรือมีตัวหนังสือแสดง การต้อนรับ เป็นต้น อาจมีการติดตั้งป้ายโฆษณา ประกอบอยู่กับนาฬิกา ตัวเลขแสดงอุณหภูมิของ อากาศขณะนั้นและมีไฟฟ้าแสงสว่างประกอบอยู่สำหรับการมองเห็นในเวลากลางคืน

ข. ความสูงของชุม จะต้องคำนึงประเภทของการสัญจรประกอบด้วย โดยถ้าเป็น ทางคนเดินความสูงอย่างน้อยที่สุดคือ 2.30 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์โดยทั่วไป ความสูง อย่างน้อยที่สุดคือ 3.00 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์บรรทุก รถโดยสารขนาดใหญ่ของเมือง ผ่านไปมาด้วยความสูงอย่างน้อยที่สุด คือ 5.00 เมตร เป็นต้น

ค. โครงสร้างชุมทางเข้า ชุมทางเข้านี้อาจเป็นเป็นเพียงแค่ โครงสร้างโปร่ง หรือ โครงสร้างที่มีหลังคาเพื่อกันแดดกันฝนได้ เป็น โครงสร้างสำหรับไม้เลื้อยเกาะขึ้นไปเป็นชุมต้นไม้ ก็ได้ หรืออาจจะมีประ โยชน์การใช้งานประกอบอยู่ด้วย เช่น ป้อมยาม ป้อมเก็บเงิน เป็นต้น

ง. ชุมนี้อาจจะเป็น โครงสร้างอิสระ หรือยึดอยู่ กับ โครงสร้างอาคารข้างเคียง ในบริเวณนั้นก็ไ้

จ. รูปแบบที่กลมกลืน ชุมทางเข้านี้ก็เช่นเดียวกับสิ่งก่อสร้างอย่างอื่นๆ คือควรมี รูปแบบที่กลมกลืน ไปกับบรรยากาศของบริเวณนั้น และกลมกลืน ไปกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ อย่างอื่นๆ ด้วยเช่น ชุมที่เป็นทางเข้าย่านที่เป็นเมืองเก่าแบบ ไทยๆ ตัวชุมทางเข้าอาจเป็น ไม้ดู เกะลวดลายแบบไทยเสากลึงเป็นเสาหัวเม็ด หรือมีโครงสร้างเป็นรูปจั่ว มีลวดลายที่หน้าบัน เป็นต้น

ฉ. ส่วนประกอบในบริเวณโดยรอบ นอกจากโครงสร้างของชุมทางเข้าเองแล้ว ควรมีการออกแบบ โดยคำนึงถึงบริเวณโดยรอบ ประกอบทางเท้า สวนหย่อม การปลูกต้นไม้ เพื่อช่วยเน้นความสำคัญมากขึ้น

14) อื่นๆ

นอกจากจะมีส่วนประกอบดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้นแล้ว ยังมีสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ อีก เช่น รูปปั้นประติมากรรม อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา หรือแม้แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิตของคนในเมือง เช่น หาบเร่แผงลอย เป็นต้น

เกณฑ์ในการออกแบบ

ก. รูปปั้น อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา เหล่านี้เป็นส่วนตกแต่งประดับประดาเมือง

เพื่อความสวยงาม เป็นจุดดึงดูดความสนใจ เป็นที่หมายตาและเป็นสื่อที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง ซึ่งในต่างประเทศนิยมใช้กันมาก ทั้งในบริเวณย่านการค้า สถานที่ราชการ บริเวณทางเข้าหน้าอาคารภายในสวนสาธารณะ เป็นต้น โดยมีการใช้ในลักษณะของงานศิลปะ ที่มาช่วยปรุงแต่งบ้านเมืองให้สวยงาม นอกจากนั้นยังมีการออกแบบให้มีประโยชน์ใช้สอยด้วย มิใช่เพื่อผลทางการมองเห็นอย่างเดียว เช่น รูปปั้นประกอบกับน้ำพุ น้ำตก หรือน้ำพุสำหรับดื่ม รูปปั้น ซึ่งเด็กสามารถปีนป่ายเป็นอุปกรณ์เครื่องเล่นได้ หรือมีการใช้เสียงประกอบด้วย เช่น เสียงน้ำไหล เสียงใบพัดของกังหันลม หรือมีการให้ข้อมูล เช่น บอกลุณहुมิ วันที่ เวลา เป็นต้น ในกรณีที่เป็นอนุสาวรีย์มักเป็นสิ่งที่ระลึกถึงบุคคลที่สำคัญ ระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญซึ่งประกอบโดยรอบต้องการความสง่างาม ความยิ่งใหญ่ รวมทั้งบริเวณเพื่อการประกอบพิธีเฉลิมฉลองต่างๆ เป็นต้น เช่น อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย อนุสาวรีย์พระบรมรูปรัชกาลต่างๆ

ข. หาบเร่แผงลอย เป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่เป็นระบบการค้าขาย ธุรกิจของเมืองไทยและประเทศทางตะวันออก ที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ดี ปัญหาของหาบเร่แผงลอย คือ ความไม่เป็นระเบียบ เกะกะกีดขวางทางเท้า และทางรถยนต์ ก่อให้เกิดความสกปรกกับพื้นที่ทางเท้า และอาจเกิดอันตรายได้ถ้ามีการปรุงอาหาร มีเตาไฟและความร้อน เป็นต้น แต่ถ้าได้มีมาตรการที่เข้มงวด ประกอบกับการควบคุมบริเวณขอบเขตที่แน่ชัดว่า บริเวณใดที่ยินยอมให้เป็นที่ตั้งหาบเร่แผงลอยพร้อมทั้งกำหนดควบคุมประเภทของสินค้า เช่น กำหนดให้ขายต้นไม้ ดอกไม้ ขายหนังสือพิมพ์ ขายหนังสือ ขายบุหรี เครื่องดื่ม เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2532 : 85-132)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาธิต ทองคำแท้ (2546 : 1) วิจัยเรื่องการพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมเพื่อแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ เป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพของคลองผดุงกรุงเกษม และเสนอแนวคิดในการพัฒนาคลอง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำ ศักยภาพของลำน้ำ แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวความคิดในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องของบริษัทจัดการท่องเที่ยว โดยการสัมภาษณ์ การสำรวจภาคสนามของคลองผดุงกรุงเกษม โดยใช้กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายวิดีโอ ข้อมูลทางด้านเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะและแนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพของคลองผดุงกรุงเกษมเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ

จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำผู้ถูกสัมภาษณ์ทุกท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันถึงความเป็นไปได้ แต่จะต้องมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทางน้ำตัวลำนํ้าจะต้องไปในทิศทางเดียวกันถึงความเป็นไปได้ แต่จะต้องมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทางน้ำตัวลำนํ้าจะต้องมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทางน้ำซึ่งประกอบด้วย สภาพลำนํ้า แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ และโครงสร้างพื้นฐาน จากการสำรวจภาคสนามพบว่า

สภาพของลำนํ้าโดยทั่วไป ขนาดความกว้างของคลอง 25 เมตร ส่วนขนาดความยาวของคลองโดยประมาณ 5,700 เมตร คลอดลำนํ้าคลองมีถนนขนานไปกับลำนํ้าคลองทั้งสองเกือบตลอดและมีเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กและทำนํ้าทุกระยะ ระดับนํ้าในคลองถูกควบคุมด้วยประตูนํ้าบริเวณปากคลองและท้ายคลอง และทัศนียภาพริมสองฝั่งคลองถูกบดบังด้วยต้นไม้สูงใหญ่และราวกันตกที่อยู่ริมสองฝั่งคลอง ส่วนของคุณภาพนํ้าของคลองนั้นอยู่ในการควบคุมดูแลของกองควบคุมคุณภาพนํ้า สำนักการระบายนํ้ากรุงเทพมหานคร

แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำที่อยู่ริมคลองผดุงกรุงเกษมมีสถานที่สำคัญตั้งอยู่ริมคลองซึ่งสามารถมองเห็นได้จากเรือและบริเวณใกล้เคียง เช่น วัดเทวัญจรรยา วัดโสมนัสวิหาร วัดเทพศิรินทราวาส ทำเนียบรัฐบาล สหประชาชาติ ตลาดไม้เบญจมาศ สถานีหัวลำโพง ห้างสรรพสินค้าริเวอร์ ซิตี้ วิถีชีวิตของชุมชนที่อยู่ริมคลอง และอื่นๆ ที่น่าสนใจในความเป็นเมืองแต่ยังขาดการเตรียมพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

โครงสร้างพื้นฐานคลองผดุงกรุงเกษมยังมีทำนํ้าหลงเหลืออยู่แต่อยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมขาดการพัฒนา ไม่มีสถานที่จอดเรือหรือท่าเรือ ร้านอาหารจะอยู่บริเวณปากคลองกับท้ายคลอง การเข้าถึงคลองสามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทางในคลองผดุงกรุงเกษม เนื่องจากคลองมีความยาวอยู่ในหลายพื้นที่ที่ครอบคลุม มีถนนสายหลักตัดผ่านหลายสาย จากการสำรวจในด้านโครงสร้างพื้นฐาน คลองผดุงกรุงเกษมไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อจุดประสงค์ในเชิงการท่องเที่ยว ดังนั้นในการพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมจะเน้นในส่วนที่ยังขาดหายไปเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ

การพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ผู้วิจัยมีแนวความคิดในการออกแบบเป็น 3 ส่วน คือศักยภาพของลำนํ้า แหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แนวคิดในการพัฒนาสภาพของลำน้ำโดยรอบที่อยู่ริมคลองส่วนที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือ การมองเห็นในขณะที่นั่งบนเรือหรือเดินอยู่ริมฟุตบาท การสร้างขอบเขตทางสายคาในรูปแบบต่างๆ การจัดภูมิทัศน์บริเวณทางเท้าและริมอาคาร

2. แนวคิดในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ที่อยู่ริมคลอง เพื่อเตรียมการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมหรือผู้ที่มาเยี่ยมชม การหาพื้นที่สีเขียวที่อยู่ริมคลอง การจัดเตรียมที่พักผ่อน แพนผัง ทำน้ำหรือท่าเรือ บุคลากรที่จะให้ความรู้ในสถานที่นั้นๆ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ควรพึงมีแก่ผู้ที่มาเยี่ยมชม

3. แนวคิดในการพัฒนาส่วนของโครงสร้างพื้นฐานที่ยังขาดให้ครบสมบูรณ์ตามองค์ประกอบ ทำการปรับปรุงท่าเรือหรือท่าเรือของเดิม ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์บริการด้านความปลอดภัย ที่จอดรถ ท่าเรือ แหล่งบริการเรือเช่า ที่จอดเรือ

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้แก้ไขพัฒนาคลองผดุงกรุงเกษมเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ หรือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำโครงการหรือออกแบบให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยต่อไปในอนาคต

สุกร เฝ้าฉาน (2549 : 1) ทำการวิจัยเรื่อง แนวความคิดการพัฒนาแม่น้ำลำน้ำเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำลำน้ำ จังหวัดนครสวรรค์ โดยคำนึงถึงศักยภาพที่ควรได้รับการส่งเสริม เช่น ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์-เจ้าแม่ทับทิม สถานีประมงน้ำจืดบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว และออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องของบริเวณลุ่มแม่น้ำลำน้ำ จังหวัดนครสวรรค์

ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่ มีลักษณะเป็นลุ่มน้ำสายสำคัญของจังหวัด ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทั้งทางธรรมชาติประเพณี วัฒนธรรม ที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มแม่น้ำลำน้ำ จังหวัดนครสวรรค์ มีดังนี้

1. ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์-เจ้าแม่ทับทิม บริเวณสถานที่แห่งนี้ ควรส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวประเภทศาสนสถาน ทางศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากมีกิจกรรมที่แสดงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยเชื้อสายจีน โดยเฉพาะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญ ภายในศาลแห่งนี้เป็นที่สักการบูชาของประชาชน และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ อีกทั้งยังสามารถยังเป็นจุดเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงได้สะดวกขึ้นด้วย

2. เรือนแพฝั่งลุ่มแม่น้ำน่านจังหวัดนครสวรรค์ ควรมีการอนุรักษ์ให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากสภาพของพื้นที่จะมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีรูปแบบสถาปัตยกรรมของเรือนแพประเภทต่างๆ บางหลังมีอายุเกือบ 100 ปี บริเวณสองฝั่งริมแม่น้ำ ยังคงมีให้เห็นถึงวิถีการดำรงชีวิตของผู้ที่อาศัยเรือนแพ การคมนาคมทางน้ำ การจับน้ำ ด้วยวิธีและเครื่องมือแบบต่างๆ การเลี้ยงปลา อีกทั้งปลูกพืชพันธุ์ไม้ในน้ำ ในกระชัง เป็นเสน่ห์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งคาดได้ยากมากในปัจจุบัน

3. วัดกรวยไทรกลาง เป็นวัดเก่าแก่ สร้างในสมัยอยุธยาเป็นงานศิลปะที่สืบเนื่องมาจากสมัยสุโขทัยสมควรที่จะมีการส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมภายในวัดมีเจดีย์ โบสถ์ และภาพจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับเรื่องราวพุทธชาดก มีความสวยงามเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งบริเวณหน้าวัดยังมีฝูงลิงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก มีฟาร์มจระเข้ เป็นสิ่งที่ดึงดูดที่สำคัญ สำหรับนักท่องเที่ยว

4. วัดเกษไชยเหนือ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และสถาปัตยกรรมที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของลุ่มน้ำ แม่น้ำน่าน บริเวณหน้าวัดจะเป็นจุดรวมของแม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ก่อนที่จะไหลไปรวมกันที่ต้นน้ำเจ้าพระยา ภายในบริเวณวัดมีองค์เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุรูปทรงฐานแปดเหลี่ยมแบบลังกา มีความงดงามทางด้านศิลปกรรม และสถาปัตยกรรม อีกทั้งยังมีพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเครื่องใช้ประจำวันสมัยโบราณของอยุธยาควรมีการส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวประเภทศาสนสถาน และการศึกษา ของบริเวณลุ่มแม่น้ำน่าน จังหวัดนครสวรรค์

5. สถานีประมงน้ำจืดบึงบอระเพ็ด มีโอกาสและศักยภาพที่ควรส่งเสริมในการพัฒนาให้เป็นท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงธรรมชาติ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีทัศนียภาพทางธรรมชาติสวยงามมาก เป็นบึงน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุด มีธรรมชาติที่สมบูรณ์ บริเวณในบึงคงจะมีพืชพันธุ์ไม้ประเภทต่างๆ นกนานาชนิด และสัตว์น้ำชนิดต่างๆมากมาย มีความน่าสนใจ เหมาะแก่การทัศนศึกษาทางธรรมชาติและจัดให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชน และนักท่องเที่ยวทั่วไป

บูรรัตน์ โยธีเสวต (2548 : 1) การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเฉวง อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชุมชนหาดเฉวง พฤติกรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังชุมชนหาดเฉวง เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเฉวง อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 507 คน ประกอบด้วย ประชาชนในท้องถิ่นนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชุมชนหาดเฉวง อำเภอกะสมุย มีดังนี้

1. รูปแบบของย่าน ย่านพาณิชย์ให้ออกกฎข้อบังคับห้ามตั้งขายของรुकล้ำบริเวณทางเดิน ห้ามติดตั้งป้ายโฆษณา และควบคุมติดตั้งป้ายร้านค้า เพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ดงขะ ป้ายบอกตำแหน่ง และบอกระยะทาง ย่านประวัติศาสตร์เสนอแนวทางในการปรับปรุงบริเวณเขาหัวจุก เป็ดมูมมอให้เห็นบริเวณศาลาเก่าแก่ที่คลุมรอยพระพุทธรบาท

2. รูปแบบของที่ว่างโล่ง ปรับปรุงพื้นที่บริเวณพรวง ให้เป็นสวนสาธารณะและลานกิจกรรมกลางแจ้ง ให้มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอ ปลูกต้นไม้พรวงเพิ่มความเป็นเอกลักษณ์ของเกาะสมุย เพิ่มสิ่งประกอบบริเวณ ได้แก่ ดงขะ ป้ายบอกตำแหน่ง ป้ายบอกระยะทาง

3. รูปแบบของเส้นทางจราจร ปรับปรุงที่จอดรถบริเวณแหลมดินก่อนถึงทางลงหาดสาธารณะ เพิ่มที่จอดรถบริเวณพรวง บริเวณถนนแวง-เชิงมนและโดยรอบพรวง เพิ่มทางเดินรถจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่

4. รูปแบบของที่หมายตา ปรับปรุงบริเวณทางเข้าหาดแวง 3 จุด จากถนนทวิราษฎร์ภักดี ปรับปรุงบริเวณพรวง โดยให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเป็นที่หมายตา

5. รูปแบบของสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ สิ่งก่อสร้าง เสนอสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านค้า 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล, อาคารแสดงผลงาน 4 ภาค, อาคารศูนย์เยาวชน, สโมสรกีฬาทางน้ำ เพิ่มจำนวนห้องน้ำสาธารณะให้มีความสะอาดและเพียงพอต่อความต้องการ

สิ่งประกอบบริเวณ รูปแบบของม้านั่งต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมมีความแข็งแรงและมีจำนวนเพียงพอ ป้ายบอกสถานที่รูปแบบเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น ตั้งเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัย ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสัมภาษณ์

3.2.2 การสำรวจ

3.2.3 แบบสอบถาม

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ศึกษา 4 ชุมชนและนักท่องเที่ยว ในกรุงเทพมหานครและผู้ที่เดินทางโดยใช้เส้นทางสนามบินสุวรรณภูมิ ประชากร ประกอบไปด้วย

1. ประชาชน คือประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ศึกษา 4 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 617 หลังคาเรือน ประชากรจำนวน 2,141 คน

2. นักท่องเที่ยว คือนักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ศึกษา 4 ชุมชน ใช้กลุ่มตัวอย่าง ชุมชนละ 37-38 คน ใช้ทั้งสิ้น 150 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane กำหนดความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในกรุงเทพมหานคร ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane เป็นตัวกำหนดความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 การสำรวจ(Survey)

ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพของพื้นที่บริเวณคลองประเวศบุรีรมย์

1. กล้องถ่ายรูป ใช้สำรวจพื้นที่บริเวณคลองประเวศบุรีรมย์ เพื่อทราบถึงลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะของการอยู่อาศัย บริเวณที่ตั้งสำคัญทางด้านศาสนา และที่สำคัญอื่นๆ ที่สามารถเข้าสำรวจถึงและถ่ายภาพได้
2. แผนที่ เพื่อใช้สำรวจเส้นทาง และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญบริเวณคลองประเวศบุรีรมย์
3. ขานพาหนะ เรือ และรถจักรยานยนต์ เพื่อสามารถเข้าไปเก็บและบันทึกข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและแม่นยำ

3.2.2 แบบสอบถาม

ใช้แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด สำหรับกลุ่มประชาชนและกลุ่มนักท่องเที่ยว เนื่องจะเป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของการเป็นอยู่ และความเห็นเกี่ยวกับลักษณะท่องเที่ยว

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำแบบสัมภาษณ์และแบบสำรวจที่สร้างขึ้นแล้วเสร็จนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ทำการตรวจสอบแบบสอบถามและแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของถ้อยคำและสำนวนภาษาและความชัดเจนในแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจและแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจและแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดทำขึ้นใหม่เพื่อเป็นมาตรฐาน แล้วนำไปให้ผู้มีคุณวุฒิตรวจสอบในเรื่องของความเที่ยงตรงในเนื้อหา โดยผู้มีคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

1) รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2) ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3) นายธรรมรัตน์ แสนโสดา

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3 ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
สำนักงานเขตลาดกระบัง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้
ผู้วิจัยขอให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ในการขอความอนุเคราะห์ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขอความร่วมมือในการ
การเก็บข้อมูล รวมทั้งแผนที่ต่างๆ บริเวณพื้นที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ตรง ภาคสนามกับประชากรและ
กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบการสัมภาษณ์จะใช้สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยการถามแล้วตอบ
จากแบบสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้และจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือมีหารบันทึกเสียงด้วยเทป
บันทึกเสียงเพื่ออำนวยความสะดวกการรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจและแบบสอบถาม เพื่อสรุปการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์และสรุปผลเป็นตาราง
แผนภูมิ พร้อมภาพประกอบและคำบรรยาย
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามแบบเลือกตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ โดยใช้เกณฑ์
ความต้องการของคนส่วนมาก ผลสรุปเป็นคำร้อยละของคำตอบ

จากข้อมูลแบบสำรวจและแบบสอบถาม ในการเดินทางและท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัย
นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ เพื่อ ไปสรุปและนำเสนอไปใช้ออกแบบในขั้นตอนต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของประชาชนทั่วไป

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั่วไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 การวิเคราะห์จากการสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวธรรมชาติทางน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4.2.3 การวิเคราะห์ศักยภาพ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการพัฒนาบริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของประชาชนทั่วไป

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ สำหรับประชาชนทั่วไป

ตารางที่ 4.1 แสดงการจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนทั่วไป

บริเวณชุมชนริม คลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	150	100
- ชาย	67	67.00
- หญิง	83	83.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ	150	100
- ต่ำกว่า 20	21	14.00
- 20-35 ปี	69	46.00
- 36-50 ปี	47	31.33
- มากกว่า 51 ปีขึ้นไป	13	8.67
3. อาชีพ	150	100
- รับราชการ,รัฐวิสาหกิจ	16	10.67
- รับจ้าง	64	42.66
- เจ้าของกิจการ	26	17.33
- นักเรียน,นักศึกษา	34	22.67
อื่นๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พนักงานบริษัท ช่างปูน และมอร์เตอร์ไซค์รับจ้าง	10	6.67
4. วุฒิการศึกษา	150	100
- ประถมศึกษา	22	14.67
- มัธยมศึกษาตอนต้น	52	34.67
- อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	24	16.00
- ปริญญาตรี	47	31.33
- ปริญญาตรีขึ้นไป	2	1.33
อื่นๆ เช่น ไม่ระบุ และไม่ได้เรียนหนังสือ	3	2.00
5. รายได้	150	100
- ไม่มีรายได้	32	21.33
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	9	6.00
- 5,001-8,000 บาท	35	23.33
- 8,001-10,000 บาท	40	26.67
- 10,001-12,000 บาท	20	13.33
- 12,001-15,000 บาท	10	6.67
- มากกว่า 15,001 บาท	4	2.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนทั่วไป บริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง พบว่าเพศชายมีจำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 83 เพศหญิงที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 67 คน คิดเป็น ร้อยละ 67 ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุ ช่วง 20-35 ปี จำนวน 69 คนคิดเป็นร้อยละ 69 รองลงมาคือช่วงอายุ 36-50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ถัดมาคือ ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และสุดท้าย ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไปมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13

ส่วนด้านของอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.67 ถัดมาคือนักเรียน, นักศึกษาจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 เจ้าของกิจการ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33 ข้าราชการ, รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 และสุดท้าย ข้าราชการเกษียณ ข้าราชการบำนาญ พนักงานบริษัท ช่างปูน และมอเตอร์ไซด์รับจ้าง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาเพียงแค่มัธยมตอนต้น ซึ่งมีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67 ถัดมาคือปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.33 วุฒิมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 วุฒิประถมศึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 วุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33 และไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 8,001-10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาคือมีรายได้ 5,001-8,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ไม่มีรายได้ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 มีรายได้ 10,001-12,000 มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 มีรายได้ 12,001-15,000 บาท มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และสุดท้ายคือผู้ที่มีรายได้ มากกว่า 15,001 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่และกิจกรรมของประชาชนทั่วไป บริเวณชุมชน
ริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. บริเวณที่พักอาศัยอยู่ใน เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	150	100
- วัดลานบุญ	42	28.00
- วัดสังฆราชา	30	20.00
- วัดลาดกระบัง	38	25.33
- ชุมชนตลาดหัวตะเข้	31	20.67
อื่นๆ เช่น วัด4 นนทบุรี กิ่งแก้ว วัดปลูกศรัทธา ราม2 ตลาดน้ำชัย เจโททาวน์ บางพลี สำโรง ประเวศ วัดพลมณี	9	6.00
2. ที่สำหรับพักอาศัยของผู้ตอบแบบสำรวจ	150	100
- บ้านตัวเอง	68	45.33
- บ้านญาติ	7	4.67
- บ้านเช่า	48	32.00
- หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโด	24	16.00
อื่นๆ เช่น บ้านพักคนงาน บ้านพักข้าราชการ	3	2.00
3. เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวบริเวณนี้	179	100
- สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์	82	45.81
- พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ	59	32.96
- ติดต่อธุระเรื่องงาน,ส่วนตัว	22	12.29
- เป็นทางผ่านระหว่างเดินทาง	5	2.79
- ค้าขาย	11	6.15
4. กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณนี้	244	100
- สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์	72	29.51
- ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด	67	27.46
- นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์	52	21.31
- ซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก	53	21.72
5. บริเวณพื้นที่ที่ได้มาแล้วรู้สึกประทับใจ ในเขตลาดกระบัง	192	100
- วัดลานบุญ	67	34.90
- วัดสังฆราชา	35	18.23
- วัดลาดกระบัง	58	30.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
- ชุมชนตลาดหัวตะเข้	32	16.67
6. ยานพาหนะในการเดินทางครั้งนี้	150	100
- รถโดยสารประจำทาง	55	36.67
- รถเช่า/รถเหมา	-	0
- รถส่วนตัว	80	53.33
อื่นๆ เช่น จักรยาน เดิน	15	10.00
7. รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำที่น่าสนใจ	206	100
- ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม	75	36.41
- ธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ	98	47.57
- ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชนเอกลักษณ์ท้องถิ่น	33	16.02
8. องค์ประกอบที่น่ามีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ	543	100
- แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง	53	9.76
- ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ	95	17.49
- สักยภาพของลำน้ำ	54	9.94
- กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง	69	12.71
- ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว	34	6.26
- พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว	50	9.21
- โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการ เรือเช่า ร้านอาหารที่ระลึก	67	12.34
- การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ	40	7.37
- การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร	48	8.84
- ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว	33	6.08
9. การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์	150	100
- ไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง	18	12.00
- สมควรพัฒนาและปรับปรุง	132	88.00
10. การพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลองประเวศบุรี-รมย์	377	100
- ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน	42	11.14
- สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์	75	19.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
- ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน	30	7.96
- ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน	70	18.57
- ชมธรรมชาติ ศีรษะธรรมชาติ	37	9.81
- ถ่องเรือคูนก และสัตว์อื่นๆ	32	8.49
- ดูการสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน	49	13.00
- แวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่นนวดแผนไทย สปา	42	11.14
11. สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	150	100
- ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากขึ้น	83	55.34
- ไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่	29	19.33
- ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ	38	25.33
12. สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว	447	100
- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	72	16.11
- ศูนย์อาหาร	54	12.08
- ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน	59	13.20
- ป้ายบอกเส้นทางจราจร	32	7.16
- ลานจอดรถ	51	11.41
- ห้องน้ำ-ส้วม	81	18.12
- ป้อมยาม แสงสว่าง	32	7.16
- ดั่งขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม	50	11.18
- ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่	16	3.58
13.ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการท่องเที่ยวทางน้ำ ในการถ่องเรือ	150	100
- 1-2 ชั่วโมง	32	21.33
- 2-3 ชั่วโมง	55	36.67
- ครึ่งวันช่วงเช้า	35	23.33
- ครึ่งวันช่วงบ่าย	9	6.00
- เต็มทั้งวัน	19	12.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
14. รูปแบบการเดินทาง ที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ	150	100
- ไปรถ-กลับเรือ	64	42.67
- ไปเรือ-กลับรถ	22	14.66
- ไปเรือ-กลับเรือ	64	42.67
15. หน่วยงานในภาครัฐ ที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์	235	100
- สำนักงานเขตลาดกระบัง	80	34.04
- กรุงเทพมหานคร	41	17.44
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	84	35.75
- จังหวัดฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ	10	4.26
- บริษัทเอกชน	20	8.51

จากตารางที่ 4.2 เกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาอุปสรรค ลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว เกี่ยวกับบริเวณที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประชากรส่วนใหญ่ ที่พักอาศัยวัดลานบุญ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 วัดลาดกระบัง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 ชุมชนตลาดหัวตะเข้ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.67 และสุดท้ายวัดสังฆราชา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และยังมีพื้นที่อื่นอีกคือ วัด 4 นนทบุรี กิ่งแก้ว วัดปลุกศรัทธา ราม 2 ตลาดน้ำชัย เจริญทาวน์ บางพลี สำโรง ประเวศ วัดพลมณี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ที่สำหรับพักอาศัยของผู้ตอบแบบสำรวจ ส่วนใหญ่จะอาศัย บ้านตัวเอง มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ถัดมาบ้านเช่า จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ที่พักอาศัยบ้านญาติมีเพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 และมีบางส่วนพักบ้านพักคนงาน และบ้านพักข้าราชการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวบริเวณวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังและตลาดหัวตะเข้ อันดับแรกคือ สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 45.81 พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.96 ถัดมาคือ ติดตามข่าวสารเรื่องงาน, ส่วนตัว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.59 ค้าขาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.15 และสุดท้ายเป็นทางผ่านระหว่างเดินทาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบัง และตลาดหัวตะเข้ มากที่สุดคือ สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 ถัดมาคือชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.46 ซื่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.72 และสุดท้ายคือ นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31

บริเวณพื้นที่ที่ได้มาแล้วรู้สึกประทับใจ ในเขตลาดกระบัง คือ วัดลานบุญ มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 วัดลาดกระบัง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 วัดสังฆราชา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.23 และรู้สึกประทับใจน้อยที่สุดคือ ตลาดหัวตะเข้ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ยานพาหนะในการเดินทาง โดยส่วนมากแล้วจะใช้ รถส่วนตัว จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 มีบางส่วนใช้จักรยาน และเดินเท้ามายังสถานที่ต่างๆด้วย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สนใจธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 47.57 ถัดมาคือ ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 36.41 และสุดท้าย ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.02

องค์ประกอบที่น่ามีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญแก่ ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ถัดมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง จำนวน 69 คน คิดเป็น 12.71 โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านของที่ระลึก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 12.34 สักกายภาพของลำน้ำ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76 พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 การบริการด้านต่างๆเช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 7.37 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 6.26 และสุดท้ายคือความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 6.08

การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์ ส่วนใหญ่เห็นสมควรพัฒนาและปรับปรุง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00และไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

การพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ พบว่าการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.89 รองลงมาชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ดูการสาธิตทางการเกษตร

และผลิตภัณฑ์ของชุมชน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.14 การแวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น นวดแผนไทยสปา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.14 ชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.81 ล่องเรือดูนกและสัตว์อื่นๆ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.49 ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96 และสุดท้ายคือ

สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็น ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าสนใจมากขึ้น จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.34 ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 และตอบว่าไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33

สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่าห้องน้ำ-ส้วม เป็นที่ต้องการมากที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 ถัดไปศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำนวน 72 คน คิดเป็น 16.11 ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 ศูนย์อาหาร จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.08 ลานจอดรถ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 11.41 ถึงขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 11.19 ป้ายบอกเส้นทางจราจรเท่ากันกับ ป้อมยาม แสงสว่าง คิดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.16 และสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการน้อยที่สุด คือ ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58

ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการท่องเที่ยวทางน้ำในการล่องเรือพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ถัดไปครึ่งวันช่วงเช้า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 เวลา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 เต็มทั้งวัน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.67 และ ครึ่งวันช่วงบ่าย จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 6.00

รูปแบบการเดินทาง ที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าการไปรถ-กลับเรือ และไปเรือ-กลับเรือ ได้รับความนิยมน่าสนใจ คือ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.67 และการไปเรือ-กลับรถ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66

หน่วยงานในภาครัฐ ที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชน ริมคลองประเวศบุรีรมย์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาดูแลมากที่สุด มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 สำนักงานเขตลาดกระบัง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04 กรุงเทพมหานคร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.44 บริษัทเอกชน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 และสุดท้ายคือจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับ ลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั่วไป

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์สำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

ตารางที่ 4.3 แสดงการจำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวทั่วไป

บริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	150	100
- ชาย	66	44.00
- หญิง	84	56.00
2. อายุ	150	100
- ต่ำกว่า 20	26	17.33
- 20-35 ปี	64	42.67
- 36-50 ปี	54	36.00
- มากกว่า 51 ปีขึ้นไป	6	4.00
3. อาชีพ	150	100
- รับราชการ,รัฐวิสาหกิจ	33	22.00
- รับจ้าง	56	37.33
- เจ้าของกิจการ	15	10.00
- นักเรียน,นักศึกษา	42	28.00
อื่นๆ เช่น ว่างาน พนักงานบริษัท แม่บ้าน เพิ่งสำเร็จการศึกษา	4	2.67
4. วุฒิการศึกษา	150	100
- ประถมศึกษา	13	8.67
- มัธยมศึกษาตอนต้น	38	25.33
- อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	43	28.67
-ปริญญาตรี	55	36.66
-ปริญญาตรีขึ้นไป	1	0.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้	150	100
- ไม่มีรายได้	38	25.33
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	4	2.67
- 5,001-8,000 บาท	44	29.33
- 8,001-10,000 บาท	30	20.00
- 10,001-12,000 บาท	15	10.00
- 12,001-15,000 บาท	7	4.67
- มากกว่า 15,001 บาท	12	8.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวกว่าไป บริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเพศชาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00

ช่วงอายุระหว่าง 20-35 ปี มีมากที่สุดคือมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.67 ถัดไปคือ ช่วงอายุ 36-50 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ต่ำกว่า 20 มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33 และช่วงอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คือจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.33 นักเรียน, นักศึกษา มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ถัดมาคือ รัฐบาล, รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 เจ้าของกิจการ มีจำนวน 15 คน คิดเป็น 10.00 และมีบางส่วนที่ เพิ่งสำเร็จการศึกษา, ว่างาน พนักงานบริษัท แม่บ้าน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67

วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่ วุฒิปริญญาตรี คือจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 อาชีวศึกษา หรือเทียบเท่า (ปวส.) มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 ส่วนวุฒิปริญญาตรี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.67 และสุดท้ายคือ วุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67

ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-8,000 บาท มีจำนวน 44 คน คิดเป็น 29.33 ไม่มีรายได้ มีจำนวน 38 คน คิดเป็น 25.33 ถัดมาคือ มีรายได้ 8,001-10,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รายได้ 10,001-12,000 บาท มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รายได้มากกว่า 15,001 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 รายได้ 12,001-15,00 บาท มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 และมีรายได้ 5,001-8,000 บาทมีน้อยที่สุด คือ จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.67

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค
เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่และกิจกรรมของนักท่องเที่ยวทั่วไป บริเวณชุมชน
ริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง เดือนมีนาคม 2551

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. บริเวณที่เคยเดินทางไปเที่ยวของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	219	100
- วัดลานบุญ	56	25.57
- วัดสังฆราชา	45	20.55
- วัดลาดกระบัง	51	23.29
- ชุมชนตลาดหัวตะเข้	67	30.59
2. ผู้ร่วมเดินทางในการมาเที่ยวครั้งนี้	150	100
- เพื่อน	55	36.66
-ญาติ พี่ น้อง ครอบครัว	72	48.00
- คนเดียว	16	10.67
- บริษัทนำเที่ยว	-	-
อื่นๆ เช่น งานบวช ทำงาน คณะกตอลงยาว รับสินค้า ดัดต่องาน	7	4.67
3. เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้	162	100
- ชื่อของที่ระลึก	16	9.88
- สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์	83	51.23
- พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ	60	37.04
- ประชุม/สัมมนา	3	1.85
4. กิจกรรมในขณะมาเที่ยวครั้งนี้	169	100
- สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์	65	38.46
- ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด	56	33.14
- นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์	16	9.47
- ซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก	32	18.93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
5. บริเวณพื้นที่ที่ได้เข้าไปเที่ยวและรู้สึกประทับใจ ในเขต ลาดกระบัง	173	100
- วัดลานบุญ	54	31.21
- วัดสังฆราชา	36	20.81
- วัดลาดกระบัง	46	26.59
- ชุมชนตลาดหัวตะเข้	37	21.39
6. ยานพาหนะในการมาเที่ยวครั้งนี้	150	100
- รถโดยสารประจำทาง	35	23.33
- รถเช่า/รถเหมา	18	12.00
- รถส่วนตัว	95	63.34
อื่นๆ เช่น รถบริษัท	2	1.33
7. รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำประเภทใดที่สนใจ	164	100
- ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม	45	27.44
- ธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ	74	45.12
- ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น	45	27.44
8. องค์ประกอบที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ	395	100
- แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง	53	13.42
- ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ	84	21.27
- ศักยภาพของลำน้ำ	36	9.11
- กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง	52	13.16
- ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว	22	5.57
- พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว	31	7.85
- โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการ เรือเช่า ร้าน ขายของที่ระลึก	43	10.89
- การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ	26	6.58
- การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร	29	7.34
- ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว	19	4.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
9. การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณ ริมคลองประเวศบุรีรมย์	150	100
- ไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง	15	10.00
- สมควรพัฒนาและปรับปรุง	135	90.00
10. ความต้องการการพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลอง	368	100
- ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน	60	16.30
- สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์	61	16.58
- ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน	32	8.69
- ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน	65	17.66
- ชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ	67	18.21
- ล่องเรือดูนก และสัตว์อื่นๆ	21	5.71
- ดูการสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน	34	9.24
- แวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่นนวดแผนไทย สปา	28	7.61
11. สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจาก ที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยว	150	100
- ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าสนใจ มากขึ้น	85	56.67
- ไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่	23	15.33
- ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ	42	28.00
12. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว	398	100
- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	65	16.33
- ศูนย์อาหาร	42	10.55
- ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน	44	11.06
- ป้ายบอกเส้นทางจราจร	33	8.29
- ลานจอดรถ	54	13.57
- ห้องน้ำ-ส้วม	78	19.60
- ป้อมยาม แสงสว่าง	30	7.54
- ดั่งขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม	44	11.05
- ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่	8	2.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
13.ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยการท่องเที่ยว	150	100
- 1-2 ชั่วโมง	58	38.67
- 2-3 ชั่วโมง	39	26.00
- ครึ่งวันช่วงเช้า	32	21.33
- ครึ่งวันช่วงบ่าย	7	4.67
- เต็มทั้งวัน	14	9.33
14. รูปแบบการเดินทางที่น่าสนใจมากที่สุดในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ	150	100
- ไปรถ-กลับเรือ	61	40.67
- ไปเรือ-กลับรถ	50	33.33
- ไปเรือ-กลับเรือ	39	26.00
15. หน่วยงานในภาครัฐที่อยากให้สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์	233	100
- สำนักงานเขตลาดกระบัง	70	30.04
- กรุงเทพมหานคร	44	18.89
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	84	36.05
- จังหวัดฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ	21	9.01
- บริษัทเอกชน	14	6.01

จากตารางที่ 4.4 พบว่าบริเวณที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเดินทางไปเที่ยวของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชุมชนตลาดหัวตะเข้ เป็นสถานที่ที่มาเที่ยวบ่อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ถัดมาคือ วัดลานบุญ จำนวน 56 คน คิดเป็น 5.57 วัดลาดกระบัง จำนวน 51 คน คิดเป็น 23.29 และสุดท้ายคือ วัดสังฆราชา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29

สำหรับผู้ร่วมเดินทางในการมาเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมากับญาติ พี่ น้อง ครอบครัว เป็นจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ถัดมาคือ เพื่อน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 น้อยสุดคือมาคนเดียว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 มีบางส่วนมากับคณะกลองยาว งานบวช ทำงาน รับสินค้า ติดต่องาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67

เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้ พบว่าส่วนใหญ่มาเพื่อสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 51.23 ถัดมาคือ พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 ชื่อของที่ระลึก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.88 และประชุม/สัมมนา มีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85

กิจกรรมในขณะมาเที่ยวครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีจำนวน 65 คน คิดเป็น 38.46 ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด เป็นจำนวน 56 คน คิดเป็น 33.14 ชื่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก จำนวน 32 คน คิดเป็น 18.94 และนั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลอง ประเวศบุรีรมย์ มีเพียงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47

บริเวณพื้นที่ที่ได้เข้าไปเที่ยวและรู้สึกประทับใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ในเขตลาดกระบัง อันดับแรกคือ วัดลานบุญ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31.21 ถัดมาคือวัดลาดกระบัง จำนวน 46 คน คิดเป็น 26.59 ชุมชนตลาดหัวตะเข้ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.39 และวัดสังฆราชา มีจำนวน 36 คน คิดเป็น 20.81

ยานพาหนะในการมาเที่ยวครั้งนี้ ส่วนมากจะใช้รถส่วนตัว มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 63.34 ต่อมาคือรถโดยสารประจำทาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และรถเช่า/รถเหมา มีเพียง 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 แต่ก็มีที่มากับรถบริษัทบ้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำประเภทใดที่สนใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม คือธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 45.12 รองลงมาคือศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44 และสุดท้ายประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44

องค์ประกอบที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำมากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.27 ถัดมาคือแหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง จำนวน 53 คน คิดเป็น 13.42 กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านของที่ระลึก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ศักยภาพของลำน้ำ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.11พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.85 การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.34 การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.57 และสุดท้ายคือ ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81

การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นสมควรพัฒนาและปรับปรุง มีมากถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ส่วนไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง มีเพียง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เท่านั้นเอง

ความต้องการการพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลอง จากผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ต้องการชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.21 ถัดมาคือ ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.66 ถัดมาคือ ศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.58 ถัดมาคือ วิถีชีวิตของชาวบ้าน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 ถัดมาคือ การสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.24 ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 และใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น นวดแผนไทย สปา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.61 และสุดท้ายคือ ถอดเรือคูน้ำ และสัตว์อื่นๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71

สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยว ให้น่าสนใจมากขึ้น เป็นจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐ จะจัดการ มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และตอบว่าไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33

สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวควรมี มากที่สุดคือ ห้องน้ำ-ส้วม จำนวน ถึง 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 ถัดมาคือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 ลานจอดรถ คือจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.57 ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ซึ่งเท่ากับ ถังขยะ, จุดบริการน้ำ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.06 ศูนย์อาหาร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.55 ป้ายบอกเส้นทางจราจร จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.29 ป้อมยาม แสงสว่าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 และควรมีน้อยที่สุดคือ ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.01

ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยการล่องเรือมากที่สุดคือ 1-2 ชั่วโมง มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 38.67 ถัดมา 2-3 ชั่วโมง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ครึ่งวันช่วงเช้า จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 เต็มทั้งวัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.33 และ ครึ่งวันช่วงบ่าย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67

รูปแบบการเดินทางที่น่าสนใจมากที่สุดในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนมาก ต้องการ ไปเรือ-กลับเรือ ก็มีจำนวนเท่ากันคือจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.67 ไปเรือ-กลับรถ มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และการ ไปเรือ-กลับเรือ มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

หน่วยงานในภาครัฐที่อยากให้สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชน ริมคลองประเวศบุรีรมย์ มากที่สุดคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 36.05 ถัดมาคือ สำนักงานเขตลาดกระบัง 70 คน คิดเป็นร้อยละ 30.04 กรุงเทพมหานคร จำนวน

44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ มีเพียง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.01 และสุดท้ายคือ บริษัทเอกชน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 การวิเคราะห์จากการสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่



	วัดลานบุญ		ตลาดหัวตะเข้
	วัดสังฆราชา		เส้นทางคลองประเวศบุรีรมย์
	วัดลาดกระบัง		เส้นทางถนน

ภาพที่ 4.1 แสดงที่ตั้งและเส้นทางการสัญจรพื้นที่ศึกษาริมคลองประเวศบุรีรมย์

จากการสำรวจวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังและตลาดหัวตะเข้ พบว่าแต่ละจุดมีศักยภาพและความน่าสนใจแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถนำหลักทฤษฎี”จิตภาพของเมือง” มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งได้ดังนี้

1) เส้นทาง อันได้แก่ทางสัญจรหลักและรองที่ผู้คนใช้สัญจรในระบบต่างๆ ตั้งแต่เดินเท้า การใช้รถส่วนตัวและรถของขนส่งมวลชน เพื่อการติดต่อทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันของผู้คน

2) พื้นที่กิจกรรมชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยเมืองประกอบด้วยพื้นที่ส่วนต่างๆ ของชุมชนที่มีกิจกรรมหลักในแต่ละประเภทและมีกิจกรรมร่วมกันหลายๆประเภท ซึ่งจะเห็นได้จากรูปลักษณะของกายภาพที่แตกต่างกัน บางพื้นที่อาจมีความเด่นชัดเป็นที่รู้จักและประทับใจ บางพื้นที่อาจมีลักษณะแบบผสมผสานในรูปลักษณะและกิจกรรมที่หลากหลายปะปนกัน

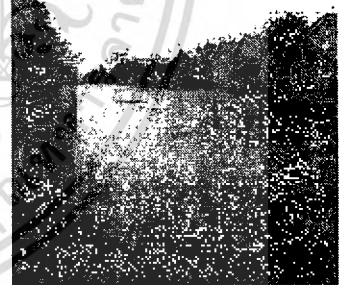
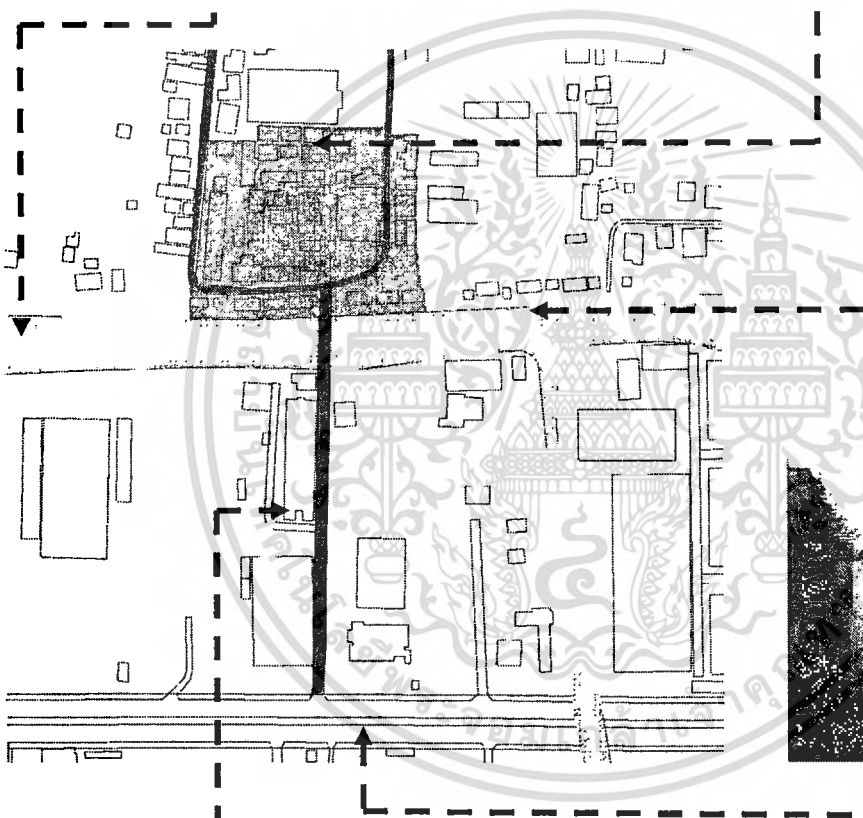
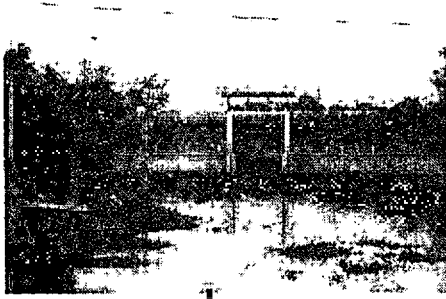
3) บริเวณเส้นขอบชุมชน เป็นส่วนที่สิ้นสุดของแต่ละชุมชนในชุมชนที่เห็น ได้ทางกายภาพที่ชัดเจนหรือไม่ชัดเจน โดยลักษณะของการแบ่งเขตตะเข็บด้วยทางสัญจรแต่ละประเภทหรือหลายประเภทร่วมกันหรือด้วยที่เปิดโล่ง

4) ศูนย์ชุมชน เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมที่มีลักษณะเด่นและต่อเนื่องเป็นที่รู้จักของประชาชนในเมืองทั้งด้านกิจกรรมและด้านกายภาพของชุมชน

5) ภูมิทัศน์ เป็นลักษณะทางกายภาพในชุมชนเมืองที่เป็นอาคารสถานที่ก่อสร้าง หรือสิ่งที่เป็นธรรมชาติ ที่เป็นจุดเด่นสามารถเป็นได้ด้วยสายตาทั้งในระยะใกล้หรือไกลและทั้งมีขนาด

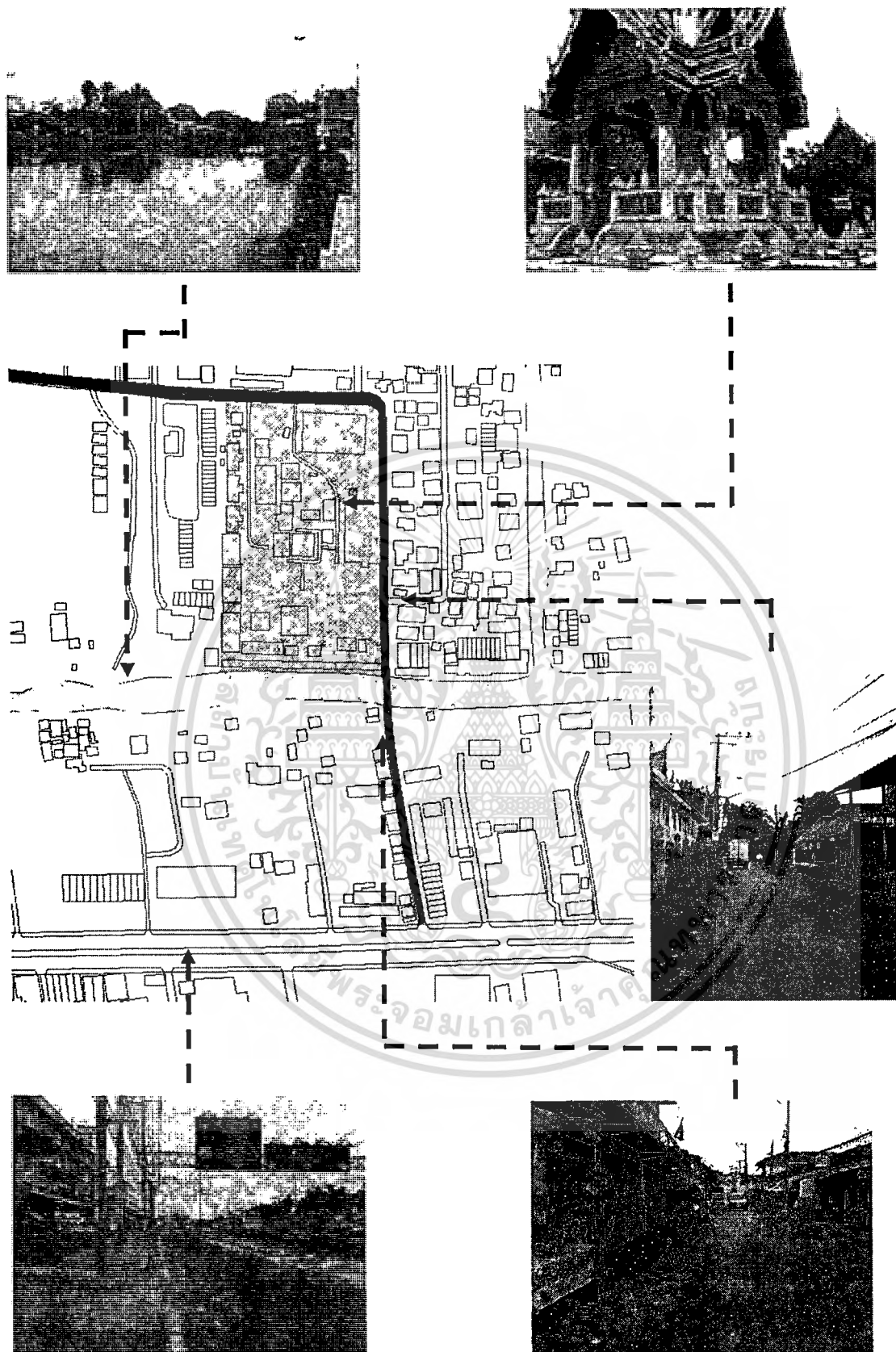
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ มีความสูง เพราะจะช่วยให้คนทั่วไปสามารถทราบถึงทิศทางและจดจำพื้นที่ที่ต้องการเข้าไป (บุรารัตน์ โยธีเสวต. 2548 : 87-88)



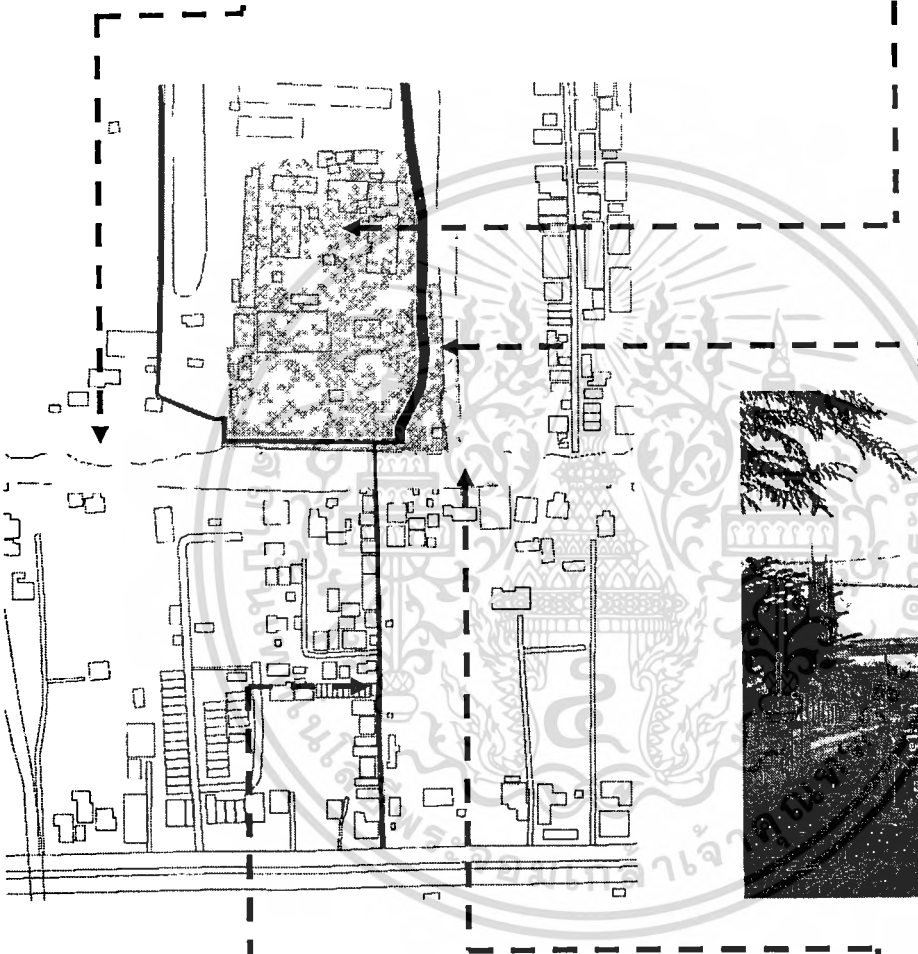
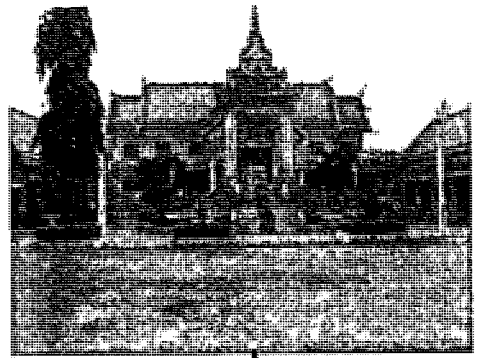
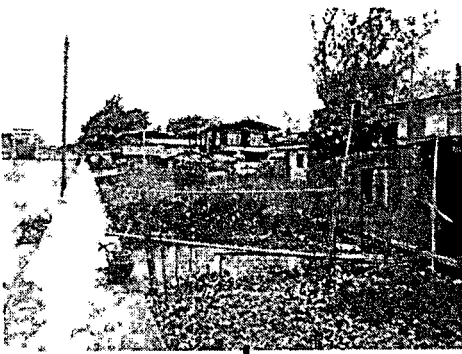
ภาพที่ 4.2 แสดงอาณาเขตโดยรอบของวัดลานบุญ เขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวงนไวสำหรับกรเซงานเพอการศกษาแทนน ไม่อนุญาตเหนาไปใชประยอชนดานการคา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

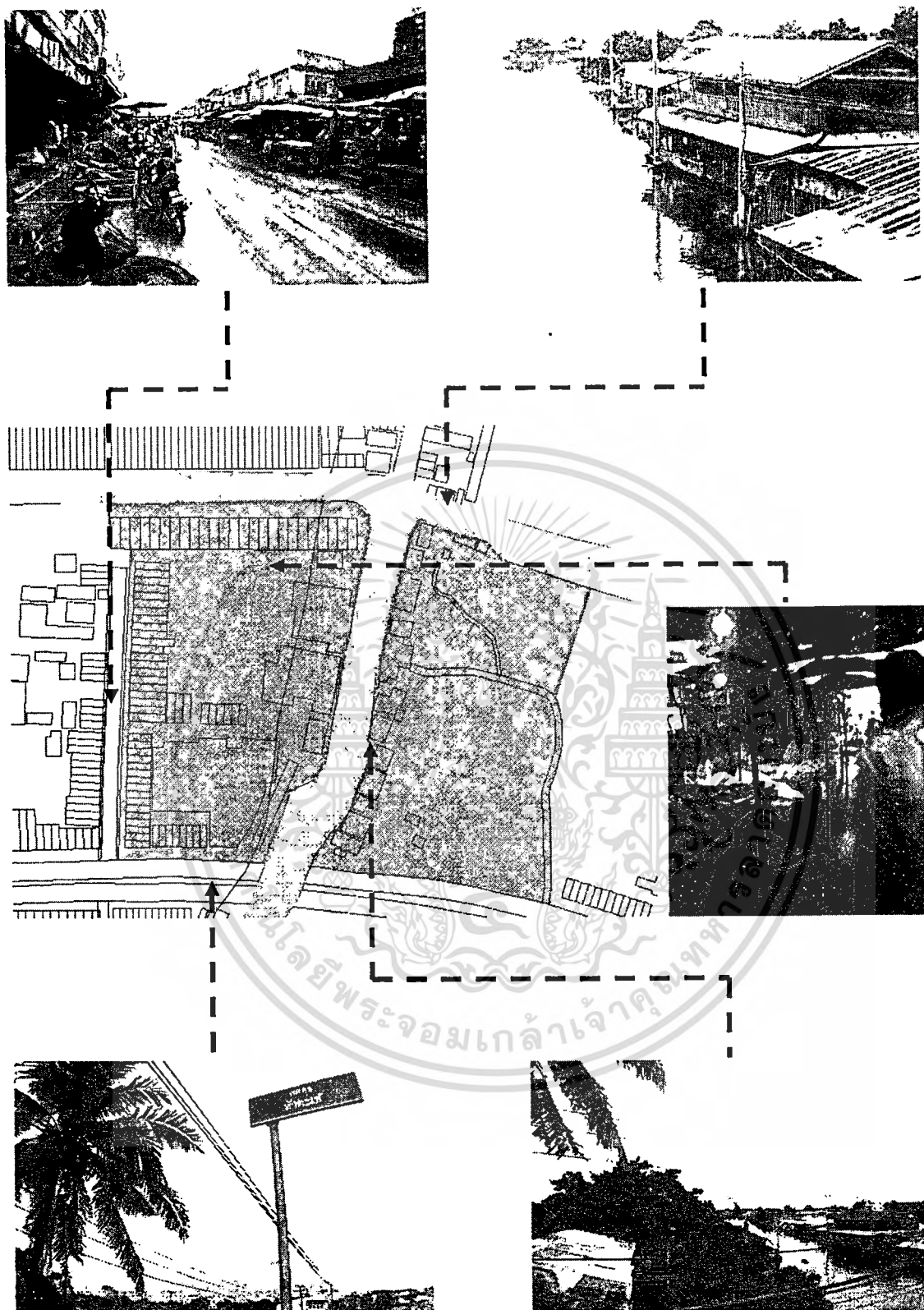


ภาพที่ 4.3 แสดงอาณาเขต โดยรอบของวัดสังมราชา เขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารภาพที่ 4.4 แสดงอาณาเขตโดยรอบของวัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.5 แสดงอาณาเขต โคจรของตลาดหัวตะเข้ เขตลาดกระบ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวธรรมชาติทางน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4.2.2.1 ศักยภาพในการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ เขตลาดกระบัง บริเวณคลองประเวศบุรีรมย์เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่มีความเป็นมาที่ยาวนานสายหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ซึ่งตามศักยภาพของคลองนั้นสามารถจะพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว และที่รวมกิจกรรมของชุมชนที่อยู่ตลอดสายคลองได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.5 แสดงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวริมคลองประเวศบุรีรมย์ ในเขตลาดกระบัง

สถานที่ท่องเที่ยว	ความสำคัญและกิจกรรม
วัดลานบุญ	ริมคลองประเวศบุรีรมย์ บริเวณที่ติดกับคลองหนึ่งเป็นที่ตั้งของวัดลานบุญหรือวัดหนึ่ง เป็นวัดสำคัญ เป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว เช่น อุทยานปลาธรรมชาติขนาดใหญ่ พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ (หลวงพ่อเพชร)
วัดลาดกระบัง	วัดลาดกระบังหรือวัดสาม มีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ (หลวงพ่อบัว) ประดิษฐานภายในวิหารเก่าแก่
วัดปลุกศรัทธา	วัดปลุกศรัทธาหรือวัดสี่ เป็นที่ประดิษฐานของพระบรมสารีริกธาตุทั้งหมดล้วนเป็นสถานที่สำคัญที่มีประชาชนจำนวนมาก แวะเวียนกันไปพักผ่อน ทำบุญ ไหว้พระ หรือแม้แต่ใช้เป็นที่พักศึกษาหาความรู้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น
วัดสุธาโภชน์	วัดแห่งวิถีชีวิตชุมชนชาวมอญ มีสิ่งที่น่าสนใจน่าเรียนรู้มากมาย เช่น พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นเขตลาดกระบัง พิพิธภัณฑสถานเรือมาด ประเพณีตัดบาศระพระร้อย ประเพณีสงกรานต์ชาวมอญ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีความสำคัญและมีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ถือเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชน โดยเฉพาะประเพณีตัดบาศระพระร้อย ที่จัดขึ้นในอาทิตย์แรกนับจากวันออกพรรษาเป็นสิ่งที่ชาวลาดกระบังภูมิใจ
สวนพระนคร	ตั้งอยู่บน ถ.อ่อนนุช เดิมอยู่ในความดูแลของ เขตลาดกระบัง ต่อมาในปีพ.ศ.2518 ได้โอนไปอยู่ในความดูแลของกองสวนสาธารณะ ภายในบริเวณสวนมีลานอเนกประสงค์ เป็นที่จัดตั้งเดินแอโรบิก สนามเด็กเล่น สระน้ำพุ ศาลาพักผ่อนที่ขึ้นไปในสระน้ำ อาคารศูนย์เยาวชนลาดกระบังตั้งอยู่ บริเวณด้านหน้าสวน แปลงไม้ดอกไม้ประดับ สวนป่าเลียนแบบธรรมชาติและที่เป็นเอกลักษณ์ของสวนพระนครก็คือ สวนไม้ดัดซึ่งปลูกต้นข่อย

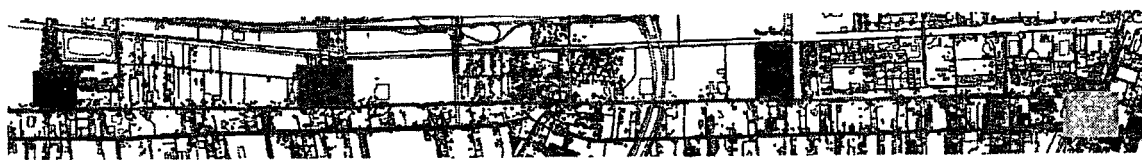
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สถานที่ท่องเที่ยว	ความสำคัญและกิจกรรม
ตลาดหัวตะเข้	หัวตะเข้ ถือเป็นชุมชนตลาดริมน้ำเก่าแก่มีชื่อเสียงมานาน มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจในปี พ.ศ.2541 เกิดเพลิงไหม้ครั้งใหญ่ ปัจจุบันสองฝั่งคลองยังคงมีร้านค้าเก่าแก่ ร้านทำกรอบรูป ร้านทำระหัดวิดน้ำที่ดีที่สุดในประเทศไทย และเป็นแหล่งพักอาศัยของนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะจากวิทยาลัยช่างศิลป์
สวนงู	สวนงู หรือที่รู้จักกันในชื่อบริษัท Royal Park Nutriment ตั้งอยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ฝั่งขวามือติดกับถนนหลวงแพ่ง ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ เช่น ฮองกง จีน ญี่ปุ่น เป็นต้น เป็นสถานที่ของเอกชนมีการจัดการแสดงโชว์งู และจำหน่ายสินค้าที่เรียกว่า ยาบำรุงร่างกาย
สวนเกษตร	เป็นบ้านทรงไทย สวยงาม น่าอยู่ รอบๆบริเวณบ้านจะเป็นสวนเกษตรมีพืชผักนานาชนิด โดยเฉพาะมะม่วงปลูกเรียงราย รมรื่น สวยงาม สวนแห่งนี้มีชื่อว่า สวนอัมพร ซึ่งเป็นชื่อของเจ้าของ
วัดราชโกษา	สร้างเมื่อปี พ.ศ.2447 โดยท่านพระยาเพชรพิไชย(ทองจีน)และคุณหญิงเพชรพิไชย(เย็น) ได้อุทิศที่ดินสร้างวัดไว้เป็นพุทธบูชา ในอุโบสถของวัดมีพระพุทธรูปองค์ประธานเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย มีซุ้มเรือนแก้วหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ตามคำบอกเล่าของท่านผู้ใหญ่เล่ากันว่าสร้างราว พ.ศ.2460 ประชาชนเรียกพระประธานว่า"หลวงพ่อดำ"เป็นพระศักดิ์สิทธิ์ที่ให้ความคุ้มครองป้องกันอันตรายเป็นที่เลื่อมใสศรัทธามากของประชาชน

ที่มา : สำนักงานเขตลาดกระบัง ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม.2551

4.2.3 การวิเคราะห์ศักยภาพ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการพัฒนาบริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์



ภาพที่ 4.6 แสดงเส้นทางคมนาคมสายหลักจากวัดลานบุญถึงตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3.1 เส้นทางคมนาคม ได้แก่ ถนนลาดกระบังและคลองประเวศบุรีรมย์ ถนนสายหลัก ระยะทางจากถนนลาดกระบังซอย 1 โดยเส้นทางเชื่อมต่อมาจาก ถนนอ่อนนุช และสิ้นสุดด้วยถนนไปจะเชิงเตรา ซึ่งมีรถโดยสารประจำทาง ธรรมดาและปรับอากาศ รถตู้ รถสองแถวและมอเตอร์ไซค์รับจ้าง

ถนนสายรอง เป็นถนนที่เข้าสู่ชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำ ประมาณขนาดความกว้าง 3 เมตร เป็นแผ่นพื้นคอนกรีต ปูตลอดแนว

คลองประเวศบุรีรมย์เริ่มต้นที่วัดลานบุญ โดยไม่มีเรือโดยสารประจำทาง แต่จะมีแค่เรือที่ใช้สำหรับสับจระงายในครัวเรือ

4.2.3.2 บริเวณที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว

วัดลานบุญ เป็นวัดที่มีชื่อเสียงในเขตลาดกระบัง จึงมีผู้มีจิตศรัทธาจำนวนมากเข้ามาสักการบูชา และทำบุญในวันพระ และวันปกติอย่างไม่ขาดสาย อีกทั้งในบริเวณวัดมีโรงเรียน ตั้งอยู่ในบริเวณวัดด้วย ทำให้มีการประกอบอาชีพ ค้าขายและมีคนในระแวกใกล้เคียงใช้วัดเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมอื่นของชุมชน

วัดสังฆราชา กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนมากจะเป็นกลุ่มของนักเรียน ที่เข้ามาใช้อาคาร เอนกประสงค์ของวัดในการทำกิจกรรม เช่น การซ่อมกลองยาว ฟ้อนรำ ส่วนลานกิจกรรมกลางแจ้ง เท่าที่สำรวจมาชาวบ้านในระแวกวัดสังฆราชามักจะนำรถส่วนตัวเข้ามาจอดไว้เป็นจำนวนมาก

วัดลาดกระบัง มีกิจกรรมเด่นในเรื่องการรวมตัวของชาวบ้านในชุมชน ในการทำ กิจกรรมของชุมชน เช่นการรวมตัวเป็นการประชุม ฝึกซ้อมการละเล่น การฝึกอบรมอาชีพและการออกกำลังกาย จุดเด่นของวัดลาดกระบัง สามารถทำให้เป็นศูนย์กลางของแหล่งกิจกรรมอื่นเพิ่มเติมได้อีกมากมาย

ตลาดหัวตะเข้ เป็นศูนย์รวมของการขนส่งและการขายสินค้าทั้งปลีกและส่ง ภายในชุมชนและจังหวัดใกล้เคียง ดังนั้นความหลากหลายของสินค้าของตลาดหัวเข้จึงมีความ หลากหลายและแปลกตา หากซื้อหากิน ได้ยาก มารวมไว้ในที่เดียวกัน อีกทั้งความเป็นอยู่ของคน ในตลาดยังเป็นที่น่าสนใจให้ศึกษาทั้ง วิถีชีวิต และสถาปัตยกรรมของอาคารบ้านเรือน

4.2.3.3 จุดเด่นและศักยภาพของพื้นที่

1) วัดลานบุญ เป็นจุดเริ่มต้นของเขตลาดกระบัง ซึ่งอยู่บริเวณถนนลาดกระบัง-อ่อนนุช ซอยลาดกระบัง 1 ที่ตั้งของชุมชนด้านหน้าเป็นลักษณะของตลาดสดขายสินค้าอุปโภค บริโภคโดยประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นคนจากพื้นที่อื่น ที่เข้ามาทำงาน โรงงานผลิตอาหารกระป๋อง โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปและอื่นๆ การอยู่อาศัยของประชาชนจะเป็นการเช่าบ้าน และอพาร์ทเมนท์อยู่ใกล้ ๆ บริเวณ โรงงานและตลาดสด ซึ่งหากเวลาว่างหรือวันหยุดทำงานของคน บริเวณนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อนบริเวณวัดกัน

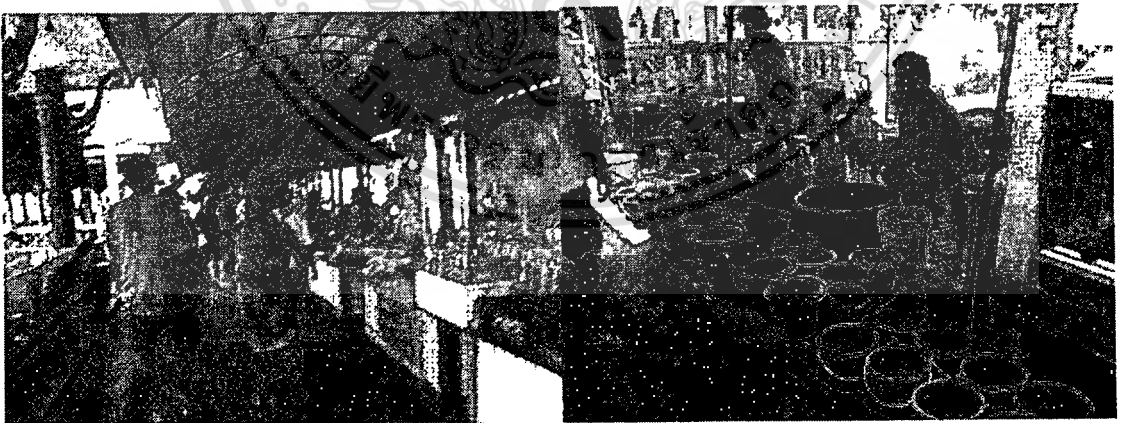
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) วัดสังฆราชา เป็นวัดเล็กที่ไม่ค่อยมีผู้คนพลุกพล่าน แต่วัดสังฆราชาจะมีศักยภาพในด้านของที่บริเวณ คือจะมีบริเวณของวัดกว้างสำหรับรองรับกิจกรรมของคนในชุมชนได้อีก บริเวณวัดจะมีบ้านเรือนของชาวบ้านแออัดอยู่หน้าวัด แต่ในตัววัดกลับไม่มีกิจกรรมอะไรเลย นอกจากกิจทางสงฆ์อย่างเดียว ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์นักเรียนของโรงเรียนหลังวัดจะใช้ศาลาเอนกประสงค์ของวัดเป็นสถานที่ฝึกซ้อมรำ และตีกลองยาว หากมีการพัฒนาบริเวณของวัดให้มีกิจกรรมอื่นเพิ่มได้ก็จะเป็นสิ่งที่ดีมาก

3) วัดลาดกระบัง เป็นวัดที่มีข้อจำกัดเรื่องการสัญจรเข้าออกจากถนนสายหลัก อ่อนนุช-ลาดกระบัง คือ ทางเข้าที่ข้ามคลองมานั้นรถยนต์ไม่สามารถเข้ามาได้เนื่องจากเป็นสะพานแคบ แต่รถยนต์สามารถขับอ้อมมาจากสะพานเส้นอื่นได้ ทำให้ภายในวัดไม่มีความพลุกพล่านเท่าไร ทำให้มีความสงบ น่าพักผ่อน อีกทั้งในระแวกของวัดลาดกระบังมีสวนผลไม้ เช่น มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ และหมาก สามารถนำมาขายหรือไปเยี่ยมชมสวนผลไม้ใกล้ๆ ได้

4) ตลาดหัวตะเข้ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเป็นเรือนไม้เรียงรายริมสองฟากฝั่งคลอง มีอายุเก่าแก่ร่วมร้อยปี อีกทั้งการประกอบอาชีพของพ่อค้าแม่ค้าในตลาดหัวตะเข้ ยังคงเจ้าของกิจการเดิมตั้งแต่สมัยก่อน เพราะคั้งนั้นสินค้าอาหาร ขนมหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เก่าแก่หากินได้ยากก็ยังคงหลงเหลือให้คนรุ่นหลังได้แวะเวียนไปชิมได้ อีกทั้งในปัจจุบันตลาดหัวตะเข้เป็นตลาดที่สำคัญในการ

4.2.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ โครงสร้างพื้นฐานเดิม ปัญหาและข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในการพัฒนาบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์



ภาพที่ 4.7 แสดงบริเวณจำหน่ายสินค้า และอาหารบริเวณวัดลานบุญ

1. สำหรับบริเวณด้านหน้าของวัดลานบุญ ที่มีพื้นที่ที่จัดไว้ให้พ่อค้า แม่ค้า นำสินค้า อาหาร ขนม น้ำดื่ม ฯลฯหรือแม้แต่สัตว์ที่ไว้ใช้สะเดาะเคราะห์ เช่น นก ปลา หอย เต่า เป็นต้น นำมาวางขายเต็มสองข้างทาง บริเวณที่นั่งพักผ่อนริมคลอง ซึ่งไม่มีระเบียบวินัย สกปรก เหมืนและไม่คำนึงถึงทัศนียภาพในการชมทิวทัศน์เป็นอย่างมากนั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.8 แสดงลานจอดรถภายในวัดลานบุญ

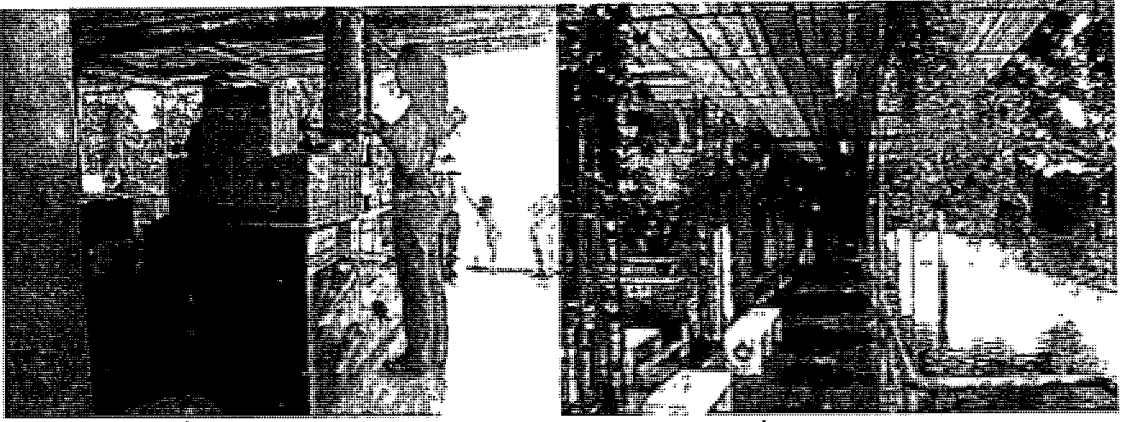
2. ภายในวัดลานบุญมีลานจอดรถที่ดี สามารถจอดรถได้จำนวนหนึ่ง และถ้าหากช่วงเทศกาลก็สามารถขับเข้าไปจอดลานด้านในได้อีก แต่สภาพของลานจอดรถยังเสื่อมโทรม น้ำท่วมขังทำให้การสัญจรของรถติดขัด รถจักรยานยนต์และคนเดินเท้าก็ได้รับความเดือดร้อน ต้องเดินอ้อมหลบหลุม จนอาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เพราะบริเวณที่จอดรถอยู่ใกล้กับดินสะพานข้ามคลองที่เป็นเส้นทางหลักจากถนนใหญ่เพื่อเข้ามายังภายในวัดลานบุญ



ภาพที่ 4.9 แสดงศาลาพักผ่อนของวัดลานบุญ

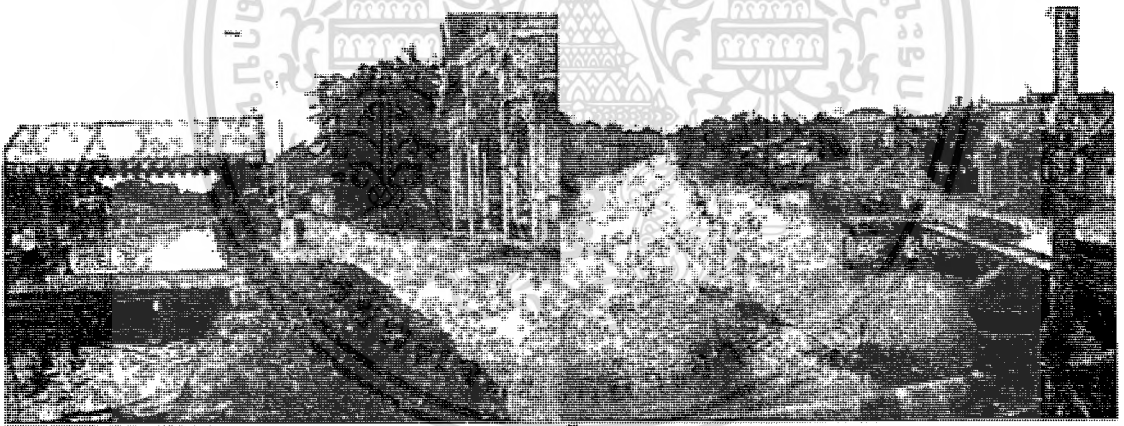
3. ศาลาเอนกประสงค์ของวัดลานบุญนี้เป็นสิ่งปลูกสร้างที่ถาวรและสวยงาม แต่ขาดการจัดรูปแบบของกิจกรรม ทำให้การใช้ประโยชน์ของศาลายังไม่เต็มที่เท่าที่ควร เช่น บริเวณอ่านหนังสือ น่าจะแยกหนังสือและจัดเก็บไว้ในห้องที่มีฉนวนกันความร้อน เพื่อความเรียบร้อยและความปลอดภัยของหนังสือ อาจจะมีบางส่วนที่เป็นนิตยสารรายวัน รายสัปดาห์ที่วางไว้ด้านนอกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.10 แสดงบริเวณจำหน่ายอาหารปลาและบริเวณนั่งพักผ่อน วัดลานบุญ

4. ศาลาเอนกประสงค์ของวัดลานบุญ นอกจากเป็นที่นั่งพักผ่อน หรืออ่านหนังสือแล้วยังใช้เป็นที่วางกระสอบอาหารปลา ขนมปังและอื่นๆ บริเวณทางเชื่อมต่อของบริเวณที่นั่งพักผ่อนริมน้ำ ซึ่งอาจจะสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวและอีกทางหนึ่งก็ดูไม่เป็นสัดส่วน ส่วนบริเวณที่นั่งพักผ่อนริมคลองนั้นเป็นพื้นไม้ หลังคาเป็นเพียงตาข่ายเขียว ส่วนราวกันตกก็เป็นท่อพีวีซี ซึ่งไม่แข็งแรง อาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่เด็กๆที่ไปยืนเกาะที่ราวอาจจะตกน้ำได้



ภาพที่ 4.11 แสดงทำนายน้ำภายในวัดสังฆราชา

5. วัดสังฆราชา อาจจะไม่มีผู้คนมาเที่ยวมากนักแต่วัดก็มีพื้นที่ที่น่าสนใจอยู่พอสมควร บริเวณริมน้ำมีทำนายน้ำที่ขึ้นลงไปใต้น้ำเพื่อสำหรับให้อาหารปลามีเพียงสองจุด ซึ่งเป็นพื้นปูนซีเมนต์ยื่นลงไปใต้น้ำ แต่ไม่มีราวกันตกอาจจะทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ที่มาเที่ยวได้ ส่วนหลังคาก็เป็นผ้าเต็นซึ่งดูแล้วขัดต่อภาพลักษณ์ของวัดมาก



ภาพที่ 4.12 แสดงศาลาเอนกประสงค์และบริเวณภายในวัดสังฆราชา

6. เป็นศาลาขนาดใหญ่แต่ไม่มีการใช้สอยอะไร ทำให้ด้านหน้าของวัดดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควรเพราะกิจกรรมที่สำคัญของวัดจะอยู่ด้านในทำให้ความสำคัญของวัดด้านหน้าน้อยลงผู้คนทั่วไปที่มาก็จะมองดูเหมือนวัดที่ไม่ค่อยมีพระและกิจกรรมใดๆ เท่าที่ควร ส่วนการจอดรถผู้คนที่มาวัดบ่อยๆก็นำรถเข้าไปจอดถึงด้านใน ซึ่งเป็นศาสนสถานสำหรับปฏิบัติกิจของพระทำให้ขาดความเป็นสัดส่วน



ภาพที่ 4.13 แสดงบริเวณลานจอดรถของวัดสังฆราชา

7. วัดสังฆราชา มีบริเวณที่กว้างขวางพอสมควรแต่กิจกรรมหลักจะอยู่ด้านในทำให้ด้านหน้าดูโล่ง ว่าง สามารถจอดรถได้จำนวนมากแต่ยังขาดการแสดงอาณาเขตที่ชัดเจน ไม่มีการตีเส้นทางการจราจรหรือแนวคันสำหรับรถเล็ก รถใหญ่ ทำให้รถที่เข้ามาจอด จอดอย่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.14 แสดงศาลาเอนกประสงค์ภายในวัดลาดกระบัง

8. ศาลาเอนกประสงค์ของวัดลาดกระบัง ที่ใช้สำหรับประชาชนทั่วไปสำหรับนั่งพักผ่อน กลับเป็นสถานที่สำหรับขายสินค้าของชาวบ้านบางราย และเป็นที่พักอาศัยของคนจรจัดที่เข้ามาอาศัยภายในวัดชั่วคราว อีกทั้งยังมีสุนัขมาพักอาศัยอยู่จำนวนมากทำให้ผู้ที่มาเที่ยววัดไม่กล้าไปนั่งเล่น ที่ศาลาเพราะกลัวสุนัขกัด



ภาพที่ 4.15 แสดงบริเวณลานจอดรถและทางขึ้นลงของวัดลาดกระบัง

9. ทุกวัดที่อยู่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ ส่วนใหญ่ก่อนจะเข้าถึงบริเวณวัดต้องข้ามสะพานก่อน ซึ่งวัดลาดกระบังก็เช่นกันแต่สะพานที่ข้ามมารถยนต์ไม่สามารถข้ามได้ มีแต่รถจักรยานยนต์และจักรยานเท่านั้น แต่ถ้าจะเอารถยนต์มาต้องอ้อมมาจากด้านหลังวัด จึงไม่มีปัญหาเรื่องการจราจรภายในวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



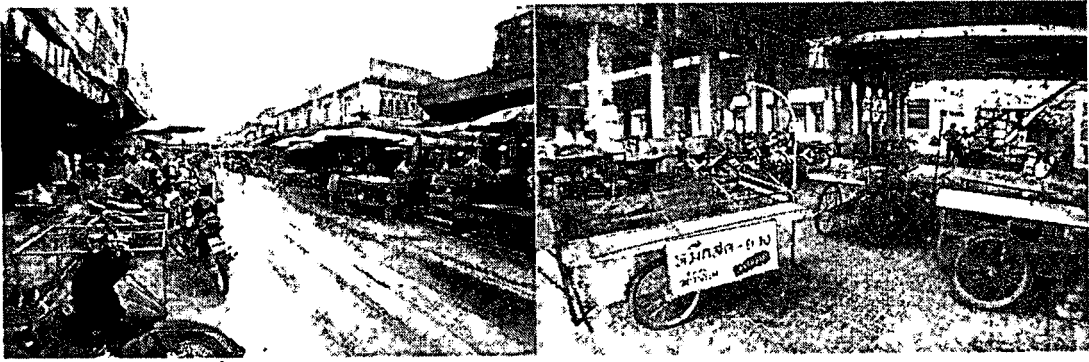
ภาพที่ 4.16 แสดงลานเอนกประสงค์สำหรับจอดรถ

10. ลานเอนกประสงค์แห่งนี้ของวัดลาดกระบัง ตั้งอยู่ริมถนนสาธารณะ ซึ่งประชาชนสามารถใช้ได้อย่างทั่วถึง แต่นอกเหนือจากไว้จอดรถหน้าศาลาเอนกประสงค์ก็ยังมีกิจกรรมอื่นๆหากสามารถปรับปรุงภูมิทัศน์ให้น่าสนใจมากกว่านี้ก็น่าจะใช้ประโยชน์ได้มากขึ้นไปอีก



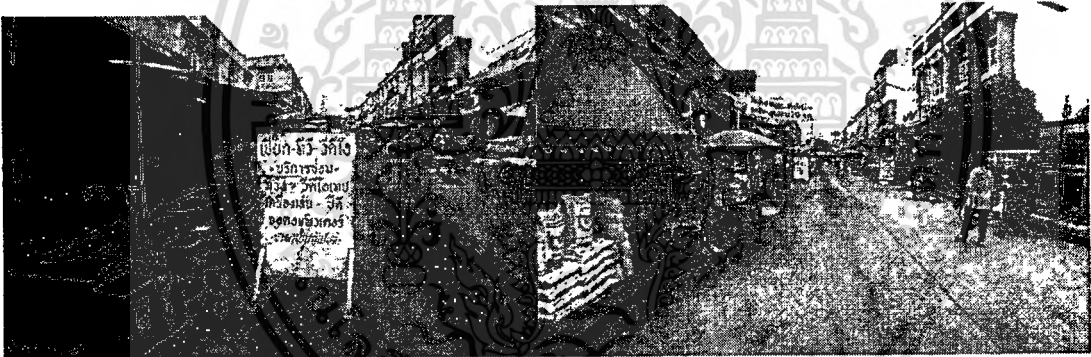
ภาพที่ 4.17 แสดงทางเดินบริเวณศาลาพักผ่อนของวัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง

11. จากที่ได้สำรวจมาพบว่าศาลาพักผ่อนของวัดลาดกระบัง ไม่มีความน่าสนใจสำหรับผู้ผ่านไปมาหรือคนที่เข้ามาในวัดเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากไม่มีที่นั่งที่เพียงพอแล้ว วัดยังนำถาดใส่อาหารสุนัขมาวางทิ้งไว้ให้แคะกะทางสัญจร ทำให้ผู้พบเห็นทั่วไปไม่อยากจะเข้าไปนั่งเท่าไร



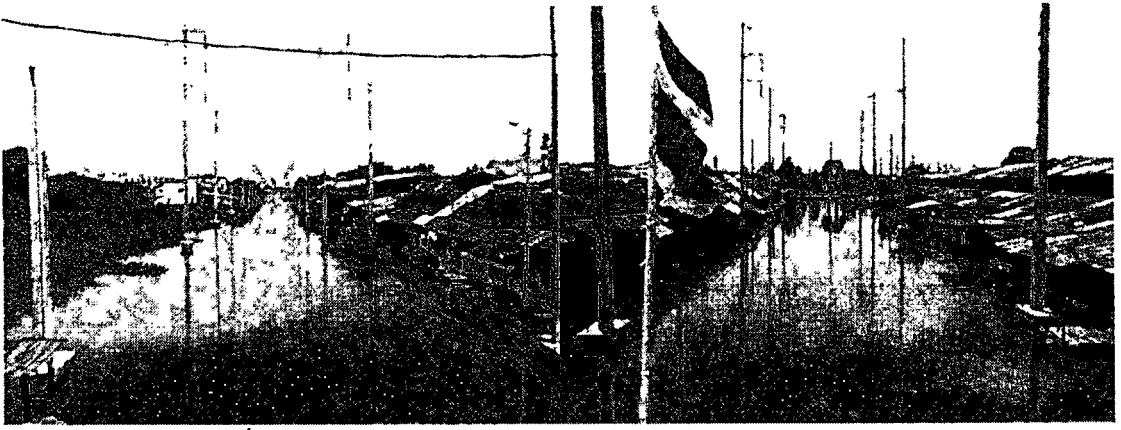
ภาพที่ 4.18 แสดงเส้นทางการสัญจรภายในตลาดหัวตะเข้ เขตตลาดกระบ้ง

12. ตลาดหัวตะเข้ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ทำให้ภายในตลาดแออัดไปด้วยพ่อค้าแม่ค้า ผู้ที่มาจับจ่ายใช้สอย คนงานเงินฝักหรือแม่แต่มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ที่ต่างจะเข้ามาหารายได้จากในตลาด ทำให้การสัญจรแออัดและคับแคบยิ่งกว่าเดิม น่าจะมีการจัดระเบียบภายในให้เป็นสัดส่วนกว่านี้ หากทำไม่ได้ก็ต้องมีการขยายพื้นที่กิจกรรมอื่นๆที่สามารถขยายได้ ให้ออกมาอยู่บริเวณนอกตลาดสด หรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อง่ายต่อการจัดระเบียบและเพิ่มกิจกรรมใหม่ลงไป



ภาพที่ 4.19 แสดงทัศนียภาพของชุมชนตลาดหัวตะเข้ เขตตลาดกระบ้ง

13. สิ่งที่ดีควรจะอนุรักษ์ไว้ของตลาดหัวตะเข้แห่งนี้ก็คือ อาคารร้านค้าต่างๆ และบ้านเรือนที่ชาวบ้านพักอาศัยใกล้เคียง ไว้ให้คงอยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด ทั้งตลาดต่างๆ บนอาคาร สีสนของอาคารและอาชีพขายสินค้าต่างๆที่เก่าแก่ เพื่อสร้างเสน่ห์ให้กับชุมชนคงไว้



ภาพที่ 4.20 แสดงทัศนียภาพคลองประเวศบุรีรมย์หลังตลาดหัวตะเข้

4.2.3.5 สรุปกิจกรรมเดิมที่เกิดบริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ในปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่คนในพื้นที่และคนจากพื้นที่อื่น ได้ทำกันอย่างสม่ำเสมอมา โดยตลอด โดยแต่ละกิจกรรมเกิดขึ้นมานานหลายปีแล้ว ซึ่งสถานที่ที่ใช้ทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น มีความทรุดโทรมและไม่เพียงพอต่อการใช้สอย จึงสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงกิจกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณชุมชนวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังและ ตลาดหัวตะเข้ ก่อนการออกแบบ

สถานที่	กิจกรรม
วัดลานบุญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 2. ให้อาหารปลา 3. ห้องสมุดประชาชน 4. สถานที่พักผ่อน และทำกิจกรรมของนักเรียนและคนในชุมชน 5. จำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม
วัดสังฆราชา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 2. ให้อาหารปลา 3. สถานที่พักผ่อน 4. ลานกิจกรรมของนักเรียน
วัดลาดกระบัง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 2. ให้อาหารปลา 3. จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม
ตลาดหัวตะเข้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตลาดสดตอนเช้า ตลาดเปิดท้ายขายของตอนเย็น 2. จุดถ่ายเปลี่ยนการจราจร

ที่มา : การสำรวจ เดือน มีนาคม 2551
 เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

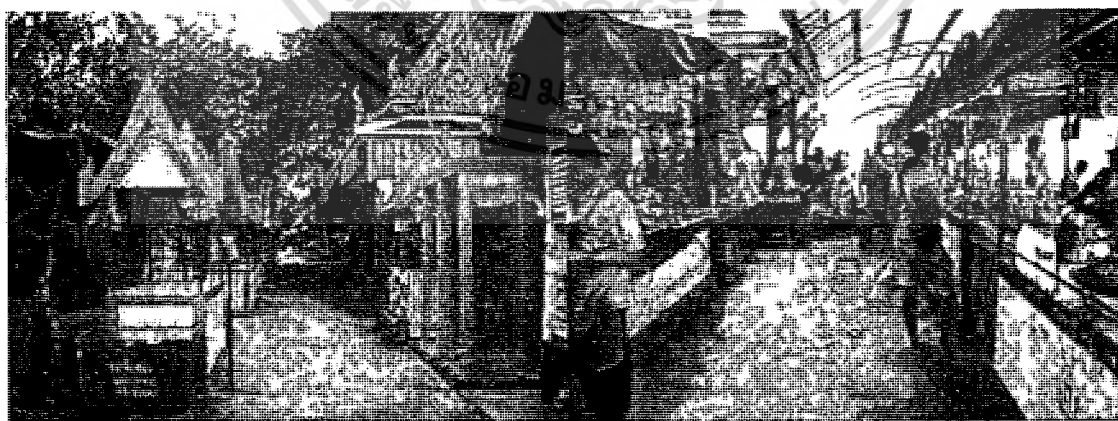
4.2.3.6 การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อใช้ในการพัฒนาพื้นที่

1. ปัญหาที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันของแต่ละชุมชน เป็นปัญหาในเชิงกายภาพที่แตกต่างกันออกไป สืบเนื่องมาจากศักยภาพ ความมีชื่อเสียง และความรับผิดชอบของผู้นำชุมชนต่างกัน จึงเป็นสาเหตุข้างต้นที่ทำให้ความเจริญของแต่ละวัดต่างกัน ซึ่งหากต้องการพัฒนาชุมชนบริเวณคลองประเวศบุรีรมย์ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้แก้ปัญหาและปรับปรุงให้ตรงกับจุด ซึ่งแต่ละชุมชนมีปัญหาดังต่อไปนี้

1) วัดลานบุญ เป็นวัดที่มีชาวบ้านให้ความศรัทธาและเป็นที่ยอมรับมากวัดหนึ่งในเขตลาดกระบัง โดยศักยภาพที่มีอยู่ในปัจจุบันของถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ขาดเพียงการตกแต่งให้สวยงามและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นสำหรับเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

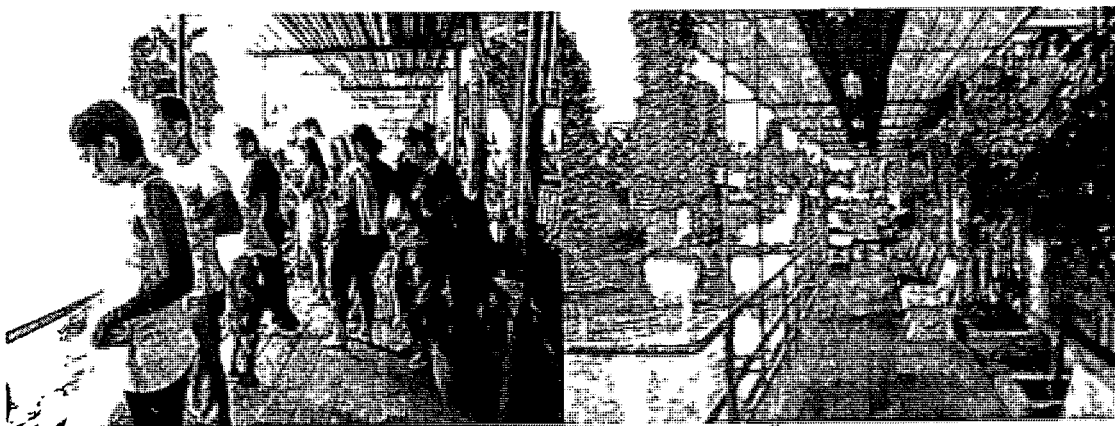


ภาพที่ 4.21 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบของแผงลอยและป้ายทางเข้าวัดลานบุญ



ภาพที่ 4.22 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบบริเวณร้านขายของ วัดลานบุญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

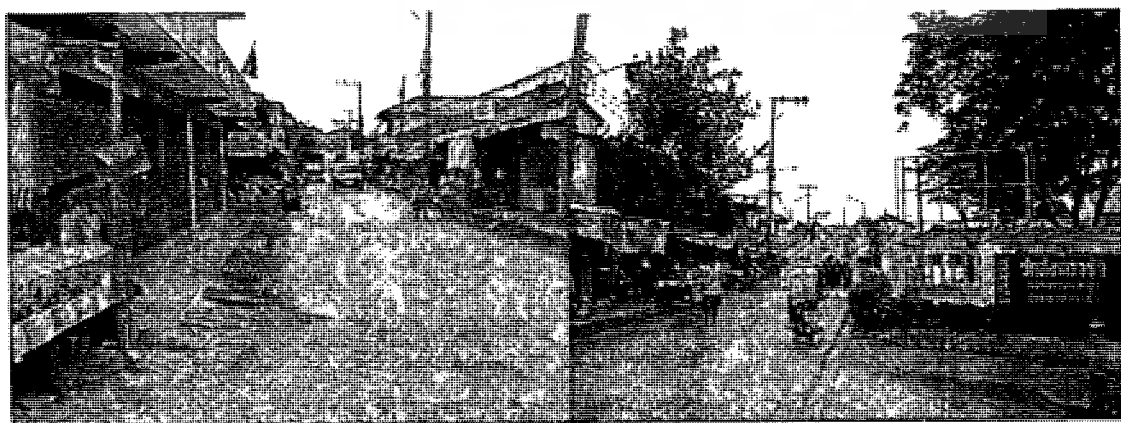


ภาพที่ 4.23 แสดงปัญหาความไม่ปลอดภัยบริเวณทำน้าของวัดสถานบุญ



ภาพที่ 4.24 แสดงปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอในบริเวณวัดสถานบุญ

2) วัดสังฆราชา หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า วัน2 เป็นวัดที่มีที่ตั้งติดกับชุมชนและโรงเรียนอีกวัดหนึ่ง ภายในวัดประกอบไปด้วยศาสนสถานมากมาย แต่วัดไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของภูมิทัศน์เท่าที่ควร การจะพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ความสวยงามและกิจกรรมที่ดึงดูดใจจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาและข้อควรปรับปรุงของวัดสังฆราชามีดังต่อไปนี้



ภาพที่ 4.25 แสดงปัญหาความทรุดโทรมของถนนและป้ายหน้าวัดสังฆราชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.26 แสดงปัญหาบริเวณที่ว่างและภูมิทัศน์ภายในวัดสังฆราชา



ภาพที่ 4.27 แสดงปัญหาความไม่ปลอดภัยของสาลาริมน้ำในวัดสังฆราชา



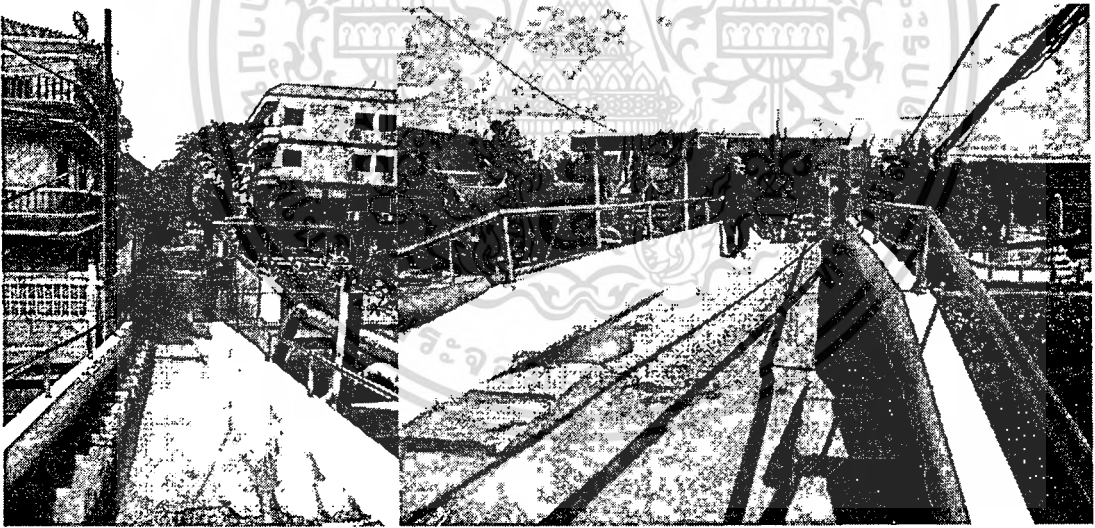
ภาพที่ 4.28 แสดงปัญหาความไม่เป็นระเบียบของลานจอดรถในบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) วัดลาดกระบัง เป็นวัดที่เก่าแก่วัดหนึ่งในเขตลาดกระบัง ปัญหาที่พบบ่อยในวัดลาดกระบังคือความทรุดโทรมและความขาดการดูแลของชุมชน ต่ออาคารสถานที่ภายในวัด ซึ่งโดยพื้นฐานเดิมของวัดลาดกระบังกับคนในชุมชน มีความรักและสามัคคีอยู่แล้วขาดเพียงความร่วมมือจากภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ในการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาในจุดต่างๆของชุมชนข้างต้น ดังต่อไปนี้

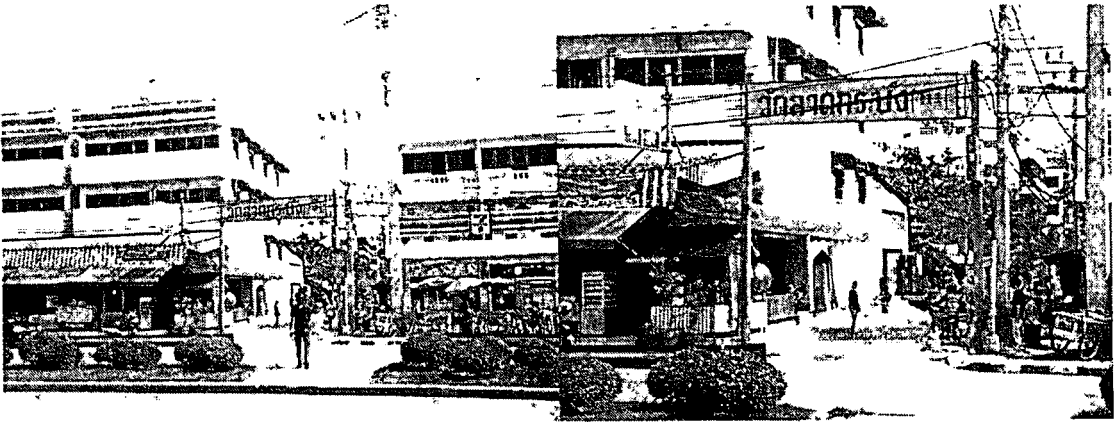


ภาพที่ 4.29 แสดงปัญหาศาลาพักผ่อนทรุดโทรมของวัดลาดกระบัง



ภาพที่ 4.30 แสดงปัญหาสะพานข้ามคลองของวัดลาดกระบัง

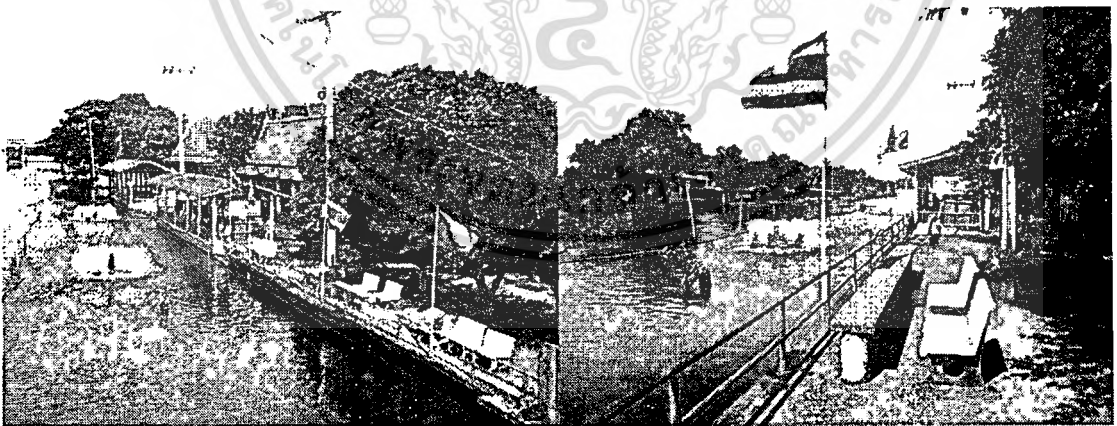
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.31 แสดงปัญหาป้ายบริเวณทางเข้าวัดลาดกระบัง



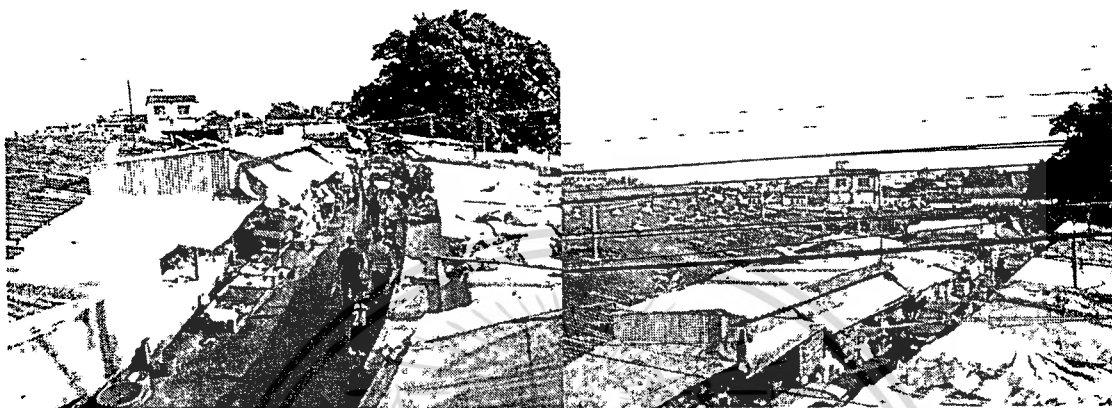
ภาพที่ 4.32 แสดงปัญหาของการจัดภูมิทัศน์ภายในวัดลาดกระบัง



ภาพที่ 4.33 แสดงปัญหาบริเวณศาลาทำน้าของวัดลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

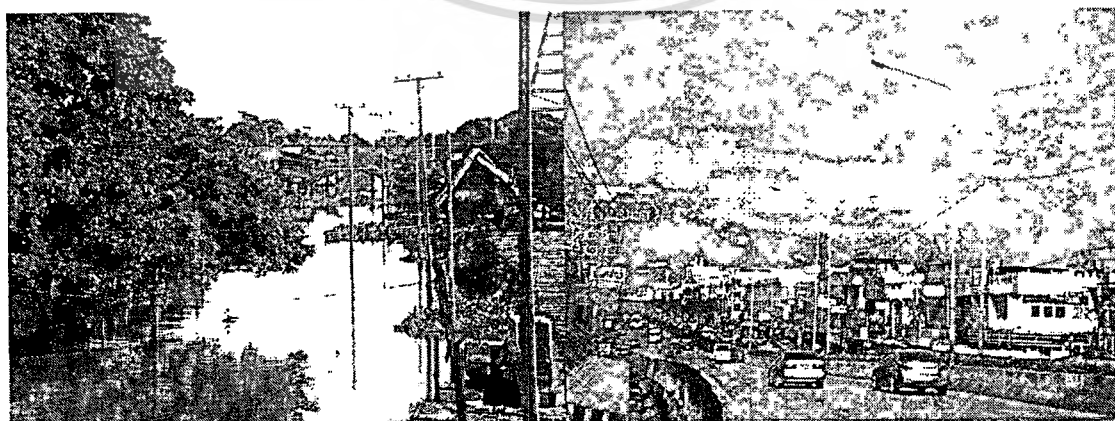
4) ตลาดหัวตะเข้ เป็นจุดสุดท้ายของโครงการพัฒนา โดยตลาดหัวตะเข้มีศักยภาพที่ต่างจากชุมชนอื่นๆในข้างต้น ทั้งทางด้านรูปแบบและความสำคัญของพื้นที่ ดังนั้นหากต้องมีการพัฒนาพื้นที่ของตลาดหัวตะเข้ในเชิงการท่องเที่ยว สิ่งที่ต้องดูเป็นอันดับแรกคือ สิ่งที่เป็นอยู่เดิม ว่าจะสามารถทำอะไรหรือไม่ทำอะไรกับตลาดได้บ้าง ซึ่งมีดังต่อไปนี้



ภาพที่ 4.34 แสดงปัญหาความทรุดโทรมของตลาดสดหัวตะเข้



ภาพที่ 4.35 แสดงปัญหาการจราจรและความเป็นระเบียบของตลาดหัวตะเข้



ภาพที่ 4.36 แสดงปัญหาของภูมิทัศน์บริเวณตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สรุปแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ของแต่ละชุมชนมีดังต่อไปนี้

1) วัดลานบุญ โดยศักยภาพของวัดลานบุญซึ่งมีความพร้อมทั้งทางด้านอาคาร สถานที่กลุ่มคนที่ให้ความนิยมนั้นเป็นทุนในข้างต้น แต่ยังคงขาดการจัดระเบียบของการใช้พื้นที่และการเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยว แนวทางที่ใช้ควรเป็นการปรับปรุงและเพิ่มเติมนายละเอียดของกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กับวัด เช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ในวัด การแบ่งโซนการจำหน่ายสินค้า การปรับปรุงศาลาริมน้ำให้สวยงามและปลอดภัย การจัดระบบที่จอดรถ และเพิ่มอาคารบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง

2) วัดสังฆราชา ท้าวๆไปแล้ววัดซึ่งมีอาคารและขนาดของสถานที่ตั้งที่กว้างขวาง แต่ยังคงขาดการใช้พื้นที่ให้คุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนเท่าที่ควร ในการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนั้น อาจจะต้องปรับปรุงและเพิ่มเติมนายละเอียดกิจกรรม และความน่าสนใจเพิ่มขึ้น เช่น ลานจอดรถที่กว้างสามารถแบ่งพื้นที่ทำเป็นลานกิจกรรมกลางแจ้ง และจัดที่จอดรถให้เป็นระเบียบ ปรับปรุงศาลาเอนกประสงค์ที่ไม่ได้ใช้งานให้เป็นศูนย์รวมการทำกิจกรรมของคนในชุมชน เพิ่มอาคารที่สามารถเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานของชุมชนได้ และการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบเพื่อความสวยงามและเป็นที่พักผ่อนของคนในชุมชน

3) วัดลาดกระบัง เป็นวัดเก่าแก่ที่มีความสำคัญของเขตลาดกระบัง เนื่องมาจากการผ่านเวลาที่ยาวนาน อาคารสถานที่จึงมีความทรุดโทรมไปตามกาลเวลา การพัฒนาที่จะเข้ามาช่วยปรับปรุงให้วัดลาดกระบังมีความน่าสนใจ จึงต้องมีการปรับปรุงและเพิ่มเติม เช่น ศาลา ทำเรือ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม การเข้าถึงวัดอย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น และภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสมกับสถานที่ทางศาสนา

4) ตลาดหัวตะเข้ ตลาดที่มีความเก่าแก่และความสำคัญของเขตลาดกระบัง โดยทั่วไปทางด้านกายภาพและศักยภาพ แตกต่าง โดยสิ้นเชิงกับจุดอื่นๆ สิ่งที่ต้องเก็บรักษาไว้คือวิถีชีวิตของชาวตลาด ที่เราไม่ควรไปยุ่งและเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่เพิ่มเติมคือสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการของการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นอาคารบริการสำหรับนักท่องเที่ยว หอชมวิว ลานจอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่จำเป็น และที่ขาดไม่ได้คือการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับชุมชนตลาดเดิม

ทุกอย่างที่กล่าวมาในข้างต้น ของแต่ละสถานที่ สิ่งที่เราควรตระหนักไว้เสมอคือความเป็นรูปแบบในการออกแบบที่ใกล้เคียงกัน ไม่ทำลายสิ่งที่มีอยู่เดิม ส่วนสิ่งที่เพิ่มเติมต้องสอดคล้องและทำให้สวยงามมากยิ่งขึ้น มีประโยชน์ใช้สอยได้จริงและคุ้มค่าต่อการพัฒนา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ของคลองประเวศบุรีรัมย์ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่มีจุดเด่นและศักยภาพ สำหรับนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงขอเสนอขั้นตอนการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพบริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์
2. ศึกษาลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยว
3. เสนอแนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อการท่องเที่ยว

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบไปด้วย

1. ประชาชน คือประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ศึกษา 4 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 617 หลังคาเรือน ประชากรจำนวน 2,141 คน
2. นักท่องเที่ยว คือนักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การสำรวจและแบบสอบถาม

การสำรวจ (Survey) ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพของพื้นที่บริเวณคลองประเวศบุรีรัมย์

1. กล้องถ่ายรูป ใช้สำรวจพื้นที่บริเวณคลองประเวศบุรีรัมย์ เพื่อทราบถึงลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะของการอยู่อาศัย บริเวณที่คั่งสำคัญทางด้านศาสนา และที่สำคัญอื่นๆที่สามารถเข้าสำรวจถึงและถ่ายภาพได้

2. แผนที่ เพื่อใช้สำรวจเส้นทาง และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญบริเวณคลองประเวศ

บุรีรัมย์ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ยานพาหนะ เรือ และรถจักรยานยนต์ เพื่อสามารถเข้าไปเก็บและบันทึกข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและแม่นยำ

แบบสอบถาม ใช้แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด สำหรับกลุ่มประชาชนและกลุ่มนักท่องเที่ยว เนื่องจะเป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของการเป็นอยู่ และความเห็นเกี่ยวกับลักษณะท่องเที่ยว

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูล และตรวจเครื่องมือในการวิจัย จากคณาจารย์ภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตลาดกระบัง
2. การเก็บข้อมูล โดยการจากแบบสอบถามเพื่อขอแสดงความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
3. การลงพื้นที่บริเวณคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อเก็บข้อมูล โดยการสำรวจ โดยใช้เครื่องมือ กล้องถ่ายภาพ เครื่องมือวัด และแผนที่ทางอากาศ

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นและการสำรวจพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของประชาชนทั่วไป

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

1) เกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาอุปสรรค ลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว เกี่ยวกับบริเวณที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประชากรส่วนใหญ่ ที่พักอาศัยวัดลาน 28% วัดลาดกระบัง 25.33% ชุมชนตลาดหัวตะเข้ 20.67% และสุดท้ายวัดสังฆราชา 20% และยังมีพื้นที่อื่นอีกคือ วัด 4 นนทบุรี กิ่งแก้ว วัดปลูกศรัทธาราม 2 ตลาดน้ำชัย เจโททาวน์ บางพลี สำโรง ประเวศ วัดพลมณี อีก 6%

2) สำหรับที่พักอาศัยของผู้ตอบแบบสำรวจ ส่วนใหญ่จะอาศัย บ้านตัวเองถึง 32% ถัดมาบ้านเช่า 32% หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโด 16% ที่พักอาศัยบ้านญาติมีเพียง 4.67 % และมีบางส่วนพักบ้านพักคนงาน และบ้านพักข้าราชการ 2%

3) เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวบริเวณวัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบ้งและตลาดหัวตะเข้ อันดับแรกคือ สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 45.81% พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ 32.96% ถัดมาคือ ติดตามเรื่องราว, ส่วนตัว 12.59% ค่าขาย 6.15% และสุดท้ายเป็นทางผ่านระหว่างเดินทาง 2.79%

4) กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบ้งและตลาดหัวตะเข้ มากที่สุดคือ สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 29.51% ถัดมาคือชมวัดโบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด 27.46% ซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก 21.72% และสุดท้ายคือ นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์ 21.31%

5) บริเวณพื้นที่ที่ได้มาแล้วรู้สึกประทับใจ ในเขตลาดกระบ้ง คือ วัดลานบุญ มี 34.90% วัดลาดกระบ้ง 30.21% วัดสังฆราชา 18.23% และรู้สึกประทับใจน้อยที่สุดคือ ตลาดหัวตะเข้ 16.67 %

6) ยานพาหนะในการเดินทาง โดยส่วนมากแล้วจะใช้ รถส่วนตัว 53.33% รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง 36.67% มีบางส่วน ใช้จักรยาน และเดินเท้ามายังสถานที่ต่างๆ ด้วย 10%

7) รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำที่น่าสนใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ 47.57% ถัดมาคือ ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม 36.41% และสุดท้าย ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น 16.02%

8) องค์ประกอบที่น่ามีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญแก่ ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ 17.50% ถัดมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง 12.71% โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านอาหารที่ระลึก 12.34% ศักยภาพของลำน้ำ 9.94% แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง 9.76% พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว 9.21% การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร 8.84% การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ 7.37% ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว 6.26% และสุดท้ายคือความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว 6.08 %

9) การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์ส่วนใหญ่เห็นสมควรพัฒนาและปรับปรุง 88%และไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง 12%

10) การพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ พบว่าการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมากที่สุด 19.89% รองลงมาชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน 18.57% คู่อารสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน 13% ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน 11.14% การแวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น

นวดแผนไทย สปา 11.14% ชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ 9.81% ล่องเรือดูนกและสัตว์อื่นๆ 8.49% ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน 7.96%

11) สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิม ในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็น ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าสนใจมากขึ้น 55.34% ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ 25.33% และตอบว่าไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่ 19.33%

12) สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่าห้องน้ำ-ส้วม เป็นที่ต้องการมากที่สุด 18.12% ถัดไปศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 16.11% ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน 13.20% ศูนย์อาหาร 12.08% ถานจอตลอด 11.41% ถังขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม 11.19% ป้ายบอกเส้นทางจราจรเท่ากันกับ ป้อมยาม แสงสว่าง 7.16% และสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการน้อยที่สุดคือ ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่ 4.58%

13) ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการท่องเที่ยวทางน้ำในการล่องเรือพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ต้องการให้ใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง 36.67% ถัดไปครึ่งวันช่วงเช้า 23.33% เวลา 1-2 ชั่วโมง 21.33% เต็มทั้งวัน 12.67% และ ครึ่งวันช่วงบ่าย 6.00%

14) รูปแบบการเดินทาง ที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าการไปรถ-กลับเรือ และไปเรือ-กลับเรือ ได้รับความนิยมเท่ากัน คือ 42.67% และการไปเรือ-กลับรถ 4.66 %

15) หน่วยงานในภาครัฐ ที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาดูแลมากที่สุด 35.75% สำนักงานเขตลาดกระบัง 34.04% กรุงเทพมหานคร 17.44% บริษัทเอกชน 8.51% และสุดท้ายคือจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ 4.26%

2. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั่วไป

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

1) พบว่าบริเวณที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเดินทางไปเที่ยวของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชุมชนตลาดหัวตะเข้ เป็นสถานที่ที่มาเที่ยวบ่อยที่สุด 30.60% ถัดมาคือ วัดลานบุญ 5.57% วัดลาดกระบัง 23.29% และสุดท้ายคือ วัดสังฆราชา 23.29%

2) สำหรับผู้ร่วมเดินทางในการมาเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมากับญาติ พี่ น้อง ครอบครัว 48% ถัดมาคือ เพื่อน 36.67% น้อยสุดคือมาคนเดียว 10.67% มีบางส่วนมากับคณะกลองยาว งานบวช ทำงาน รับสินค้า ติดต่องาน 4.67%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) เหตุผลที่เดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้ พบว่าส่วนใหญ่มาเพื่อสักการบูชา
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ 51.23% ถัดมาคือ พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ 37.04% ซื่อของที่ระลึก 9.88% และ
ประชุม/สัมมนา มีเพียง 1.85%

4) กิจกรรมในขณะที่มาเที่ยวครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 38.46%
ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด 33.14% ซื่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก 18.94%
และนั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์ มีเพียง 9.47%

5) บริเวณพื้นที่ที่ได้เข้าไปเที่ยวและรู้สึกประทับใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม
ในเขตลาดกระบัง อันดับแรกคือ วัดลานบุญ 31.21% ถัดมาคือวัดลาดกระบัง 26.59% ชุมชนตลาด
หัวตะเข้ 21.39% และ วัดสังฆราชา 20.81%

6) ยานพาหนะในการมาเที่ยวครั้งนี้ ส่วนมากจะใช้รถส่วนตัว 63.34% ต่อมาคือ
รถโดยสารประจำทาง 23.33% และรถเช่า/รถเหมา มีเพียง 12% แต่ก็ยังมีที่มากับรถบริษัทบ้าง 1.33%

7) รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำประเภทใดที่สนใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม
คือธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ มี 45.12% รองลงมาคือศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิต
ชุมชน เอกถัณฑ์ท้องถิ่น 27.44% และสุดท้าย ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ
สถาปัตยกรรม 27.44%

8) องค์ประกอบที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบ
แบบสอบถามให้ความสำคัญกับทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำมากที่สุด 21.27% ถัดมาคือ
แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง 13.42% กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง 13.16%
โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านของที่ระลึก 10.89% สักการบูชาของ
ลำน้ำ 9.11% พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว 7.85% การบริการด้านต่างๆ เช่น ความ
ปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร 7.34% การส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐ 6.58% ระยะเวลา
ที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว 5.57% และสุดท้ายคือ ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทาง
ท่องเที่ยว 4.81%

9) การพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลอง
ประเวศบุรีรมย์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นสมควรพัฒนาและปรับปรุง มีมากถึง 90%
ส่วนไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง มี 10% เท่านั้นเอง

10) ความต้องการการพัฒนาและจัดกิจกรรมในพื้นที่ริมคลองจากผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ มีจำนวน 18.21% ถัดมาคือ
ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน 17.66% สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 16.58% ต้องเรือดูธรรมชาติและ
วิถีชีวิตของชาวบ้าน 16.30% คูหาสาริตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน 9.24% ชมวิถีชีวิต
และการผลิตสินค้าของชาวบ้าน 8.70% แวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น นวดแผนไทย สปา 7.61%
และสุดท้ายคือ ต้องเรือดูนก และสัตว์อื่นๆ 5.71%

11) สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิม ในสถานที่ท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากขึ้น เป็น 56.67% ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ มี 28% และตอบว่าไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่ 15.33%

12) สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวควรมี มากที่สุดคือ ห้องน้ำ-ส้วม 19.60% ถัดมาคือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 16.33% ลานจอดรถ 13.57% ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน 12.94% ซึ่งเท่ากับ ถังขยะ, จุดบริการน้ำ 11.06% ศูนย์อาหาร 10.55% ป้ายบอกเส้นทางจราจร 8.29% ป้อมยาม แสงสว่าง 7.54% และควรมีน้อยที่สุดคือ ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่ 2.01%

13) ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยการล่องเรือมากที่สุดคือ 1-2 ชั่วโมง มี 38.67% ถัดมา 2-3 ชั่วโมง 26% ครึ่งวันช่วงเช้า 21.33% เต็มทั้งวัน 9.33% และครึ่งวันช่วงบ่าย 4.67%

14) รูปแบบการเดินทางที่น่าสนใจมากที่สุดในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ส่วนมากต้องการไปเรือ-กลับเรือ ก็มีจำนวนเท่ากันคือ 40.67 % ไปเรือ-กลับรถ มี 33.33% และการไปเรือ-กลับเรือ มี 26%

15) หน่วยงานในภาครัฐที่อยากให้สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ มากที่สุดคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มี 36.05% ถัดมาคือ สำนักงานเขตลาดกระบัง 30.04% กรุงเทพมหานคร 18.89% จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ มีเพียง 9.01% และสุดท้ายคือ บริษัทเอกชน 6.01%

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว โดยการศึกษาจากสภาพปัจจุบัน ด้านกายภาพที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและนำเสนอการออกแบบ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวมีประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

5.2.1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพที่มีผลต่อการท่องเที่ยวบริเวณคลองประเวศบุรีรมย์

1. วัดลานบุญ เป็นจุดเริ่มต้นของเขตลาดกระบัง ซึ่งอยู่บริเวณถนนลาดกระบัง-อ่อนนุช ซอยลาดกระบัง 1 ที่ตั้งของชุมชนด้านหน้าเป็นลักษณะของตลาดสดขายสินค้าอุปโภคบริโภค โดยประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นคนจากพื้นที่อื่นที่มาทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรม การอยู่อาศัยของประชาชนจะเป็นการเช่าบ้านและอพาร์ทเมนต์ ซึ่งหากเวลาว่างหรือวันหยุดทำงานของคนบริเวณนั้นก็จะมีเข้ามาพักผ่อนบริเวณวัดกัน โดยศักยภาพโดยรวมของวัดลานบุญมีมากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นใครๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ว่าจะเป็นด้านอาคารสิ่งปลูกสร้างและระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ แต่ก็ยังมีบางส่วนที่สามารถเพิ่มเติมและปรับปรุงได้ เพื่อที่จะสามารถรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้น เช่น การเพิ่มและจัดระเบียบลานจอดรถ ศาลาพักผ่อนริมน้ำ จุดจำหน่ายอาหาร สินค้าและอาหารปลา ทัศนียภาพโดยรวม ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ท่าเรือ ป้อมยาม และระบบสาธารณูปโภค ด้านแสงสว่าง จุดบริการน้ำดื่ม เป็นต้น

2) วัดสังฆราชา เป็นวัดเล็กที่ไม่ค่อยมีผู้คนพลุกพล่าน แต่วัดสังฆราชาจะมีศักยภาพในด้านของที่บริเวณ คือจะมีบริเวณของวัดกว้างสำหรับรองรับกิจกรรมของคนในชุมชนได้อีก บริเวณวัดจะมีบ้านเรือนของชาวบ้านแออัดอยู่หน้าวัด แต่ในตัววัดกลับไม่มีกิจกรรมอะไรเลย นอกจากกิจทางสงฆ์อย่างเดียว ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์นักเรียนของโรงเรียนหลังวัดจะใช้ศาลาเอนกประสงค์ของวัดเป็นสถานที่ฝึกซ้อมรำ และตีกลองยาว ซึ่งศักยภาพดังที่กล่าวสามารถเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้อีก กิจกรรมที่เหมาะสมแก่ศักยภาพของวัดสังฆราชา ได้แก่ อาคารจัดแสดงการละเล่นและดนตรี ลานกิจกรรมกลางแจ้ง ท่าเรือ ศาลาพักผ่อน ห้องน้ำสาธารณะ ลาดจอดรถและการเพิ่มความสะอาดใสของทัศนียภาพโดยรวม

3) วัดลาดกระบัง เป็นวัดที่มีข้อจำกัดเรื่องการสัญจรเข้าออกจากถนนสายหลัก อ่อนนุช-ลาดกระบัง คือ ทางเข้าที่ข้ามคลองมานั้นรถยนต์ไม่สามารถเข้ามาได้เนื่องจากเป็นสะพานแคบ แต่รถยนต์สามารถขับอ้อมมาจากสะพานเส้นอื่นได้ ทำให้ภายในวัดไม่มีความพลุกพล่านเท่าไร ทำให้มีความสงบ น่าพักผ่อน อีกทั้งในระแวกของวัดลาดกระบังมีสวนผลไม้ เช่น มะม่วง มะพร้าว ส้มโอ และหมาก สามารถนำมาขายหรือไปเยี่ยมชมสวนผลไม้ เนื่องจากความใกล้ชิดระหว่างชาวบ้านและวัดที่เหนียวแน่น การเพิ่มกิจกรรมที่ชาวบ้านมีส่วนร่วมในโปรแกรมการท่องเที่ยวถือเป็นกิจกรรมที่ขาดไม่ได้ ดังนั้นอาคารสถานที่จึงจำเป็นต้องการทำกิจกรรมต่างๆระหว่างชาวบ้านและวัด เช่น อาคารสาธิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว แปลงสาธิตงานเกษตร ร้านค้าจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆก็มีความสำคัญเช่นกัน คือ ห้องน้ำ ศาลานั่งพักผ่อน ท่าเรือและภูมิทัศน์โดยรอบ

4) ตลาดหัวตะเข้ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเป็นเรือนไม้เรียงรายริมสองฟากฝั่งคลอง มีอายุเก่าแก่ร่วมร้อยปี อีกทั้งการประกอบอาชีพของพ่อค้าแม่ค้าในตลาดหัวตะเข้ ยังคงเข้าของกิจการเดิมตั้งแต่สมัยก่อน เพราะดั่งนั้นสินค้า อาหาร ขนมหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เก่าแก่หา กินได้ยากก็ยังคงหลงเหลือให้คนรุ่นหลังได้แวะเวียนไปชิมได้ อีกทั้งในปัจจุบันตลาดหัวตะเข้เป็นตลาดที่สำคัญในดำรงชีวิตของชาวลาดกระบังและใกล้เคียง โดยศักยภาพของตัวเอง แต่พบจะไม่สามารถขยายอะไรได้มากนัก แต่ในบริเวณใกล้เคียงกับตลาดเป็นพื้นที่ว่าง สามารถสร้างกิจกรรมให้เชื่อมโยงกับตลาดเก่า โดยการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวเพิ่มความสำคัญให้กับตลาด องค์ประกอบในเชิงการออกแบบที่ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้แก่ อาคารบริการ

นักท่องเที่ยวที่ครบวงจร อาคารจัดแสดงวิวัฒนาการทางการเกษตร จุดพักผ่อน ชมวิว ลานกิจกรรม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

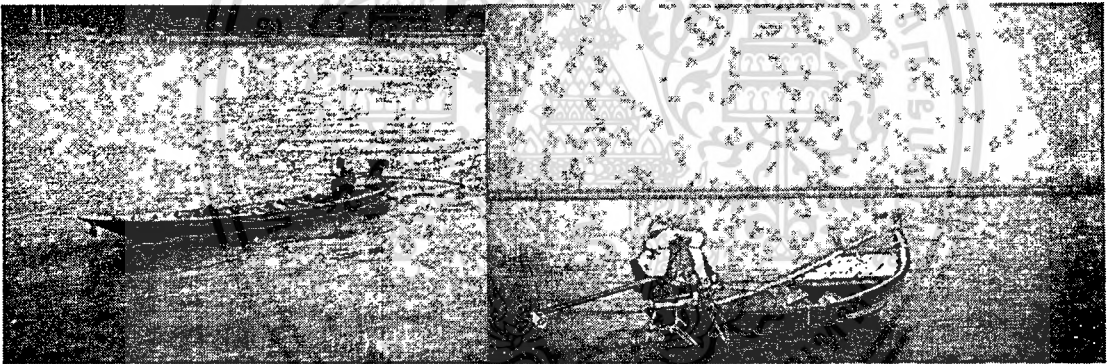
สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านสาธารณูปโภค ห้องน้ำ ลานจอดรถ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว และชาวบ้านที่มาตลาด

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์ คือ การรักษาไว้ซึ่งความเป็นอยู่ของวัฒนธรรมและความนับถือในตัวตนที่ต่างๆของแต่ละชุมชนให้คงอยู่ต่อไป โดยใช้การแนวทางการออกแบบในเชิงอนุรักษ์ เพื่อพัฒนาให้แต่ละชุมชนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้

5.2.2 ยานพาหนะที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ

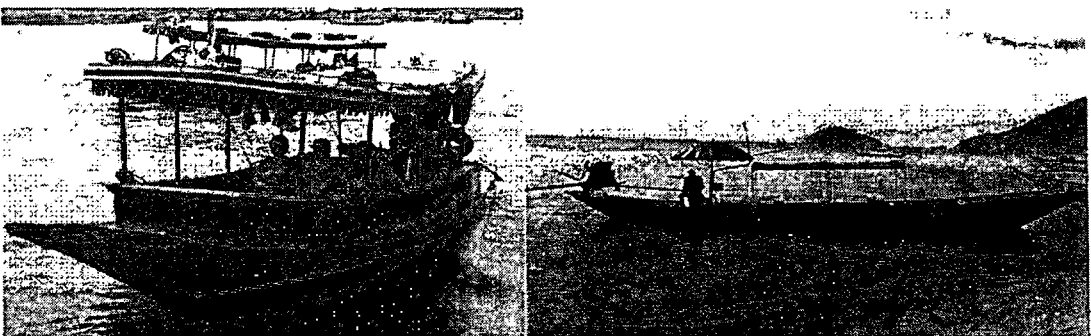
รูปแบบของเรือที่ใช้ในการโดยสารขนส่งผู้โดยสาร ขึ้นอยู่กับกลุ่มกิจกรรมของนักท่องเที่ยว เทศกาลและช่วงเวลาของการท่องเที่ยว ซึ่งในการเดินทางบริเวณคลองประเวศบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นคลองขนาดกลาง การใช้เรือที่มีขนาดเหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์และกลุ่มผู้โดยสาร จึงสามารถสรุปรูปแบบของเรือที่ใช้โดยสารได้ดังต่อไปนี้

1) เรือหางยาวขนาดเล็ก ประหยัดสุดของเรือเช่าแบบเหมาลำ ไม่เกิน 10 คน ราคาไม่แพงจนเกินไป แต่เรื่องความสะดวกสบายนั้นไม่มี นั่งแบบแถวตอนเรียง 1 จะมีลมฟ้าใบกาบให้หลบแดดเท่านั้น สามารถเข้าไปจอดเทียบที่ฝั่งได้ทุกๆ ที่



ภาพที่ 5.1 แสดงตัวอย่างเรือหางยาวขนาดเล็ก

2) เรือหางยาวขนาดกลาง เหมาะสำหรับการเช่าเหมาลำแบบหมู่คณะ ที่มีจำนวนตั้งแต่ 6 - 15 ท่าน กว้างพอที่ไม่ต้องนั่งกันแบบแถวตอนเรียงหนึ่ง



ภาพที่ 5.2 แสดงตัวอย่างเรือหางยาวขนาดกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 โปรแกรมการท่องเที่ยว บริเวณชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์

จุดเริ่มต้นของการเดินทาง คือ ตลาดหัวตะเข้ ซึ่งศักยภาพในการคมนาคม และเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เหมาะแก่การเป็นศูนย์กลาง จุดเริ่มต้นและจุดจบการเดินทาง ซึ่งจะมี 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวในจุดท่องเที่ยวเดียวกัน ซึ่งจะใช้เวลาเพียง 3-4 ชม. ของช่วงเช้าเท่านั้น

ระยะเวลาในการเดินทางโดยรถยนต์จากตลาดหัวตะเข้ ถึงวัดลานบุญ ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 20 นาที หากโดยสารโดยเรือ จากตลาดหัวตะเข้ ถึงวัดลานบุญ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ขึ้นอยู่กับความเร็วของรถและเรือ



ภาพที่ 5.3 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณตลาดหัวตะเข้



ภาพที่ 5.4 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดสังฆราชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.5 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดลาดกระบัง

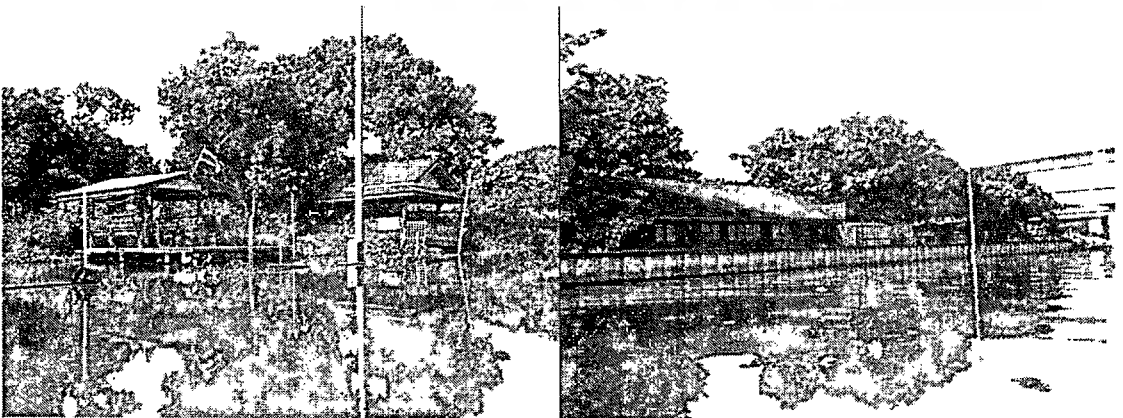
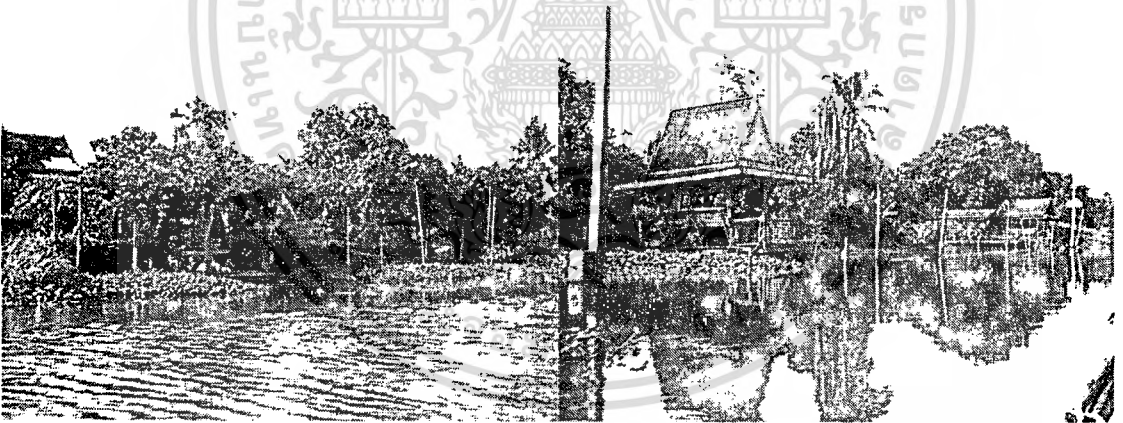
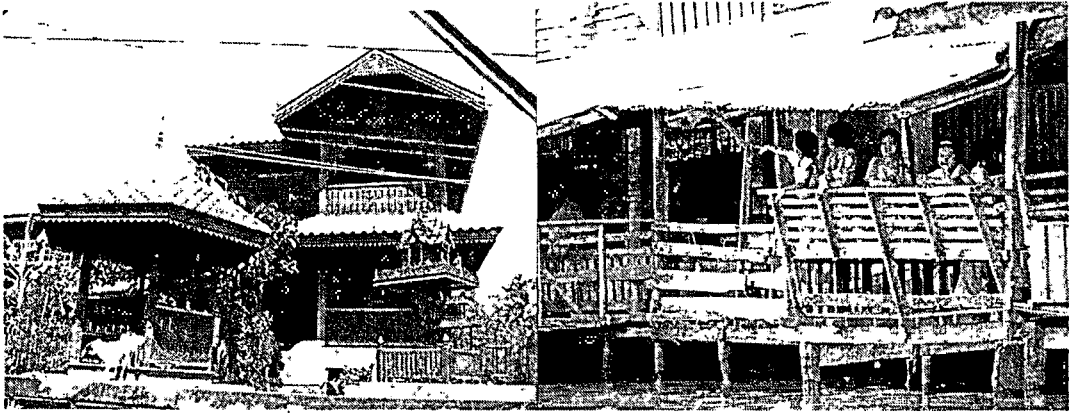


ภาพที่ 5.6 แสดงทัศนียภาพถนนบริเวณวัดลานบุญ



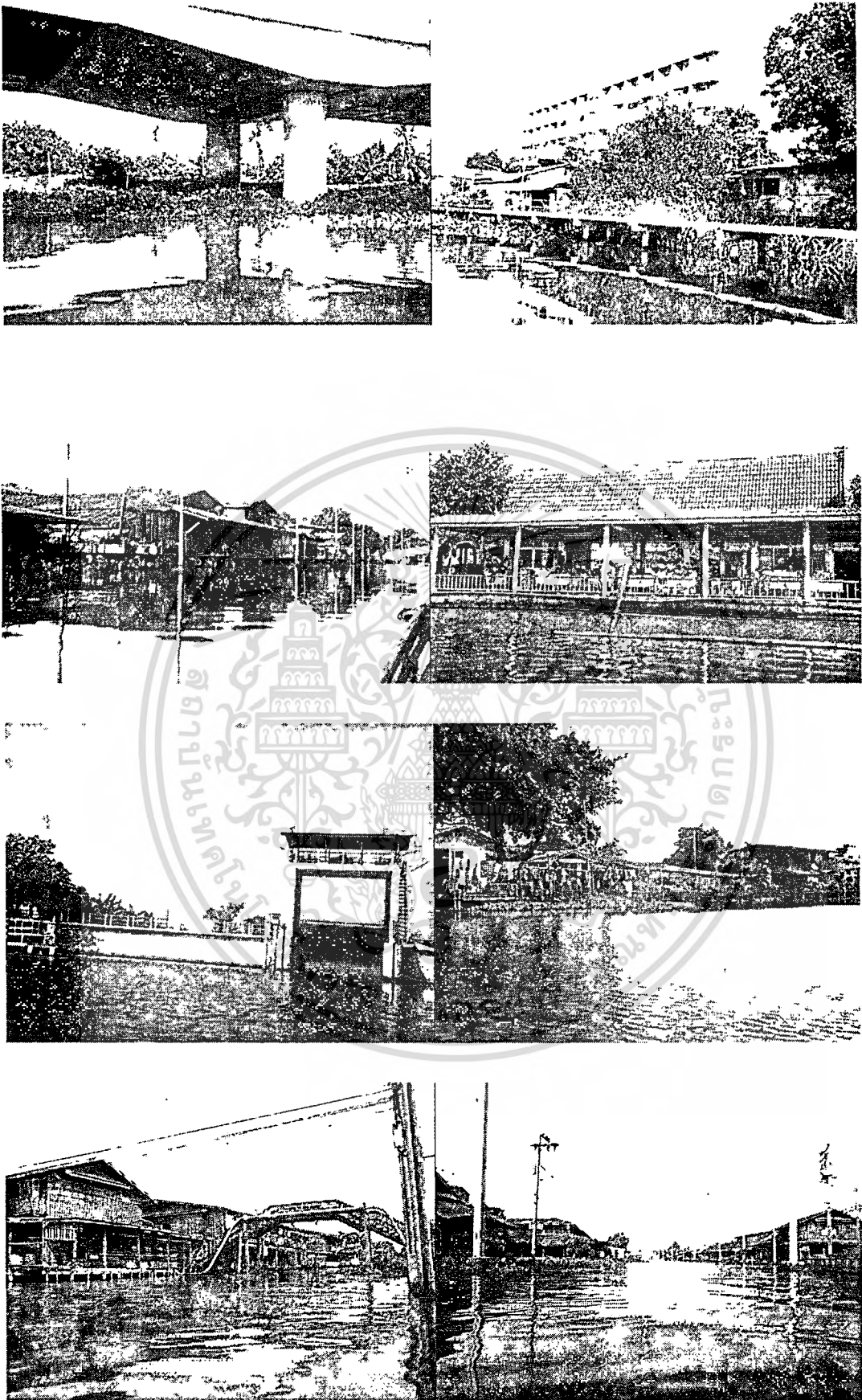
ภาพที่ 5.7 แสดงทัศนียภาพคลองบริเวณตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.8 แสดงทัศนียภาพตลอดแนวคลองประเวศบุรีรมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.9 แสดงทัศนียภาพคลองประเวศบุรีรมย์ช่วงวัดสังฆราชา-ตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงโปรแกรมท่องเที่ยวที่ 1

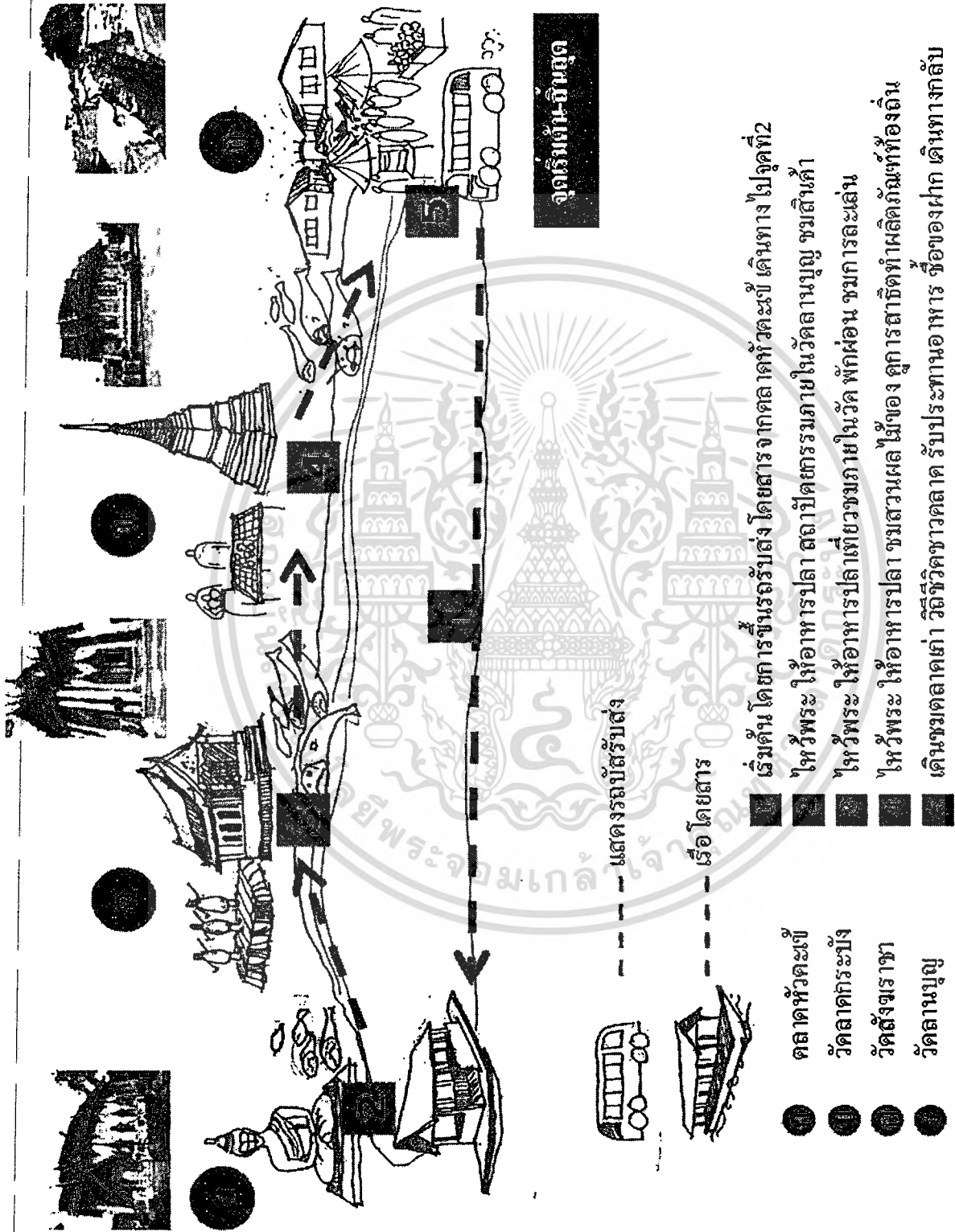
โปรแกรมที่ 1 ไปรถ-กลับเรือ	
07.30น.	จุดเริ่มต้น ขึ้นรถโดยสารรับส่ง พร้อมกันที่คิวรถตลาดหัวตะเข้ เพื่อเดินทางไปวัดลานบุญ
08.00 น.	เดินทางถึงวัดลานบุญ เข้าไปในวัดเพื่อสักการบูชาหลวงพ่อเพชร
08.10 น.	พักผ่อนบริเวณศาลาพักผ่อนทำน้ำให้อาหารปลา รับประทานอาหารเช้า
08.30 น.	แวะซื้อสินค้า ชิมขนมไทยโบราณ เช่น หมี่กรอบสมุนไพร ข้าวตัง ถั่วทอดและกล้วยฉาบ ชมการสาธิตและร่วมทำขนมกับกลุ่มแม่บ้านอนุรักษ์ขนมไทย
09.00 น.	วัดสังฆราชา ไหว้พระ ให้อาหารปลา พักผ่อนบริเวณศาลาทำน้ำ
09.15 น.	แวะชมกลุ่มผลิตของใช้และเครื่องประดับตกแต่ง เช่น เพอร์นิเจอร์ งานไม้ โคมไฟ สอนทำดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กรอบรูป และชื่อของฝาก
10.00 น.	ไหว้พระหลวงพ่อบุญ วัดลาดกระบัง พักผ่อนบริเวณศาลาทำน้ำ
10.10 น.	ให้อาหารปลาที่ทำน้ำ ชิมสาหร่ายปรุงรส เบเกอรี่ดังลำควน ชมการสาธิตทำไข่เค็มชาเขียว และน้ำพริกของกลุ่มแม่ดวงพิทักษ์บ้าน
10.20 น.	เที่ยวชมและเก็บผลไม้ รับประทานอาหารว่างบุฟเฟ่ต์ผลไม้จากสวนอัมพร ณ ชุมชนคาร์ตมูทิมอุปถัมภ์ มีมะพร้าว กล้วย มะม่วง ชมพู ส้ม โอและฝรั่ง
11.00 น.	จุดสุดท้ายตลาดหัวตะเข้ ชมวิถีชีวิตชาวตลาดเก่า แวะทานอาหาร ชื่อของฝาก
11.45 น.	รับประทานอาหารเที่ยงที่ตลาดหัวตะเข้
12.00 น.	เข้ารับบริการนวด และสปา ชื่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรของกลุ่มแม่บ้านหลวงแพ่งและกลุ่มแม่บ้านแสงตะวัน
เดินทางกลับ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 แสดงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 2

โปรแกรมที่ 2 ไปเรือ-กลับรถ	
07.30น.	จุดเริ่มต้น นำรถมาจอดที่ตลาดหัวตะเข้ เพื่อเตรียมเดินทางไปวัดลานบุญ
08.00 น.	เดินชมวิถีชีวิตของชาวตลาดหัวตะเข้ยามเช้า แวะทานอาหารเช้า โจ๊ก หมี่ผัด ขนมหวาน ก๋วยเตี๋ยวโบราณ
08.45 น.	สักการะองค์เป๊าะไคว้ แล้วนั่งเรือเดินทางต่อไปวัดลาดกระบัง
09.00 น.	ถึงวัดวัดลาดกระบัง ไหว้พระหลวงพ่อบุชา วัดลาดกระบัง พักผ่อนบริเวณศาลาท่าน้ำ
09.15 น.	พัก่อน ให้อาหารปลาที่ท่าน้ำ ชิมสาหร่ายปรุงรส เบเกอรี่ดังกล่าวน ชมการสาธิตทำไข่เค็มซาเซียว และน้ำพริกของกลุ่มแม่ดวงพิทักษ์บ้าน
10.40 น.	เที่ยวชมและเก็บผลไม้ รับประทานอาหารว่างบุฟเฟต์ผลไม้จากสวนอัมพร ณ ชุมชนคารุณากิมอุปลัมภ์ มีมะพร้าว กล้วย มะม่วง ชมพู ส้มโอและฝรั่ง
11.00 น.	วัดสังฆราชา ไหว้พระ ให้อาหารปลา พักผ่อนบริเวณศาลาท่าน้ำ
10.20 น.	แวะชมกลุ่มผลิตของใช้และเครื่องประดับตกแต่ง เช่น เฟอร์นิเจอร์ งานไม้ โคมไฟ สอนทำดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน กรอบรูป และชื่อของฝาก
11.00 น.	เดินทางถึงวัดลานบุญ เข้าไปในวัดเพื่อสักการบูชาหลวงพ่อเพชร
11.45 น.	แวะซื้อสินค้า ชิมขนมไทยโบราณ เช่น หมี่กรอบสมุนไพร ข้าวตัง ถั่วทอดและกล้วยฉาบ ชมการสาธิตและร่วมทำขนมกับกลุ่มแม่บ้านอนุรักษ์ขนมไทย
12.00 น.	กลับมตลาดหัวตะเข้ เข้ารับบริการนวด และสปา ซื้อผลิตภัณฑ์สมุนไพรของกลุ่มแม่บ้านหลวงแพ่งและกลุ่มแม่บ้านแสงตะวัน
เดินทางกลับ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



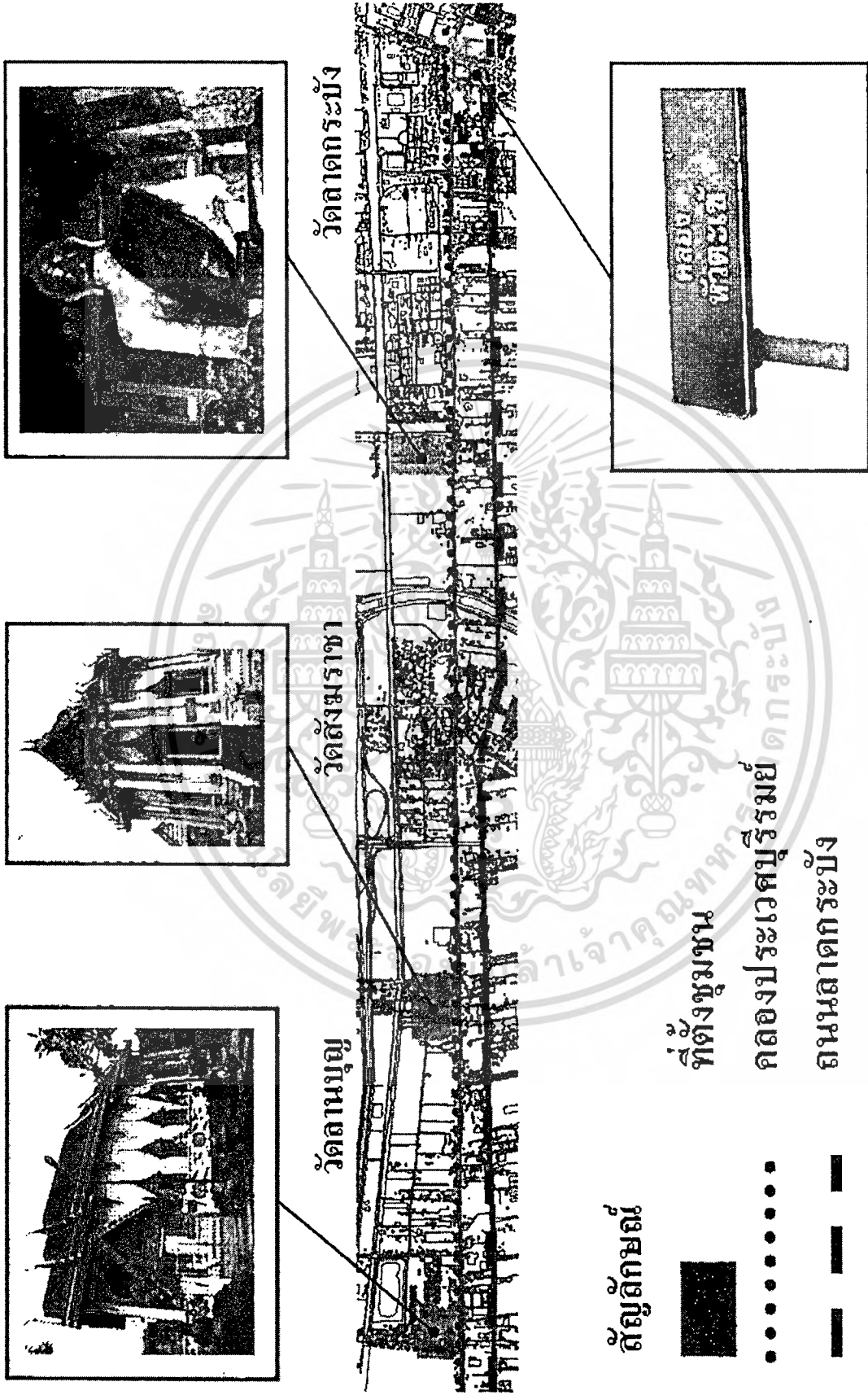
เริ่มต้น โดยการขึ้นรถรับส่ง โดยสารจากตลาดหัวตะพาน เดินทางไปจุดที่ 2

- ตลาดหัวตะพาน
- วัดดงขี้เหล็ก
- วัดสังขราชา
- วัดดงขี้เหล็ก
- เริ่มต้น โดยการขึ้นรถรับส่ง โดยสารจากตลาดหัวตะพาน เดินทางไปจุดที่ 2
- ให้วัดพระ ให้อาหารปลา ตลาดปีศาจภายในวัดหลวง ชมสินค้า
- ให้วัดพระ ให้อาหารปลาเที่ยวชมภายในวัด พักผ่อน ชมการละเล่น
- ให้วัดพระ ให้อาหารปลา ชมสวนผลไม้ของ คู่อาริธาธิพัฒน์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
- เดินทางตลาดเก่า วิถีชีวิตชาวตลาด รับประทานอาหาร ชื่อของฝาก เดินทางกลับ

ภาพที่ 5.10 แสดงแผนการเดินทางท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1

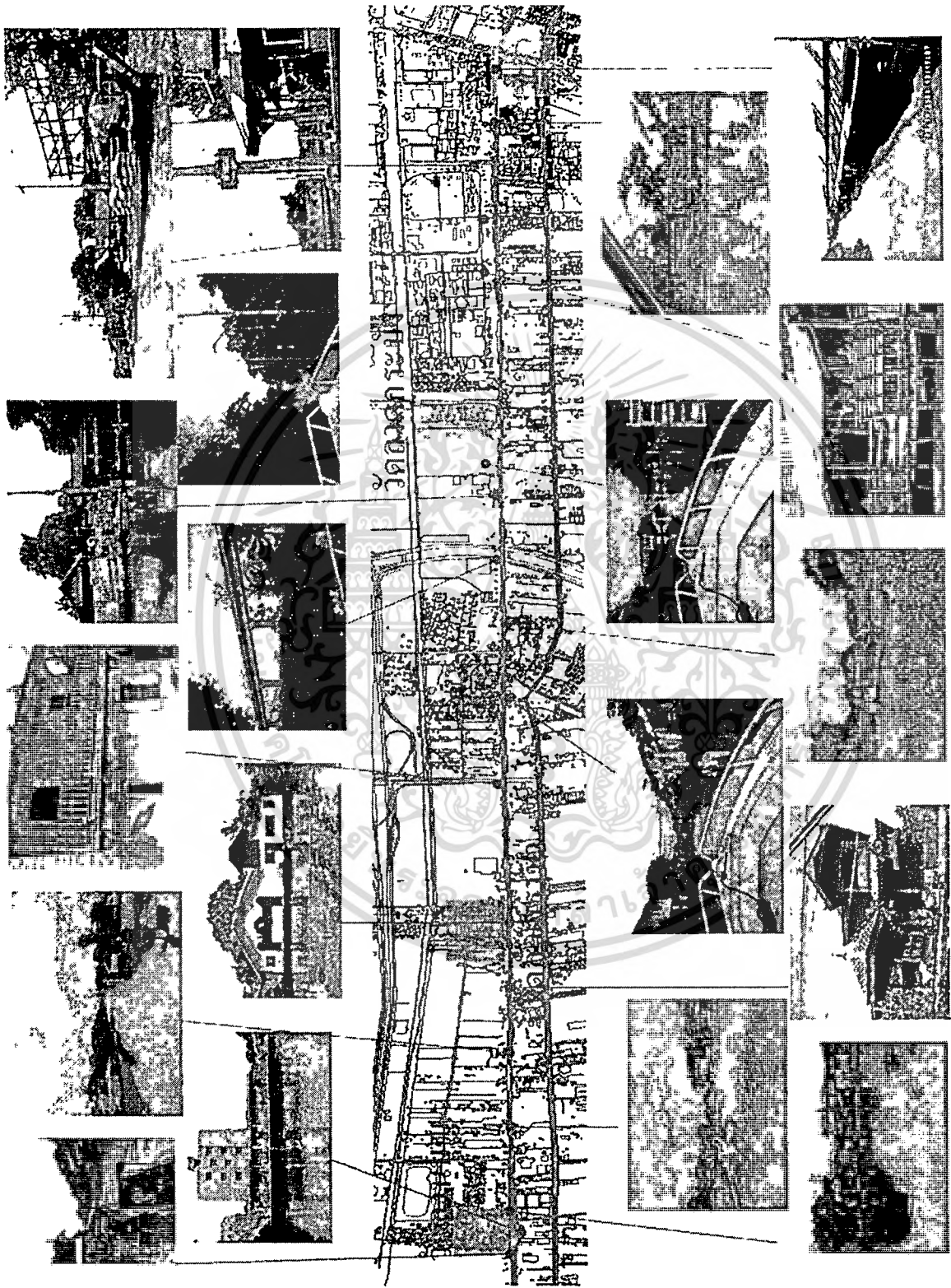
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 เสนอแนวความคิดในการพัฒนาชุมชนริมคลองประวัติศาสตร์เป็นแหล่งท่องเที่ยว



ภาพที่ 5.12 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนที่ศึกษา

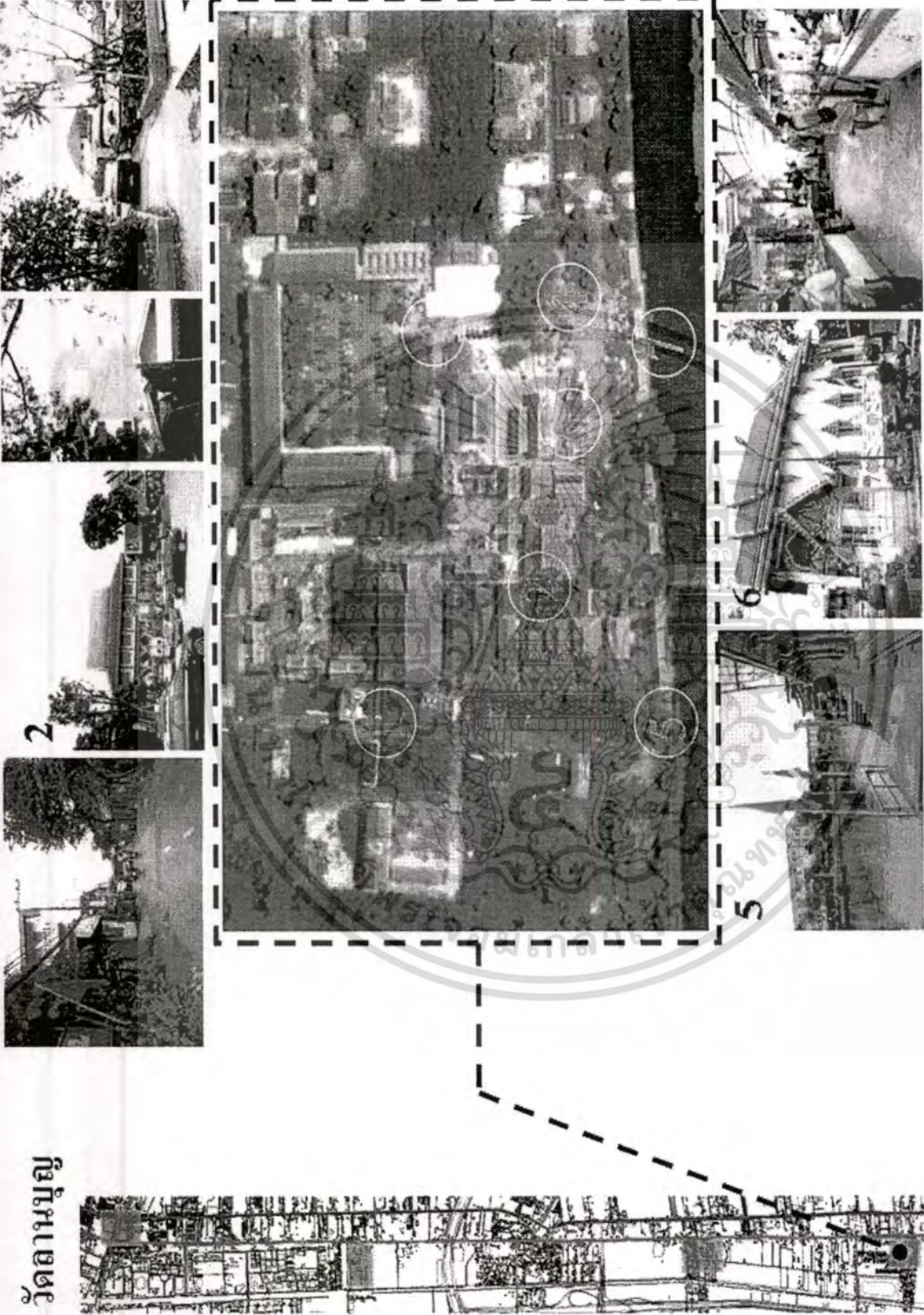
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.13 แสดงศักยภาพตลอดแนวคลองประเวศบุรีรมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

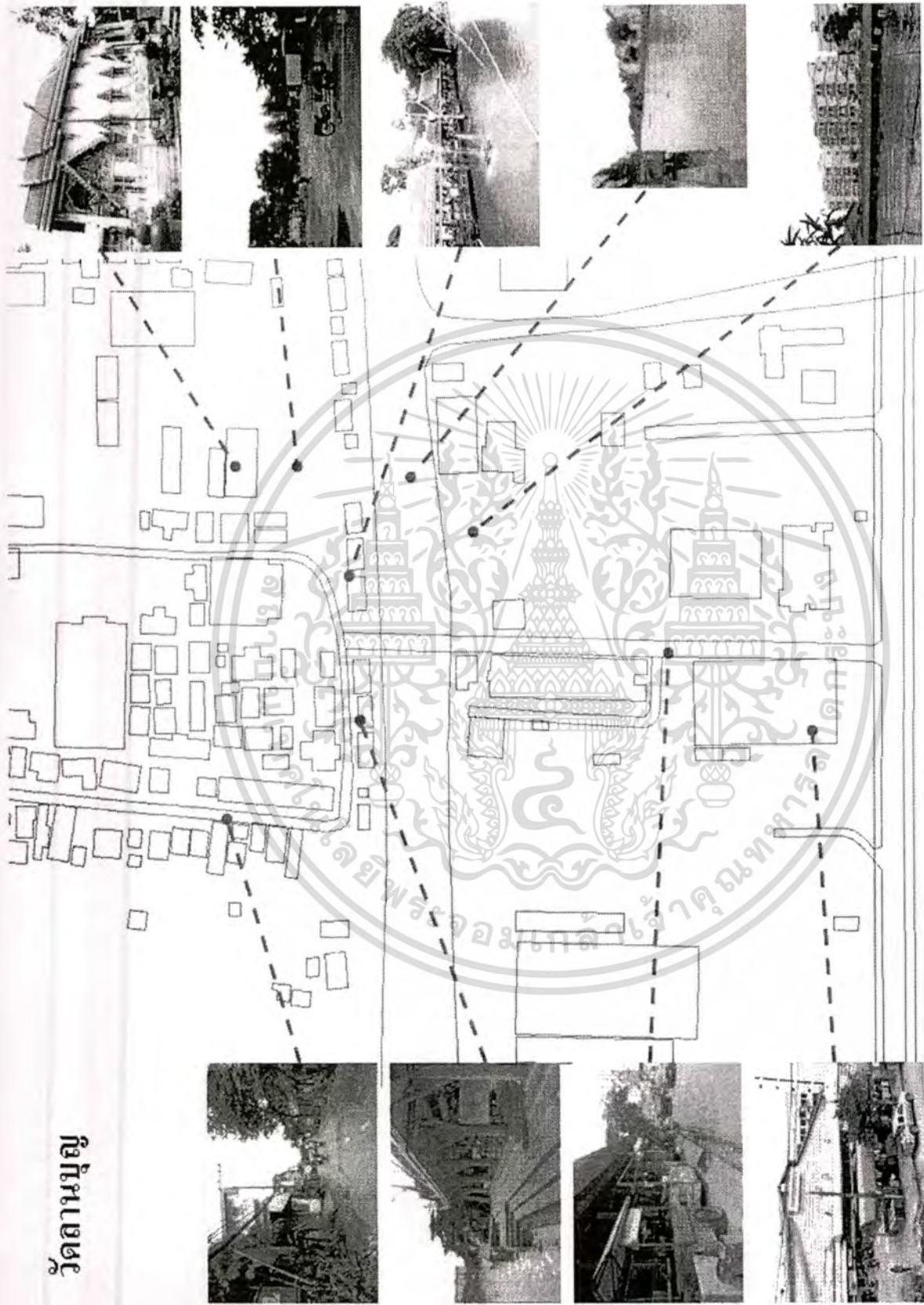
วัดถ่านบุญ



ภาพที่ 5.14 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดถ่านบุญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

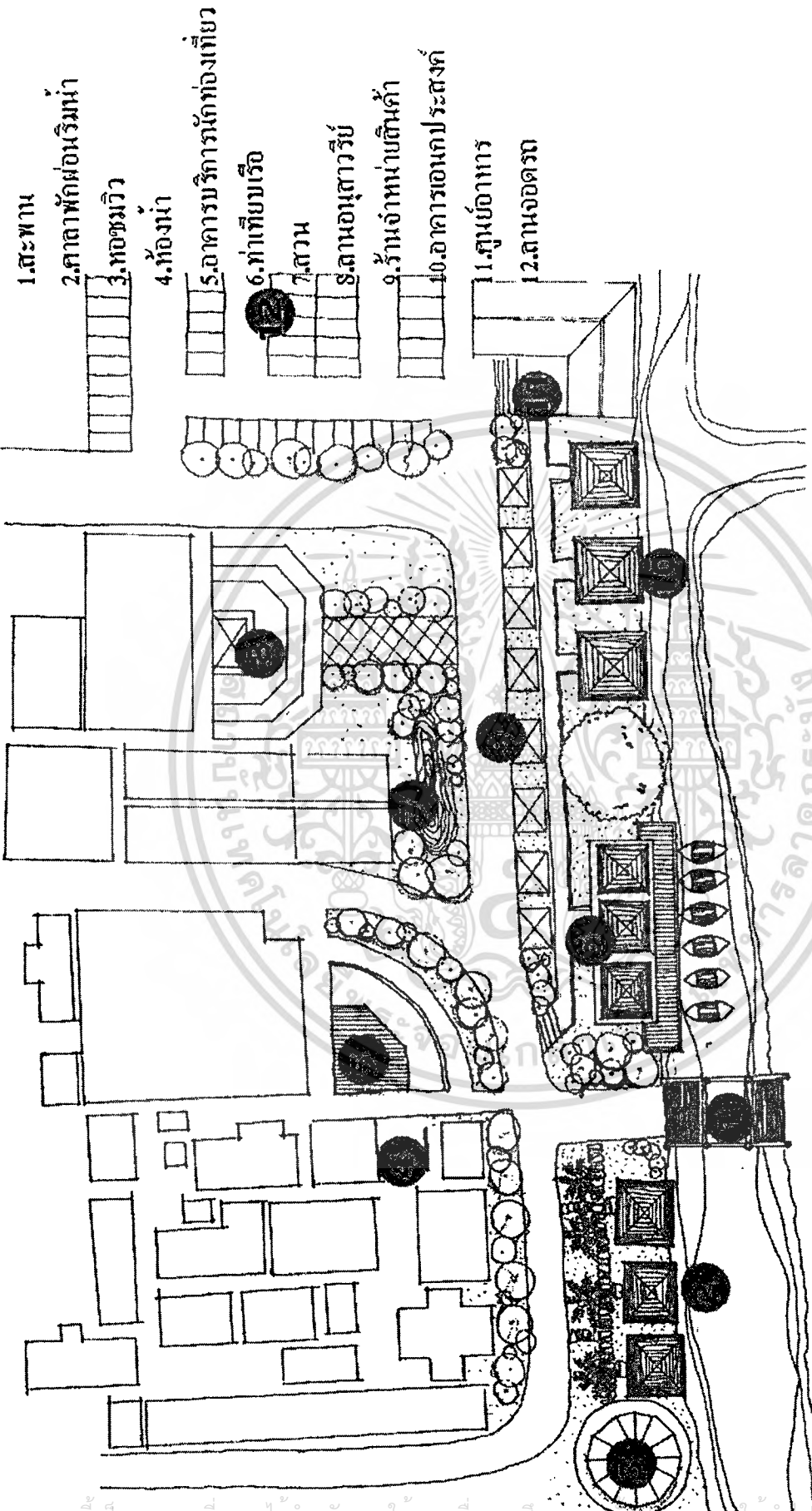
วัดลานบุญ



ภาพที่ 5.15 แสดงการใช้พื้นที่วัดลานบุญ

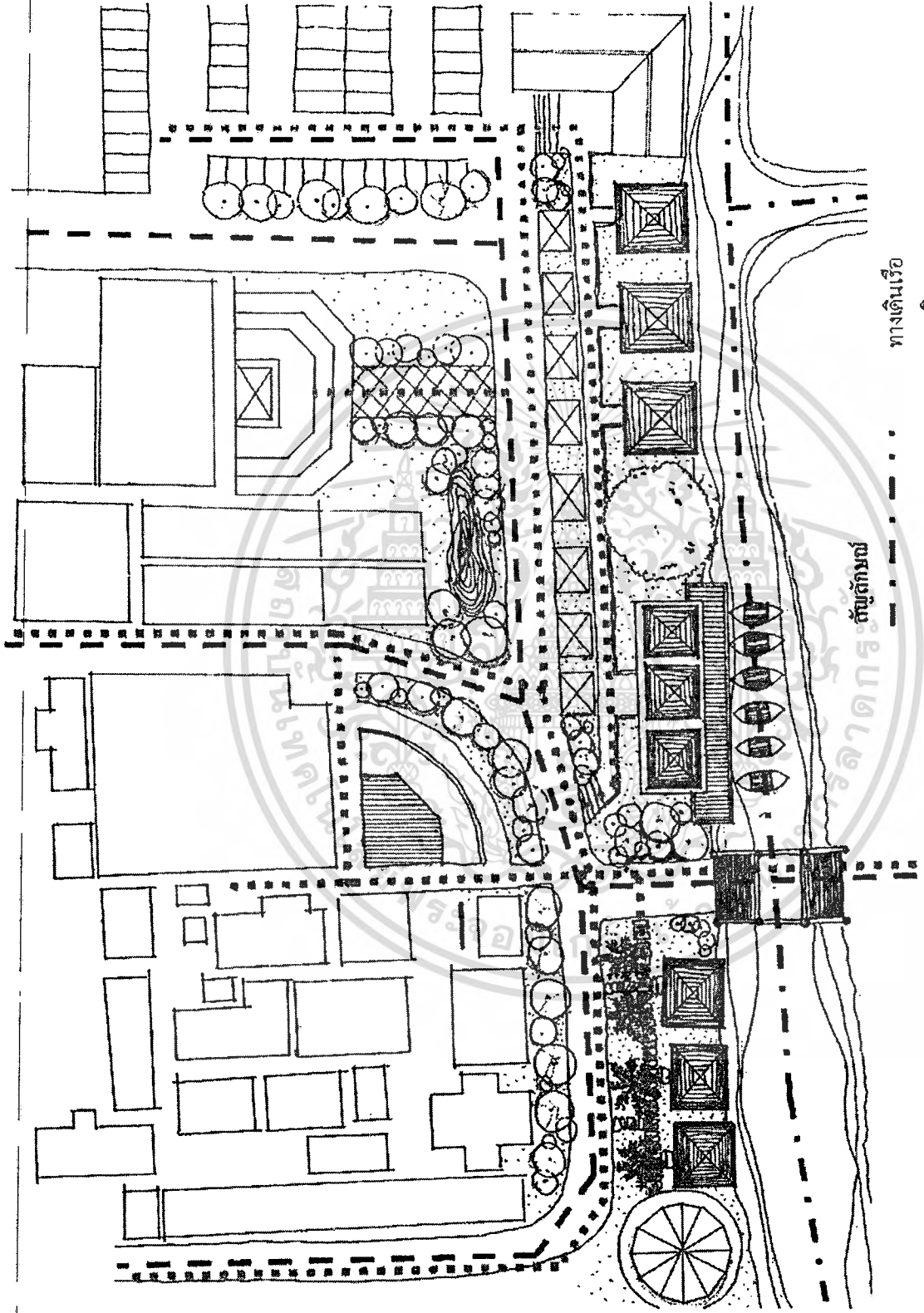
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงสัญลักษณ์



ภาพที่ 5.16 แสดงแผนผัง โครงการปรับปรุงบริเวณวัดลานบุญ

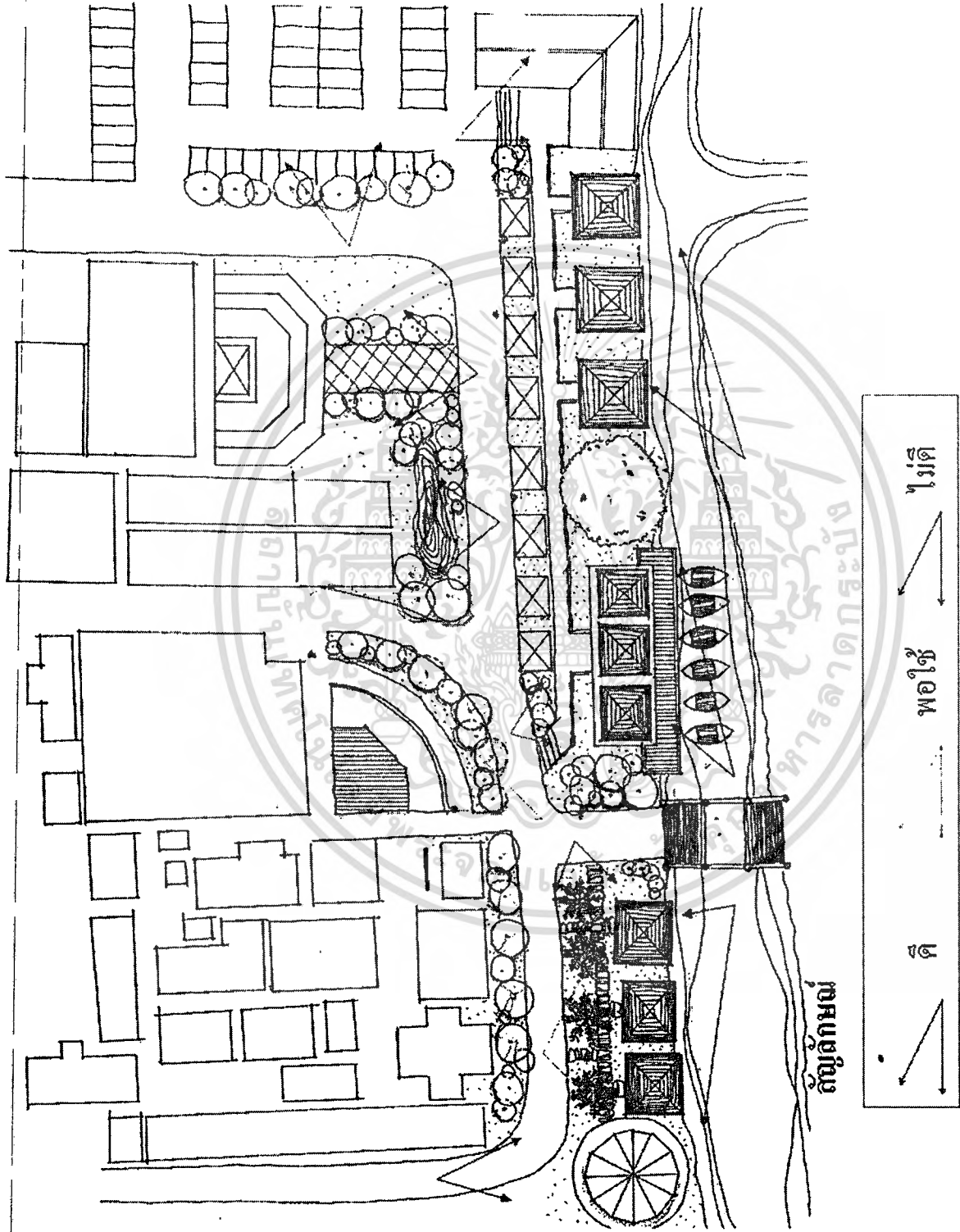
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ทางเดินเรือ
 ทางเดินรถ
 ทางเดินเท้า

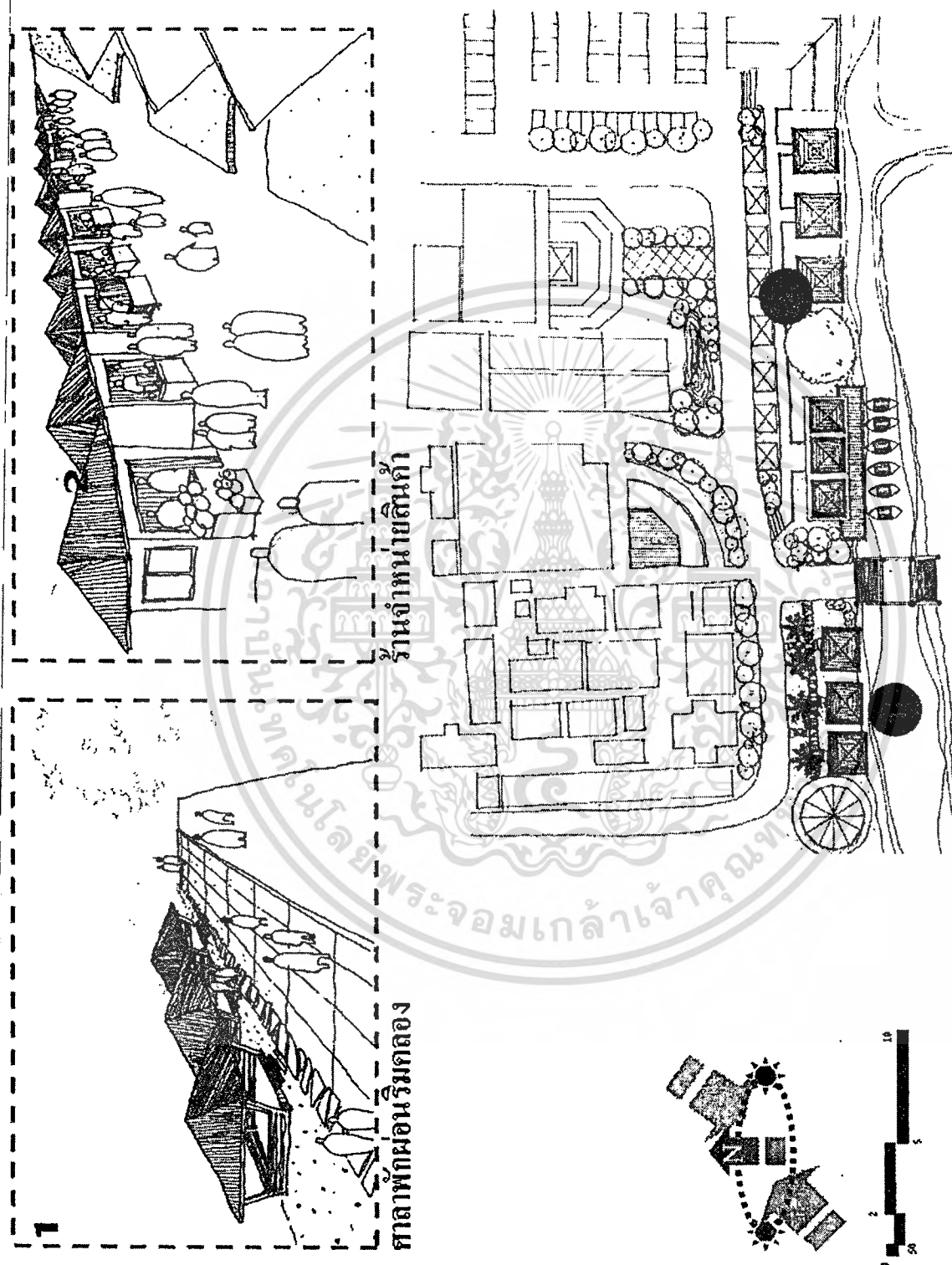
ภาพที่ 5.17 แสดงเส้นทางทางการศึกษาบริเวณวัดถ้ำนูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.18 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดถนอมบุญ

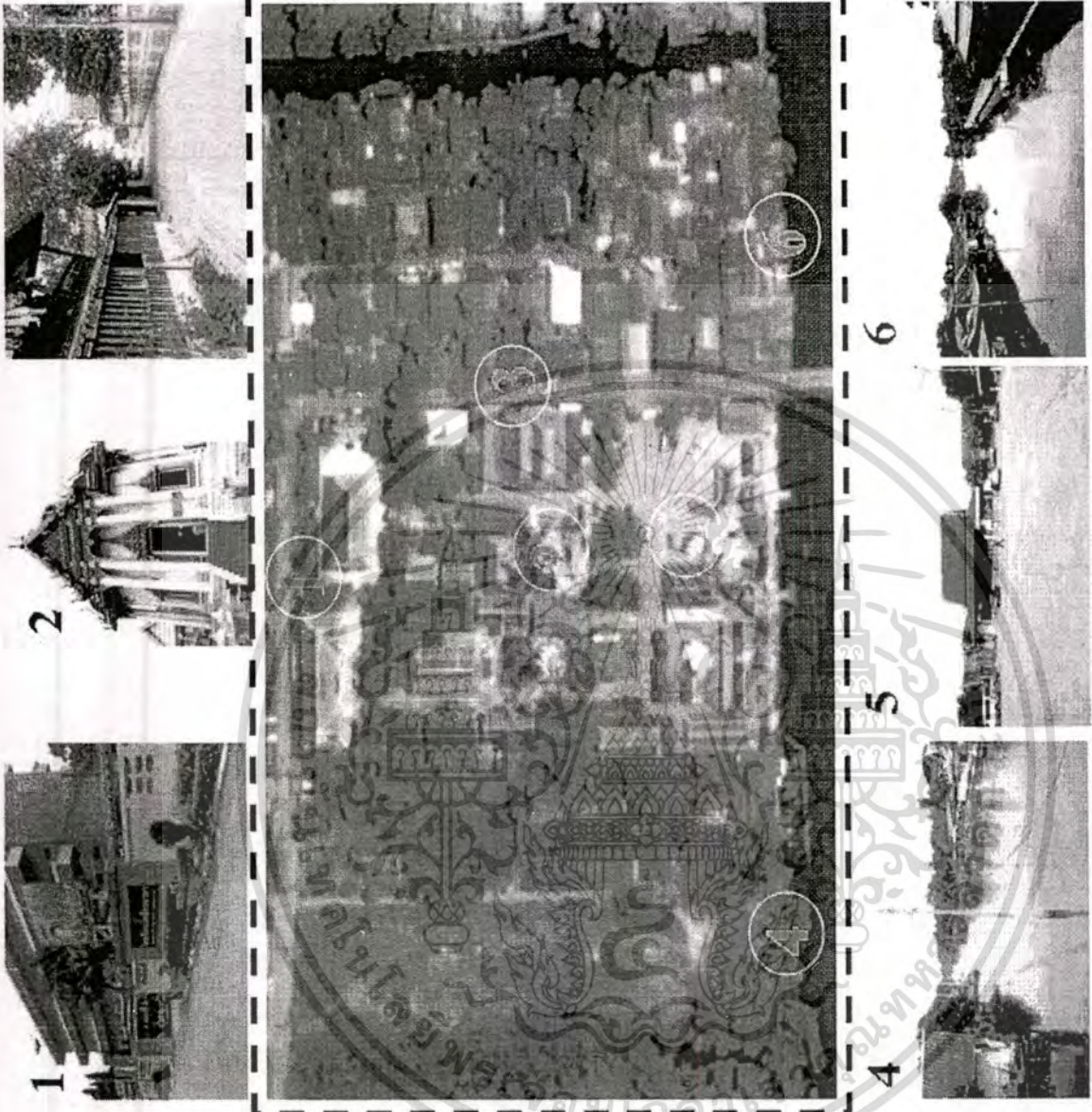
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.19 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดถามบุญ

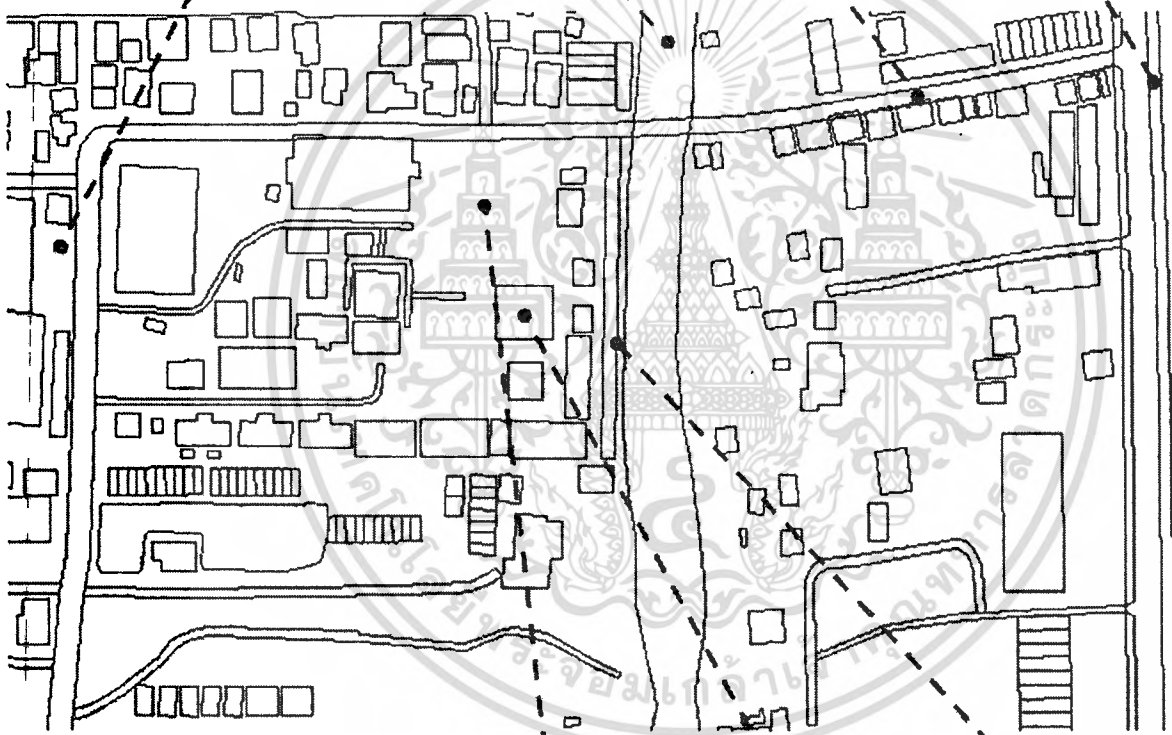
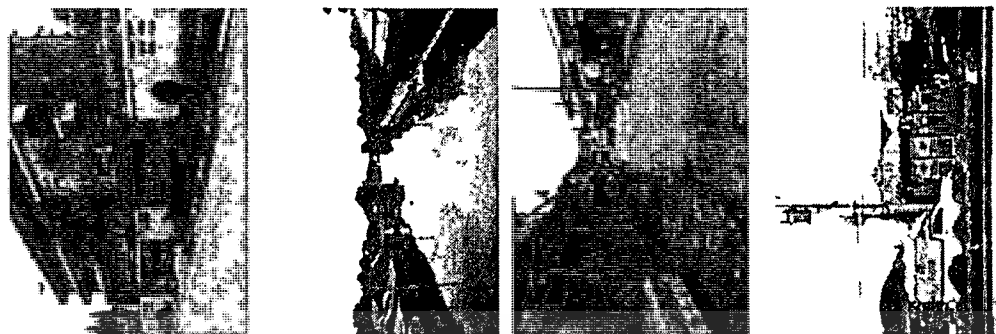
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัดสังฆราชา



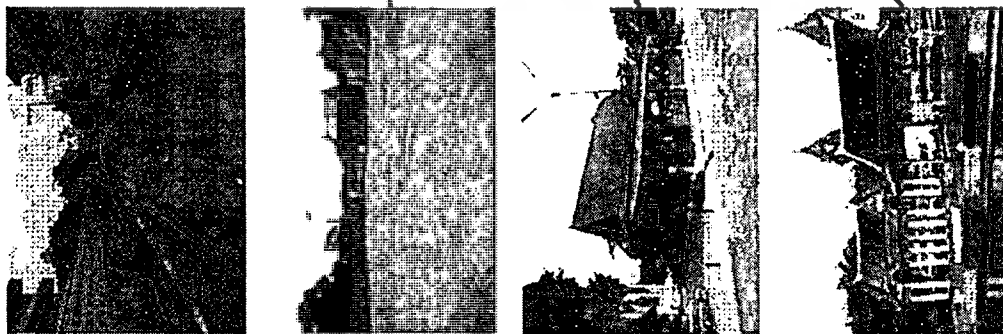
ภาพที่ 5.20 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดสังฆราชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

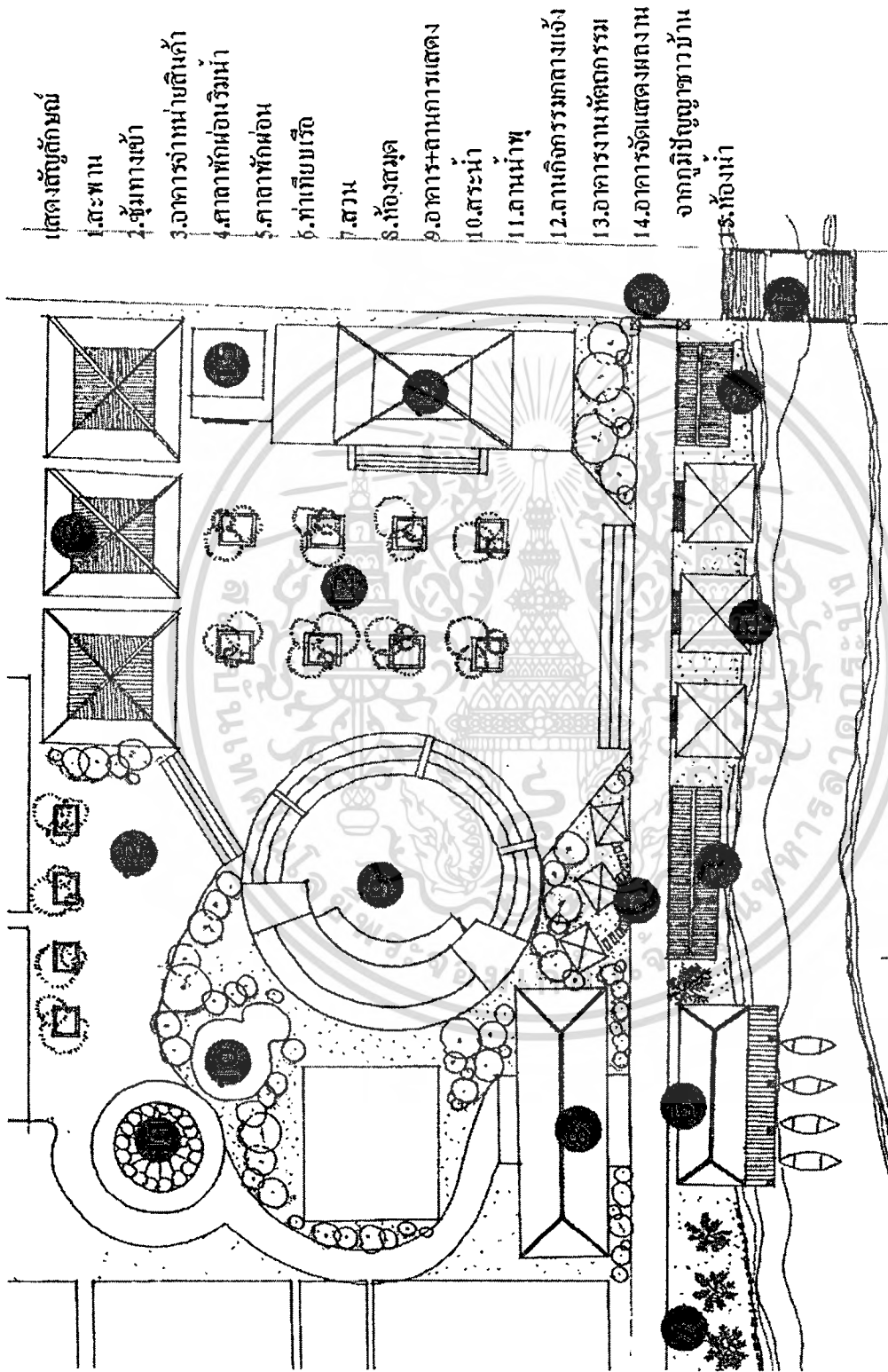


ภาพที่ 5.21 แสดงผังการใช้พื้นที่วัดสังฆราชา

วัดสังฆราชา

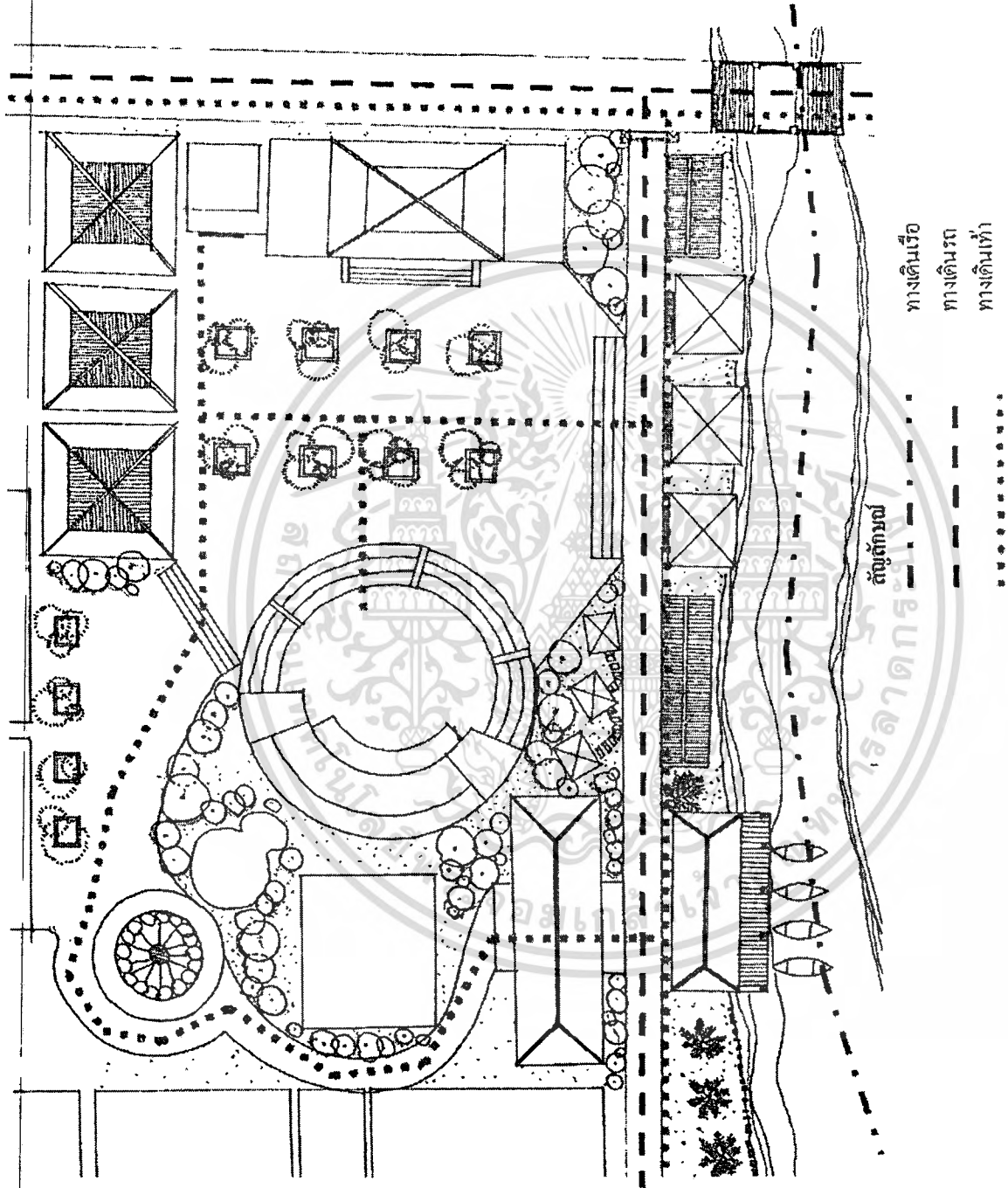


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



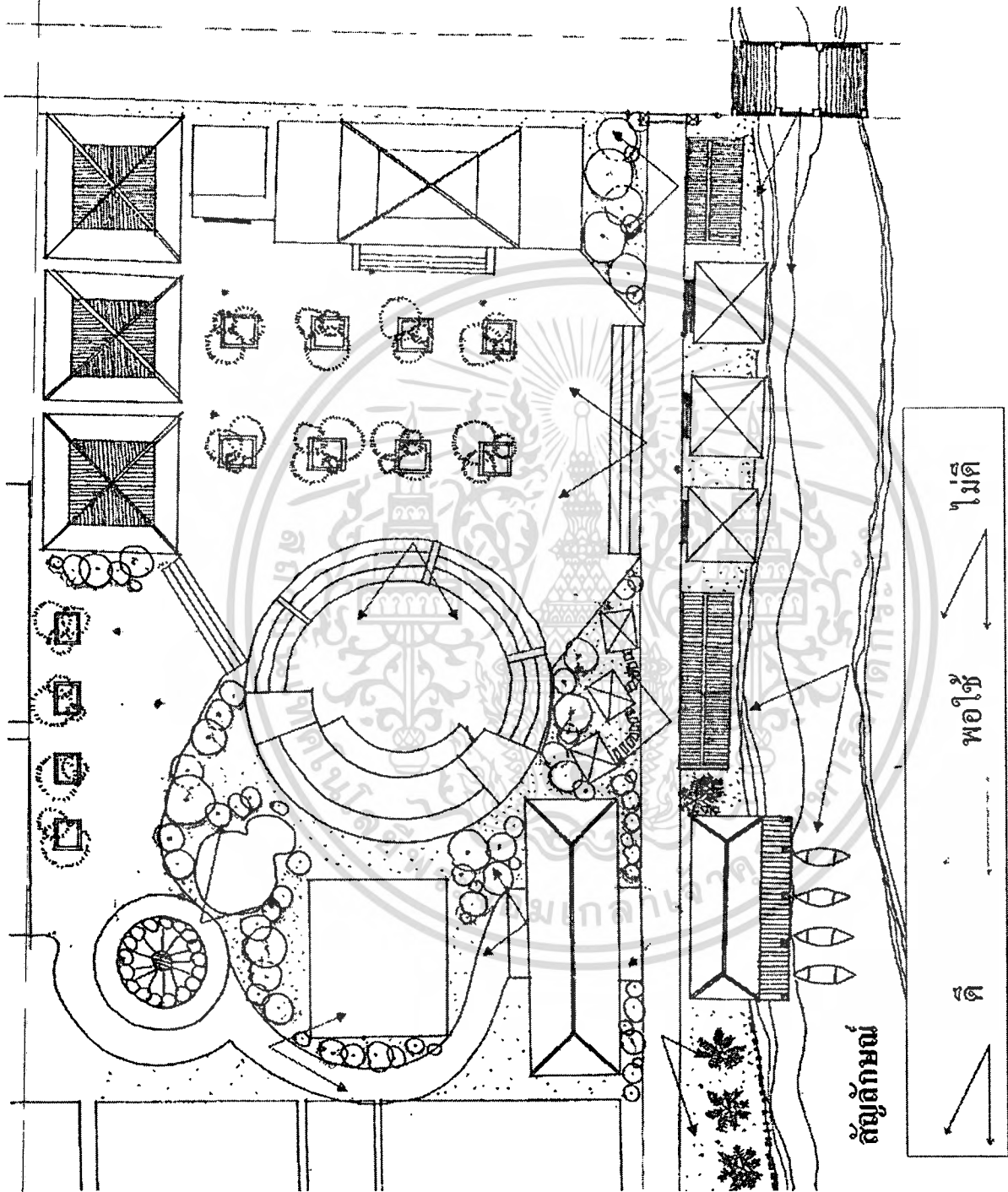
ภาพที่ 5.22 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณวัดสังฆราชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



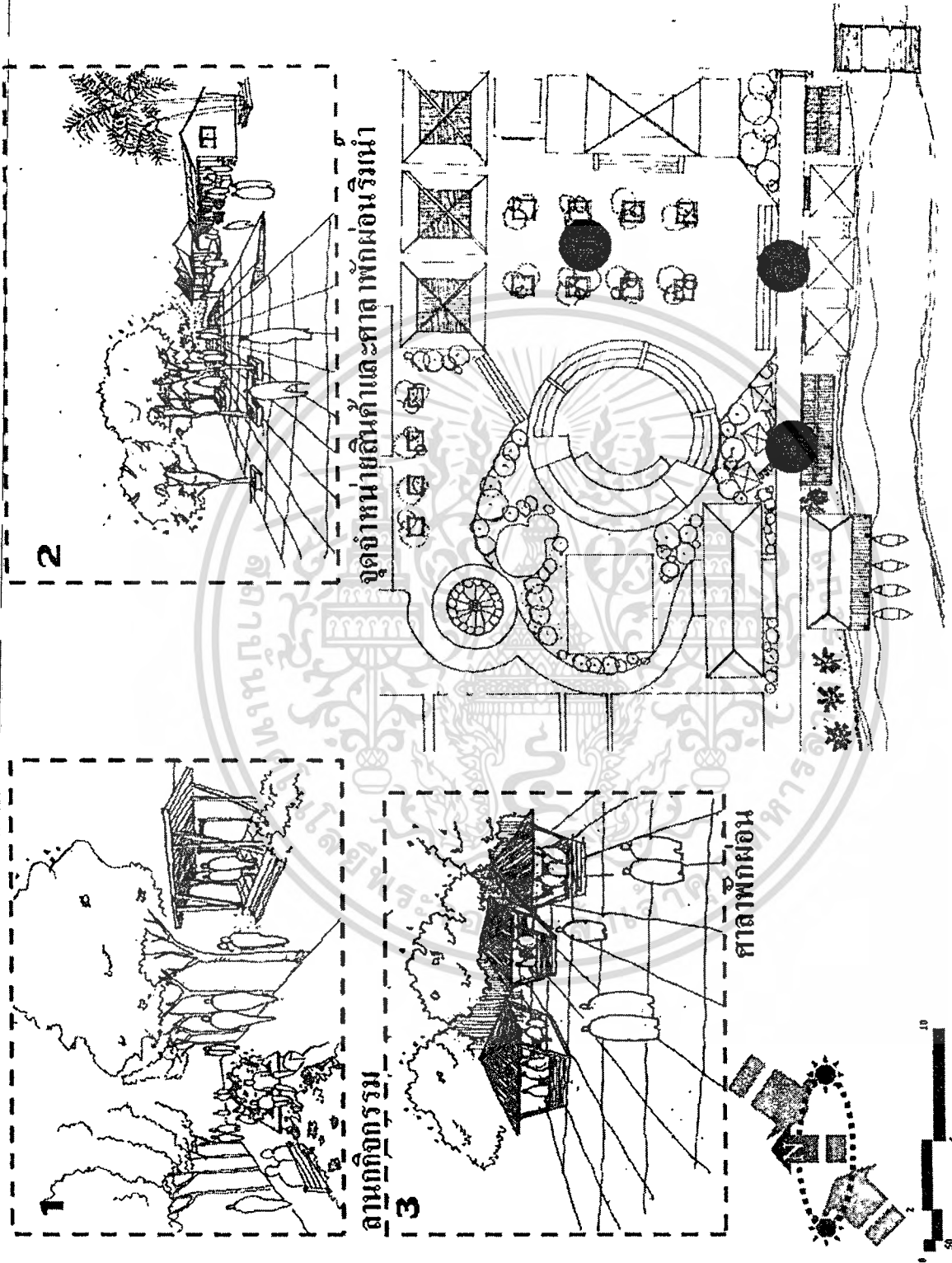
ภาพที่ 5.23 แสดงเส้นทางการตั้งบริเวณวัดตั้งมราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.24 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดสังฆราชา

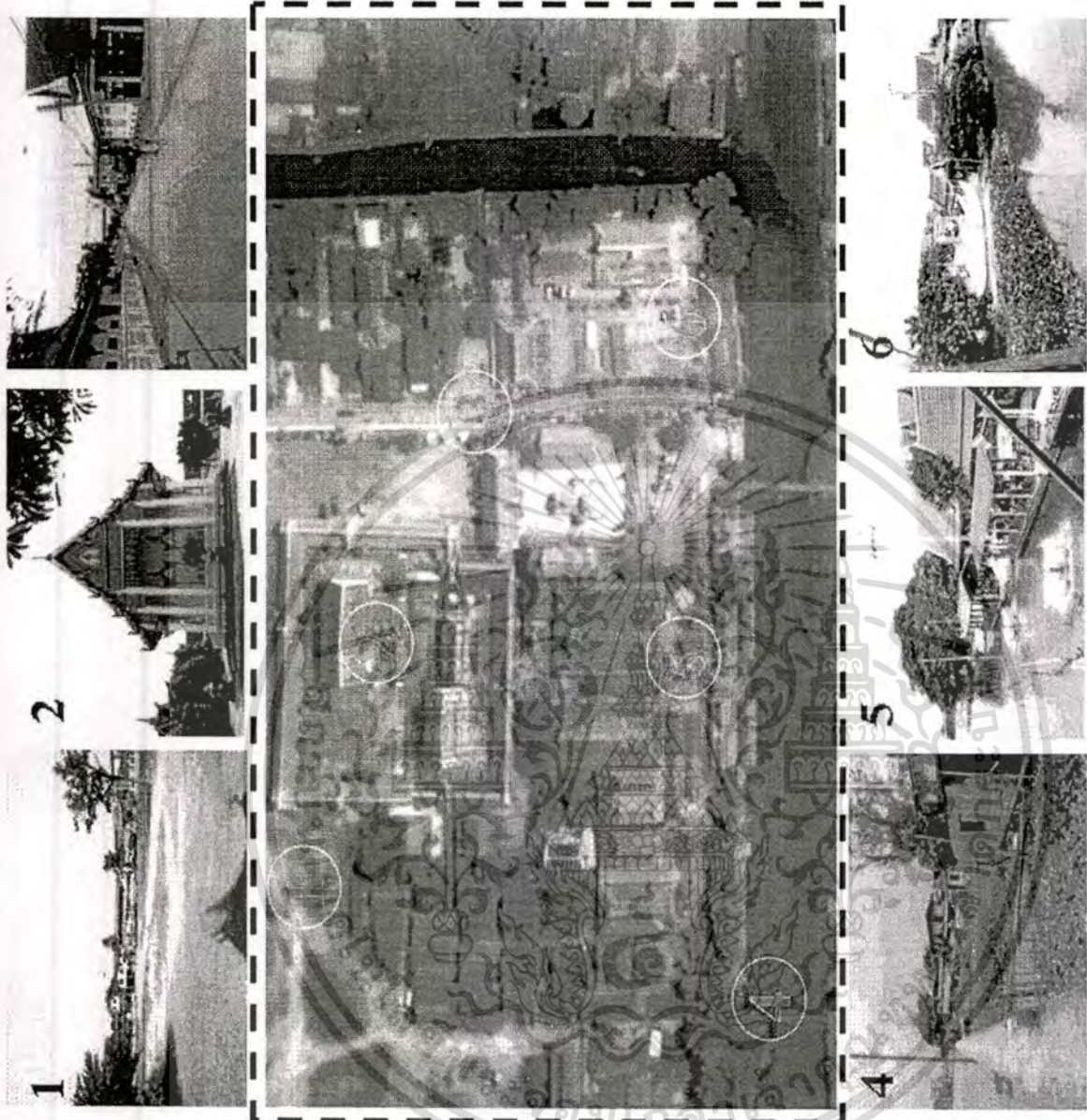
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.25 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดสังฆราชา

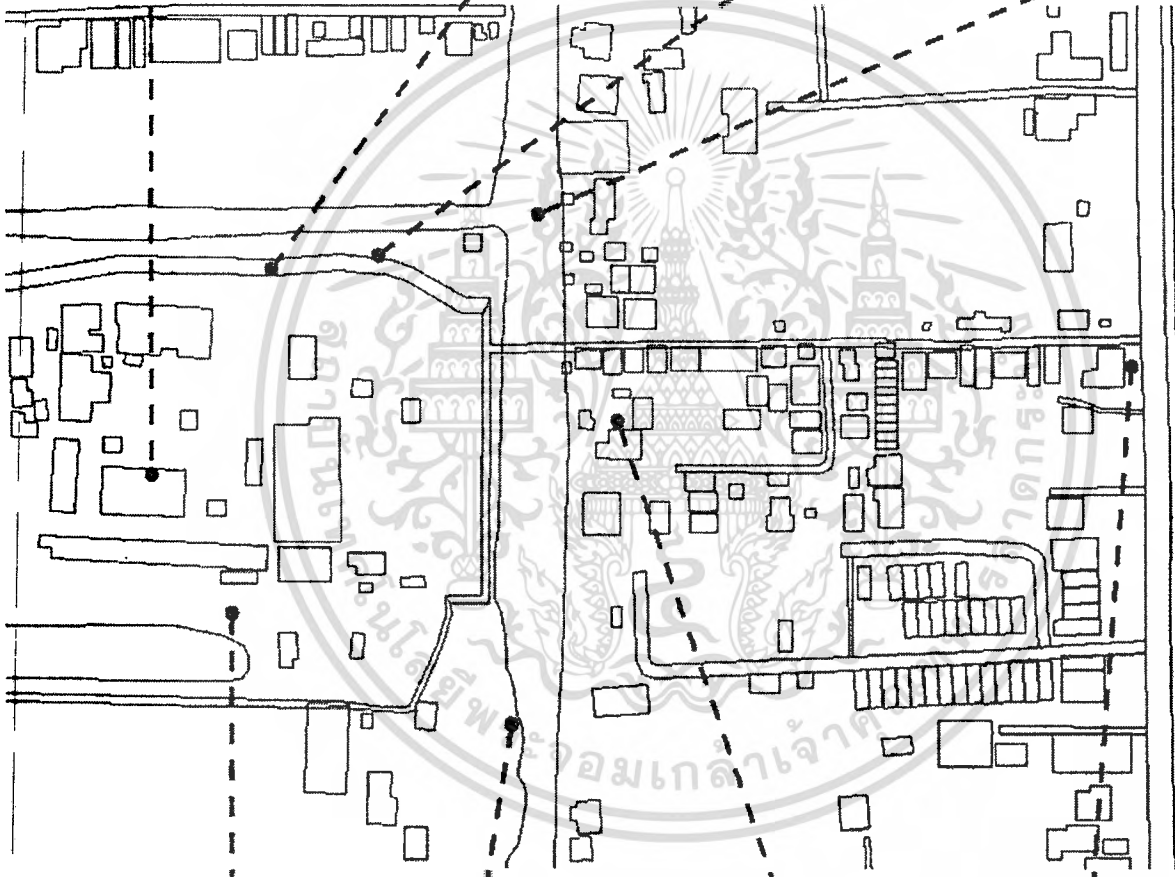
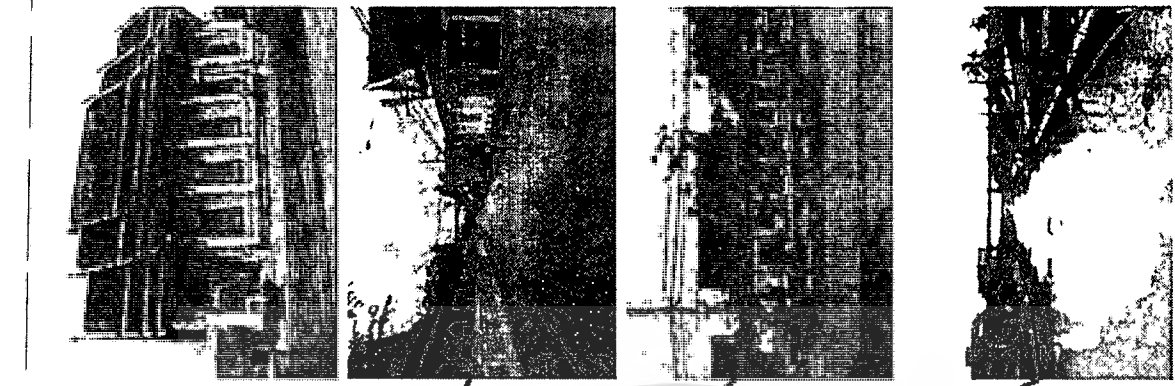
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัดลาดกระบัง



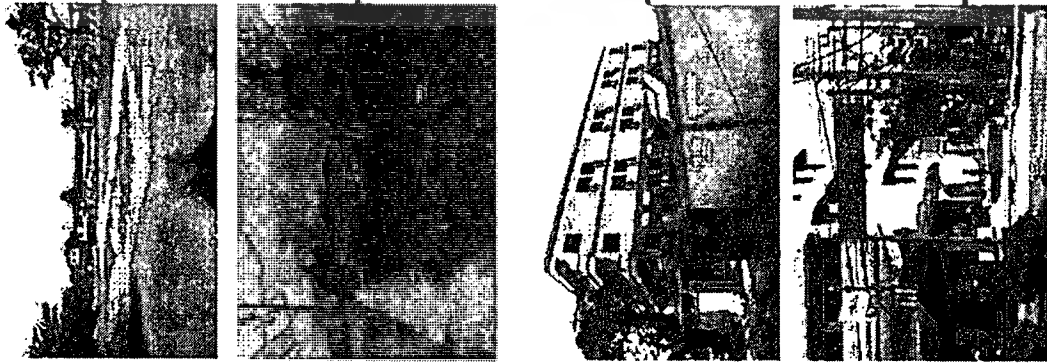
ภาพที่ 5.26 แสดงภาพถ่ายทางอากาศวัดลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



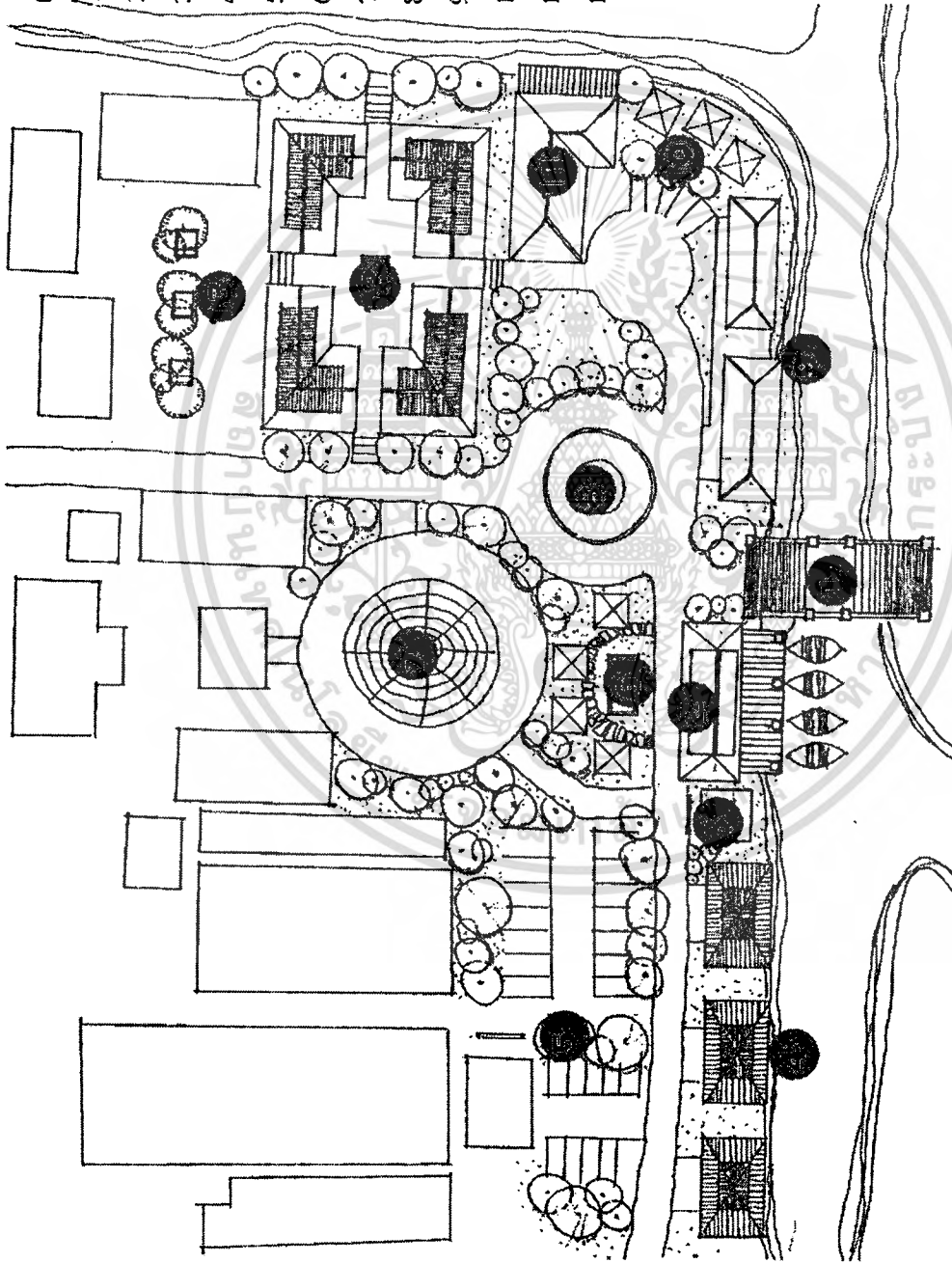
ภาพที่ 5.27 แสดงผังการใช้พื้นที่วัดลาดกระบัง

วัดลาดกระบัง



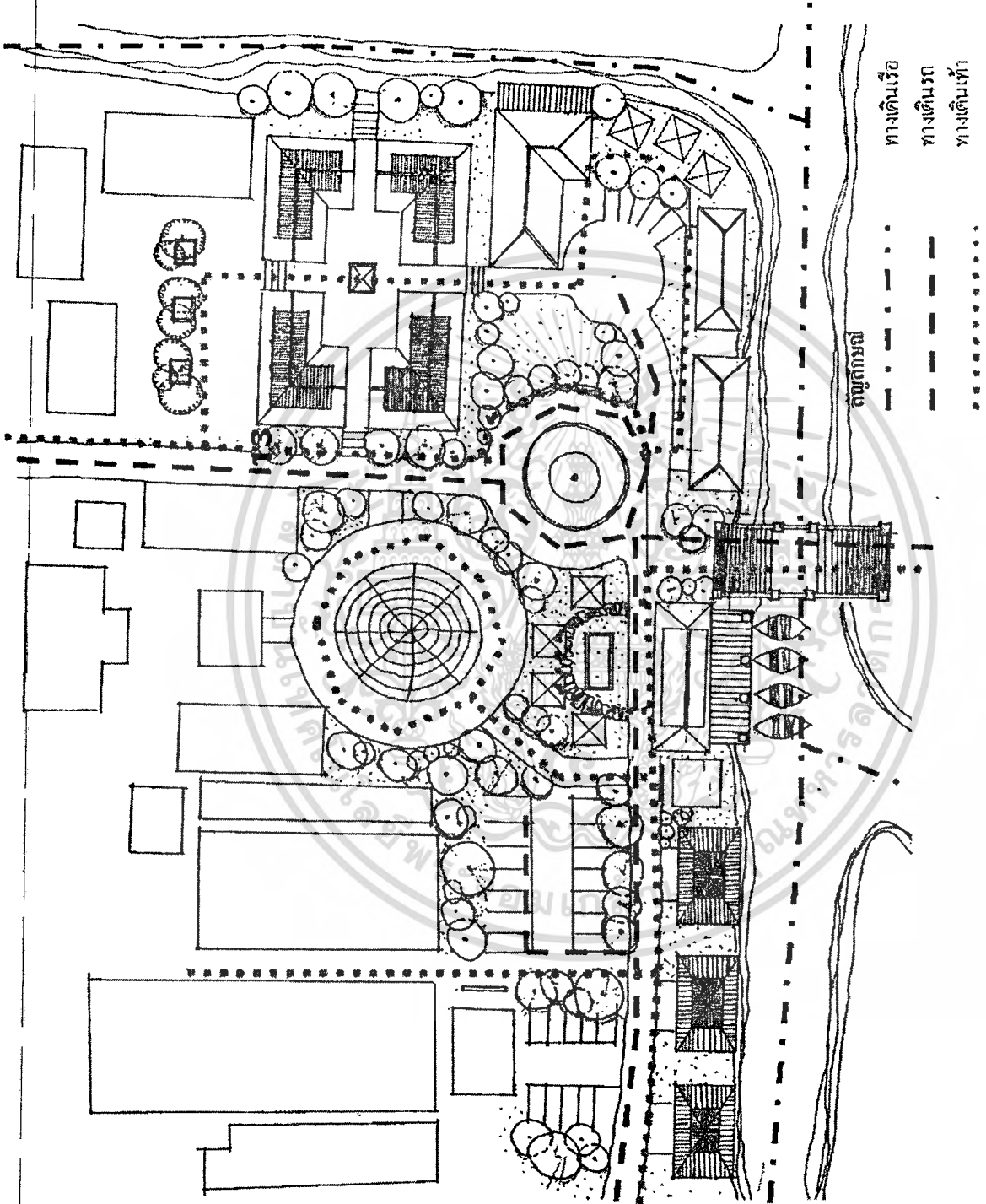
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แสดงสัญลักษณ์
1. สะพาน
 2. ท่าเทียบเรือ
 3. ห้องน้ำ
 4. คาเฟ่พักผ่อนริมน้ำ
 5. สถานจอดรถ
 6. สถานีพักผ่อน
 7. สถานกิจกรรมกลางแจ้ง
 8. วงเวียนน้ำพุ
 9. อาคารจำหน่ายสินค้า
 10. สนามเครื่องเล่น
 11. อาคารนวดสมุนไพร
 12. ศูนย์สาธิตการทำอาหาร



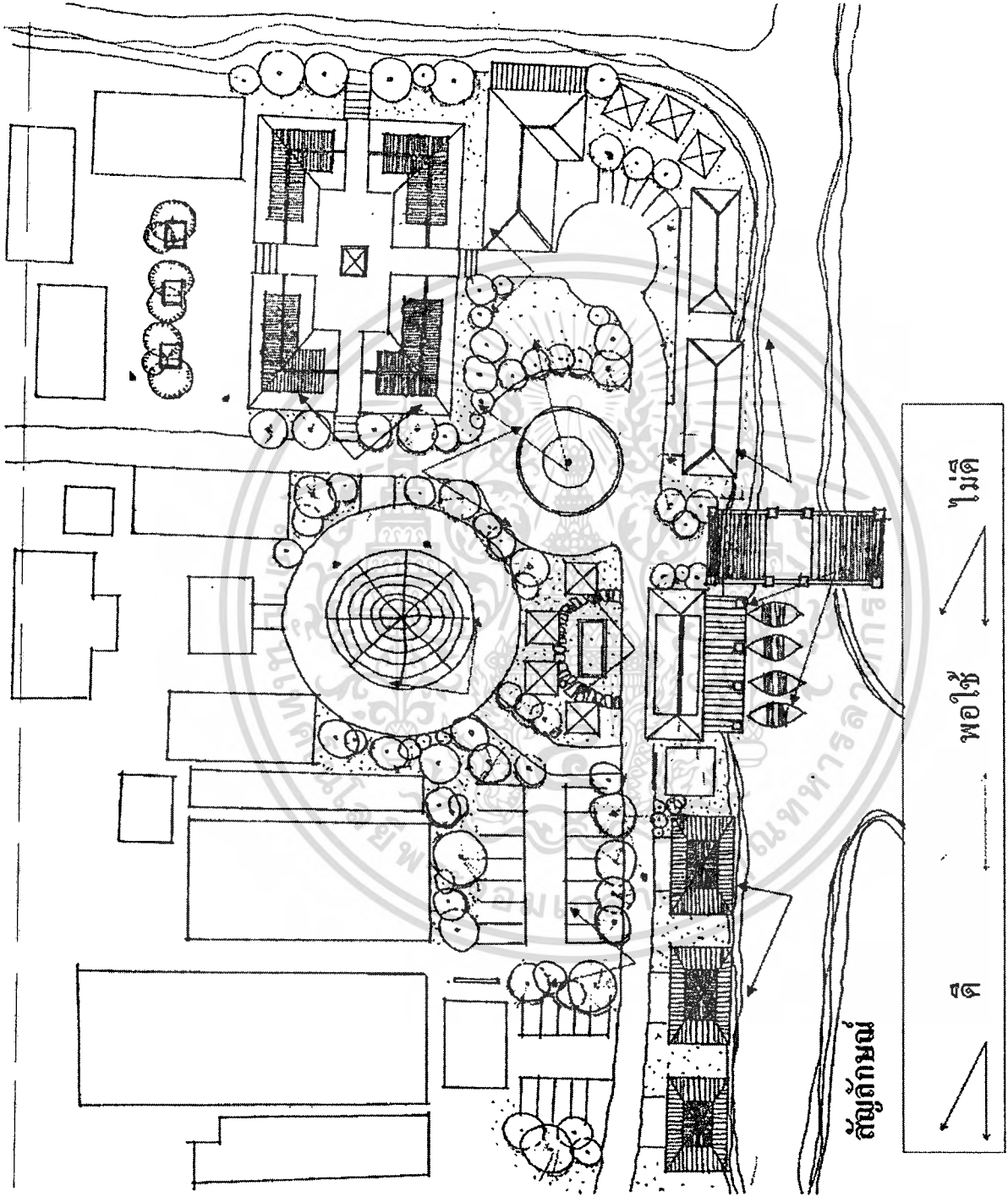
ภาพที่ 5.28 แสดงแผนผัง โครงการปรับปรุงบริเวณวัดลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



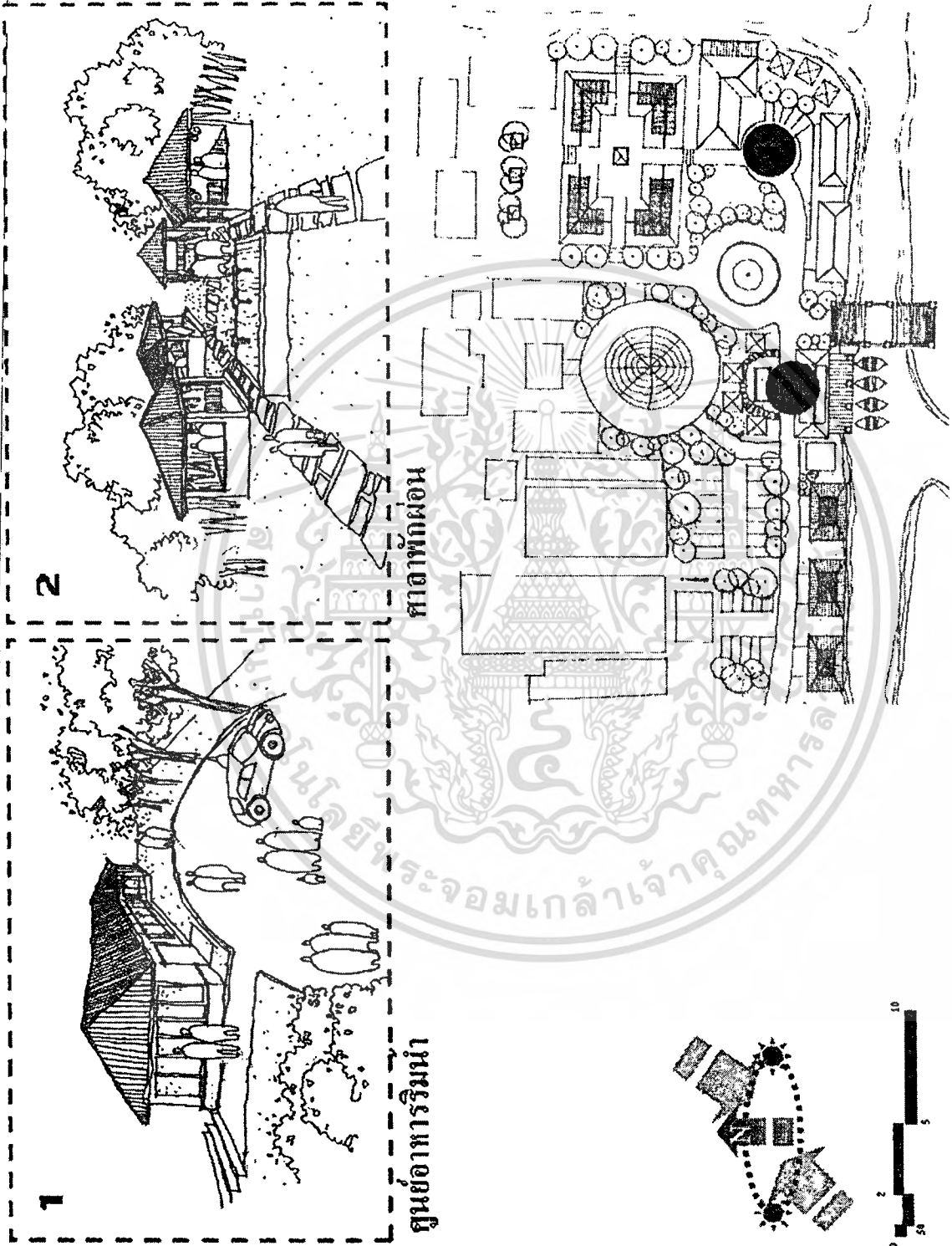
ภาพที่ 5.29 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณวัดถาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.30 แสดงมุมมองภายในบริเวณวัดตาคระบัง

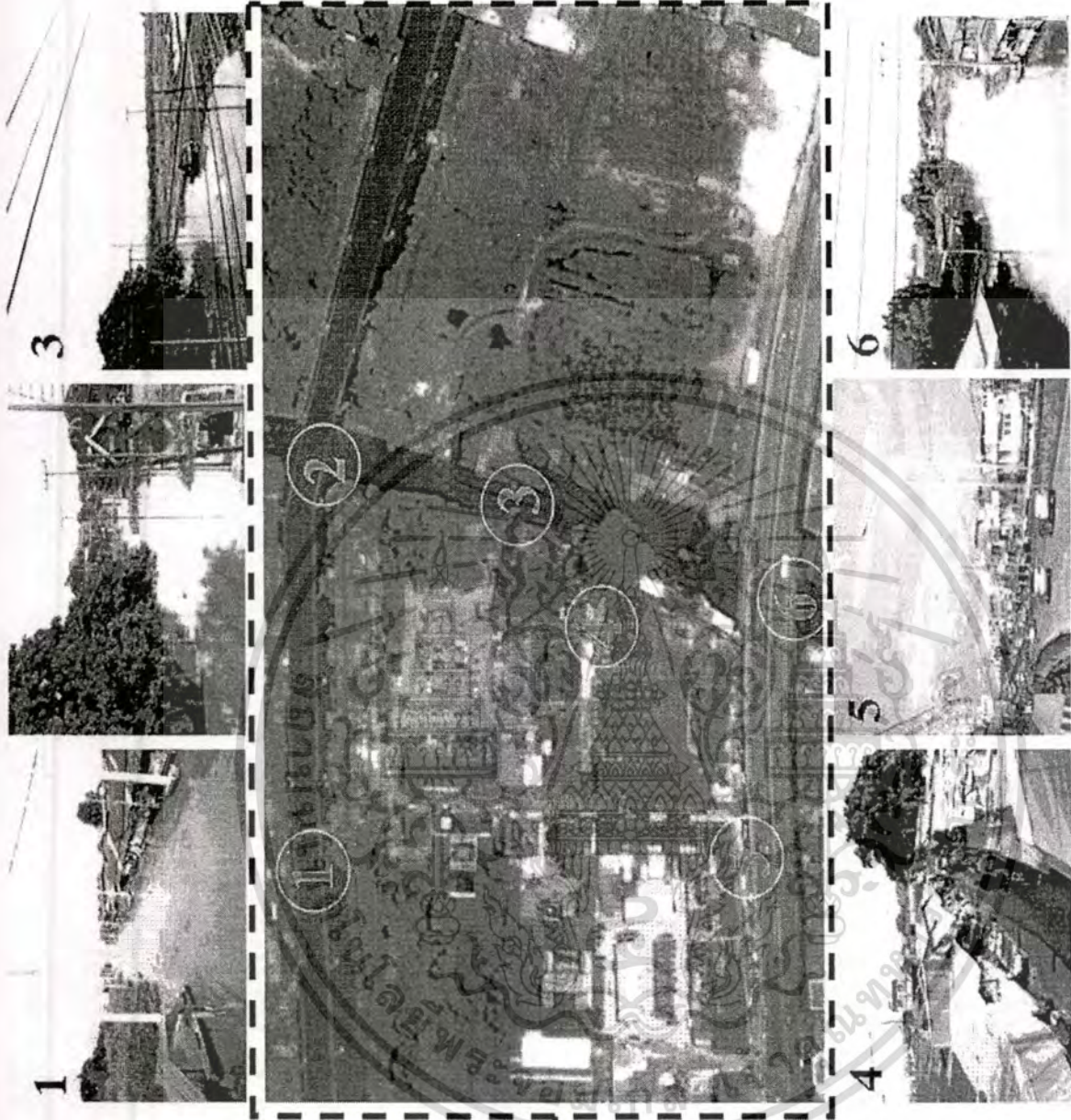
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.31 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณวัดลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดหัวตะเข้



ภาพที่ 5.32 แสดงภาพถ่ายทางอากาศตลาดหัวตะเข้

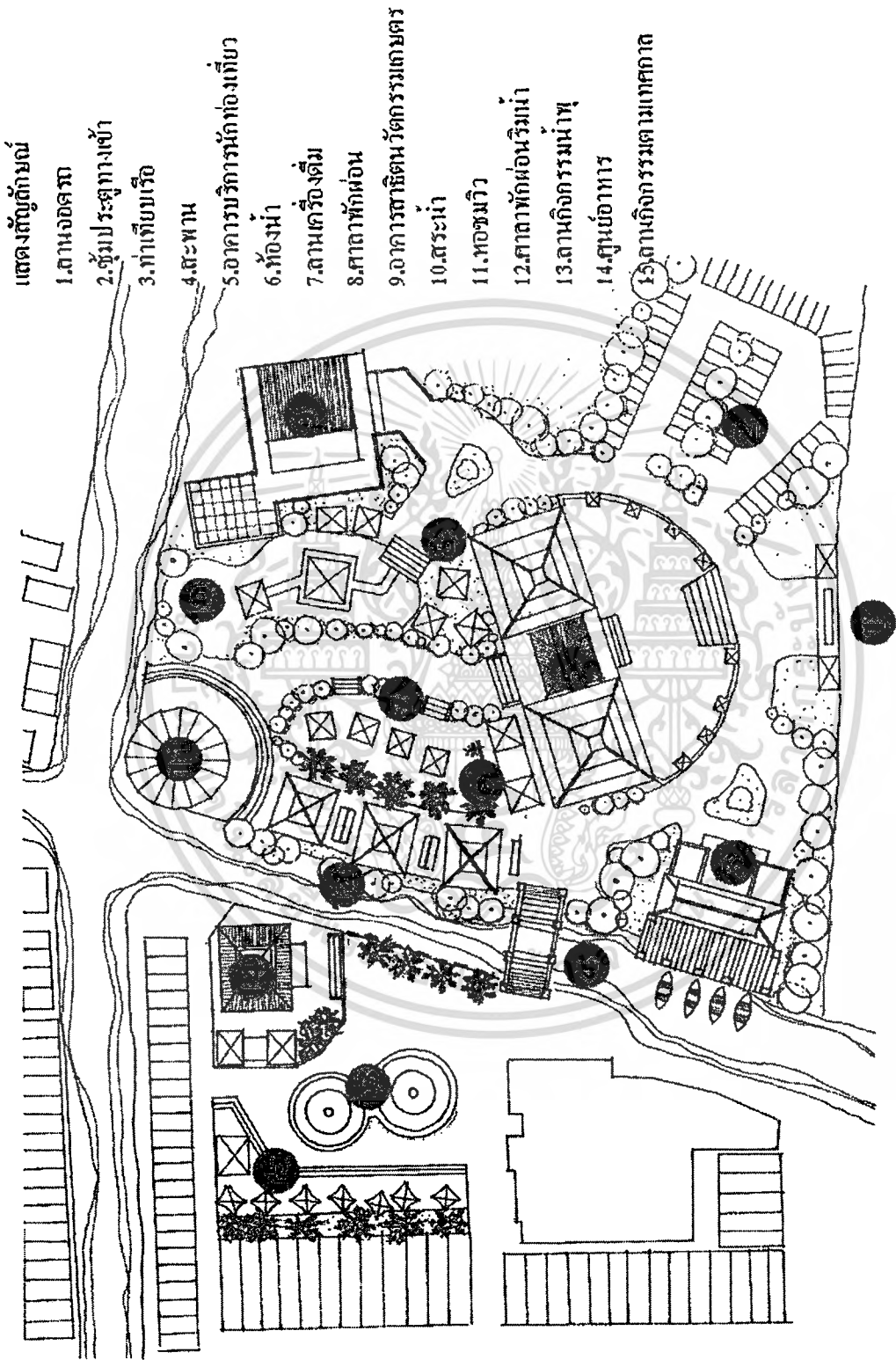
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดหัวตะเข้



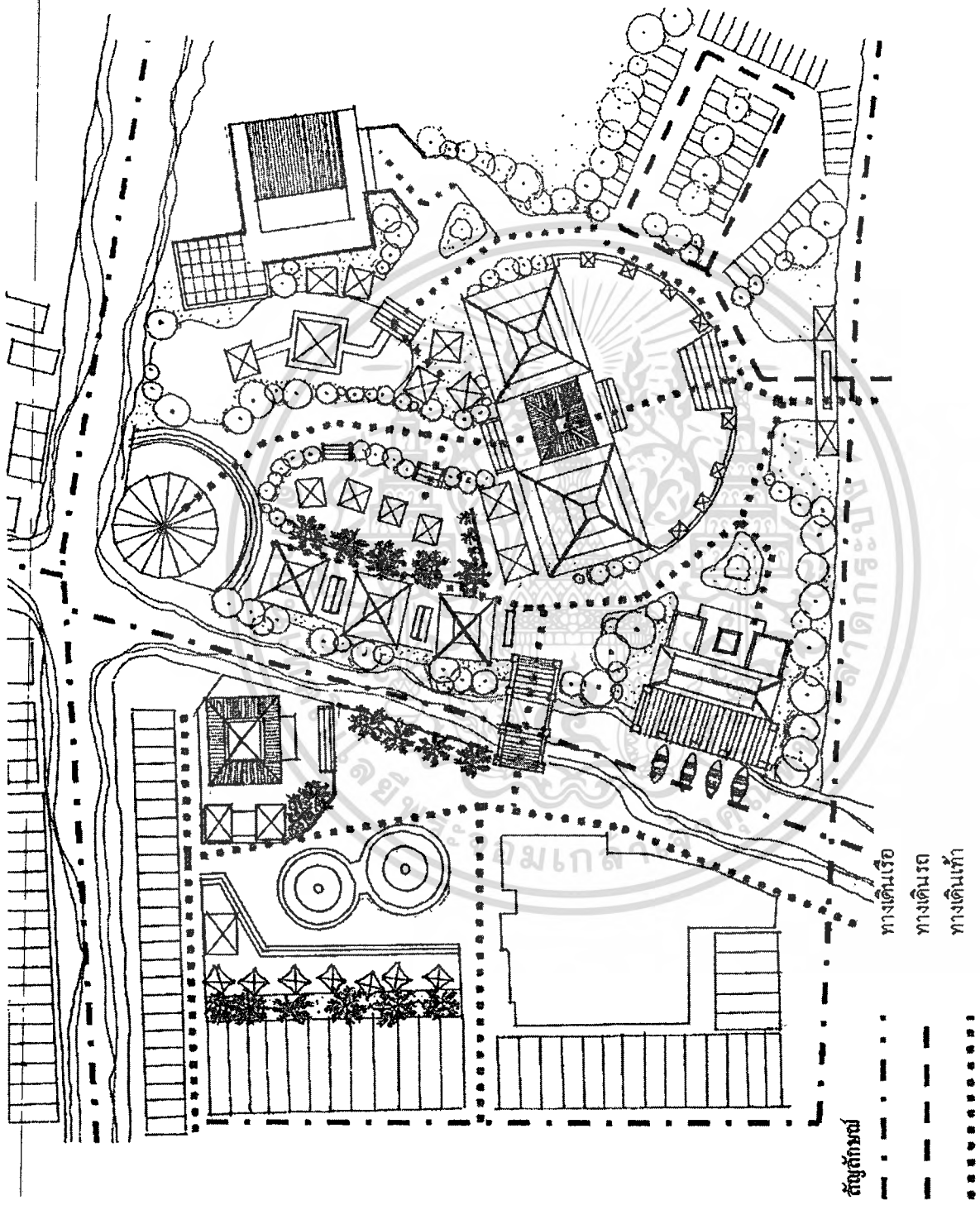
ภาพที่ 5.33 แสดงการใช้พื้นที่ตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



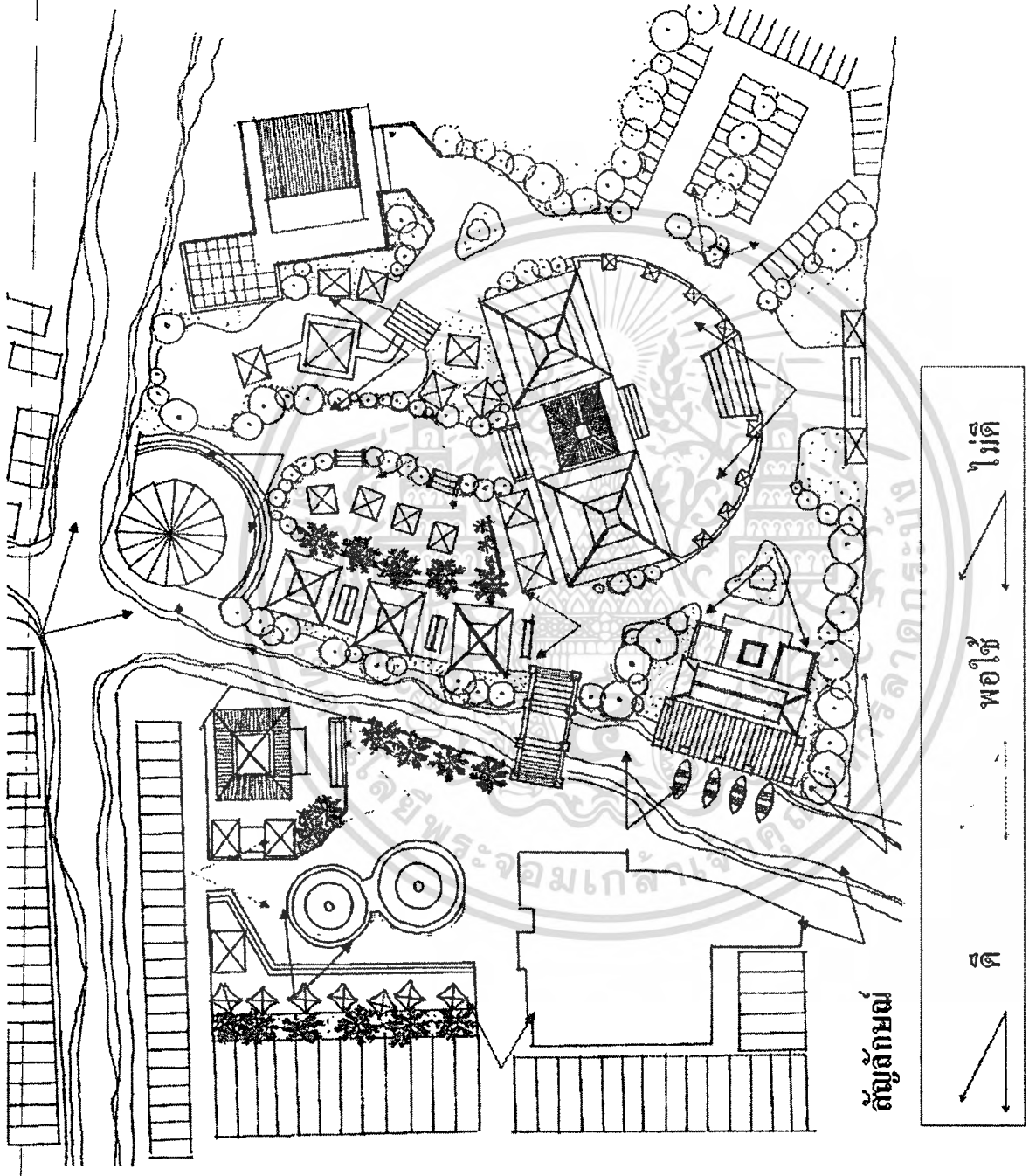
ภาพที่ 5.34 แสดงแผนผังโครงการปรับปรุงบริเวณตลาดหัวตะเฒ่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



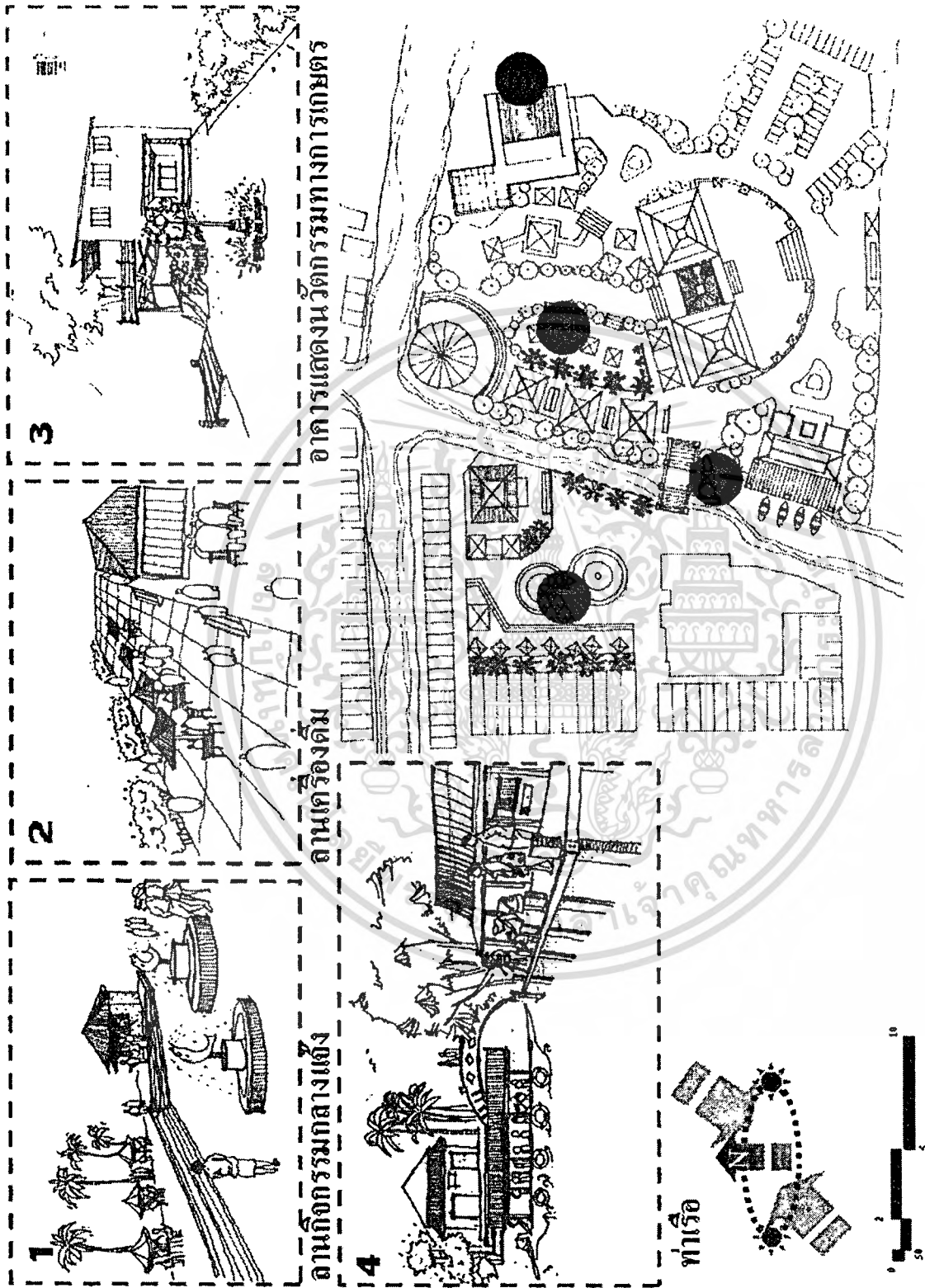
ภาพที่ 5.35 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณตึกอาคารห้วคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



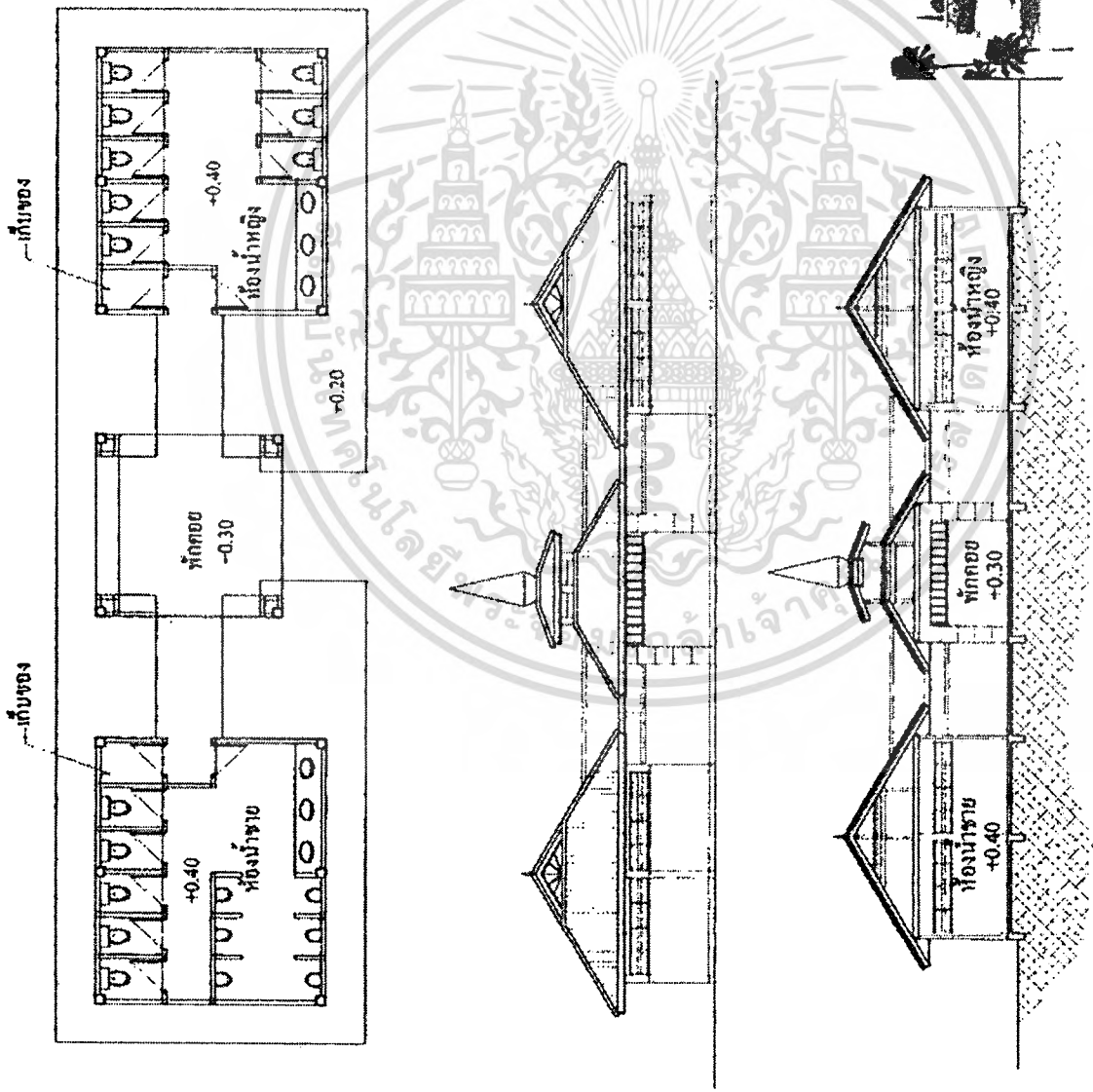
ภาพที่ 5.36 แสดงมุมมองภายในบริเวณตลาดหัวตะเฒ่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



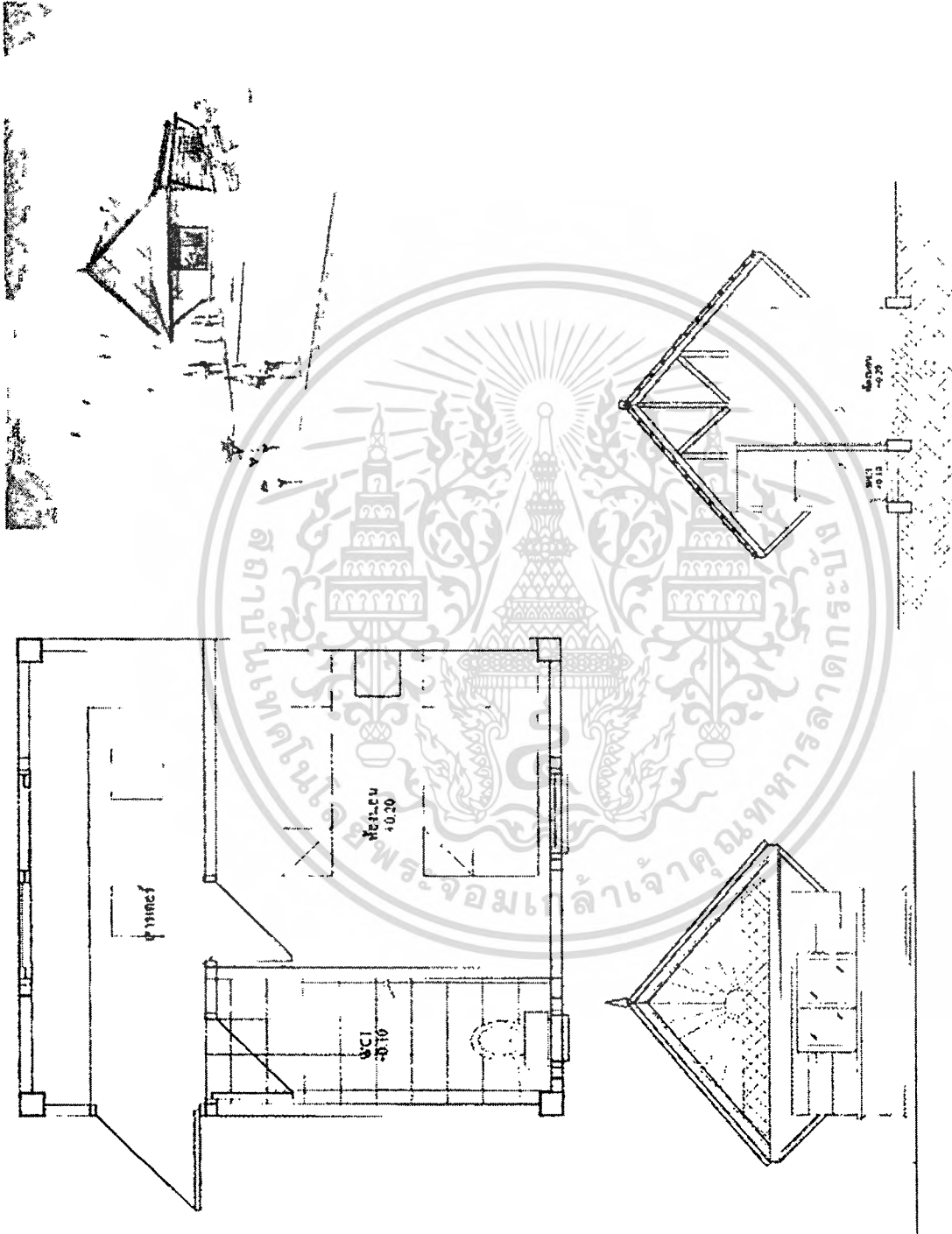
ภาพที่ 5.37 แสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณตลาดหัวตะเข้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



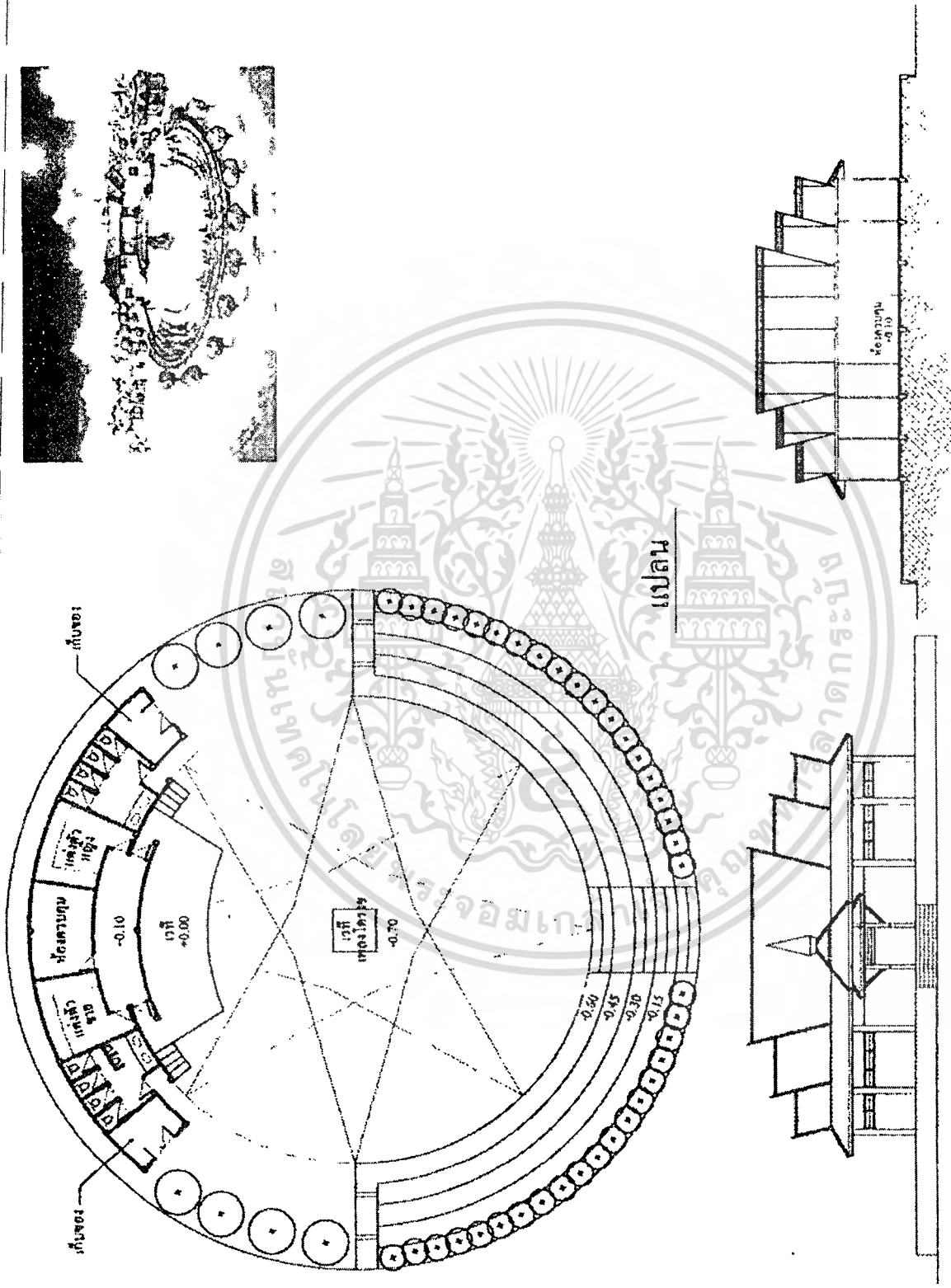
ภาพที่ 5.38 แสดงแบบห้องน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



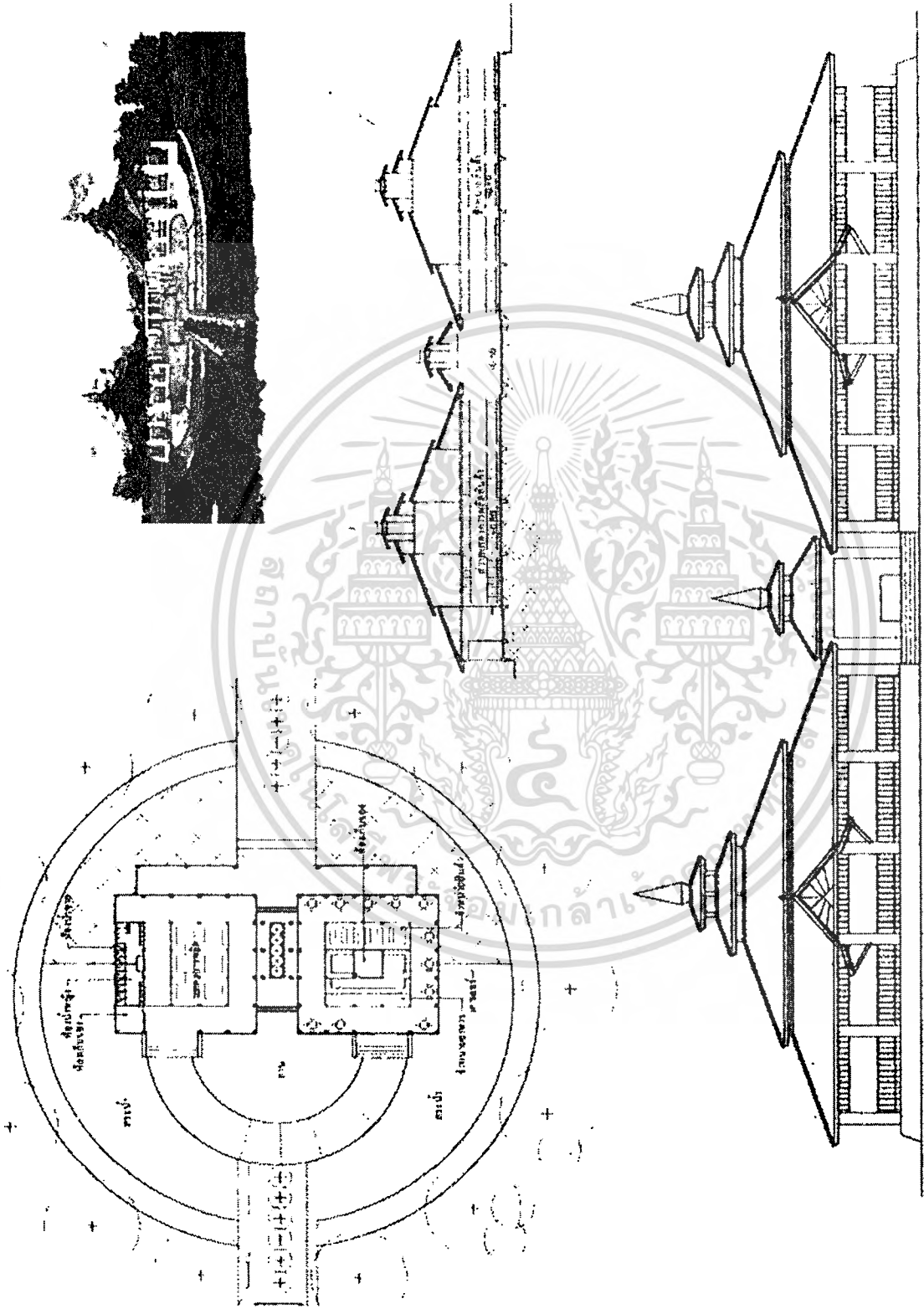
ภาพที่ 5.39 แสดงแบบป้อมยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.40 แสดงอาคารการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.41 แสดงแบบอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาสภาพทางกายภาพของพื้นที่

สภาพทางด้านกายภาพของแต่ละชุมชนมีศักยภาพต่างกัน หากพื้นที่ใดมีการขยายตัวของชุมชนมากกว่า สถานที่นั้นก็จะมียุทธภาพเพิ่มขึ้น มีประชากรที่มากขึ้น มีการขยายตัวของแหล่งงาน ที่พักอาศัย สถานที่ราชการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค ด้านถนน ไฟฟ้า ประปาเพิ่มตามมา ดังกับชุมชนที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา มา ชุมชนตลาดหัวตะเข้และวัดลานบุญมีศักยภาพในด้านต่างๆพร้อม การเกิดการขยายตัวในบริเวณชุมชนโดยรอบสามารถเป็นไปได้ง่ายภายในไม่กี่ปี สิ่งที่จะตามมาคือ การขาดแคลนเรื่องที่อยู่อาศัยและพื้นที่สีเขียว สำหรับเป็นปอดของชุมชน หากต้องการให้ชุมชนที่มีความพร้อมที่จะขยายตัวได้อย่างสมบูรณ์โดยไม่มีผลกระทบเรื่องสิ่งแวดล้อมในภายหน้า การเตรียมการและวางแผนตั้งแต่ตอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่สุด สิ่งที่ต้องวางแผนเตรียมเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนสามารถทำได้ดังนี้ การเตรียมพื้นที่ว่างเพื่อใช้ขยายในอนาคตไว้บริเวณใจกลางชุมชนเพื่อลดความแออัด และการวางผังชุมชนโดยรอบไว้ให้เป็นระบบ เป็นการเตรียมการไว้เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพและน่าอยู่ในอนาคต

ส่วนพื้นที่ชุมชนที่มีศักยภาพไม่มากนักในปัจจุบัน เช่น วัดสังฆราชาและวัดลาดกระบัง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าต่อไปข้างหน้าชุมชนดังกล่าวจะไม่มีการพัฒนาและขยายตัว หากมีการวางแผนการใช้พื้นที่และวางผังชุมชนไว้ล่วงหน้าก็จะมีผลดีในอนาคตเช่นกัน การเพิ่มกิจกรรมเรื่องการพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนก็จะเป็นแนวทางการพัฒนาทางด้านกายภาพอีกทางหนึ่ง เมื่อมีงานก็จะมีการย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนมากขึ้น ชุมชนก็จะมีคามเข้มแข็ง และพร้อมที่จะขยายตัวได้ในอนาคต

2. การพัฒนาสภาพของลำน้ำ

สภาพของลำน้ำคลองประเวศบุรีรมย์ เป็นลำคลองที่มีคุณภาพน้ำที่ดีอยู่ สิ่งที่สามารถพัฒนาในเรื่องของคลองคงมีเพียงการร่วมมือ ร่วมใจกันภายในชุมชนเพื่ออนุรักษ์และรักษาคุณภาพของคลองให้คงอยู่ในสภาพเดิมตลอดไป โดยการรณรงค์และปลูกฝังให้เยาวชนภายในชุมชนมีจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดและการรณรงค์ให้มีการใช้คลองเป็นเส้นทางจราจรหลักของชุมชนเพื่อลดการติดขัดของจราจรบนท้องถนนและเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับชุมชน ลำน้ำก็จะมีชีวิตชีวาและมีกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

3. การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวทางน้ำ

สภาพคลองประเวศบุรีรมย์ยังมีสภาพที่ดี แต่ความน่าสนใจตลอดแนวคลองยังไม่ น่าใจเท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับชุมชนของคลองย่านอื่น สิ่งที่ทำให้คลองประเวศบุรีรมย์มีความ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น่าสนใจ คือทรัพยากรที่มีอยู่สองฝั่งคลอง ไม่ว่าจะเป็นศาสนสถาน อาคารพักอาศัย พื้นที่ทางการเกษตร ย่านค้าขาย และสถานที่อื่นๆ จึงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับสถานที่ต่างๆ โดยประชาชนที่อยู่ในชุมชนนั้นๆ ต้องร่วมมือกันอนุรักษ์และฟื้นฟู ให้มีสภาพที่ดี เพื่อให้ชุมชนสองฝั่งคลองมีความสวยงาม น่าสนใจมากขึ้น

4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างของระบบสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา สถานศึกษา และที่อยู่อาศัย ถือว่าแต่ละชุมชนมีความพร้อมที่รองรับอยู่แล้ว แต่หากมีการขยายตัวของชุมชนในอนาคต ก็จำเป็นต้องมีการวางแผนรองรับไว้ ทั้งนี้ก็เป็นความรับผิดชอบของสำนักงานเขตลาดกระบัง แต่ในเชิงการออกแบบและวางผังชุมชนผู้ออกแบบก็ต้องมีส่วนร่วมในการวางผังเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยต่อไป

จากการศึกษาพบว่ายังมีประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจอีกหลายประการซึ่งไม่สามารถทำการศึกษาได้หมด เนื่องจากระยะเวลาที่จำกัด จึงขอเสนอแนะแนวทาง สำหรับการศึกษานโยบายในการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในโอกาสต่อไป ไว้ดังนี้

- 1) ควรมีการวิจัยคลองที่เกี่ยวข้องกับคลองประเวศบุรีรัมย์ คือ คลองประ โขนง เขตพระ โขนง กรุงเทพมหานครและคลองสวน จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันต่อไป
- 2) ศึกษารูปแบบ เอกลักษณะทางสถาปัตยกรรมของเรือพื้นถิ่นของแต่ละชุมชน ทั้งคลองประเวศบุรีรัมย์ คลองพระ โขนงและคลองสวน
- 3) ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง และเชื่อมโยงกันกับเขตลาดกระบัง เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) ศึกษากฎหมายเพื่อใช้ในการควบคุมการปลูกสร้างอาคารและเพื่ออนุรักษ์ให้มีรูปแบบเดียวกัน ให้ชัดเจนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- 5) ศึกษาพฤติกรรมและการความเป็นไปได้ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาใช้บริการของสนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้รองรับได้ในอนาคต

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กองบริการท่องเที่ยว. 2532. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กองบริการท่องเที่ยว. 2550. รูปแบบการท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2546. แผนการตลาดท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550. สรุปแผนการตลาดการท่องเที่ยวปี2552. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กรุงเทพมหานคร. 2549. กฎกระทรวงผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549. ปทุมธานี : สกายนิกส์
- กรุงเทพมหานคร. 2550. ข้อมูลพื้นฐานกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร
- บุรารัตน์ โยธีเสวต. 2548. “การพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนหาดเลว อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน). 2549. เรารักทำอากาศยานสุวรรณภูมิ. กรุงเทพฯ : บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน).
- ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546. รายงานฉบับสมบูรณ์แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ : ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาธิต ทองคำแท้. 2546. “การพัฒนาล่องผดุงกรุงเทพมหานครเพื่อการท่องเที่ยวทางน้ำ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุภร เผ่าฉาน. 2549. “แนวทางการพัฒนาลุ่มแม่น้ำน่าน เพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดนครสวรรค์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานเขตลาดกระบัง ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม. 2551. สถานที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมและประเพณี เขตลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จินดากุล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2546. แนวทางการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของJICA.

กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตลาดกระบัง.

สำนักงานเขตลาดกระบัง. 2549. เขตลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จินดากุล.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,สำนักนายกรัฐมนตรื. 2549.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550 – 2555. กรุงเทพฯ :
วี.เจ.พรินติ้ง.

สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร กองการท่องเที่ยว. 2542. คู่มือท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครฯ

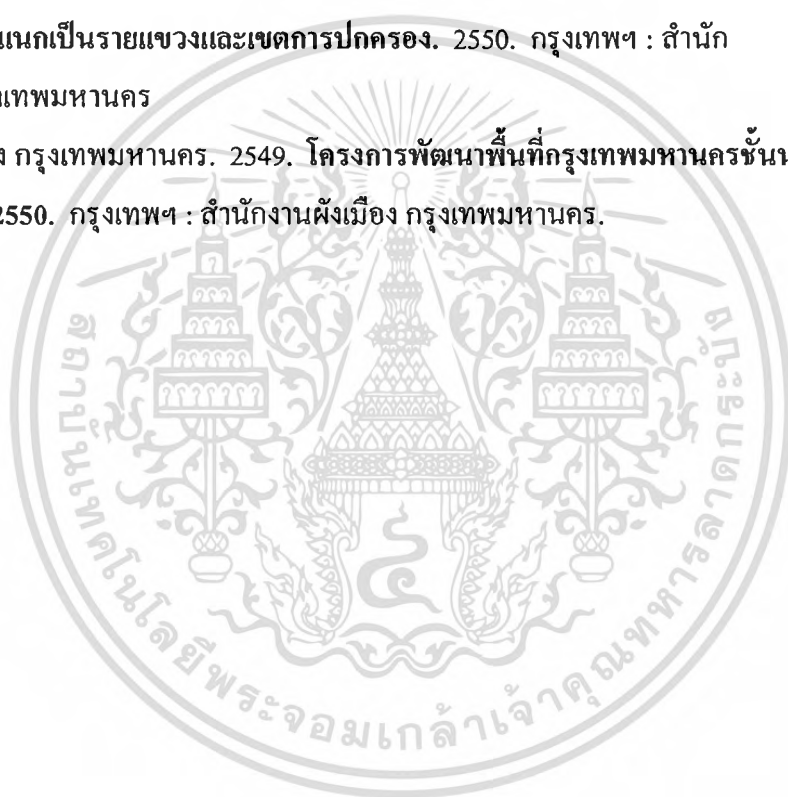
กลุ่มวิภาวดี (กท 3). กรุงเทพฯ : กองการท่องเที่ยว สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร.

สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร กองปกครองและทะเบียน. สถิติประชากรกรุงเทพมหานคร ปี2549-

2550 จำแนกเป็นรายแขวงและเขตการปกครอง. 2550. กรุงเทพฯ : สำนัก
ปลัดกรุงเทพมหานคร

สำนักงานผังเมือง กรุงเทพมหานคร. 2549. โครงการพัฒนาพื้นที่กรุงเทพมหานครชั้นนอก

ปี2549-2550. กรุงเทพฯ : สำนักงานผังเมือง กรุงเทพมหานคร.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692
ที่ ศษ 0524.04 / 1330 วันที่ ๙ เมษายน 2551

เรื่อง ขยเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

ด้วย นางสาวอุพรเสศ สุขย์ดวง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว” โดยมี
รศ.สมพท ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า
มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวอุพรเสศ สุขย์ดวง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รักษาการรองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 1330

วันที่ ๕ เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

ด้วย นางสาวบุษเรศ สุขย์ดวง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว” โดยมี
รศ.สมพล ดำรงสถิตย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ศศ.ดร.เดิสดักขณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า
มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวบุษเรศ สุขย์ดวง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบทแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จีระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รักษาการรองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี



ที่ ศท 0524.04/ 1630

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจตุรทิศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายธรรมรัตน์ แสนโสดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวอุพรเสศ สุขย์ดวง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว" โดยมี
รศ.สมพล คำรังเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ศศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลั่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวอุพรเสศ สุขย์ดวง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รักษาการรองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

หัวข้อ

แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อการท่องเที่ยว

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา ข้อมูลชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยว พฤติกรรม กิจกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามที่ตรงกับความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปใช้ในงานวิจัยได้บรรลุตามเป้าหมาย คำตอบที่ตอบในแบบสอบถามฉบับนี้ จะนำไปใช้ในงานวิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลเสียดต่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่องแนวทางการออกแบบชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่บริเวณเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2551

สำหรับประชาชนทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

โปรดใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20

() 20-35 ปี

() 36-50 ปี

() มากกว่า 51 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง

() เจ้าของกิจการ

() นักเรียน, นักศึกษา

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. วุฒิการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() ปริญญาตรีขึ้นไป

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้

() ไม่มีรายได้

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 5,001-8,000 บาท

() 8,001-10,000 บาท

() 10,001-12,000 บาท

() 12,001-15,000 บาท

() มากกว่า 15,001 บาท

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

โปรดใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ท่านมีที่พักอาศัยอยู่บริเวณไหนของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

- () วัดลานบุญ () วัดสังฆราชา
() วัดลาดกระบัง () ชุมชนตลาดหัวตะเข้
() สถานที่อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ที่สำหรับพักอาศัยของท่านเป็นรูปแบบใด

- () บ้านตัวเอง () บ้านญาติ
() บ้านเช่า () หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโด
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. เหตุผลที่ท่านเดินทางมาเที่ยวบริเวณนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ () พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ
() ติดตามธุรกิจเรื่องงาน, ส่วนตัว () เป็นทางผ่านระหว่างเดินทาง
() ค้าขาย () อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านคิดว่าน่าจะมีกิจกรรมใดบ้างที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
() ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด
() นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์
() ชื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. บริเวณพื้นที่ใดบ้างที่ท่านได้มาแล้วรู้สึกประทับใจ ในเขตลาดกระบัง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () วัดลานบุญ () วัดสังฆราชา
() วัดลาดกระบัง () ชุมชนตลาดหัวตะเข้
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ในการเดินทางครั้งนี้ท่านได้ใช้ยานพาหนะใด

- () รถโดยสารประจำทาง () รถเช่า/รถเหมา
() รถส่วนตัว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. ท่านคิดว่ารูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำประเภทใดที่น่าสนใจ

- () ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม
() ธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ
() ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น

8. ท่านคิดว่าองค์ประกอบใดบ้างที่ น่าจะมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง
() ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ
() ศักยภาพของลำน้ำ
() กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง
() ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว
() พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว
() โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านอาหารที่ระลึก
() การส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐ
() การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร
() ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์อีกหรือไม่

- () ไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง (ข้ามไปทำข้อ 11)
() สมควรพัฒนาและปรับปรุง (ทำข้อ 10 ต่อ)

10. หากท่านเห็นด้วย ท่านต้องการให้มีการพัฒนาและจัดกิจกรรมใดบ้างในพื้นที่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน
- () สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- () ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน
- () ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน
- () ชมธรรมชาติ ศึกษารวมชาติ
- () ล่องเรือดูนก และสัตว์อื่นๆ
- () ดูการสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน
- () แวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น นวดแผนไทย สปา
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านคิดว่าควรมีสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆอีกไหม นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ๆ

- () ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าสนใจมากขึ้น
- () ไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่
- () ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ

12. ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไร เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
- () ศูนย์อาหาร
- () ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน
- () ป้ายบอกเส้นทางจราจร
- () ลานจอดรถ
- () ห้องน้ำ-ส้วม
- () ป้อมยาม แสงสว่าง
- () ถังขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม
- () ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่
- () อื่นๆ โปรด

ระบุ.....

13. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการท่องเที่ยวทางน้ำ ควรจะใช้เวลาเท่าไรในการล่องเรือ

- () 1-2 ชั่วโมง
- () 2-3 ชั่วโมง
- () ครึ่งวันช่วงเช้า
- () ครึ่งวันช่วงบ่าย
- () เต็มทั้งวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. รูปแบบการเดินทางใด ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ

- () ไปรถ-กลับเรือ
- () ไปเรือ-กลับรถ
- () ไปเรือ-กลับเรือ

15. ท่านอยากให้องค์กรหน่วยงานใดในภาครัฐสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สำนักงานเขตลาดกระบัง
- () กรุงเทพมหานคร
- () การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- () จังหวัดฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ
- () บริษัทเอกชน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

หัวข้อ

แนวทางการพัฒนาชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อการท่องเที่ยว

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา ข้อมูลชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยว พฤติกรรม กิจกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์

เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และให้เป็นแนวทางในการพัฒนา ชุมชนริมคลองประเวศบุรีรัมย์เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว



ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามที่ตรงกับความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปใช้ในงานวิจัยได้บรรลุตามเป้าหมาย คำตอบที่ตอบในแบบสอบถามฉบับนี้ จะนำไปใช้ในงานวิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลเสียต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่องแนวทางการออกแบบชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์เพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่บริเวณเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2551

สำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

โปรดใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20

() 20-35 ปี

() 36-50 ปี

() มากกว่า 51 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง

() เจ้าของกิจการ

() นักเรียน, นักศึกษา

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. วุฒิการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() ปริญญาตรีขึ้นไป

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้

() ไม่มีรายได้

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 5,001-8,000 บาท

() 8,001-10,000 บาท

() 10,001-12,000 บาท

() 12,001-15,000 บาท

() มากกว่า 15,001 บาท

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ แนวโน้ม ปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและกิจกรรมในการท่องเที่ยว

โปรดใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ท่านเคยเดินทางไปเที่ยวบริเวณใดบ้างของเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

- () วัดลานบุญ () วัดสังฆราชา
 () วัดลาดกระบัง () ชุมชนตลาดหัวตะเข้
 () สถานที่อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ในการมาเที่ยวครั้งนี้ท่านได้เดินทางมากับใคร

- () เพื่อน ()ญาติ พี่ น้อง ครอบครัว
 () คนเดียว () บริษัทนำเที่ยว
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. เหตุผลที่ท่านเดินทางมาเที่ยวในครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ชื่อของที่ระลึก () สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 () พักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ () ประชุม/สัมมนา
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านมีกิจกรรมใดบ้างขณะมาเที่ยวครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 () ชมวัด โบราณสถานและให้อาหารปลาที่วัด
 () นั่งเรือชมทัศนียภาพริมคลองประเวศบุรีรมย์
 () ซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. บริเวณพื้นที่ใดบ้างที่ท่านได้เข้าไปเที่ยวและรู้สึกประทับใจ ในเขตลาดกระบัง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () วัดลานบุญ () วัดสังฆราชา
 () วัดลาดกระบัง () ชุมชนตลาดหัวตะเข้
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ในการมาเที่ยวครั้งนี้ท่านได้ใช้ยานพาหนะใด

- () รถโดยสารประจำทาง () รถเช่า/รถเหมา
() รถส่วนตัว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำประเภทใดที่ท่านสนใจ

- () ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม
() ธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ทัศนียภาพ
() ศิลปวัฒนธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เอกลักษณ์ท้องถิ่น

8. องค์ประกอบที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวทางน้ำที่ท่านให้ความสำคัญมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () แหล่งท่องเที่ยวริมสองฝั่งคลอง
() ทัศนียภาพและบรรยากาศของลำน้ำ
() ศักยภาพของลำน้ำ
() กิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนการเดินทาง
() ระยะเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว
() พาหนะที่เหมาะสมที่ใช้ในการท่องเที่ยว
() โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าจอดเรือ ที่จอดรถ บริการเรือเช่า ร้านของที่ระลึก
() การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ
() การบริการด้านต่างๆ เช่น ความปลอดภัย การให้ข้อมูลข่าวสาร
() ความต้องการของชุมชนที่อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนาปรับปรุง พร้อมเพิ่มกิจกรรมในการท่องเที่ยวบริเวณริมคลองประเวศบุรีรมย์อีกหรือไม่

- () ไม่ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง (ข้ามไปทำข้อ 11)
() สมควรพัฒนาและปรับปรุง (ทำข้อ 10 ต่อ)

10. ถ้าท่านเห็นด้วย ท่านต้องการให้มีการพัฒนาและจัดกิจกรรมใดบ้างในพื้นที่ริมคลองประเวศบุรีรมย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ล่องเรือดูธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวบ้าน
- () สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- () ชมวิถีชีวิตและการผลิตสินค้าของชาวบ้าน
- () ชมศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถาน
- () ชมธรรมชาติ ศึกษาธรรมชาติ
- () ล่องเรือดูนก และสัตว์อื่นๆ
- () ดูการสาธิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของชุมชน
- () เวะใช้บริการอื่นของชุมชน เช่น นวดแผนไทย สปา
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านคิดว่าควรมีสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆอีกใหม่ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในสถานที่ท่องเที่ยวนี้หรือไม่

- () ควร เพราะจะได้เพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าสนใจมากขึ้น
- () ไม่ควร เพราะอาจจะทำลายหรือสร้างความวุ่นวายให้กับสถานที่
- () ได้ทั้งนั้น แล้วแต่หน่วยงานรัฐจะจัดการ

12. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
- () ศูนย์อาหาร
- () ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และชุมชน
- () ป้ายบอกเส้นทางจราจร
- () ลานจอดรถ
- () ห้องน้ำ-ส้วม
- () ป้อมยาม แสงสว่าง
- () ถังขยะ, จุดบริการน้ำดื่ม
- () ระบบแสง, สี, เสียง, สถานที่
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

13. ในการท่องเที่ยวทางน้ำโดยการล่องเรือ ท่านคิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวควรจะใช้เวลาเท่าไร

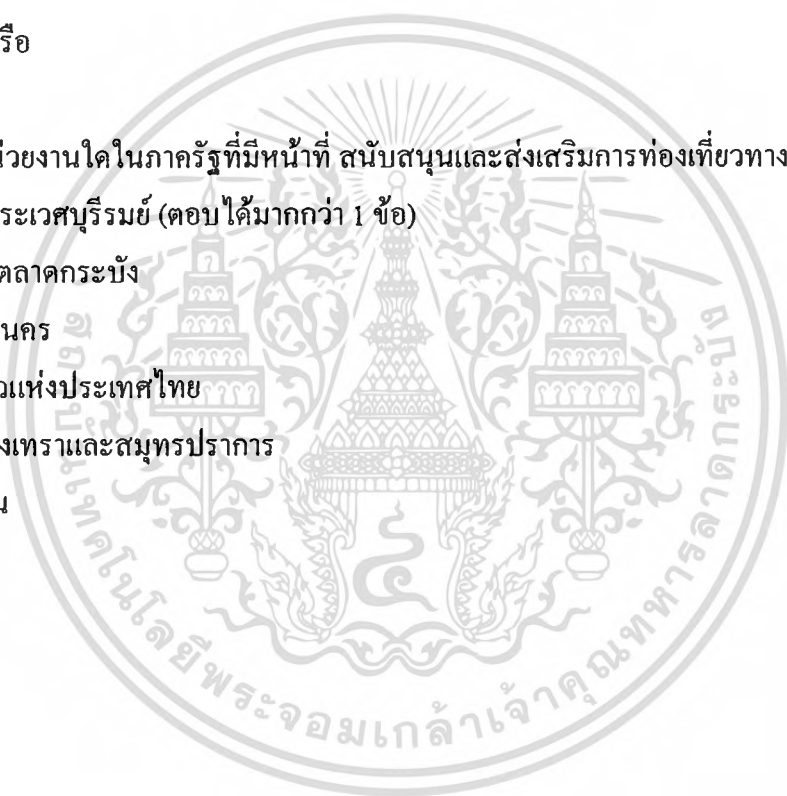
- () 1-2 ชั่วโมง () 2-3 ชั่วโมง
 () ครึ่งวันช่วงเช้า () ครึ่งวันช่วงบ่าย
 () เต็มทั้งวัน

14. ในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ รูปแบบการเดินทางที่น่าสนใจมากที่สุด

- () ไปรถ-กลับเรือ
 () ไปเรือ-กลับรถ
 () ไปเรือ-กลับเรือ

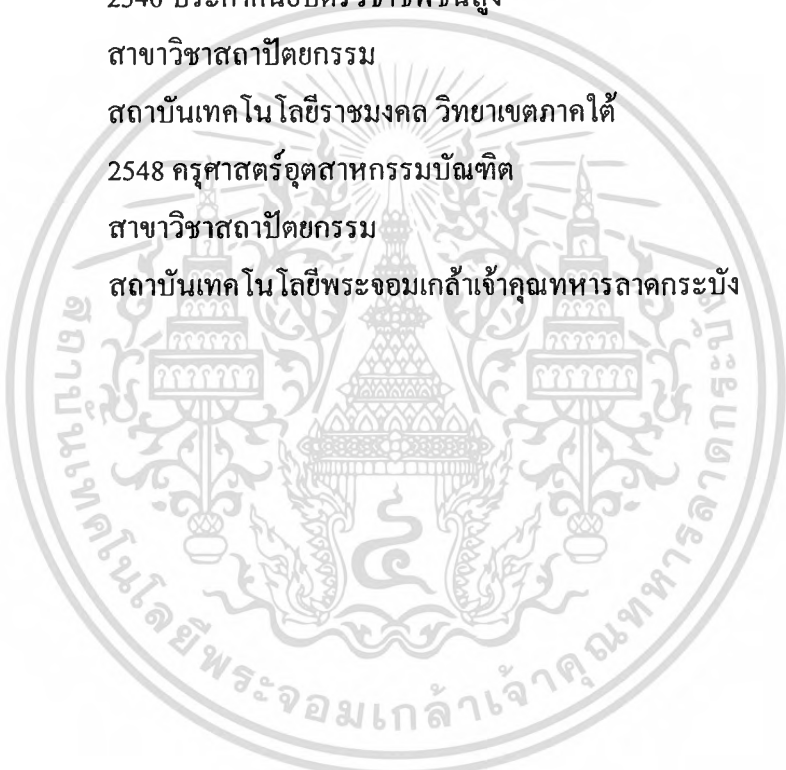
15. ท่านคิดว่าหน่วยงานใดในภาครัฐที่มีหน้าที่ สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนริมคลองประเวศบุรีรมย์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สำนักงานเขตลาดกระบัง
 () กรุงเทพมหานคร
 () การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 () จังหวัดฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ
 () บริษัทเอกชน



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวยุพเรศ สุขย์ดวง
วัน เดือน ปีเกิด	25 พฤษภาคม 2526
ที่อยู่	4 หมู่ที่10 ตำบลท่าอุแท อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84160
ประวัติการศึกษา	2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี 2546 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ 2548 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้